

John Adams
Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF N^o
★ ADAMS
151.20

JOANNIS ORTWINI
WESTENBERGII;

JCti & Antecessoris,

PRINCIPIA JURIS,

Secundum Ordinem

INSTITUTIONUM

IMP. JUSTINIANI,

In usum Auditorum vulgata:

EDITIO TERTIA

Auctior.

HARDEROVICI,

Apud JOHANNEM MOOJEN,
Academiae Typogr. Ord. 1752,

JOHN J. ADAMS
OF WESTBURY
NEW YORK

PRINCIPAL JURY
OF THE

INSTITUTION

ADAMS 151.20

THE LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON, D. C.

PRÆFATIO

A D

LECTOREM BENEVOLUM.

 On multis te morabor
B. L. Scripta sunt haec
JURIS PRINCIPIA, & pu-
blici juris facta, in U-
sum (uti Titulus loquitur) Audi-
torum, quorum Studia & com-
moda ut promoveam ex omni-
bus viribus nitor. Quod solum
monuisse, si non à me amoven-
dae, certe excusandae apud BONOS

* 2

tes

P R Æ F A T I O.

temeritati, quod, post tot tantorum Virorum egregias ad IMP. JUSTINIANI INSTITUTIONES lucubrationes, ad hoc compendiarie descriptionis genus animum applicuerim, sufficere censeo.

Sunt equidem, qui hanc docendi rationem prorsus elevant, ejusque vix usum aliquem esse contendunt. Sed iis jam obviam itum & responsum ab aliis. Aliud sane visum est Antiquis Prudentibus, Cajo, Marciano, Ulpiano, Paulo, Florentino, Hermogeniano, aliisque, qui Institutiones & Epitomas conscribere non dubitarunt. Aliud visum Caesari Justiniano, qui Institutiones, seu prima Legum vestibula & funda-
men-

menta, quibus suffulti Juvenes
 graviora & perfectiora Legum sci-
 ta sustentare possint; componi ius-
 sit: Aliud visum iis, qui Justinia-
 num secuti sunt, qui *πρόχειρα* seu Ma-
 nualia, Eclogas, & Synopses seu
 Summaria, non inutilia esse cen-
 suerunt. Aliud denique exigit &
 postulat res ipsa; Quemadmodum
 enim in omni disciplina Incipien-
 tibus brevius & simplicius tradi con-
 venit, & via opus est, tum ad in-
 grediendum, tum ad demonstran-
 dum, expedita, * sic Jura quo-
 que traduntur commodissime, si
 primo levi ac simplici via, post
 deinde diligentissima ac exactissima
 interpretatione singula tradantur. †

* 3

Id-

* Quint. Proem. L. 8. *Inst.*

† §. 2. L. de J. & J.

P R Æ F A T I O.

Idque dudum firmavit experientia,
Optima rerum magistra.

Non desunt etiam, qui cum
Cujacio * Institutiones Imp. Justi-
niani facillimas esse, neque ullo
fere interprete indigere, asserunt.
Verum, uti Magnus Cujacius, pro
facultate sua atque eruditione, de
iis hoc dicere potuit, aliisque Vi-
ris Consultissimis non sunt diffi-
ciles, sic ratione Tironum id ne-
mo affirmavit: Vel ipsius Cujacii
Commentarii ad Institutiones aliud
loquuntur.

Dedi autem operam, ut prima
Juris Legumque elementa & argu-
menta, eorumque rationes, clare
& distincte ob oculos ponerem:
Et,

* L. XI. Obs. c. 38.

P R Æ F A T I O.

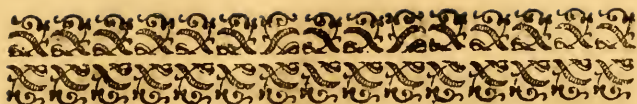
Et, ut constaret quantopere JURIS PRINCIPIA ex ipsis fontibus hauriri velim, ipsa verba textus INSTITUTIONUM (quin plerarumque Legum) quantum fieri potuit, servanda putavi, aliisque typis (qui *Cursivi* vocari solent) describi curavi. Methodum etiam IMP. nostri, ipsumque Paragraphorum ordinem, in plerisque secutus sum. Quod si vero Paragraphos de eadem materia sparsos offendi, ad unum eos caput (quod non tantum licere, sed res ipsa efflagitare videbatur) revocavi. In quo tamen, quis ordo servatus sit, ut appareat, numerum Paragraphorum in margine notandum censui.

Irreperunt vitia quaedam typogra-

P R Æ F A T I O.

graphica , quorum graviora ad calcem notata sunt; praeter quae, si quae forte sint alia, (quae tamen leviora fore speramus) ea humanitati tuae & ingenuitati committimus. VALE.

PRO-

PROLEGOMENA,

D E

COMPOSITIONE ET PARTIBUS JURIS JUSTINIANEI.

I.

US quod in Academiis exponitur, quodque in tota fere Europa, propter summam aequitatis rationem, qua nritur; usu receptum est, (Vid. *Arth. Duck de usu & auct. Jur. Civ. Rom.*) ab Auctore suo JUSTINIANO IMP. JUSTINIANEUM dicitur.

2. Fuit hic JUSTINIANUS JUSTINI IMP. (a quo & adoptatus est v. §. 3. *I. de donat. §. 4. I. quib. non est permiss. fac. test. Nov. 28. c. 4. in f.*) ex sorore nepos.

3. Parentes enim habuit SABATIUM (apud Illyrienses ISTOKUM dictum) & VIGILANTIAM (BIGLENIZAM ante dictam, voce barbara deinde haud dubie in Latinae Linguae suavitatem inflexa) JUSTINI IMP. sororem. Uti ex *Procop. Theoph. in vit. Justiniani* aliisque demonstravit *Aleman in eruditiss. ad Procop. Hist. Arcan. Notis Historic. pag. 16. l. 19. p.*

57.

57. l. 6. *Rupert. Obs. ad Synops. Besold. min. Cap. 15. p. m. 465. & seqq.* Et novissime *Celeberr. D. van Eck in Epistola quadam ad Amicum. Add. Idem ad t. ff. de O. I.*

4. Natus est JUSTINIANUS in Oppido TAURISIO, quod postmodum muro cingens iv. turribus ornavit, & *Quadriturritam* appellari voluit: Educatus vero est in Civitate BEDERINA, juxta *Taurisium* sita. *Procop. Lib. 4. de Edif.* Quam postmodum JUSTINIANAM PRIMAM dixit; coque sensu Patriam suam vocavit in *Nov. 11. Nov. 31. c. 3. Alem. ad Procop. p. 27. l. 18.*

5. Nomen ipsi primum apud populares suos UPRAUDA (i. e. *recta justitia*) fuit, sed Romanis deinceps JUSTINIANUS vocatus est. *Theoph. in vit. Justinian. Rupert. d. l. Alem. ad Proc p. 16. l. 36.*

6. Priusquam ad Imperium evehetur variis à JUSTINO IMP. dignitatibus ornatus est. Non tantum enim NOBILISSIMUS dictus, sed & MAGISTER MILITUM creatus, & CONSUL factus est. v. l. 8. *C. qui testam. fac. poss.* Tandem autem CÆSAR, ad perpetuam Senatus supplicationem, CAL. APRIL. (ex quibus Annos Imperii sui computari voluit v. *Nov. 47. c. 1. §. 1.*) A. C. D. XXVII. pronunciatus, *Procop. Arc. Hist. p. 45. ibidemque Alem.* JUSTINO paulo post CAL. scil. SEXTIL. mortuo, solus IMPERATOR extitit.

7. Uxo-

P R O L E G O M E N A.

7. Uxorem duxit THEODORAM, ACACII (qui sub ANASTASIO IMP. *Ursarius* seu *ursis* alendis praefectus fuerat) filiam, venustissimae formae mulierem. *Procop. Arcan. Hist. p. 40. 42. 47. Lib. 1. de Aedif. Theoph. in Vit. Justin.*

8. Quam summo in pretio habuit. Adeo quidem ut eam non tantum Consiliorum v. *Nov. 8. c. 1.* sed & ipsius Imperii participem fecerit. v. *d. Nov. 8. c. 3.*

9. Imperium (cui praefuit Annos XXXVIII. menses VIII.) ita administravit, ut non minor *Sapientiae* ipsius quam *Felicitatis* fama extiterit, ex eoque MAGNI nomen adeptus sit. *Rupert. d. l. Qui Justinianum contra calumnias Procopii aliorumque egregie defendit.*

10. Studiis enim Philosophicis non leviter fuit imbutus, Theologiaeque ita deditus, ut ad multam saepe noctem, cum Senioribus quibusque attentissimo studio arcana Christianorum dogmatum investigaret, pieque simul & docte de *Incarnatione Christi* scripsisse memoretur. Uti ex ipso *Procopio Lib. 3. de bell. Goth. Isidoro*, aliisque probat *Alem. ad Procop. p. 83. l. 12. Rupert. d. l. Add. Platin. de Vit. Pont. in Bonifac. II.*

11. Quantum vero in jure profecerit, loquuntur tum sententiae ab ipso saepe inter partes pronunciatae v. *Nov. 88. praef.* tum plurimae constitutiones ab ipso promulgatae,

P R O L E G O M E N A.

tum maxime Jus ROMANUM infinitum ante & confusum, ab ipso compositum & in ordinem redactum.

12. Ut mirum sit extitisse non paucos quos inter *Alciat. Lib. 4. Interpunct. c. 7. Fab. Ep. ded. prim. part. Rat. praemiss. Vall. Lib. 6. Eleg. c. 7. Baron. A. C. 563. n. 7. 565. n. 10.*) qui JUSTINIANUM IMP. Alphabetum fuisse temere crediderunt.

13. Quos decepit. haud dubie, corruptus *Suidae* locus in voc. Ἀμαδῆτος. Ὅδ' Ἰσινίαν αμαδῆτος ἦν γραμμάτων ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφαβητος. Pro Ἰσινίαν enim legendum est Ἰσιν, uti manifestum est ex *Procop. Arc. Hist. p. 28.* (ex quo haec hausit *Suidas*) qui totidem verbis de *Justino Imp.* id memorat; nec non ex Codicibus MSS. Vaticanis, qui omnes habent Ἰσιν, teste Praefecto Bibliothecae Vaticanae *Alémanno* ad *Procop. d. l.* Quemadmodum & recte in Editione sua exhibuit *Emil. Portus*.

14. Hic itaque JUSTINIANUS IMP. cum videret Jus ROMANUM in eam excrevisse molem, ut infinitum esset obscurum & incertum, istud ad certum modum redigendum, atque optima & necessaria, ex immensa illa diffusaque legum copia, in paucissimos conferenda libros, censuit; Idque quod vix unus Julius Caesar animo destinaverat v. *Sueton. in vit. Caes. c. 44.* reliqui autem Principes impossi-

bile

bile duxerant *pr. Const. de confirm. Dig. ad Magn. Sen.* perfecit feliciter.

15. Continetur autem hoc JUS JUSTINIANEUM uno volumine, quod notissimo vocabulo CORPUS JURIS CIVILIS appellatur.

16. Eodem sensu quo CORPUS pro opere quodam scripto non semel ponitur. Sic *Corpus Homeri* dicitur *l. 52. §. 2. de legat. 3. Corpus Ulpiani Inscr. Fragm. Ulp. Corpus Codicis §. 4. Const. de emend. Cod. Corpus Veterum Institutionum §. 2. Const. de rat. & meth. jur. doc.* Imo ipsum *Corpus Juris l. un. C. de rei uxor. act.* Quod *σολατοποίη των νομων* dixit Leo Imp. Nov. 1.

17. Partes hujus JURIS sunt quinque: Quorum I. continet INSTITUTIONUM Lib. IV.

II. DIGESTORUM seu PANDECTARUM Lib. L.

III. CODICIS. Lib. XII.

IV. NOVELLAS CONSTITUTIONES CLXVIII.

V. EDICTA III.

18. Quae hoc ordine in vulgatis editionibus exhibentur, non quod ita sint compositae, sed quod eo ordine legendae maxime sint & exponendae.

19. Quantum enim ad Historiam compositionis attinet, constat ex *Constitutione de Novo Codice faciendo ad Mennam* initium fecisse Imperatorem nostrum à colligendis & in ordinem redigendis *Imperatorum Constitutionibus*, alteroque statim Imperii sui anno (A. C. 528.)

P R O L E G O M E N A.

Viris Gloriosissimis & tam Doctrina Legum quam experientia rerum pollentibus, Triboniano scil. Joanni Leontio, Phocae, Basilidi, Thomae, Constantino, Dioscoro, & Praesentino v. d. §. 1. Const. de Justin. Cod. confirm. mandasse, ut ex tribus tum temporis extantibus Codicibus, Gregoriano, Hermogeniano, & Theodosiano, (de quibus vid. Jac. Gotthofr. Hist. Jur. c. 4. 5. Biblioth. Jur. cap. 3.) Novum Codicem suo nomine nuncupandum §. 1. 2. Const. de Justin. Cod. confirm. componerent.

20. Data simul potestate Constitutionibus Priorum Imperatorum pro arbitrio aliquid adijciendi vel detrahendi, quin & verba earum mutandi. §. 2. d. Const. de nov. Cod. fac.

21. Quod cum unius fere anni spatio executi essent, *Novum* hunc Codicem vii. Id. April. d. xxix. confirmavit. d. Const. de Justinian. Cod. confirm. §. ult.

22. Vocatur haec pars *Juris* exemplo priorum Codicum καὶ ἐξοχὴν CODEX, & quidem de nomine Imperatoris nostri JUSTINIANEUS. §. 1. 2. Const. de Justin. Cod. confirm. Nov. 66. c. 1. §. 1.

23. Cum caeteroquin Codex (quod è caudice factum) in genere libram seu tabulas tum privatas tum maxime publicas significet. Eleganter Senc. de Brevit. vitae. c. 13. Plurimum tabularum contextus Caudex apud antiquos

quos vocabatur, unde publicae tabulae Codices dicuntur.

24. Continet hic CODEX Constitutiones Imperatorum, tum priorum, tum ipsius Justiniani.

25. Dividitur in Libros XII. & singuli Libri in suos Titulos. §. 2. *Const. de nov. Cod. fac.*

26. Cujus Divisionis rationem quidam petunt à numero XII. Tabularum; Quidam à numero XII. Signorum Zodiaci. Incerta conjectura.

27. Abrogatis itaque Codicibus prioribus, solum hunc CODICEM JUSTINIANEUM in usu esse voluit Imperator. Adeo quidem ut licet in Veteribus Libris aliis verbis aliove sensu scriptum reperiatur, nihil tamen in eo ex istis restituere, mutare, vel emendare liceat. §. 3. *Const. de Justin. Cod. Confirm.*

28. Cum autem Sacratissimas Constitutiones in luculentam erexisset consonantiam, tunc curam extendit Imp. ad immensa veteris prudentiae volumina. §. 2. *proëm. Inst.* ET DIGESTA seu PANDECTAS (Sanctissimum istud Justitiae Romanae templum §. 4. *Const. de concept. Dig.* §. 20. *de confirm. Dig. ad Sen. & omn. Pop.*) componi jussit XVIII. Cal. Jan. (seu 14. Dec.) D. XXX. §. ult. *Const. de concept. dig.*

29. Cujus operis gubernatio eidem Triboniano mandata est. §. 11. *Const. de concept. Dig. ad Magn. Sen.* concessa ipsi potestate eligendi socios laborum §. 3. *Const. de concept. Dig. Con-*

*stantinum, Theophilum, Dorotheum, Anato-
lium, Cratinum, Stephanum, Mennam, Profs-
docium, Eutolmium, Timotheum Leonidem,
Leontium, Platonem, Jacobum, Constanti-
num, & Joannem. §. 9. Const. de confirm.
Dig. ad Sen. & omn. pop. §. 9. Const. de conf.
Dig. ad Magn. Sen.*

30. Quorum Librorum licet impossibilis vi-
deretur compositio, quandoquidem duo pene
millia Librorum, & plus quam tricies centena
millia versuum erant perlegenda §. i. *Const. de
Rat. & Meth. jur. doc. §. i. Const. de confirm.
Dig. ad Magn. Sen. §. i. Const. de confirm.
Dig. ad Sen. & omn. pop.* Divino tamen im-
plorato auxilio intra triennium absoluta est. v.
§. 2. *Const. de concept. Dig. §. 12. Const. de
confirm. Dig. ad Sen. & omn. pop. §. 12.
Const. de conf. ad Magn. Sen.*

31. Promulgavit enim Imp. DIGESTA seu
PANDECTAS XVII. Cal. Jan. (seu 18. Dec. D.
XXXIII. Ita tamen ut robur haberent ex III.
Cal. Jan. D. XXXIII. §. ult. *Const. de confirm.
Dig. ad Sen. & omn. pop. §. ult. Const. de
conf. Dig. ad Magn. Sen.*

32. Vocatur haec pars Juris DIGESTA, nec
non PANDECTAE, ex eo quod omnes Disputa-
tiones & decisiones in se habeant legitimas, quod-
que undique fuit collectum hoc in sinus receperint.
§. i. *Const. de confirm. Dig. ad Sen. & omn. pop.
§. i. Const. de confirm. Dig. ad Magn. Sen.*

33. Et quidem DIGESTA à digerere i. e. dividendo ordinare; v. *Cic. l. i. de Orat.* digesta sunt v. §. 5. *Const. de concept. Dig. §. i. de confirm. Dig. ad Sen. & omn. pop.* Quo nomine etiam Libros suos inscripserunt *Julianus, Cereb. Scaevola, Servius, Alphenus, Celsus, Marcellus Jcti.*

34. PANDECTARUM autem (pro quo alii malunt *Pandecten* gen. masc. alii *Pandecta* per §. i. *Const. de confirm. Dig. ad Magn. sen.*) Graecum est vocabulum à πᾶν i. e. omne & verbali δεικνὸς quod est à δεικναι i. e. complector descendens.

35. Quo Titulo cum Jcti, *Ulpianus* puta & *Modestinus*, tum alii frequenter usi sunt. *Gell. Lib. 13. c. 9. Tullius Tyro M. Cicero- nis alumnus & libertus, Libros quosdam Graeco titulo Pandectas inscripsit; tanquam omne rerum & Doctrinarum genus continentes. Idem Lib. ult. c. ult. Sunt qui Pandectas inscripserunt. Add. Plin. Praefat. Nat. Hist.*

36. Continent DIGESTA seu PANDECTÆ totum fere Jus Antiquum ex Veterum Prudentum Commentariis maxime collectum, adeoque maximam optimarum & utilissimarum rerum copiam.

37. Ut summa ratione in Epigrammate Graeco *Pandectis Florentinis* praefixo cum Clypeo *Herculis* comparentur, cujus meminit *Hesiodus* in libro cui titulus est Ἄρτις καὶ Ἡρακλῆος.

38. Imo tanta hujus operis est dignitas, ut ipsi *L. Vallae* Cenfori acerrimo *Lib. 3. Eleg. in praefat.* non inelegans extorserit elogium. *Perlegi inquit L. Digestorum Libros ex plerisque fctorum libris excerptos & relegi tum libenter tum vero quadam cum admiratione. Primum quod nescias, utrum diligentiane an gravitas, prudentia an aequitas, scientia rerum an orationis dignitas praestet & majori laude digna esse videatur. Deinde quod haec ipsa ita in unoquoque illorum sunt egregia & perfecta, ut vehementer dubites quem cui praeferendum putes. Et paulo post: Et prisci quidem illi quales quantique in eloquendo fuerint judicare non possumus, quippe quorum nihil legimus. His autem qui inter manus versantur nihil est, mea sententia, quod addi adimive posse videatur, non tam eloquentiae (quam quidem materia illa non magnopere patitur) quam Latinitatis atque Elegantiae sine qua coeca omnis Doctrina est, & illiberalis praesertim in Jure Civili.*

39. Composita sunt DIGESTA seu PANDECTÆ secundum ordinem tum Codicis tum maxime *Edicti perpetui. §. 5. Const. de concept. Dig. l. 2. ff. de stat. hom.*

40. Dividuntur in *Partes vii. Libros l.* Singuli *Libri* autem in suos *Titulos. §. 5. const. de conc. Dig.*

41. Cujus quidem *numeri Septenarii* rationem

P R O L E G O M E N A.

onem ipse *Imp.* exponit, dicens, *In septem partes eos* (scil. *Digestorum Libros*) *digestimus, non perperam neque sine ratione, sed in numerorum naturam & artem* (*harmoniam* §. 1. *in fin. const. de conf. Dig. ad Magn. Sen.*) *respicientes* §. 1. *in fin. Const. de conf. Dig. ad Sen. & omn. pop.*

42. In quo Antiquos secutus est, qui numerum septenarium plenum, eique singularem vim & Facultatem inesse censuerunt. *V. Macrob. Somn. scip. c. 6. Gell. L. 3. c. 10. Add. Alciat. L. 11. Par erg. 9. c. 11.*

43. Ut frustra sint, qui divisionis ejus rationem à numero vii. Planetarum deducunt. Quibus non multo feliciores videntur, qui ideo in L. Libros *Pandectas* divisos esse putant, quod *Edicti Perpetui* Libri fuerint *centum*, & ergo *Imp. noster*, laudem scil. quærens brevitas, *Digestorum Libros* fecerit *quingenta*.

44. Licet autem in antiquis Antiquorum *J*ctorum Libros (quorum singulorum nomina, in honorem antiquitatis, ex mandato Imperatoris, singulis legibus inscripta sunt §. 10. *Const. de conf. Dig. ad Sen. & omn. pop. §. 10. Const. de conf. Dig. ad Magn. Sen.*) fecus ac nunc in *Digestis* legitur, scriptum inveniat, non tamen licet ex comparatione veteris voluminis quasi vitiosam scripturam arguere, vel quicquam emendare; Quia multa in

P R O L E G O M E N A.

melius mutata & reformata quae omnia electioni *Imperatoris* tribuenda sunt §. 7. *Const. de conc. Dig.* §. 10. *Const. de confirm. Dig. ad Sen. & omn. pop.* §. 10. *Const. de confirm. Dig. ad Magn. Sen.*

45. Inter varias plurimasque DIGESTORUM seu PANDECTARUM Editiones, *Vulgata* est corruptior; Melior *Norica* seu *Haloandrina*, à G. *Haloandro* quicquid ex libris *Bolognini* (hic autem ex Libris *Politiani* v. *Alb. Gentil. Disp. de Lib. Jur. Civ. cap. 11.*) adornavit, ita dicta; Optima vero *Florentina*, quae & à *Pisis*, ubi Exemplar MS. *Pandectarum* ante fuit, *Pisana* vocata est.

46. Exactis enim à Lothario 11. Imp. ex Italia Normannis, & ab eodem ductu Innocentii 11. Pont. *Melfi* sive *Amalphi* Civitate Apuliae expugnata, repertum est antiquissimum illud exemplar & Jurisprudentiae Ancylicae *Pandectarum*. Quod *Pisani* ab Innocentio 11. Pontifice M. & Lothario 11. Imp. quia classe eos adversus Normannum Rogerium juvissent, seu egregie navatae operae monumentum & praemium retulerunt. Habueruntque *Pisani* donec per Ginum Coponium *Florentini*, *Pisis* A. C. 1406. in potestatem redactis, subjectionis Symbolum *Florentiam* transtulerunt. *I. Getbofr. Hist. Jur. C. 9. F. Taurell. in Dedic. Pand. Flor.*

47. Ubi etiamnum in ipsa M. *Ettruriae Ducis*

cis Bibliotheca, duobus distinctum Tomis in holoserico rubro ligatum, & clausulis argenteis exornatum asservatur. v. *Lauterb. Proleg.* §. 11. n. 16. qui addit sese non nisi copiam istius videre potuisse, quia tum temporis quo ipse fuit Florentinae ipse M. Dux hoc Exemplar in scrinio suo habuit.

48. Est autem hoc Exemplar MS. antiquissimum & optimae fidei, sine aliquo praeterquam capitum intervallo, sine ulla interpunctione vel distinctione verborum scriptum. Uti testantur *A. Augustin.* 1. *Em.* 4. 9. 3. *Em.* 7. *F. Taurell.* praefat. ad *Pand.* qui una cum patre *Laelio Taurello* toto ferme decennio istud summa diligentia tractavit.

49. Ex quo tamen ipsum esse autographum, uti voluit *A. Politan.* L. 10. ep. 3. l. 11. ep. 21. non recte infertur. *F. Taurell.* in praefat. ad *Pand.* *A. August.* pr. emend. *Alciat.* 3. disp. 12. *Alb. Gentil.* disp. de *Lib. Jur. Civ. c.* 11. *D. van Eckadt.* ff. de *O. J.* §. 16.

50. Cum vero necessaria videret Imp. prima quaedam fundamenta, quibus suffulti Juvenes possent graviora & perfectiora legum scita sustentare §. 11. const. de confirm. Dig. ad Sen. & omn. pop. eidem *Triboniano* necnon *Theophilo* & *Dorotheo* mandavit specialiter ut sua autoritate INSTITUTIONES componerent, in iisque ea ponerunt quae in ipsis obtinent argumentis, quodque antea obtinuerit posteaque desuetudine in-

P R O L E G O M E N A.

umbratum imperiali remedio illuminatum sit.
§. 3. 5. *Proëm. Inst.*

51. Dicuntur INSTITUTIONES ab instituendo, sunt enim praeceptiones quibus instituuntur & docentur homines v. §. 11. *Const. de conf. Dig. ad Sen. & omn. pop. §. 3. Proëm. Inst.* De quibus ita Imp. *Dubio procul est necesse esse Institutiones in omnibus studiis sibi primum vindicare locum, utpote prima vestigia ejus scientiae mediocriter tradentes. pr. Const. de Rat. & Meth. jur. doc.*

52. Sive autem INSTITUTIONES vocentur sive INSTITUTA uti nominantur §. 11. *Const. de conf. Dig. ad Magn. Sen. nihil interest. v. Cic. L. 1. de off. L. 1. de clar. orat.*

53. Collectae sunt INSTITUTIONES ex omnibus antiquorum *Institutionibus*, Ulpiani scil. *Callistrati, Florentini, Marciani*, sed praecipue ex commentariis *Gaji* tam *Institutionum* quam *rerum quotidianarum*. §. 6. *Proëm. Inst.*

54. Dividuntur in *Libros* IV. Ratione numeri ut videtur à IV. elementis petita. §. 4. *Proëm. Inst.*

55. Licet autem INSTITUTIONES compositione posteriores sint *Pandectis*, promulgatione tamen iis sunt priores. Confirmatae enim sunt XI. Cal. dec. A. C. D. XXXIII. §. ult. *Proëm. Inst.* Ita tamen ut Imp. & *Pandectas* & *Institutiones* ex eodem die III. Cal. Jan. D. XXXIV. valere voluerit. §. ult. *C. de confirm. Dig.*

P R O L E G O M E N A.

Dig. ad Sen. & omn. pop. §. ult. C. de confirm. Dig. ad Magn. Sen.

56. Cum autem Imp. post confectionem *CODICIS*, *Quinquaginta Decisiones* (quibus altercationes & quaestiones Iudiciorum quae adhuc supererant dicuntur) aliasque quasdam Constitutiones promulgasset, quae tamen extra *Corpus* ejusdem *Codicis* divagabantur, jussit ut idem *Tribonianus*, *Dorotheus*, *Menna*, *Constantinus*, & *Ioannes*, *Codicem* purgarent & ex integro conscriberent, praedictasque *L. Decisiones* & *Constitutiones* infererent. §. 1. 2. 3. *Const. de Emend. Cod.*

57. Quem *CODICEM XVI. CAL. DEC. D. XXXIV.* confirmavit & exemplo *Veterum d. §. 3. REPETITAE PRAELECTIONIS* vocavit, solumque abrogato priori ex die *IV. Cal. Jan. D. XXXIV.* valere voluit. §. 3. 4. 5. 6. *d. C. de Emend. Cod.*

58. Ex quo intelligi potest, qui factum sit, ut in *Institutionibus* saepe numero *Codicis*, *Constitutionumque quae in Codice Repetitæ Praelectionis* non extant v. §. 11. *I. de testam. ordin. §. 27. de Legat. §. 10. I. de exc. fiat mentio*, nec non in *Codice Institutionum & Pandectarum. v. l. ult. C. de testam.*

59. Hisce omnibus perfectis, quia *natura* quotidie novas deproperat edere formas v. §. 18. *Const. de Conf. dign. ad Sen. & omn. pop. Imp. noster* postmodum variis temporibus *Novas Constitutiones* promulgavit: Quas *NOVEL.*

LARUM CONSTITUTIONUM nomine significandas praedixit. §. 4. *in f. C. de Emend. Cod.*

60. Dicuntur NOVELLÆ CONSTITUTIONES (Græcis Νεαπαλ Διατάξεις) quia Jus continent novissimum, v. l. 29. l. 34. *in f. C. de inoff. testam. §. 2. C. de Nov. Cod. fac. §. 3. C. de Just. Cod. conf. l. 29. in f. C. de Testam.*

61. Sunt autem numero c. LXVIII. Inter quas tamen Nov. 140. est *Justini. Nov.* autem 163. & 164. *Tiberii II. Imp.*

62. Pleraque Graeca lingua scriptae sunt; Quaedam Latina Nov. scil. 9. n. 23. 62. 143. Quaedam utraque v. Nov. 17. *praef. Nov. 18. junct. Nov. 62. c. 1. §. 2. Cujac. ad d. Nov. 17. 18.*

63. Graecarum MS. Liber etiam est *Florentinae*, ex quo descriptus est *Bononiensis*. Sed plenius Exemplar MS (quod *Bessarionis* quondam *Cardinalis* fuerat) *Venetis* nactus est *H. Scrimgerus. Rittersh. ad Nov. proëm. cap. 4. n. 3. 4. 5.*

64. Quo tempore NOVELLÆ hæ CONSTITUTIONES in unum Volumen collectae sint non constat. Fuit sane animus Imperatori, NOVELLAS suas CONSTITUTIONES in unam referre congregationem. §. 4. *C. de Emend. Cod.* Quin & quasdam in eum finem forte collegit v. Nov. 66. c. 1. §. 2. Sed an istud perfecerit, dubium est. v. *Alb. Gent. D. de Libr. Jur. Civ. cap. 6.*

65. EX NOVELLIS CONSTITUTIONIBUS
125. Epitomas fecit Lingua Latina *Julianus Antecessor* ut videtur *Constantinopolitanus*, easque, reſectis ſuperfluis ac abundantibus proœmiis & epilogis, in elegans (quod etiamnum extat) redegit compendium.

66. Quod in cauſa fuiſſe videtur, ut volumen hoc NOVELLARUM alio nomine AUTHENTICUM, & NOVELLARUM COLLATIONES AUTHENTICÆ poſtmodum dicerentur.

67. Cum enim præter hanc Latinam Epitomen *Juliani*, plenior extaret tranſlatio Latina; qua verbum verbo erat redditum (quam quidam Bulgari ſeculo, Imperante Frederico I. Imp. quidam jam dudum ante v. *Cuj. 4. Obſ. c. 38. l. 3. O. 36. l. 8. O. ult.* factam fuiſſe putant) DD. hanc poſtერიorem pro genuina agnoſcentes; hoc opus AUTHENTICI nomine indigitarunt. *Rittersh. Proœm. ad Nov. c. I. n. 14. & ſeqq. Alciat. 3. Parerg. c. 46. Pac. in Proleg.*

68. Diverſæ à *Collationibus* hiſce *Authenticis* ſunt AUTHENTICÆ (quas dicunt DD.) ſeu *Epitomæ Novellarum* Legibus Codicis ſubjectæ; Ut conſtet quid per *Novellas* mutatum vel abrogatum ſit. Quæ *Authenticæ* vocantur quia ex *Authentico* ſumtæ ſunt.

69. Quis autem eas *Epitomas*, quæ nunc *Authenticæ* vocantur, ex *Novellis* excerpſerit, legibusque Codicis ſubjecerit, incertum eſt.

70. Voluerę adhuc plerique *Irnerium* ſeu *Ver-*

nerum, qui tempore *Lotharii II. Imp.* Jura Bononiæ primus docuit, harum *Epitomarum* Auctorem esse, vel saltem Legibus Codiciseas subjecisse.

71. Sed falli eos vel ex eo manifestum est, quia *Auth. Presbyteros C. de Ep. & Cler. à Gregorio I. Pontifice* qui vixit sub finem seculi sexti, ut & *Auth. Item prædium & Auth. sed & permutari C. de SS. Eccles.* à *Burchardo*, qui scripsit A. C. 1010. adeoque dudum ante tempora *Irnerii*, qui vixit seculo XIII. allegatae sunt. Uti ostendit *Strauch. Dissert. Acad. 4. Strijck. præcognit. C. 6. §. 4. & Novissime Celeberr. D. Pagenstecker in Prolus. Irner. injur. Vap.*

72. Præter quas *Authenticas* seu *Epitomas* ex *Novellis* excerptas, subjectae etiam reperiuntur Legibus Codicis quaedam *Authenticæ Frederici I. & II. Imp. Auth.* scil. *Cassa. C. de SS. Eccles. Auth. Item nulla. C. de Ep. & Cler. Auth. Item quæcunque C. eod. Auth. Statuimus C. eod. Auth. Statuimus C. de Ep. Aud. Auth. si vero C. de Harët. Auth. Credentes C. eodem Auth. Gazaros. C. Eodem. Auth. Sacramenta puberum C. si advers. vendit. Auth. Habita. C. ne fil. pro pat. Auth. Navigia C. de furt. Auth. Omnes Peregrini. C. Comm. de succes. Auth. Agricultores. C. quæ res pign. obl.*

73. EDICTA denique *JUSTINIANI XIII.* similiter variis temporibus promulgata sunt, quæ ultimam *JUSTINIANEI JURIS* partem constituunt.

74. AUCTORITAS harum partium eadem est

est omnium, uti ex *Constitutionibus de Confirmatione Digestorum ad Senatum & omnes populos*, nec non ad *Magnum Senatum*, *Proæmio Institutionum*, *Constitutionibus de Justiniano Codice confirmando*, nec non de *Ementatione Codicis*, tum & ex singulis *Novellis & Edictis* manifestum est.

75. Quod si tamen quaedam occurrat contrarietas. servanda regula, *Jus posterius potius est priori*. l. ult. ff. de Const. Princip.

76. Adeoque *Novellæ* tali casu *Pandectis*, *Institutionibus*, & *Codici* praeferendae sunt. *Codex Pandectis*, & *Institutionibus*, *Institutiones Pandectis*, quandocunque expressam continent decisionem. v. §. 34. I. de R. D. junct. l. 23. §. 3. ff. de R. V. §. 14. I. de Legat. junct. l. 82. pr. ff. de Legat. 2. Caeteroquin *Pandectae Institutionibus* praevalent. v. §. 25. I. de R. D. junct. l. 7. §. 7. ff. de A. R. D.

77. Jusserat quidem *Imperator* ne poneretur ulla *Antinomia* seu legum pugnancia §. 8. C. de concept. Dig. nec *Lex* abrogata. §. 10. C. de concept. Dig. §. 15. C. de Conf. Dig. ad Magn. Sen. neve idem bis diceretur §. 9. C. de conc. Dig. Quin & bona fide putat nullam extare *Antinomia*, si quis subtili animo diversitatis rationes excutiat §. 15. C. de conf. Dig. ad Sen. & omn. pop. §. 15. C. de conf. Dig. ad Magn. Sen.

78. Sed non potuere haec in omnibus evitare *Compilatores*, tum propter humanæ memoriæ

imbecillitatem, (quam ipse agnoscit Imp. pronuncians, *omnium habere memoriam, & penitus in nullo peccare, Divinitatis magis esse, quam mortalitatis*) tum quia quaedam aliis ita mixta fuerunt, ut salvo sensu omitti non potuerint.
 v. §. 14. 16. C. de conf. Dig. ad Sen. & omn. pop. §. 13. 16. C. de conf. Dig. ad Magn. Sen.

79. Providit etiam Imp. ne jus ab ipso ad certum modum & in ordinem redactum incertum iterum & confusum sequentibus temporibus fieret.

80. Sancivit enim sub poena falsi I. Ne quis ad Jus suum *Commentarios* scribat, permittens tantum ut liceat aliquid in *Græcam Linguam* transformare, sub eodem ordine eaque *Consequentia* sub qua & voce *Romana* positum est, quod *Graeci* *κατὰ πόδα* dicunt; nec non per indices & titulorum subtilitatem adnotare & ea quae paratitla nuncupantur componere. §. 12. C. de conc. Dig. §. 21. C. de conf. Dig. ad Magn. Sen.

81. II. Ne quis in posterum *Legum textum* per siglorum captiones & compendiosa aenigmata, quae multas per se & suum vitium antinomias introduxerunt, conscribat. Sed ut omnia i. e. & nomina *Prudentum* & tituli & *Librorum numeri* per consequentias *Literarum* exprimantur. §. 13. C. de conc. Dig. §. 22. C. de conf. Dig. ad Sen. & omn. Pop. §. 22. C. de conf. Dig. ad Magn. Sen. §. 8. de Rat. & Meth. jur. doc.

82. Dicuntur *Sigla* seu *Singla* (pro quo male in §. 13. C. de conc. Dig. aliqui *simpla* legunt,

gunt, quasi *singula* (quae etiam *singulae* vocantur) i. e. *Litterae Singulariae sine coagmentis Syllabarum*, uti eas vocat Gell. L. 17. c. 9.

83. Quod & ipse Imp. satis clare exponit d. §. 22. C. de conf. Dig. ad Magn. Sen. dum ait. *Eadem poena scil. falli imposita & adversus eos, qui notis seu signis quibusdam in scriptura utentur, quae signa Singulas vocant; & paulo post, Etiam si contingat Librum in ea ipsa parte nullum habere tale signum aut notam.*

84. Quo loco & istud notandum *Sigla & Notas* promiscue accipi. Cum caeteroquin si accurate loquamur *Notae* non sint *litterae* l. ult. ff. de bon. poss. adeoque à *Siglis* differant. v. Cujac. L. 12. Obs. 40.

85. Praescripsit denique Imp. Methodum (quae olim taediosa erat & diuturna) docendi & discendi juris, singulari *Constitutione de Ratione & Methodo Juris docendi ad Antecessores*. Qua *Quinquennium* Studio Juris Academico praefinivit.

86. Et quidem primo anno *Studiosos Juris* audire voluit *Institutiones*, ultimaque ejus anni parte τὰ πρῶτα seu primam Pandectarum partem: Eosque non *Dupondios*, uti olim appellabantur, sed *Justinianos* novos vocari jubet. d. Const. §. 2.

87. Secundo anno praecipit explicari vel de *Judiciis Libros septem*, vel de *Rebus Libros octo*. Ita tamen ut alterutri volumini id est de *Judiciis*, vel de *Rebus*, adjungantur quatuor

Libri singulares, de Dotibus scil. unus, de Tutelis vel de Curationibus unus, de Testamentis unus, nec non de Legatis & Fideicommissis unus. Salutanturque hujus anni auditores Edictales. Const. §. 3.

88. *Tertio anno, praeter Libros de Judiciis & Rebus, audient materiam de Hypothecis, de Edictio Edicto, & Evictionibus. Vocanturque tertii hujus anni Auditores Papinianistae, d. Const. §. 4.*

89. *Quarto anno exponendi sunt decem Libri, qui ex quatuordecim, (ex quibus quatuor singulares Libris de Judiciis vel Rebus anno secundo addendi erant) supersunt. Cujus anni Auditores dicuntur λύται i. e. solutores, qui scil. juris nodos legumque aenigmata jam solvere possint. d. Const. §. 5.*

90. *Quinto anno legent & audient Codicem; Ejusque anni auditores audiunt προλύται i. e. Lytis in Jurisprudencia Doctiores & proVectiores. d. Const. §. 6.*

91. *Quo Quingennii spatio feliciter absoluto, spem facit Imp. fore ut evadant & Oratores Maximi & Justitiae Satellites, & judiciorum optimi tam Athletae, quam gubernatores, omni loco aetvoque felices. d. Const. §. 6.*

92. *Sed neque praescripta haec Methodus neque quinquennii spatium nunc observatur, neque observari omnino necesse est. Istud tamen cavendum curandumque est, ne cruda in forum propellantur studia.*

93. Ut autem textus ex JURE hoc JUSTINIANO recte allegari, & ab aliis allegati intelligi & inveniri possint, sciendam in *Pandectis* & *Codice* sub singulis Libris esse *Titulos*, sub *Titulis* *Leges*, in iisque saepenumero *Principia* & *Paragraphos*. Similiter in *Institutionum* Libris esse *Titulos*, sub *Titulis* autem *Principia* & *Paragraphos*. In *Novellis* autem *Præfationes*, *Capita*, & nonnunquam etiam *Conclusiones*.

94. *Tituli* (à tuendo forte dicti) hoc loco sunt sectiones, legum seriem, ad eandem materiam pertinentium, continentes v. l. 1. ff. de reb. cred. l. 2. ff. de stat. hom. l. 1. ff. de rest. in int.

95. Qui alio nomine vocantur *Rubricæ*, l. 2. §. 3. ff. de interd. quod scil. summum Caput Materiae rubro vel minio notari fuerit solitum *Ovid. L. 1. Trist. Eleg. 1.*

Nec Titulus minio nec cedro charta notetur.
Vid. *Bockelm. Proleg. ad Pand. §. 3. D. van Eck. ad t. de O. I. §. 20.*

96. *Paragraphi* nihil sunt aliud quam divisiones scripturarum, seu id quod una sententia clauditur. Cujus auctoritas ex usu petenda. *D. van Eck. ad d. t. §. 21.*

97. Allegari autem solent *leges per l. principia per pr. Paragraphi per §. Digesta seu Pandectæ vel per priores literas, vel Pandectæ (quod communiter receptum) per ff. Institutiones per I. Codex per C. Novellæ per N. Præfationes, Capita & Conclusiones per literas priores.*

P R O L E G O M E N A.

98. Quorum signorum ratio cuius manifesta est. Illud solum dubium est, quare *Pandectae* significantur per duplex *ff.*

99. Quidam putant *Digesta* olim per *DG.* significata, indeque paulatim factum *ff.*

Quidam τὸ *ff.* ex Graeco Δ. quo similiter *Digesta* indicata fuerint, ortum volunt.

Quidam ex Graeco θ. eo quod veteres pro *tit.* scripserint θ. quod significat *δεμάτιον.*

Quidam propter similitudinem literarum τὸ *ff.* ex duplici *LL.* (quo *Leges* significantur) deducendum statuunt.

Alii censent *Pandectas* olim per *SSs.* (i. e. *Sanctiones Sanctae*) significatas illudque signum in *ff.* mutatum esse.

Nonnulli volunt duplex *ff.* significare *facta fuerunt* scil. haec *Digesta* à nobis Justiniano.

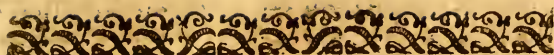
Alii iterum τὸ *ff.* *fabre factum* significare statuunt, quandoquidem hi Libri artificiose & ingeniose facti sunt.

Nonnulli *Pandectas* per *ff.* notari censent quia olim scripserint *PP.* ex quo deinceps per depravationem factum sit *ff.*

Aliqui denique putant potius statuendum, ortum esse hoc signum ex eo, quod *Pandectas* per Graecum Π. cum circumflexo significaverint, hoc modo Π. Ex quo Graecarum Literarum ignari Librarii postmodum fecerint. *ff. V. Rebuff. ad τὰ περὶ α in praef. Hahn. ad Wes. in pr. Alciat. 3. Disp. 16. Calvin. Lexic. Jurid. in voc. Digestorum. Voss. Lexic. Aetym. voc. Pandectas.*

100. Ex Quibus uti ultima ratio vero videtur similima, ita tamen de Origine & significatione hujus generis signorum & notarum anxie non est disputandum. Quandoquidem multa brevitatis causa, ad hoc vel illud exprimendum, sine certa ratione, posterioribus temporibus inventa sunt. *Rebuff. d. l. Suendendorfer. ad Eckholt. pr. n. 5. in f.*

P R O-

PROOEMIUM.

I.

INSTITUTIONES sunt totius legitimæ scientiæ prima elementa. §. 4. *h.* seu Jurisprudentiæ Romanæ compendium.

2. Habentque, ut reliquæ Juris nostri partes, vim & authoritatem juris. §. 6. *h.*

LIB. I. TIT. I.

DE JUSTITIA & JURE.

1. **F**inis Jurisprudentiæ est *Justitia*; seu potius *Justitiæ* exercitium & administratio. Nov. 69. *pr.*

2. *Justitia* autem est constans & perpetua voluntas i. e. propositum, *V. C. Nep. Lysand. c. 2. Dion. c. 3. jus suum cuique tribuendi. pr. I. h. t.*

3. Dividunt eam plerique in *Universalem*, & *Particularem*.

4. *Particularem* in *Commutativam*, & *Distributivam*.

5. In *Commutativa* volunt habere locum proportionem *Arithmeticam*; in *Distributiva* proportionem *Geometricam*.

6. Aliis magis placet divisio *Justitiæ* in *Explettricem*, & *Attributivam*.

7. *Expletrix* dicitur, quæ docet cuique tribuere,

A

buere, quod plene & perfecte ad eum pertinet; ut sunt bona, vita, honos cujusque.

8. *Atributrix*, quae cuique tribuere dicat, quod semiplene & probabiliter tantum ad eum pertinet; ut sunt praemia (poenae ad *explettricem* referendae) officia misericordiae, humanitatis, & gratitudinis.

9. Sed neque in Edicto Praetorum, neque veterum Prudentum Responsis talia occurrunt, aut ad eorum, Constitutionumve Principum, intellectum, multum faciunt.

10. Una enim est *Iustitia* legalis, quae diversas tantummodo habet functiones pro diversitate circumstantiarum, seu diversa qualitate objecti.

11. *Iustitia* vero ut felicius in Rep. administretur, discitur *Ius* quod est *Ars boni & aequi*. l. 1. pr. ff. b. t.

§. 1.

12. Quo sensu non differt à *Iurisprudencia*, quae est *Divinarum atque humanarum rerum notitia, iusti atque injusti scientia* §. 1. l. b. l. 10. §. 2: ff. eod.

13. Quae ultima verba indicant, quomodo in jure res Divinae & humanae maximae considerentur; Quatenus scil. in iis quaeritur, Quid justum sit? quid injustum.

14. Sed *Ius* etiam saepe aliter accipitur. v. l. pen. & ult. ff. b. t.

15. Maxime pro Regula iusti & injusti, seu Norma agendorum. v. l. 2. ff. de ll.

§. 3.

16. Quo sensu *Iuris praecepta* dicuntur *Honeste vivere, alterum non laedere, jus suum cuique tribuere*. §. 3. l. b. l. 10. §. 1. ff. eod.

§. ult.

17. Quo sensu etiam *Ius* dividitur in *Publicum, & Privatum* §. ult. b. t.

18. Pu-

18. *Publicum est quod ad statum Reip. spectat* primario. d. §. ult.

19. *Et consistit in Sacris Sacerdotibus & Magistratibus.* l. 1. §. 2. ff. h. seu in administratione pacis & belli, omnibusque in quibus Regiminis publici causa vertitur.

20. *Privatum quod ad singulorum utilitatem* primario pertinet. d. §. ult. l. 1. §. 2. ff. eod.

21. Quod ipsum tamen, ratione authoritatis, aliquando etiam publicum dicitur. v. l. 38. ff. de pact. l. 3. ff. de his qui test. fac. poss. l. 9. ff. de his qui sunt sui vel alien. jur. junct. l. 6. §. 16. ff. de excus.

22. Utrumque sed maxime *privatum* de quo solo in *Institutionibus* agitur, collectum est ex Jure Naturali Gentium & Civili d. §. ult. I. h. t. Quae altera est, quae in Instit. proponitur, *Juris* divisio,

T I T. I I.

De Jure Naturali Gentium & Civili.

1. *Jus Naturale* secundum Ulp. in l. 1. §. 3. pr. h. t. ff. de just. & jur. & Imp. pr. h. t. est, quod natura omnia animalia docuit. Neque est istud humani generis proprium, sed omnium animalium, quae in terra quae in mari nascuntur, quin avium quoque commune est.

2. Sed cum Bruta animalia ratione & sensu careant, uti agnoscit idem Ulp. in l. 1. §.

3. ff. si quad. paup. fec. dic. & Imp. pr. ff. eod.

3. Improperie haud dubie haec accipienda sunt.

4. Potiusque dicendum, *Jus Naturale* esse dictamen rectae rationis, quod, sine mentis discursu

su, docet ea quae sunt facienda, prohibetque contraria. V. Ep. ad Rom. c. 2. v. 15.

5. Huc pertinet erga Deum Religio, Amor parentum, Educatio liberorum, Defensio sui ipsius contra vim injustam l. 2. 3. ff. de I. & I. omnis denique distinctio honesti & turpis.

§. pen. 6. Estque hoc Jus (licet circumstantiae aliquando mutantur v. l. 31. pr. & §. 1. ff. de pos.) immutabile §. pen. I. b.

7. Dividi quidem solet, in praecipiens & permittens; seu ut alii loquuntur in *Proprium* & *Improprium*; sed *Permittens* uti ultro intelligitur, *Jus* vere dici nequit.

§. 1. 2. 8. *Jus Gentium* est quod naturalis ratio inter homines constituit, usuque exigente & humanis necessitatibus est introductum. §. 1. 2. I. b. t.

9. Huc pertinent Imperia, Dominia, Jura belli, Testamenta, & plerique contractus. d. §. 2. l. 5. ff. de I. & I.

10. Quod stricte acceptum à *Jure Naturali* diversum recte constituitur.

11. Sed late acceptum cum *Jure Naturae* aliquando confunditur.

12. Unde & *Jus Naturae* aliquando pro *Jure Gentium* §. 11. I. de R. D. l. 1. ff. de A. R. D. l. 84. §. 1. ff. de R. I. & *Jus Gentium* pro *Jure Naturae* ponitur. l. 2. 3. ff. de I. & I.

13. Quo sensu divisio *Juris Gentium* in *Primaeum* & *Secundarium*, tolerari potest.

14. *Jus Gentium* enim *Primaeum* à *Jure Naturali* non differt.

15. *Jus Civile* est quod quilibet *Populus* liber sibi ipsi proprium constituit. §. 1. I. b. t.

16. Dividitur I. in *Proprium* & *Commune* D. §. 1. b. 2. seu, ut alii loqui malunt, in *Merum* & *Mixtum*.

17. *Jus*

17. *Jus Civile Merum est, quod ex ratione mere civili sancitum est, neque ab aliis Gentibus receptum.*

18. Huc pertinent Jura Adoptionum, Usucapionum, Donationum inter conjuges, Scta Macedonianum, Vellejanum, Trebellianum, aliaque.

19. *Mixtum est, quod fundamento & origine est Juris Gentium, sed addito aliquo vel detracto fit Juris Civilis. V. l. 6. ff. de I. & I.*

20. Huc pertinent Matrimonium, Patria Potestas, Testamenta, Successiones, Contractus, Actiones, & id genus alia,

21. II. Dividitur Jus Civile in *Scriptum* & §. 3. non *Scriptum* §. 3. I. h. l. 6. §. 1. ff. eod.

22. Cujus divisionis origo (minus tamen accurate) ab institutis Atheniensium & Lacedaemoniorum petitur §. 10. I. h.

23. *Jus Scriptum est, quod per expressam sanctionem promulgatum est l. 32. §. 1. ff. de ll.*

24. *Scriptum dicitur, quia plerumque scribi solet: Scriptura enim non est de essentia legis.*

25. *Juris Scripti species sunt sex, Lex, Plebiscitum, Senatusconsultum, Principum placita, Magistratum Edicta seu Jus Praetorium, Responsa Prudentum. §. 3. I. h. t.*

26. *Lex strictae accepta (late enim si accipiatur omne Jus Scriptum complectitur. v. l. 2. ff. de ll.) est, quam Populus Romanus, Senatorio Magistratu rogante, veluti Consule, constituebat. §. 4. I. h. t. v. Gell. l. 10. c. 20.*

27. *Plebiscitum est, quod plebs plebeio Magistratu rogante, veluti Tribuno plebis, constituebat. d. §. 4. Gell. d. l.*

28. *Plebiscitis autem cum ante Patricii non*

tenerentur, lata primum Lege Horatia v. *Liv. Lib. 3. Dion. Halic. Lib. 11. c. 49.* postmodum Publica v. *Liv. Lib. 8.* tandemque Hortensia, à Q. Hortensio Dictatore sic dicta, factum est, ut eo jure quod plebs statuisset, omnes Quirites tenerentur, adeoque ea non minus valere quam leges cœperunt. d. §. 4. l. 2. §. 8. ff. de O. I. *Plin. Lib. 16. c. 10. Gell. Lib. 15. c. 27.*

§. 5. 29. *Senatus Consultum est, quod Senatus, probante Populo sub Libera Rep. v. Dionys. Hal. l. 2. c. 14. l. 3. c. 8.* sed postea ex indulgentia Principum, jubet atque constituit. §. 5. I. h. t. v. l. 8. pr. ff. de transact. junct. l. 25. §. 2. de condict. ind.

§. 6. 30. *Placitum seu constitutio Principum est quod Principi placuit ut Legis habeat vigorem §. 6. I. h.*

31. *Lege Regia enim quae de ejus imperio lata est (unde & Lex imperii dicitur in l. 3. C. de testam.) Populus ei & in eum omne imperium suum & potestatem, & quidem privative, concessit. d. §. 6. I. h. l. 1. pr. ff. de const. pr.*

32. Adeo ut & Princeps Legibus solutus sit, l. 31. ff. de ll. l. 3. C. de testam. Civilibus scil. Non etiam Naturalibus, & Divinis Morali-bus V. *Deut. 17. v. 18. 19. Ps. 82.*

33. Constitutiones autem Principum sunt vel *Generales*, vel *Speciales*.

34. *Generales* fere veniunt nomine vel *Epistolae*, vel *Decreti*, vel *Edicti*.

35. *Epistola* est *Rescriptum* Principis, quo de jure consulentibus respondet.

36. *Decretum* est, cum ipse Princeps de causa cognoscit, & partibus auditis pronunciat. l. ult. C. de ll. v. l. 3. ff. de his quae in test. del.

37. *Edictum* est, cum Princeps motu proprio ali.

aliquid constituit, ad honestatem & utilitatem subditorum l. 2. l. 3. C. de ll.

38. *Constitutiones speciales sunt privilegia v. Gell. Lib. 10. c. 20. seu jura singularia, certae personae vel causae contemplatione, praeter jus commune constituta,*

39. *Sunt autem Privilegia vel Realia quae rei vel causae, vel Personalia quae personae inhaerent.*

40. *Realia ad heredes transeunt, Personalia non item l. 68. l. 196. de R. J. l. 1. §. 1. ff. de jur. immum.*

41. *Constitutiones vero Generales omnes tenent; sed Speciales non trahuntur ad exemplum d. §. 6. in f. l. 14. ff. de ll.*

42. *Magistratum Edicta seu Jus Prætorium, §. 7. (quod & Honorarium dicitur) est Jus à Prætoribus, pro parte & ab Aedilibus Curulibus, introductum. §. 7. l. h.*

43. *Permisit enim paulatim Populus, Jus Civile per prætores adjuvari, suppleri, corrigi. l. 7. §. 1. ff. de I. & I. non etiam tolli aut mutari l. 12. §. 4. ff. de public. in rem. act. l. 12. §. 1. ff. de bon. poss.*

44. *Responsa Prudentum sunt Sententiae & §. 8. opiniones eorum, quibus permittum erat de jure respondere. §. 8. l. h. t.*

45. *Quae sub Libera Rep. tum demum vim juris habebant, postquam receptae essent sententiae: sed sub Augusto & seqq. Impp. ex auctoritate Principum. d. §. 8. l. 2. §. 47. ff. de O. I. l. 1. §. 4. C. de vet. jur. enucl.*

46. *Jus non scriptum est jus moribus constitutum §. 9. tum l. 32. §. 1. ff. de ll. seu jus, quod tacito populi consensu, & diuturnis moribus utentium, (in Libera scil. Rep.) introductum est. §. 9. l. h. t.*

h. t. d. l. 32. pr. & §. 1. ff. de ll. Quod uno nomine *Consuetudo* dicitur.

47. Introducitur *Consuetudo* per tacitum Populi consensum *d. §. 9. l. h. d. l. 32. pr. & §. 1. l. 35. ff. de ll.*

48. Praeterque tacitum consensum, ad consuetudinem introducendam, nihil requiritur.

49. De quo tamen ut constet, doceri debet I. Actuum (etiam extrajudicialium) frequentia *l. 1. C. quae sit long. consuet. & ll. Temporis diuturnitas. l. 33. ff. de ll. d. §. 9. l. h.*

50. Quot Actus? Quantum temporis requiratur, nullibi exprimitur: Relinquendum ergo hoc est Judicis arbitrio. arg. *l. 1. §. ult. ff. de jur. delib.*

51. *Consuetudinis* introductae, cum species sit Juris Civilis, aequae ac Jus scriptum *§. 3. junct. §. 9. l. h.* idem est effectus, qui Legis. Legem enim imitatur, & pro Lege custoditur. *d. §. 9. l. ult. C. quae sit long. consuet. l. 32. §. 1. l. 37. l. 35. ff. de ll.*

52. Jus proinde I. novum, (de quo ante nihil cavebatur) inducit. II. Optima est Legum interpretes *l. 37. ff. de ll. & III. Quemadmodum Leges posteriores abrogant priores l. ult. ff. de const. Princ. sic & Consuetudo consuetudinem Legemque tollit priorem d. l. 32. §. in fin. §. 11. l. h. t.*

53. Quem tamen effectum ut habeat, rationi minime debet esse contraria. *l. 39. ff. de ll. l. 2. C. quae sit long. consuet.*

54. Plures Juris non scripti species dari non videntur.

55. Neque res judicatae arg. *l. 13. C. de sent. & interloc.* neque Aequitas recte eo referuntur.

56. Omne

De Jure Personarum. 9

56. *Omne autem Jus quo utimur, vel ad personas pertinet, vel ad Res vel ad Actiones. §. ult. I. h. l. 1. ff. de stat. hor. Quae vulgo tria Juris objecta dici solent:*

57. *Cum igitur hominum causa omne jus constitutum sit, primo de personis, ac post de caeteris videndum. l. 2. ff. de stat. hom. d. §. ult. I. h. t.*

T I T. I I I.

De Jure Personarum.

1. **P**RO varia conditione, homines varie possunt dividi.

2. Sed Caput de *Personis*; in Institutionibus, duabus absolvitur divisionibus.

3. Quarum prima est; *quod homines Liberi sint aut servi pr. I. h.* Altera, *quod sint vel sui vel alieni juris.*

4. Tercium genus hominum, inter liberos & servos, non datur.

5. Sunt quidem aliqui *statu liberi* i. e. qui statutam in tempus vel conditionem libertatem habent *l. 1. pr. ff. de stat. lib.* sed interim revera servi sunt. *l. 9. ff. eod.*

6. *Adscriptitii* etiam i. e. qui fundo seu glebæ §. 1. terræ adscripti, una cum fundo transferuntur, revera servi sunt; sunt enim in dominio *l. 21. in f. C. de Agric. Et censit. L. XI. Nov. 62. c. 3.* Licet specialia quaedam iis concessa sint.

7. *Est autem Libertas naturalis facultas ejus, quod cuique facere libet, nisi si quid vi aut jure prohibetur. §. 1. I. h. t. l. 4. ff. de stat. hom.*

8. *Servitus vero est constitutio juris Gentium, §. 2. qua quis dominio alieno, contra naturam i. e.*

primaevum naturalem statum hominum v. §. 2. *I. de Fur. Nat. Gent. & Civ. l. 4. ff. de I. & I. l. 32. ff. de R. I. subjiciunt. §. 2. I. b. l. 4. §. 1. ff. de stat. hom.*

§. 4. 9. *Scrvi aut nascuntur, aut fiunt. Nascuntur ex ancillis nostris. Fiunt aut Jure Gentium i. e. ex captivitate; aut Jure Civili, cum e. gr. liber homo major annis viginti, gnarus conditionis suae l. 2. si lib. ingen. ess. dic. ad pretium participandum v. l. 1. ff. quib. ad lib. procl. non lic. ignoranti conditionem ipsius l. 7. §. 2. ff. de lib. caus. sese venditari passus est. d. §. 4. I. b. t.*

§. 5. 10. *In servorum conditione nulla est differentia §. 5. I. b. l. 5. ff. de stat. hom. Licet varia sint servorum ministeria v. l. 15. §. 44. ff. de injur. & recte servi ordinarii i. e. qui immediate dominis subsunt, à servis vicariis qui sunt in peculio ordinariorum, distinguantur.*

11. *Sed Liberi sunt vel Ingenui, vel Libertini d. §. 5. d. l. 5.*

TIT. IV.

De Ingenuis.

pr. b. 1. **I**ngenuus est is, qui statim ut natus est, liber est. pr. I. b. t.

2. Sufficit autem matrem fuisse liberam; vel eo tempore quo nascitur, licet ancilla conceperit; vel eo tempore quo concepit licet ancilla facta peperit; Imo vel medio tempore liberam fuisse sufficit. d. pr. b. t. l. 5. §. 2. ff. de stat. hom.

3. Partus enim hic sequitur ventrem, quemadmodum & alias extra justum matrimonium l. 10. l. 24. ff. de stat. hom. 4. Pro-

De Inguenis.

II

4. Propter favorem libertatis; *Quia non debet calamitas matris ei nocere qui in ventre est d. pr. h. t.*

5. Habebant & jura *Ingenuitatis*, qui jus aureorum annulorum à Principe impetraverant *t. t. ff. de jur. aur. ann.* Natalib. sive restituti erant *t. t. ff. de Nat. rest.* Vel qui tales sententia judicis, licet male, pronunciati; Quia res judicata pro veritate habetur. *l. 25. ff. de stat. hom.*

TIT. V.

De Libertinis.

1. **L**ibertini sunt, ait Imp. *pr. h. t. qui ex pr. h. s. iusta servitute manumissi sunt.*

2. Potius dicendum, *Libertinos esse*, qui ex *iusta servitute libertatem adepti sunt*; vel qui desierunt esse servi.

3. Sunt enim casus, quibus sine manumissione libertas acquiritur. *t. t. ff. qui sin. manum ad lib. perven.*

4. *Manumissio* autem est de manu datio *d. pr. h.* seu potius, de *manumissio*, id est datio libertatis *l. 4. ff. de f. & f.*

5. Eaque multis modis procedit.

6. Olim quidem tribus, *Censu, Vindicta & Testamento. Cic. in Topic. Ulp. tit. 1. §. 6. & seqq. Teoph. paraphr. ad h. t. circ. fin.*

7. Deinceps etiam ex *Sacris constitutionibus §. 1. in SS. Ecclesiis* (qui modus in locum ejus, qui olim lustrali censu fiebat, successus est) aut inter amicos adhibitis 5. testibus, aut per epistolam à domino & 5. testibus subscriptam *l. un. §. 1. 2. C. de Lat. lib. toll. §. 1. I. h. t. aliis*

que v. l. un. §. 3. & seqq. C. de Latin. lib. toll.

8. Quo die autem vel loco fiat manumissio, nihil interest §. 2. I. h. l. 2. l. 8. C. d. fer. l. 7. ff. de Man. Vind. Est enim actus jurisdictionis voluntariae l. 2. ff. d. off. Procons.

§ 3.

9. Et quidem Augusti Imp. temporibus liberti vel *Cives Romani* erant, vel *Latini* qui minorem consequebantur libertatem, vel *Dedititii* quorum pessimus status erat, & servili proximis. §. 3. I. h. t. Ulp. d. tit. 1. §. 5. & seqq.

10. Sed Imp. noster, cum ante eum Antoninus Imp. omnes ingenuos fecisset cives Romanos l. 17. ff. de stat. hom. omnes libertos fecit ingenuos, salvo tamen jure patronatus. d. §. 3. h. t. l. un. C. de Latin. lib. toll. l. un. C. de Diditit. lib. toll. Nov. 78. c. 2. 5.

11. Quod describi potest, *Fus quod quis ex manumissione servi, in personam, & bona manumissi, consequitur*, v. t. ff. de jur. patron.

TIT. VI.

Qui & ex quibus causis manumittere non possunt.

pr. b. t. 1. **N**on tamen cuicumque volenti manumittere licet; Quia Lex Ælia Sentia (lata sub Augusto Sex. Ælio Cato & C. Sentio Saturnino Coss.) quibusdam casibus impedit libertatem pr. I. h. t.

2. Cujus Legis duo hic proponuntur capita.

3. Primo cautum est, ne quis manumittat in fraudem creditorum, si quis enim hoc fecerit nihil agit. d. pr. I. h.

§ 3.

4. In fraudem autem creditorum manumittere

Qui & ex quib. caus. manum. 13

tere videtur, qui vel jam eo tempore quo manumittit solvendo non est; vel qui datis libertatibus desiturus est solvendo esse §. 3. I. h. t. l. 10. ff. qui & à quib. man.

5. Dummodo & fraudandi consilium manu-
missor habuerit, & creditores *re ipsa* frauden-
tur d. §. 3. d. l. 10. & utrumque in ejusdem credi-
toris persona concurrat l. 15. ff. *quæ in fraud. cred.*

6. Excipitur tamen casus, quo dominus qui §. 1. 2.
solvendo non est, in testamento servum su-
um, cum libertate vel sine ea, heredem insti-
tuit necessarium. Si modo alium heredem ex
testamento non habeat. §. 1. 2. I. h. t. l. 57.
ff. *de hered. instit.*

7. Quod ideo concessum, *ne injuria* i. e. ig-
nominia *defunctus afficiatur* d. §. 1. in fin.

8. Altero capite cautum, *ne minor viginti an* §. 4.
nis aliter manumittat quam vindicta, justa causa
(quænam sint justæ causæ vid. in §. 5. I. h. t.)
manumissionis, apud consilium probata §. 4. I. h.
t. *Theoph. h.*

9. Consilium hoc constabat Romæ ex 5. Se-
natoribus & 5. Equitibus, in Provinciis ex
20. Recuperatoribus Civibus Romanis. Ulp.
tit. 1. §. 13. *Theoph. d. l.*

10. Quod caput deinceps in tantum mu- §. ult.
tatum, ut minor annis xx. si modo expleve-
rit annum xviii. §. ult. I. h. t. imo si mo-
do ea ætate sit, ut testamentum facere pos-
sit, in testamento etiam possit libertates da-
re. Nov. 119. c. 2.

TIT. VII.

De Lege Fufia Caninia tollenda.

1. **L**ege Fufia Caninia (quae à M. Furio Camillo & C. Caninio Gallo Cofs. sic dicta, & sub Augusto Imp. lata est *Suet. in Aug. c. 40.*) certus modus i. e. numerus constitutus erat in servis testamento manumittendis. *h. t.* Ex tribus enim non plures quam duos manumittere licebat; & usque ad decem non plus parte dimidia; à decimo ad triginta non plus parte tertia; à triginta usque ad centum non plus parte quarta; à centum usque ad quingentos non plus parte quinta. Plures autem quam centum ex testamento alicujus liberi fieri non poterant. *Ulp. tit. 1. §. 24. Paul. Lib. 4. Sent. tit. 14. §. 4.*

2. Sed Lex haec per Justinianum Imp. sublata est, quia absurdum videbatur, morientibus libertatem adimere, quam vivi habebant *h. t. inf.*

TIT. VIII.

De his qui sui vel alieni juris sunt.

pr. h. t. 1. **A**ltera personarum divisio est, quod homines sint vel sui juris, vel alieno juri subjecti. *pr. 1. h. t. l. 1. ff. h. t.*

2. Sui juris sunt, qui nec dominicae, nec patriae potestati subsunt.

3. Alieno juri subjecti, sunt vel in potestate parentum, vel in potestate dominorum *d. pr. h. t.*

§. 1. 4. In potestate dominorum sunt servi §. 1. *1. h. t. d. l. 1. §. 1.* 5. Est

De his qui sui vel alien. 15

5. Est autem *potestas dominica*, *Jus*, *Dominio circa personam & res servi competens*.

6. In personam servi, dominus olim vitæ necisque potestatem habebat. *d. §. 1. d. l. 1. §. 1.*

7. Sed jure novo non licet dominis, *sine causa*, in servos suos *supra modum saevire* §. 2. *I. h. t. l. 1. §. 2. ff. eod.* & modica iis tantum castigio permittitur *l. un. C. de emendati. serv.*

8. Imo si quis hodie sine causa servum suum occiderit, tenetur *Lege Cornelia de Sicariis*: Si vero in eum saevierit, bonis conditionibus eum vendere cogitur. *d. §. 2. h. t. l. 2. ff. eod.*

9. Circa res hoc jus dominus habet, ut quodcumque per servum acquiritur, id domino acquiratur *d. §. 1. d. l. 1. §. 1.*

TIT. IX.

De Patria Potestate.

1. **P***atria Potestas est jus, quod cives Romani masculi habent in liberos suos.*

2. Nulli enim homines talem in liberos potestatem habuerunt, qualem Romani. §. 2. *I. h. t.*

3. Et quidem olim non minor haec erat, quam potestas dominica, in servos.

4. In personam enim liberorum, jus vitæ & necis habebant. *Dionys. Halic. Lib. 2. c. 27. 28. l. 11. ff. de lib. & post. l. ult. C. h. t.*

5. Imo quoad facultatem vendendi potestas patria major erat, quam dominica; Filius enim, non nisi tertia vice venditus & manumissus, sui juris fiebat, quod in servis secus erat. *V. Dionys. Halic. d. Lib. 2. c. 28.*

6. Sed hodie parentes modicam tantum castiga-

stigationem habent *l. un. C. de his qui pat. vel lib. occid. l. un. C. de emend. propinq.*

7. Graviora filiorum admissa nunc solus Magistratus vindicat; Patris tamen voluntatem in eo aliquando sequitur *l. 3. C. h. t.*

8. Potestas etiam vendendi, ad casum *l. 2. C. de patr. qui fil. distrax.* jure novo restricta est.

9. Alii tamen etiam effectus patriae potestatis in personam liberorum in jure sunt notabiles; Veluti quod pater liberis in testamento tutorem dare possit §. 3. *I. de test. tut.* quod consensus patris ad nuptias liberorum sit necessarius *pr. I. de nupt. & similes.*

10. Quod ad res attinet, quicquid olim filius acquirebat, illud patri acquirebat. §. 1. *I. per quas persf.*

11. Sed & jure hoc acquirendi hodie restrictum est, introducta divisione peculiorum. v. d. §. 1. *I. per quas person. cuique acq.*

12. Adeo ut filius peculium *Castrense*, & quasi *castrense* pleno jure sibi acquirat, *Adventitium* quoad proprietatem etiam sibi, quoad usumfructum vero patri, sed *Profectitium* pleno jure patri.

13. Ex quo jure patrio circa res liberorum etiam hoc est, quod pater liberis pupillariter possit substituere §. 4. *I. de pub. subit.* Nec filiusfam. de bonis suis, per ultimam voluntatem, disponere valeat *pr. I. quib. non est perm. fac. test.*

14. Matri quidem debetur etiam reverentia *l. 4. C. de pat. pot. l. 4. ff. de curat. furios.* Mater tamen liberos in potestate non habet.

15. Acquiritur autem patria potestas tribus potissimum modis I. Justis nuptiis. II. Legitimatione III. Adoptione.

De Nuptiis.

i. **N**uptias solent praecedere *Sponsalia*, &
Dos.

2. *Sponsalia* sunt mentio & repromissio futurarum nuptiarum. l. 1. 2. ff. de spons.

3. Dividi solent in *sponsalia de praesenti*, & de futuro. v. c. pen. x. de spons. c. 1. x. de spons. duor.

4. Sed jure Romano, *Sponsalia de praesenti*, verum videntur constituere matrimonium. arg. l. 30. ff. de R. J.

5. *Dos* est id quod à Muliere, vel ab alio pro muliere, datur, ad sustinenda onera matrimonii l. 76. in f. ff. de jur. dot. l. 21. §. 1. ff. de don. int. Vir. & Ux.

6. Estque vel *Profectitia*, vel *Adventitia*.

7. *Profectitia* est, quae à Patre pro filia sua vel emancipata datur. l. 5. pr. & §§. seqq. ff. de jur. dot.

8. *Adventitia* quam ipsa mulier, vel extraneus pro ea dat. d. l. 5. §. 11.

9. Nuptiae autem, sive matrimonium est Viri §. 1. 1. & Mulieris conjunctio, individuum vitae consuetudinem continens. §. 1. 1. de Patr. pot. de patr. pot.

10. *Conjunctio* est maxime animorum; Nuptias enim non concubitus sed consensus facit l. 30. ff. de R. J. l. 15. ff. de cond. & dem. per consequentiam tamen & corporum.

11. *Viri & Mulieris*: Prohibita enim est nefanda libido l. 31. C. ad l. Jul. de adult. & Polygamia simultanea, §. 6. I. h. t. l. 1. ff. de his qui not. inf. l. 2. C. de incest. nupt. non etiam successiva t. t. C. de sec. nupt. l. 4. C. de bon.

q. lib. Ep. Paul. ad Rom. 7. v. 2. 3. I. ad Cor. 7. v. 39.

12. *Continens individuum vitae consuetudinem:* Quoad votum scil. contrahentium v. l. 1. ff. de jur. dot. cui contrarium est si fiat divorcium.

13. Excluditur autem per ultima hæc verba *Concubinatus*, qui est conjunctio maris cum foemina libera eaque unica Nov. 18. c. 5. circ. fin. l. un. C. de concub. citra affectionem maritalem. l. 4. ff. de concub. ut & contractus, caeteraque negotia.

14. Sed communionem bonorum non inferunt, quae jure nostro est incognita; adeo ut & constante matrimonia acquisita, solius sint mariti. l. 51. ff. de don. int. vir. & ux.

pr. h. t. 15. Ut autem Nuptiae sint *justae*, i. e. legitimæ, requiritur 1. Ut contrahentes sint cives pr. I. h. t. Inter servos tantum contubernium est. l. 3. C. de incest. nupt.

16. II. Puberes, & ad generandum habiles. d. pr. I. h. t. l. 39. §. 1. ff. de jur. dot. l. 14. §. 7. ff. de Edil. Edict.

17. Sunt autem masculi puberes post annum XIV. fœminæ post annum XII. pr. I. quib. mod. tut. fin. Sed canones magis habitudinem corporum curant. c. 3. x. de despons. imp.

18. III. Consentiant libere; & proinde error substantialis absit, l. 15. ff. de jurisd. ut & vis atque metus. l. 14. C. h. t. l. 134. ff. de V. O.

19. IV. Ut, si in potestate sint, parentum consensum habeant d. pr. I. h. t. l. 11. ff. de stat. hom. add. Exod. 22. v. 17. Deut. 7. v. 3. 1 Cor. 7. v. 36. 38.

20. In tantum ut patris consensus præcedere vel

vel concomitari debeat *d. pr. l. 5. C. h. t.* adeoque rati habitio hic non sufficiat.

21. v. Non obsit ratio Cognationis, Affinitatis, Honestatis, Delicti, aliave civilis.

22. Cognatio triplex est *naturalis, civilis, mixta. v. l. 4. §. 2. ff. de grad.*

23. Est & cognatio *spiritualis*, propter quam Imp. matrimonium prohibet, inter susceptorem & eam quae ex sacro baptisinate suscepta est. *l. 26. C. h. t.*

24. Cognatio autem vera est *vinculum personarum ab eodem stipite descendantium, carnali propagatione contractum.*

25. In cognatione considerantur *Lineae*, in Lineis *Gradus*.

26. *Linea* est collectio personarum ab eodem stipite descendantium, gradus continens, & cognationes distinguens.

27. Estque duplex *Recta*, & *Obliqua*.

28. *Recta* continet ascendentes & descendentes, seu eos quorum alter alterum genuit.

29. *Obliqua* eos qui à latere veniunt, unde & *collateralis* dicitur.

30. Eaque est *Aequalis*, vel *Inaequalis*.

31. *Gradus* est distantia personarum à se invicem.

32. Quoad supputationem graduum autem haec tenenda est regula; *Quot sunt generatae personae, totidem sunt gradus, dempto stipite communi. l. 10. §. 9. ff. de grad. & affin.*

33. Hinc frater à fratre distat gradu secundo, consobrini à se invicem gradu quarto, & sic ulterius caeteri.

34. Jus Canonicum, quoad gradus, eandem servat regulam in linea recta.

35. Sed in linea obliqua aequali, hanc habet

regulam; Quoto gradu singuli distant à stipite communi, eodem inter se distant. Uti ex gradu computatione quae est in c. 2. caus. 35. q. 5. manifestum est.

36. In linea inaequali vero hanc; Quoto gradu remotior distat à stipite communi, eodem inter se distant. c. 9. x. de consang.

§. 1. 37. In Linea recta Nuptiae prohibitaе sunt in infinitum §. 1. I. h. t. l. 53. ff. l. 17. c. eod. Lev. 18. v. 7. & seq.

38. Et quitaes nuptias contrahunt nefarias atque incestas nuptias contraxisse dicuntur. d. §. 1.

39. Quod & verum est, licet adoptione parentes liberique facti, & adoptio dissoluta sit, d. §. 1.

§. 2. 40. In Linea collateralis aequali nuptiae prohibentur in gradu secundo, inter fratres & sorores; non tantum germanos sed & consanguineos & uterinos, imo & adoptivos quamdiu constat adoptio. §. 2. I. h. t. l. 17. C. h. t. Lev. 18. v. 9. 11.

41. Inter consobrinos & consobrinas, in gradu quarto, nuptiae sunt permissae. §. 4. h. t. l. 19. C. eod. v. l. 78. §. 8. ad SC. Treb. Num. 36. v. 11. junct. v. 6. Licet jure Canonico secus sit c. 8. x. de consang.

§. 3. 42. In Linea collateralis inaequali, nuptiae prohibentur inter eas personas, quae sibi liberorum & parentum loco sunt. §. 3. 5. I. h. t.

43. Parentum autem loco sunt, non quicunque propius contingunt stipitem quam alter, sed ii demum, qui stipiti à quo alter originem trahit, immediate subsunt.

44. Hinc nuptiae sunt prohibitaе inter Patruos, Avunculos & neptes; Amitas, Materteras

teras & nepotes; d. §. 3. 5. *Lev.* 18. v. 12. 13.
 Ut & ulterius sequentes. *Cujus enim* fratris vel
 sororis *filiam quis ducere non potest, ejus neque*
neptem permittitur. d. §. 3.

45. *Affinitas est vinculum inter conjugem u-*
num & alterius conjugis cognatos l. 4. §. 3. ff.
de grad. & affn.

46. Dicuntur *Affines*, quasi ad alterius cog-
 nationis fines accedentes. d. l. 4. §. 3.

47. *Affinitatis autem veneratione quoque, à qua-* §. 6.
rundam nuptiis abstinendum est. §. 6. l. h. t.

48. Quibus gradibus enim nuptiae prohiben-
 tur propter cognationem, iisdem fere (licet in
 affinitate proprie gradus nulli sint l. 4. §. 5. ff. *de*
grad.) prohibentur etiam propter affinitatem.

49. Hinc illicitae sunt nuptiae inter Vitri- §. 7.
 cum & privignam d. §. 6. l. h. t. Novercam
 & privignum, Socrum & generum §. 7. l.
 h. t. *Lev.* 18. v. 15. 17. 1 *Cor.* 5. v. 1.

50. Inter privignos autem matrimonium re- §. 8.
 ctè contrahitur. §. 8. l. h. t. l. 34. §. pen. ff. h.
 t. quia inter eos nulla est affinitas.

51. *Propter honestatem*, non licet ducere qua- §. 9.
 si privignam, quasi nurum, quasi novercam,
 §. 9. l. h. t. Intercidit enim affinitae quasi quæ-
 dam imperfecta, & quod non vetat fieri lex,
 hoc vetat fieri pudor. l. 42. ff. h. t.

52. *Propter delictum*, adulter non potest duce-
 re eam, cum qua adulterium commisit l. 11. §.
 11. ff. ad l. *Ful. de Adult. Nov.* 134. C. 12. Neque
 raptor raptam l. un. §. 1. in fin. C. de rapt. *Virg.*

53. *Ex ratione denique Civili*, prohibitaе sunt
 nuptiae inter tutorem & pupillam, curatorem
 & adultam l. 36. l. 59. ff. h. t. l. 1. & pass. C. de
interdict. matr. int. pup. & tut. Ne scil. rationum

redditio intervertatur. Inter eum qui officium in aliqua provincia administrat & provincialem *l. 38. l. 57. ff. b. t.* propter potestatem. Ut & inter Senatorem & libertinam, eamve, cujus pater materve ludicram fecerit *l. 44. pr. §. 1. ff. b. t.* quod postea mutatum per *l. 23. l. ult. C. b. t. Nov. 78. c. 3.*

54. Si nihil horum obsit, & reliqua requisita adsint, justum est matrimonium.

55. Plura enim jure nostro non requiruntur; Non deductio mulieris in domum mariti, nuptiarumve festivitas, neque *ιερολογία* seu benedictio sacerdotalis; quae moribus fere recepta, & jure Canonico necessaria est *c. aliter. 30. q. 5. c. 13. x. de praesunt.*

§. 12. 56. Si qui vero *adversus ea coierint, nec vir, nec uxor, nec nuptiae, nec matrimonium, nec dos intelligitur.* §. 12. *b. t.* sed matrimonium ipso jure nullum est *l. 5. C. de ll. & proinde liberi non sunt in potestate patris, sed pro spuriiis habentur d. §. 12.* Pater enim extra matrimonium pro incerto habetur. *l. 23. ff. de stat. hom.*

57. Tum & II. pro qualitate delicti poena arbitraria infligi potest. *d. §. 12. b. t. l. ult. ff. eod. Auth. incestas C. de incestis nupt.*

58. Recte contractum matrimonium solvitur I. morte & II. aliquando divortio.

59. Divortium est dissolutio matrimonii, eo animo facta, ne divertentes unquam iterum conjungantur *l. 191. ff. de V. S. l. 2. l. 3. ff. de div.*

60. Et quidem olim divortia ex utriusque consensu, bona etiam gratia, fieri poterant *Nov. 22. C. 4. l. 62. ff. de Don. int. Vir. & Ux.*

61. Quod recte abrogavit Justinianus *l. 9. §. Auth. Quod hodie C. b. t. Nov. 117. c. 10.* sed pessi-

peffima ratione reduxit Justinus Nov. 140. c. 1.

62. Mala gratia etiamnum divortia fieri poffunt ob juftam caufam, altera parte invita.

63. Causas autem ejusmodi Jus Civile, etiam noviffimum, complures & leviores agnofcit. Nov. 22. c. 5. Nov. 117. c. 8. 9. Jus Divinum tantum duas 1. Adulterium *Matth.* 19. v. 9. & 11. malitiofam defertionem 1 *Cor.* 7. v. 15. Jus Can. nullas c. 4. 10. 22. q. 7. cauf. 32. permittens tantum feperationem thori & menfae, quod proprie divortium non eft.

64. *Secundus* modus acquirendae patriae po-
teftatis eft *Legitimatio*.

65. Eft autem *Legitimatio*, Aétus pro liberis
naturales (i. e. ex concubina nati §. ult. *I. h. t.*
l. pen. C. de nat. lib.) *fiunt legitimi*.

66. Eaque tribus modis fit. Nov. 89.

67. I. *Per Oblationem Curiae*, cum Pater fi- §. 13.
lium naturalem ad munus Decurionatus offert,
vel filia naturalis decurioni nubit §. 13. *I. h. t.*
l. 9. C. de nat. lib. Nov. 89. c. 2.

68. II. *Per fequens Matrimonium*, cum
pater concubinam, ex qua liberos fufcepit,
uxorem ducit d. §. 13. *l. 10. l. 11. C. de*
nat. lib. Ad quod dotalia instrumenta non
videntur neceffaria.

69. III. *Per Refcriptum Principis*, cum Prin-
ceps ad petitionem patris, vel ipforum le-
gitimandorum (legitimis non extantibus Nov.
89. c. 11. §. 1.) jura legitimorum libero-
rum, *naturalibus* tribuit. Nov. 89. c. 9. Nov.
74. c. 2.

De Adoptionibus.

pr. h. t. 1. **T**ertius modus acquirendae patriae potestatis est *Adoptio pr. h. t.*

2. *Est autem Adoptio actus legitimus v. l. 4. ff. de adopt. l. 3. ff. de off. procons. l. 1. C. h. l. 77. ff. de R. J. quo in locum filii vel nepotis, adsciscimus eum, qui nobis extraneus est, ad eorum qui liberos non habent solatium inventus.*

§. 1. 3. Estque *Adoptio in Specie* sic dicta, vel *Arrogatio*. §. 1. *I. h. t.*

4. *Adoptio in Specie* sic dicta est, cum adoptamus liberos qui in potestate parentum sunt, imperio Magistratus. d. §. 1. *I. h. l. 2. ff. eod.*

5. Intercedebant hic olim imaginariae mancipationes, & manumissiones. *l. ult. C. h. t. A. Gell. Lib. 5. c. 19.*

6. Semperque *Adoptio* transferebat patriam potestatem, soluto jure patris naturalis. §. 13. *I. de hered. quae ab intest. l. 23. l. 15. ff. h. t.*

§. 2. 7. Sed per Imp. in *l. pen. C. h. t.* distinctio introducta est; An filiusfam. à patre naturali, extraneae personae, in adoptionem detur? Quo casu, *jura patris naturalis* minime dissolvuntur, nec quicquam ad patrem adoptivam transit, nec in potestate ejus est filius adoptivus, sed *jura successionis ab intestato ei tributa sunt*. §. 2. *I. h. t. d. l. pen. C. eod.*

8. An vero pater naturalis filium suum, in adoptionem, dederit alicui ex ascendentibus? Et hoc casu, quia concurrunt in unam personam, & naturalia & adoptionis jura, filius est in familia, & potestate patris adoptivi d. §. 2. *d. l. pen.*

9. Ra-

9. Ratio distinctionis, in eo est, quia filius adoptivus utriusque parentis hereditate aliquando privabatur; quod durum & iniquum visum est. §. 14. *I. de hered. quae ab intest. d. l. pen. pr.*

10. *Arrogatio* est; cum adoptamus eos qui sui juris sunt, auctoritate Imperatoris §. 1. *I. h. t.* stante Rep. auctoritate populi. *A. Gell. Lib. 5. C. 19.*

11. Dicitur *Arrogatio*, quia & is qui adoptat rogatur; an velit, eum; quem adoptaturus sit, justum sibi filium esse? & is qui adoptatur rogatur, an id fieri patiatur. *l. 2. ff. h. t.*

12. Quoad *Arrogationem* nihil mutatum; quia supra dicta ratio cessat in arrogato, qui naturalem patrem non habet *l. pen. §. ult. C. h. t.*

13. Impubes autem; cum olim non posset, §. 3. quia ipse auctor fieri non poterat *Gell. d. l. hodie arrogari potest §. 3. I. h. t.*

14. Sed fieri hoc debet. *I. causa cognita, an arrogatio honesta sit, expediatque pupillo? d. §. 3. vid. l. 15. §. pen. & ult. l. 17. ff. h. t.*

15. Quae causae cognitio, cum olim fieret à Collegio Pontificum *Cic. pro Dom.* hodie exercetur à Magistratu; adhibito consilio propinquorum, & auctoritate tutoris. *l. 2. C. h. t. l. ult. C. de auctorit. praest.*

16. Neque tantum in *Arrogatione* impuberum; sed & puberum videtur adhibita *Gell. d. l. interposita auctoritate Curatoris l. 8. ff. h. t.*

17. II. Cavet *Arrogator* personae publicae i. e. tabulario (quia incertum est, quis tempore mortis pupilli ille futurus sit, qui successurus est) si intra pubertatem pupillus decesserit, restitutum se bona illis, qui si adoptio facta non esset

set, ad successionem ejus venturi fuissent. d. §. 3. l. 18. l. 19. ff. h. t.

18. III. Arrogator filium arrogatum emancipare non potest, nisi causa cognita dignus emancipatione fuerit; Et tunc sua bona ei reddit. d. §. 3.

19. Quod si eum sine justa causa emancipaverit, vel etiam exheredaverit, jubetur ex constitutione D. Pii l. 8. §. 15. ff. de inoff. (unde & Quarta Divi Pii appellatur) quartam partem ei bonorum relinquere, praeter bona quae ad patrem adoptivum transtulit, Et quorum commodum ei postea acquisivit d. §. 3.

20. Quae Quarta cum ordinario unus arrogetur, plerumque omnium bonorum est, & inde simpliciter Quarta bonorum vocatur l. ult. ff. quae in fraud. cred. l. 2. C. h. t. Quod si tamen plures arrogati essent, erit haud dubie Quarta portionis ab intestato debita. arg. l. 8. §. 8. ff. de inoff. test.

21. Eamque post mortem arrogatoris demum arrogatus accipit. l. 1. §. 21. ff. de collat. vel heres ejus, si ipse ante arrogatorem moriatur; tanquam aes alienum, non ut hereditatem. l. 8. §. 15. ff. de inoff. testam.

§. 4. 22. Cum autem Adoptio naturam imitetur §. 4. l. h. t. l. 23. ff. de lib. Et post. Hinc 1. Minorem natu majorem non posse adoptare placet; pro monstro enim est, ut major sit filius quam pater: debet itaque is qui sibi filium per adoptionem vel arrogationem facit, plena pubertate i. e. decem Et octo annis praecedere d. §. 4. l. 4. §. 1. ff. h. t. Ut autem LX. annis non sit minor, cognitio quidem vertitur, non tamen simpliciter necessarium est. l. 15. §. 2. ff. h. t.

§. 2. 23. II. Illi qui omnino generare non possunt,
non

non possunt adoptare, quales sunt castrati.
Vitium temporale non obstat, uti apparet
ex §. 9. *I. h. t.*

24. III. Cumque foeminae liberos non ha- §. 10.
beant in potestate, *foeminae quoque adoptare*
non possunt §. 10. *I. h. t.* Sed ex indulgen-
tia Principis, ad solatium liberorum amissio-
rum (non ad hoc ut in potestate habeant)
adoptare possunt. *d. §. 10. l. 5. C. h. t.*

25. Nihil autem interest, an aliquis alie- §. 5. 6. 7.
num filium vel nepotem, adoptet in locum
filij, an nepotis: §. 5. & 6. *I. h. t.* Imo &
in locum nepotis, quasi ex filio puta L. Ti-
tio, adoptare licet; dummodo filius eo casu
consentiat, ne caeteroquin ipsi invito suus ag-
nascatur heres. §. 7. *I. h. t. l. 43. & seq. ff. eod.*

26. Adsimilatur autem adoptatus vel arro- §. 8.
gatus, in plurimis causis, ei qui ex legitimo
matrimonio natus est §. 8. *I. h. t.*

27. In quibusdam secus est. Liberi enim
adoptivi non juvant in ulla parte muneris
publici *Tacit. Ann. Lib. 15. Cap. 19.* Non
profunt ad jus trium liberorum *pr. I. de excus.*
tut. Nec continentur sub conditione, *si he-*
res sine liberis decesserit l. 76. de cond. & dem.
l. 51. §. 1. ff. de leg. 2.

28. Illud *Arrogationis* proprium est, quod §. 11.
is qui liberos in potestate habet, si se arro-
gandum dederit; non solum ipse potestati
Arrogatoris subjicitur, sed etiam liberi ejus.
§. 11. *I. h. t.* Ubi exemplo illud illustratur.

29. Servus adoptatus à Domino, filiusve
apud acta nominatus, non filius sed liber fit.
§. 12. *I. h. t. l. un. §. 10. C. de Latin.*
lib. toll.

Quibus modis jus patriae potestatis solvitur.

1. **S**equuntur modi, quibus patria potestas solvitur: Quomodo enim servi liberentur à potestate dominorum, supra dictum est.
2. Solvitur autem *potestas patriae*, tribus potissimum modis.
- pr. b. t.* 3. *I. Morte naturali, vel civili, patris vel filii. pr. I. b. t.*
4. Mortuo vero Avo ita nepotes neptesve sui juris fiunt; si in potestatem patris recasuri non sunt. *pr. b. t. l. 5. ff. de his qui sunt sui vel alien. jur.* si forte pater jam ante mortuus, vel emancipatus sit. *l. 41. ff. de adopt.*
- §. 3. 5. 1. 5. *Mors Civilis* contingit ei, cujus caput eximitur ex civitate *l. 63. §. ult. ff. pro soc.* sive maximam patiatur capitis deminutionem, amittendo libertatem §. 3. 5. *I. b. t.* sive mediam amittendo civitatem, dum deportatur. §. 1. *I. b. t.*
6. Sed si deportati, ex *indulgentia Principis*, restituti fuerint per omnia (simplex enim & generalis restitutio poenae tantum gratiam facit *l. 2. l. 6. l. 9. C. de sent. pass. l. 3. C. de gen. abolit.*) pristinum statum recipiunt. §. 1. *I. b. t. l. 1. C. de sent. pass.*
7. Relegatione vero patria potestas non solvitur §. 2. *I. b. t. l. 4. l. 7. §. 3. ff. de interd. & releg.* quia salva civitate contingit. *l. 2. ff. de publ. jud.*
8. Uti neque captivitate, licet captivi servi fiant hostium. §. 4. *I. de jur. person.*
9. Pen-

Quib. mod. jus pat. pot. solv. 29

9. Pendet enim jus liberorum, propter *Jus §. 5. postliminii*, & *Legem Corneliam. §. 5. l. h. t.*

10. *Postliminium* (quod à *limine* & *post* dictum *d. §. 5.*) est *Jus*, quo *personae vel res recipiunt eum statum, quem ante captivitatem habuerunt. l.*

19. *ff. de captiv. §. postlim. rev.*

11. *Fingit enim postliminium, cum qui captus est, postquam reversus est, in Civitate semper fuisse. d. §. 5.*

12. *Reversus* dicitur, qui intra praesidia vel ad amicos nostras, rediit; *l. 5. §. 1. l. 19. §. 3. ff. de captiv. §. postl. rev.* ut & qui victis hostibus recuperatur *d. §. 5. l. 26. ff. de capt.* Nihil enim interest, an vi vel fallacia hostium potestatem evaserit; *d. l. 26. dummodo ea mente fuerit, ut ad hostes non reverteretur. l. 5. §. 3. ff. d. t.*

13. *Postliminia* autem *reversi* recipiunt ea quae juris, *l. 5. §. 1. l. 22. §. 1. ff. de capt. §. postlim. rev.* non etiam ea quae facti sunt. *l.*

12. *§. 2. ff. cod. qualis est possessio l. 19. ff. ex quib. caus. maj.*

14. Si vero captivus apud hostes decesserit, exinde ex quo captus est pater, filius sui juris fuisse videtur. *d. §. 5. h. t.* per fictionem *Legis Corneliae v. l. 12. ff. qui test. fac. poss. §. ult. l. quib. non est permitt. fac. testam. l. 18. ff. de postlim.*

15. II. Tollitur Patria potestas *Dignitate. §. 4. l. h. t.*

16. Et quidem primum sola *Patriciatus dignitate d. §. 4. l. ult. C. de consul.* sed deinde omni ea, quae liberat ab onere *Decurionatus. Nov. 81. pr. c. 1. §. 1. qualis est Consulatus, Consularitas, Praefectura Praetori, & Urbis, Magisterium militum l. ult. C. de decur. Episcopatus d. Nov. 81. c. 3.*

§. 6.

17. III. *Emancipatione quoque desinunt liberi esse in potestate parentum §. 6. I. h. t.*

18. *Emancipatio est Actus legitimus, quo liberi non invitati, à manu i. e. potestate patris, dimittuntur.*

19. *Eaque triplex est, Legitima, Anastasiana, Justiniana.*

20. *Legitima est, quae per antiquam Legis XII. Tabb. observationem procedebat, & per imaginarias venditiones & intercedentes manumissiones celebrabatur. d. §. 6. h. t. l. ult. C. de emancip. v. Ulp. t. 10. Gai. L. 1. tit. 8. §. 3. Theoph. h.*

21. *Anastasiana, quae fit ex Imperiali Rescripto. l. pen. C. de emancip. Auctoremque habet Anastasium.*

22. *Justiniana, quae ex constitutione Imp. Justiniani, sine Principis Rescripto, fit auctoritate Magistratus. d. §. 6. l. ult. C. de emanc. lib.*

§. 8.

23. *Adoptione etiam quidem patria potestas solvitur, si ab Ascendente facta sit. §. 8. I. h. t. Non tamen ideo necesse est, eam separatim modum solvendae patriae potestatis constituere; Cum ad emancipationem, etiam jure novo, tacitam scil., referri possit.*

§. 9.

24. *Partus autem qui ex nuru tua nascitur post filii emancipationem, si modo ante emancipationem ex filio tuo fuerit conceptus, in tua potestate nascitur. §. 9. I. h. t.*

25. *Quod ex tempore, quo naturaliter quis nasci potest, facile constat: Minimum enim tempus est 182. dierum. l. 3. §. ult. ff. de suis & legit. hered.*

§. 10.

26. *Quemadmodum vero liberi invitati non emancipantur l. pen. C. de emancip. ita etiam parentes, ad emancipandum, ordinario cogi nequeunt. §. 10. I. h. t. l. 4. C. de emanc.*

27.

Quib. mod. jus pat. pot. solv. 31

27. Nisi iusta causa aliud exigat. Veluti
i. si liberi male contra pietatem afficiantur.
l. ult. ff. si à parent. quis manum.

ii. Si pater liberos ad turpitudinem adi-
gat *l. 12. C. de Episc. aud.*

iii. Si pater legatum, sub conditione eman-
cipandi relictum, agnoverit. *l. 92. ff. de condit.
& den. l. 32. ff. de adopt.*

iv. Si pecuniam, quasi mercedem emanci-
pationis, acceperit. *l. 1. §. 3. ff. si à par. quis man.*

v. Si adolescens suo damno arrogatus sit.
l. 3. §. 6. ff. de min.

28. Aliquando etiam liberi ipso jure, &
per tacitam quasi emancipationem, sui juris
sunt: Puta

i. Si pater longo tempore, liberorum res
ut patrumfam. administrari passus sit. *l. 1. C.
de pat. pot.*

ii. Si pater infantem exposuerit. *l. 2. C.
de infant. expos.*

iii. Si pater, post priores, incestuosas nu-
ptias contraxerit. *Nov. 12. c. 2.*

T I T. XIII.

De Tutelis.

1. **I**lli qui sui juris sunt, sunt vel in tutela, pr. h. t.
vel in curatione, vel neutro jure tenentur.
pr. I. h. t.

2. Primum de Tutela videndum.

3. Tutela est vis ac potestas, in capite libe-
ro, ad tuendum eum, qui per aetatem se ipse de-
fendere nequit, jure civili data ac permessa. §.
I. I. h. t. l. 1. ff. h. t.

4. *Est vis ac potestas*, i. e. facultas & jus pro auctoritate quid faciendi. Unum enim idemque haec verba significant, & ita alibi simul ponuntur. §. 3. *I. de interd. l. 17. ff. de ll.* Proinde nihil corrigendum.

5. *In capite libero*, i. e. in pupillo. v. *Gell. Lib. 5. c. 19. Ulp. tit. 11. §. 5.*

6. Est autem hic *pupillus*, homo impubes sui juris. *l. 239. ff. de V. S.* qui caeteroquin alibi, tantum ratione aetatis ita vocatur, licet sit in potestate patris. *l. ult. §. 2. ff. de V. O.*

7. *Ad tuendum eum, qui per aetatem se ipse defendere nequit.* Naturali juri enim conveniens est, ut is qui perfectae aetatis non sit, alterius tutela regatur. §. 6. *I. de Att. tut. add. §. 2. h. t.*

8. *Jure civili data ac permessa.* Datur enim i. e. deferitur immediate ex *L. XII. Tabb. Tutela Legitima. l. 5. pr. l. 6. ff. de leg. tut.* permittitur *Testamentaria, & Dativa.*

9. Tutela itaque triplex est, *Testamentaria, Legitima & Dativa. Auth. Matri C. quand. Mul. tut.*

10. *Testamentaria est, vel propria, vel impropria seu quasi talis.*

§. 3. 11. Tutela testamentaria propria est, cum parentes liberis suis impuberibus, quos proxime in potestate habent, tutores dant testamento; vel codicillis testamento confirmatis. §. 3. *I. h. t. l. 3. ff. de testam. tut.*

12. Cumque exhereditati non desinant esse in potestate, §. 4. *I. de pup. subst.* iis quoque testamento tutor dari potest. *l. 4. ff. de testam. tut.*

§. 4. 13. Ut & postumis nondum natis, si modo
in

in ea causa sint, ut si vivos parentibus nascerentur, sui heredes & in potestate eorum fierent.
 §. 4. *I. h. t.* Quia qui in utero est, habetur pro nato; quoties de commodo ipsius agitur. *l. 7. ff. de stat. hom. d. §. 4. h. t.*

14. *Tutela testamentaria impropria seu quasi talis est, cum* I. Pater liberis emancipatis, vel II. Codicillis testamento non confirmatis, vel III. Mater liberis suis heredibus institutis, aliusve extraneus pupillo heredi instituto, dat tutorem: *l. 1. §. 1. l. 3. ff. de confirm. tut. l. 32. ff. de excus.*

15. Talis tutor enim confirmandus est à Magistratu.

16. Et quidem datus à patre confirmatur §. 5. sine inquisitione, & satisfatione. *§. 5. I. h. t. l. 4. ff. de testam. tut.* nisi iusta causa confirmationem dissuadeat. *l. 8. in fin. l. 9. l. 10. ff. de confirm. tut.* Sed datus à matre aliove extraneo, ita confirmatur, si & pupillus heres institutus sit, *l. 4. ff. de test. tut. l. 4. ff. de confirm. tut.* & quidem cum inquisitione, si fuerint Magistratus majores *d. l. 4. ff. de test. tut.* si vero minores, cum satisfatione. *l. 5. ff. de confirm. tut.*

T I T. XIV.

Qui testamento Tutores dari possunt.

I. **T**utores testamento dari possunt, (quod tamen & aliis commune est) cum quibus est Testamenti factio *l. 21. ff. de test. tut.* scil. passiva.

2. Hinc non tantum paterfam. sed & filius-*pr. h. t.* fam. tutor dari potest *pr. I. h. t.* Tutela enim
 E est

est munus publicum *pr. l. de excuf. tut.* in publicis autem caufis filiusfam. habetur pro patrefam. *l. 9. ff. de his qui sunt fui vel alien. jur.*

§. 1. 3. Sed & servus tutor dari potest; Adeo ut & sine libertate datus, tacite nihilominus, directam libertatem accipiat §. 1. *I. h. t.*

4. Sed hoc verum est quoad servum proprium; servus enim alienus quoad verba & mentem, pure inutiliter datur, sub conditione dari potest *d. §. 1. ita accip. l. 10. §. ult. ff. eod.*

§. 2. 5. Furiosus & minor xxv. annis, dari quidem possunt, sed tutores tum demum erunt, ubi furiosus compos mentis minor autem major factus fuerit. §. 2. *I. h. t. l. 10. §. 3. ff. de test. tut.* Medio tempore datur curator à Magistratu. *l. 10. §. 7. ff. de excuf. tut.*

§. 3. 6. Sive autem pure, sive sub conditione, sive ad certum tempus, sive ex certo tempore, tutor detur, nihil interest. §. 3. *I. h. t. l. 8. §. 1. ff. de test. tut.* Licet à Magistratu ita dari non possit. *l. 6. §. 1. ff. de tutel.*

§. 4. 7. Cumque tutor maxime personae detur, certae rei dari nequit §. 4. *I. h. t.* Nisi forte ad actum adeundae hereditatis *l. 10. pr. de test. tut. l. 17. §. 1. ff. de appell. l. 9. l. 13. ff. de tut. & curat. dat.* Vel rei Syriacae, Africanaeve detur *l. 15. ff. de test. tut.* si magnae sint pupilli facultates.

8. Tandem & illud notandum, verba, quibus testator usus est, hic proprie accipienda esse.

§. 5. 9. Hinc qui filiis tutorem dedit, filiabus quidem etiam, & postumis, non vero nepotibus dedisse censetur. §. 5. *I. h. t.* Nulla enim ratio est, quare hic à naturali vocis significatione recedendum sit. *Liberorum autem & postumorum*

postumorum appellatione etiam nepotes continentur. d. §. 5. l. 6. ff. de testam. tut. l. 220. ff. de V. S.

T I T. XV.

De Legitima Agnatorum Tutela.

1. **T**utela Legitima est, quae omnino deficiente, (ut ne quidem amplius speretur l. 111. pr. ff. de Testam. tut.) testamentaria, sine facto hominis, ex Legis dispositione, deferretur proximis successoribus ab intestato.

2. Potest constitui *Vetus & Nova*.

3. *Vetus* in Instit. proponitur quadruplex
1. Agnatorum. 11. Patronorum. 111. Parentum.
iv. Fiduciaria.

4. *Nova* subdividi potest in *Ordinariam & Extraordinariam*, seu ut alii loqui malunt, in *Regularem & Irregularem*.

5. *Ordinaria* est, quae secundum ordinem Nov. 118. deferretur proximis sive cognatis, sive agnatis, ab intestato succedentibus; dummodo sint masculi & perfectae aetatis.

6. *Extraordinaria* est quae Matri & Aviae volentibus deferretur; dummodo renuncient SCto Vellejano, & secundis nuptiis. Nov. 118. c. 5.

7. *Legitima* autem *Agnatorum tutela* (de qua pr. b. t. b. t. agitur) est, quae deficiente testamentaria ex L. XII. Tabb. deferretur proximis agnatis. pr. I. b. t. l. 1. ff. eod.

8. Ubi enim emolumentum est successionis, ibi debet esse onus tutelae. d. l. 1. t. I. de Legit. patron. tut.

9. Agnati sunt cognati, per virilis sexus §. 1.

cognitionem conjuncti, quasi à patre cognati. §. 1. I. h. t. l. 7. de leg. tut. l. 10. §. 2. ff. de grad. & affin.

10. Cognati vero, qui per *faeminini* sexus, personas cognitione junguntur. d. §. 1. d. l. 7. d. l. 10. §. 2.

11. Sed haec differentia, jure novo, in Successionibus, & Tutelis sublata est: Uti modo dictum ex Nov. 118. c. 4. 5.

§. 3. 12. Jus *Agnationis* omni capitis deminutione etiam minima, *Cognitionis* vero tantum maxima & media perimitur §. 3. I. h. t. §. 6. I. de cap. demin.

13. Qua occasione de *Capitis deminutione*, hic simul subjicitur.

TIT. XVI.

De Capitis Deminutione.

pr. h. t. I. **E**st autem *Capitis Deminutio*, prioris status, in deterius, mutatio. pr. I. h. t. l. 1. ff. eod.

2. Status est triplex, *Libertatis*, *Civitatis*, & *Familiae*. l. ult. ff. h. t.

3. Et inde *Capitis deminutio* similiter triplex, *Maxima*, aut *Minor* quam quidam *Mediam* vocant, aut *Minima*. d. pr. h. t.

4. Alii duplicem faciunt, *Magnam* & *Minorem*. v. l. 1. §. 8. ff. de suis & legit. hered. l. 1. §. 8. ad ll. SC. Tertull. l. 5. §. ult. ff. de extraord. cognit. sed illi sub *Magna* comprehendunt *Maximam* & *Mediam*.

§. 1. 5. *Maxima capitis deminutio est*, cum quis *Libertatem*, & proinde etiam *Civitatem* & *Familiam*

miliam amittit; Quod accidit his qui quoquo modo servi fiunt §. 1. I. b. t.

6. *Minor sive Media capitis deminutio est, §. 2. cum Civitas & Familia quidem amittitur, Libertas vero retinetur. Quod accidit ei qui deportatur §. 2. I. b. t. l. 17. §. 1. ff. de poen. l. 6. l. 15. ff. de interd. & releg.*

7. *Minima capitis deminutio est, cum Civitas retinetur & Libertas, sed status Familiae (salvo tamen statu publico l. 1. §. 8. ad SC. Tertul. l. 2. ff. b. t.) mutatur; Quod accidit his, qui, cum sui juris essent, fiunt alieni juris, scil. arrogatis; vel contra, veluti si filiusfam. à patre emancipatus fuerit. §. 3. I. b. t. l. ult. ff. eod.*

8. Ratio autem quare emancipatus capite minui dicatur, hæc est; Quia emancipari olim nemo poterat, nisi in imaginariam servilem causam deductus. l. 3. §. 1. ff. eod.

9. Proinde, cum emancipatio, ex constitutione Justiniani, apud Judicem competentem, sine imaginaria venditione fieri possit, nec quicquam juris legitimi per emancipationem amittatur; Nov. 118. c. 4. emancipati jure novissimo capite minui dici non possunt.

T I T. XVII.

De Legitima Patronorum tutela.

Legitima Patronorum tutela est, quæ ex interpretatione L. XII. Tabb., deferretur Patronis eorumque liberis, in liberos manumissos impubes. b. t. l. 3. ff. de legit. tut.

TIT. XVIII.

De Legitima Parentum Tutela.

Legitima Parentum tutela est, quae exemplo Patronorum tutelae, (quia Pater in Filium emancipatum jus Patroni habet §. 6. I. quib. mod. jus pat. pot. solv.) defertur patri, in liberos emancipatos impuberes. h. t. conf. §. ult. in f. I. de legit. agn. success.

TIT. XIX.

De Fiduciaria tutela.

1. **F**iduciaria tutela est, quae post mortem Emancipatoris, liberis ejus perfectae aetatis, defertur, in emancipatos impuberes. pr. h. t. l. 4. ff. de legit. tut.

2. Nomen inde haud dubie originem trahit, quod emancipatio contracta fiducia fieri solebat. §. ult. I. de Legit. agn. success. Et rectius sic vocata fuisset Legitima Parentum tutela.

3. Sed videtur haec tutela Fiduciaria vocata, eo quod aliud nomen deficeret.

4. Quemadmodum autem differentia inter agnatos & cognatos, ita & Fiduciaria tutela sublata est. l. 4. C. de legit. tut. Nov. 118.

T I T. XX.

De Attiliano Tutore, & eo qui ex
Lege Julia & Titia dabatur.

1. **T**utela dativa est, quando deficiente Testa-
mentaria, & Legitima, vel etiam su-
spensa Testamentaria. §. 1. I. h. t. Magistra-
tus ex potestate sibi, speciali Lege, concessa,
dat tutorem.

2. Et quidem primum, ex Lege Attilia
tutor in Urbe dabatur, à Praetore Urbano, &
Majore parte (i. e. sex) Tribunorum plebis; Ex
Lege Julia & Titia vero in Provinciis, à Prae-
sibus Provinciarum. pr. I. h. t.

3. Deinde ex his Legibus tutores pupillis de-
fierunt dari; Et Consules ex inquisitione, poste-
aque Praetores ex Constitutionibus dederunt. §.

3. I. h. t.

4. Postmodum Romae Praefectus Urbi vel
Praetor secundum suam jurisdictionem, in Provin-
ciis autem Praesides, vel Magistratus jussu Prae-
sidum, si non magnae essent pupilli facultates,
tutores crearunt. §. 4. I. h. t.

5. Tandem Justinianus Magistratibus Mu-
nicipalibus, adhibito tamen Episcopo loci a-
liisve personis publicis, hoc concessit. Non
expectata jussione Praesidum: Si modo fa-
cultates pupilli non excedant 500. solidos.
§. 5. I. h. t. l. 30. C. de Episc. and.

6. Ex quibus manifestum est, Tutoris da-
tionem jurisdictionis esse non ordinariae, sed
extraordinariae. l. 6. §. 2. ff. de tutel.

7. Atque ita Tutela vel Testamento defer-
tur, vel Lege, vel à Magistratu.

8. De-

8. Delata necessario suscipienda est. l. 1. ff. de adm. tut. Nisi quis iustam excusationis causam habeat. V. inf. t. de excus. tut.

9. Est enim Tutela munus publicum, non quidem tam utilitate l. 2. §. 5. ff. ad mancip. l. 6. §. 15. l. 15. §. 12. ff. de excus. quam auctoritate pr. I. de excus. tut. l. 9. ff. de his qui sunt sui vel alien. jur. & propter curam publicani l. 2. §. 2. ff. qui pet. tut.

10. Ut autem recte suscipiatur; I. conficiendum Inventarium. l. 7. ff. de admin. tut. l. ult. §. 1. C. arb. tut. II. praestandum iurandum Nov. 72. c. ult. III. satisfaciendum. de quo inf. ad tit. de satisfat. tut.

11. Tutela porro recte suscepta debite administranda est, tum quoad personam, tum quoad res pupilli t. t. ff. de adm. tut. tum quoad negotia ejus, ut ei adfistat auctoritatemque praestet. i. t. ff. §. I. de Auct. praesi.

§. 7.

12. Ex administratione autem oritur Actio tutelae, Directa & Contraria. §. 7. I. h. t.

13. Directa datur pupillo, finita tutela, contra tutorem, ad rationes reddendas & reliqua praestanda. l. 4. pr. l. 9. §. 4. ff. de tutel. §. rat. redd.

14. Contraria vero tutori adversus pupillum, ut fervetur indemnitas. l. 1. l. ult. ff. de cont. tut. act. Uti pluribus videbimus inf. ad tit. de oblig. quae quasi ex contract.

TIT. XXI.

De Auctoritate Tutorum.

1. **A**uctoritas tutorum, est approbatio negotii, quod à pupillo (non-tamen infante

§. 9.

§. 9. *I. de inut. stip. l. 5. ff. de R. J.*) cum extra-
neo geritur, à praesente tutore, in ipso negotio, in-
terposita. *l. 3. ff. h. l. 25. §. 4. ff. de acq. hered.*

2. Auctoritas autem tutoris, in quibusdam cau- *pr. h. t.*
sis necessaria est pupillis, in quibusdam non est
necessaria. *pr. l. h. t.*

3. Namque placuit meliorem quidem conditio-
nem licere eis facere, etiam sine tutoris auctori-
tate; deteriorem vero non aliter, quam cum tuto-
ris auctoritate. *d. pr. h. t. l. 28. ff. de pact.*

4. Imo licet pupillus pubertati proximus
naturaliter se obligare possit. *l. 1. ff. de no-
vat. l. 25. §. 1. ff. quand. dies legat. eod. §.
3. l. quib. mod. toll. oblig.* Non tamen sine
tutoris auctoritate; obligare se potest civili-
ter. *l. 9. pr. ff. h. t. l. 8. ff. de acq. her.*

5. Unde neque hereditatem adire, neque bo- *§. 1.*
norum possessionem petere, neque hereditatem ex
fideicommissio aliter suscipere potest, nisi tutoris
auctoritate; quamvis illis lucrosa sit, neque ul-
lum damnum habeat. *§. 1. l. h. t. d. l. 9. §.
3. l. 8. ff. de acq. hered.*

6. Quod si tamen locupletiores facti sint, vel
si obligatio ex re oriatur, etiam sine tutoris au-
ctoritate; civiliter obligari possunt *l. 1. l. 5. §. 1.
ff. h. t. l. 46. ff. de O. & A.* Natura enim æquum
est, neminem locupletari, cum alterius jactura.
l. 14. ff. de condict. indeb. Et hinc etiam est, quod
pupillus teneatur contrario tutelæ judicio.

7. Sed quid si contractus sit, qui utrinque
obligationem parit? Eo casu contrahentes cum
pupillo, pupillo quidem obligantur, sed pupil-
lus ipsis non obligatur. *l. 13. §. 29. ff. de act.
emt. l. 33. ff. pro soc. l. 1. §. ult. ff. commod.*
Quod non est iniquum, arg. *l. 19. ff. de R. J.*

§. 2. 8. Tutor autem in ipso negotio, seu statim perfecto negotio l. 25. §. 4. ff. de acq. hered. praefens, ut omnia intelligat quae agantur, l. 14. ff. h. t. & expresse debet auctor fieri, si hoc pupillo prodesse existimaverit §. 2. l. h. t.

9. Post tempus vero, vel per epistolam, vel per nuntium, interposita Auctoritas nihil agit. d. §. 2. & proinde Ratihabitio hic non sufficit.

§. 3. 10. Sed in rem suam, tutor auctor esse non potest. §. 3. l. h. t. l. 1. l. 7. ff. h. t. Unde si inter tutorem pupillumque iudicio agendum sit, olim Praetorius tutor constituebatur, hodie interim Curator dator. d. §. 3. l. 3. §. 2. ff. de tutel. l. 1. C. de in lit. dand. tut.

11. Jure novissimo vero haec res vix ullam difficultatem parit, cum prohibitum sit, debitorem aut creditorem pupilli, tutorem fieri. Nov. 72. c. 1. 2. 4. Nov. 94. Auth. Minoris debitor. C. qui dar. tut.

12. Ubi etiam poena adjecta, ut qui se creditorem pupilli dissimulat, nec se excusat, & abstinet à tutela, sed illam suscipit, jus crediti amittat: Qui vero dissimulat se debitorem pupilli esse, non liberatur, quasi à se ipso exegerit.

13. Quod si tutor, post coeptam tutelam, pupilli debitor vel creditor fiat, perpetuus curator ei adjungitur. d. Nov. 72. c. 2.

TIT. XXII.

Quibus modis Tutela finitur.

1. **T**utela finitur, vel facto hominis per Excusationem, & Suspecti remotionem; vel ipso jure.

2. Et

2. Et quidem *ipso jure*, vel modis omnibus Tutelae speciebus communibus, vel ad species quasdam tantum pertinentibus.

3. Et aliis quidem omnimodo, aliis non omnimodo.

4. *Omnimodo & omnis tutela finitur. I. Pu- pr. b. t. bertate*: Pubertas autem in masculis annis *xiv.* in foeminis *xii.* definita est *pr. b. t. l. ult. C. quand. tut. vel cur. esse desin.*

5. *II. Morte naturali & civili, imo & omni §. 1. 3. 4. capitis deminutione pupilli. §. 1. 3. 4. I. b. t.* Nemo enim in tutela esse potest, nisi sit Civis & sui juris. *pr. I. de tutel.*

6. *Morte naturali & Civili tutoris omnis quidem tutela perit, sed non omnimodo, quamdiu enim impubes est pupillus, alius deinde tutor dandus est.*

7. *Minima capitis deminutione tutoris tantum §. 4. finitur Legitima Agnatorum tutela.* Quia tum non manet proximus in familia §. 4. *I. b. t.* Quod tamen post *Nov. 118. c. 5.* usum non habet.

8. *Tutela Testamentaria in specie finitur, per §. 2. 5. conditionis vel temporis existentiam, si tutor usque ad certam conditionem, vel ad certum tempus in testamento datus sit. §. 2. §. 5. I. b. t.*

9. Quod in Tutela dativa locum non habet, cum tutores à Magistratu ita dari non possint. *l. 6. §. 1. ff. de tutel. l. 77. ff. de R. J.*

De Curatoribus.

1. SEquitur de Curatione, seu Cura.

2. Curatio est potestas jure constituta, ad administrandas res ejus, qui quoquo modo rebus suis supereffe non potest.

pr. h. t. 3. Et masculi quidem puberes, & foeminae viri potentes, usque ad xxv. annum completum (ut & postremum momentum elapsum esse oporteat l. 3. §. 3. ff. de minor.) Curatores accipiunt; Quia licet puberes sint, adhuc tamen ejus aetatis sunt, ut sua negotia tueri non possint, pr. I. h. t.

4. Et ideo hodie in hanc usque aetatem adolescentes Curatorum auxilio reguntur, neque ante rei suae administratio eis committi debet, quamvis bene rem suam gerentibus. l. 1. §. 3. ff. de minor.

5. Adeo ut ex constitutione D. Marci, omnes adolescentes etiam inviti Curatores accipiant.

6. Nisi tamen quis veniam aetatis impetraverit. Quod conceditur iis, quos morum honestas mentisque solertia commendat; & quidem masculis anno aetatis xx. foeminis vero anno xviii. l. 2. C. de his qui ven. act.

7. Quo casu ipsi res suas administrant. Immobilia tamen alienare nequeunt. l. 3. C. eod.

§. 1. 8. Curator autem datur à Magistratu. Testamento non datur; datus tamen confirmatur Decreto Praetoris vel Praefidis. §. 1. I. h. t.

§. 3. 9. Olim etiam erat Cura quaedam Legitima. Furiosi enim & prodigi, (quibus quia neque

que finem neque modum faciunt expensarum, a Praetore bonis interdictum est *l. 1. ff. de curat. furios.*) etiam maiores xxv. annis, in Curatione erant Agnatorum, ex *L. XII. Tabb.* Cer-
to enim sperabant successionem. §. 3. *I. h. t.*

10. Sed deinceps Romae Praefecti Urbi & Praetores, & in Provinciis Praesides, ex inquisitione iis Curatores dare coeperunt. *d. §. 3.*

11. Non tamen solet Praetor agnatos, si qui sint & habiles praeterire. *l. 13. ff. de curat. furios. l. 5. C. eod. l. 27. C. de Episc. and.*

12. In eadem causa sunt mente capti, surdi, §. 4.
muti, perpetuo morbo laborantes, & omnes qui rebus suis superesse nequeunt. §. 4. *I. h. t. l. 12. ff. de tut. dat.* Non coeci, qui rei familiari, si nihil aliud impediatur, praeesse possunt. arg. *l. 1. §. 5. ff. de postul. l. 6. ff. de judic.*

13. Ex dictis differentiae inter Tutelam & Curam facile percipiuntur.

I. Tutor principaliter datur personis, Curator rebus.

II. Tutor datur etiam testamento, Curator non item.

III. Tutor datur pupillo, Curator minori adulto & puberi.

14. Licet interdum contingat, ut & Pupilli §. 5.
Curatores accipiant; ut puta si tutor non sit idoneus, non si fraudulenter administret; Quo casu ut suspectus removendus est. §. ult. *I. de suspect. tut.* Vel si tutor ad tempus se excuset. Quia habenti tutorem tutor dari non potest. §. 5. *I. h. t. l. 27. ff. de testam. tut. l. 9. C. qui dar. tut. sine nota* scil. quadam tutoris.

15. Cujus tamen regulae plurimae sunt exceptiones, v. *l. 21. §. ult. ff. de excus. l. 39. §.*

3. ff. de admin. tut. l. 17. de tut. l. 15. de tut. dat.
 §. 6. 16. Quod si tutor adversa valetudine vel alia
 necessitate impediatur, quominus pupilli negotia
 administrare possit, & pupillus vel absit vel in-
 fans sit, quem velit Actorem (qui & Adjutor
 tutelae dicitur in l. 13. §. 1. ff. de tutel.) peri-
 culo ipsius tutoris, Praetor. vel qui Provinciae
 praeerit. decreto constituet. §. 6. I. h. t. d. l. 13.
 §. 1. de tutel. l. 24. ff. de admin. & peric. tut.

TIT. XXIV.

De Satisfatione Tutorum vel Curatorum.

I. **A**ctum est de Tutoribus & Curatoribus
 separatim; sequuntur tria utrisque
 communia, Satisfatio, Excusatio, & Suspecti
 remotio.

2. Sed imo & plura Tutoribus Curatori-
 busque communia sunt.

3. Priusquam enim ad administrationem
 Tutelae vel Curae admittantur, debent I. &
 Tutores & Curatores Inventarium facere l. 24.
 C. de admin. tut. l. ult. §. 1. C. arb. tut. i. e.
 Repertorium, seu Legitimam descriptionem omni-
 um bonorum pupilli, vel minoris. l. 7. ff. de
 admin. tut.

II. Jurare sese rem ex fide, atque ad uti-
 litatem curae suae commissorum, gesturos es-
 se. Nov. 72. c. ult. Auth. Quod nunc genera-
 le. C. de Cur. fur.

III. Satisficare.

4. Est autem satisficare in hac materia, da-
 tis fidejussoribus cavere, rem pupilli, vel minoris, sal-
 vam fore. l. 1. & pass. ff. rem pup. salvo. for.

5. Cau-

5. Cautionis enim quatuor sunt species. I. Juratoria. II. Nuda repromissio. §. 2. I. de satisfat. Rubric. ff. qui satisfat. cog. III. Satisfactio in specie sic dicta, quae fit datis fidejussoribus. l. 1. ff. qui satisfat. cog. d. §. 2. I. de satisfat. IV. Ea quae fit datis pignoris. l. 1. §. 9. ff. de collat. quae tamen sub satisfactione aliquando continetur. l. 21. §. f. ff. de constit. pec. d. §. 2. I. de satisfat. d. rubr. ff. qui satisfat. cog.

6. Sed pignora hic non sufficiunt, tum quia Satisfactio haec est Praetoria l. 7. ff. de stip. praet. tum quia hic cavetur de eo quod interest, quod est incertum. l. 24. ff. de R. J. l. 13. ff. remrat. hab. add. d. l. 1. §. 9. ff. de collat.

7. Non tamen omnes satisfaciunt: Nam Tutores testamento dati satisfacere non coguntur, quia fides eorum & diligentia ab ipso testatore approbata est. pr. I. h. t.

8. Quod & verum est in confirmatis ex testamento. l. 3. ff. de confirm. tut. Paternum enim testimonium pro satisfactione sufficit. l. 7. §. 5. C. de Cur. furios.

9. Neque ex Legitimis satisfacere solet Patronus. l. 5. §. 1. ff. de legit. tut. neque par ratione Pater. arg. t. I. de legit. par. tut.

10. Item ex inquisitione tutores vel curatores dati, satisfactione non onerantur; quia idonei electi sunt. d. pr. I. h. t. l. 8. ff. de curat. furios. Fides enim inquisitionis cedit pro vinculo cautionis. l. 13. in f. ff. de tut. dat.

11. Quod si tamen hoc agatur, ut unus è §. 1. pluribus tutoribus administret, fieri potest, ut Testamentarii & ex inquisitione dati, etiam satisfacere cogantur; si scil. unus offerat satisfactionem, vel administrationem alteri, si satisfacere

dare velit §. 1. I. h. t. add. l. 3. §. 6. ff. de adm. tut.

12. Sed si dividere tutelam velint audiendi sunt l. 3. §. pen. Et ult. Et l. seq. ff. de admin. tut.

13. Ut & si omnes velint fatisdare, l. 17. pr. ff. de testam. tut. Ut tamen eo casu maxime idoneum Praetor ex causa possit eligere. l. 18. ff. eod.

14. Ne vero Pupilli & Minores quovis modo damnum patiantur, variis remediis eis porro prospectum est.

15. Et quidem I. *Actione Tutelae directa* (de qua supra ad t. de Attil. tut. §. 11.) contra Tutores, & utili contra Curatores. Rubr. ff. de tut. Et ration. redd.

II. *Actione ex stipulatu* contra fidejussores. pr. I. de V. O.

III. *Actione Hypothecaria*; Omnia enim bona tutorem curatorumque, pupillis & minoribus tacite pignori sunt obligata. l. 20. C. de admin. tut. Nov. 118. c. 5. in fin.

IV. *Actione subsidiaria*. §. 2. I. h. t.

V. *Restitutione in integrum*, de qua v. t. t. ff. de Minor.

§. 2. 4. 16. Est autem *Actio subsidiaria*, *Actio personalis* competens pupillo Et minori, contra Magistratus minores eorumque heredes, quoties vel nullo modo, vel non idonee caveri curarunt, ad id, quod ob tutorum, curatorum, fidejussorumve inopiam, ab iis, pupillis minorve servare non potuit. §. 2. 4. I. h. t.

17. *Subsidiaria* vocatur, quia in subsidium pupillis & adultis datur, excussis prius administratoribus eorumque fidejussoribus. l. 4. 5. C.

de

C. de Mag. conv. l. 46. §. pen. ff. de adm. tut.

18. Tantum datur contra Magistratus minores, non majores d. §. 4. I. h. t. & in heredes eorum ita extenditur, ut non nisi ex dolo & lata culpa de functi teneantur. l. 46. ff. l. 2. C. de Mag. conv.

T I T. XXV.

De Excusationibus Tutorum vel Curatorum.

I. **C**UM Tutela sit munus publicum pr. I. h. t. inviti Tutores Curatoresve esse coguntur. l. 1. ff. de adm. tut. Et hinc si quis hoc munus deprecari velit, debet sese legitime excusare.

2. Est autem Excusatio, justae causae allegatio, propter quam quis tutelae vel curae munus deprecatur.

3. Ut vero juste se quis excuset, requiritur I. Ut hoc faciat ex justa causa. II. Modo. & III. Tempore legitimo.

4. Causae excusationum memorantur hoc titulo variae.

5. I. Numerus liberorum. Si quis enim tres liberos superstites Romae quis habeat, vel in Italia quatuor, vel in Provinciis quinque à tutela vel cura potest excusari, exemplo caeterorum munerum personalium. pr. h. t.

6. Munera enim alia Publica sunt, alia Privata; Et Publica quidem alia sunt Utilitate, alia Auctoritate. vid. supr. ad t. de Atil. tut. §. 8. II. Alia Realia seu Patrimonialia, alia Personalia, v. l. 1. l. ult. ff. de muner.

7. A *Muneribus* autem *Realibus* seu *Patrimonialibus* numerus liberorum non excusat. l. 2. §. 1. 4. l. 10. & seq. ff. de vacat. Mun. Nisi Major esset, puta xvi. l. 5. §. 2. ff. de jur. in mun. aut saltem xii. l. 24. C. de Decur. Ubi tamen numerum corrigendum esse & mutandum in xvi. statuit Cujacius.

8. Sed ut numerus liberorum excuset à tutela, debent liberi esse *naturales*; (Adoptivi non profunt d. pr. l. h. t. add. l. 76. ff. de cond. & dem.) *Legitimi*, l. 2. §. 3. ff. h. t. *Superstites* & *incolumes*. l. 2. §. 5. ff. de vacat. mun. d. l. 2. §. 4. ff. h. t.

9. Nisi tamen in acie amissi sint. l. 18. ff. h. t. junct. l. ult. ff. de vac. mun. Hi enim qui pro Rep. ceciderunt, in perpetuum per gloriam vivere intelliguntur. pr. in fin. l. h. t.

§. 1. 10. II. *Administratio Rei Fiscalis*. §. 1. l. h. t. vel etiam *Rei privatae Principis*. l. 41. ff. h. t. Quae ratione etiam excusantur *Exactores Tributorum*. l. 10. C. h. t. *Coloni Patrimoniales* l. ult. C. quidam. tut. Omnesque quibus Princeps curam alicujus rei injunxit. l. 22. §. 1. l. 10. ff. h. t.

§. 2. 11. III. *Absentia Reip. causa* §. 2. l. h. t. l. 41. §. 2. ff. eod. v. l. 32. l. 38. ff. ex quib. caus. maj.

12. Sed *Absentia* haec ita excusat, ut si quis jam sit tutor, & abesse coeperit, excusetur quamdiu abest. Si autem absens ad novam tutelam vocetur, reversus anni habeat vacationem d. §. 2. l. 10. pr. & §. 2. l. 45. ff. h. t.

§. 3. 13. IV. *Potestas major*. §. 3. l. h. t. quam non habent *Aediles*. l. 17. §. 4. ff. h. t. Habent tamen οι στρατηγοί των πόλεων i. e. Magistratus civitatum. l. 6. §. 16. add. l. 15. §. 9. ff. eod.

14. Qui

14. Qui vero jam se miscuerunt admini-
strationi, excusare se propter potestatem po-
stea adeptam non possunt. *d. §. 3. I. h. t. l.*

17. §. 5. *ff. eod.*

15. v. *Tria onera tutelae vel curae non affe-* §. 5.
ctatae. §. 5. I. h. t. neque tenuissimae; l. 15.
f. 15. ff. h. t. Quae & excusant, licet in ejus-
dem patrisfam. domo sint, dummodo spectent
ad periculum patris, l. 4. §. ult. l. 5. ff. h. t.

16. Non tamen numerus pupillorum, sed
separatio Patrimoniorum *l. 3. ff. h. t. & dif-*
ficultas rationum reddendarum, considerata.
l. 31. §. ult. ff. eod. Unde & una Tutela
sufficit, si diffusa sit. d. §. ult.

17. vi. *Paupertas. §. 6. I. h. t. l. 7. l. ult. §. 6.*
l. 40. §. 1. h. t. Si scil. tanta sit, ut quo-
tidiana opera victum quis quaerere cogatur,
& tutelae gerendae impar sit. dd. ll.

18. vii. *Adversa valetudo; propter quam ne* §. 7.
vis quidem negotiis quis superesse potest. §.
7. I. h. t. l. 10. in f. l. 40. l. pen. §. ult.
ff. h. t. l. un. C. qui morb.

19. viii. *Imperitia literarum. §. 8. I. h. t. §. 8.*
l. 3. §. 2. ff. de accus. l. 21. l. 30. C. de
testam. Propter difficultatem conficiendarum
& reddendarum rationum. Quod si ergo mo-
dica sit tutela, haec excusatio non est reci-
pienda; ita accip. l. 6. §. ult. ff. h. t.

20. ix. *Major aetas; scil. annorum LXX. quos* §. 13.
implevisse oportet. §. 13. I. h. t. l. 2. ff. h. t.
l. 3. ff. de jur. immun. Et ita numeris in l. ult. C.
qui aetat. vel Prof. (ut scil. pro LV. legamus LXX.)
restituendis; Uti ex ipso textu apparet.

21. x. *Professio Artium Liberalium §. 15. I. h. §. 15.*
t. v. l. 6. §. 1. Et seqq. ff. h. t. l. 6. C. de
Prof.

LIB. I. TIT. XXV.

Prof. Quia Juventutem informantes, utilitati publicae inserviunt, aliisque rebus vacare nequeunt.

22. Dummodo i. has artes exercent in Patria. *d.* §. 15. *l.* 6. §. 9. 11. *l. h. t.* 11. Sint intra numerum. *l.* 6. §. 2. *§ seq. ff. h. t.* & III. bene seduloque munere suo fungantur. *l.* 2. *l.* 8. *C. de Prof.* *l.* 6. §. 6. *ff. h. t. l.* 11. §. 3. *ff. de mun. § bon.*

§. 18. 23. XI. Tutela ante gesta; quae excusat à Cura. §. 18. *l. h. t. l.* 20. *C. h. t.* Exceptio est in liberto, quem Patronus liberis suis tutorem curatoremque dedit. *l.* 5. *C. h. t. v. l.* 14. §. 3. *l.* 24. *ff. h. t.*

24. Sunt etiam quidam, qui excusatione non indigent, cum ne quidem volentes tutores vel curatores esse possint.

§. 4. 9. 25. Quales sunt, Qui litem cum pupillis
11. 12. habent super omnibus bonis vel maxima bono-
13. 14. rum parte §. 4. *l. h. t. junct. l.* 20. *l.* 21. *ff. eod.*

19. Inimici Capitales, si reconciliatio non interve-
nerit §. 9. 11. 12. *l. h. t. l.* 6. §. 17. *ff. eod. l.* 3. §. 12. *ff. de susp. tut.* Minores xxv. annis. §. 13. *l. h. t.* Milites §. 14. *l. h. t. l.* 4. *C. qui dar. tut.* Mariti §. 19. *l. h. t.* Luminibus capti, surdi, muti, furiosi, nec non perpetua valetudine tenti. *l. un. C. qui morb. se excus.* Qui omnes improprie se excusare dicuntur.

§. 20. 26. Qui autem se excusare volunt, falsis allegationibus uti non debent: Caeteroquin non tantum non liberantur onere tutelae. §. 20. *l. h. t. l.* 1. *l. ult. C. si tut. fals. alleg.* sed & periculum administrationis, ex eo tempore, ex quo dati sunt, ad eos pertinet *dd. ll.*

§. 17. 27. Modus excusandi in eo est. i. Ut quis se excuset à tota tutela, non pro parte patrimo-

nii. §. 17. *I. h. t. l. 21. §. 2. ff. h. t. ubi & exceptio.*

28. II. Ut si plures habeat excusationes, §. 16.

omnibus quidem uti possit, §. 16. *I. h. t. l. 21.*

§. 1. *h. t.* (Est enim Excusatio species exceptionis, & proinde defensionis. v. *l. 5. l.*

8. *ff. de except. l. 43. ff. de R. J.*) omnes tamen statim nominare necesse habeat *l. 13. §. 8. ff. h. t.*

29. III. Ut à datione seu nominatione non statim appellet, quod ante constitutionem D. Marci licebat, sed demum à rejectione causae. *d. §. 16. l. 1. §. 1. ff. quand. appell.*

30. *Tempus* excusationi proponendae constitutum est quinquaginta dierum continuorum *d. §. 16. l. 13. §. 1. & seq. ff. h. t.* peragendo verò negotio quatuor mensium. *l. 38. ff. eod.*

31. Qui quatuor menses currunt à die nominationis, si statim sciverint se nominatos esse *d. l. 38.* caeteroquin haud dubie, quemadmodum & L. Dies, ex quo cognoverint se tutores vel curatores datos esse, i. e. ex tempore notitiae. *d. §. 16. l. h. t.*

32. Haec vera sunt si tutor datus habitet *intra centesimum lapidem* i. e. Miliare, ab eo loco ubi tutores dati sunt. Si enim ultra centesimum lapidem habitet, singulis diebus absolvet iter xx. Milliarium, i. e. x. circiter horarum, & insuper habebit xxx. dies; Qui tamen sic debent computari, ne minus sint quam L. dies. *d. §. 16. l. h. t. l. 13. §. 1. & seq. ff. h. t. l. 3. ff. de V. S.*

33. *Excusare* autem se possunt omnes *cujuscunque generis sint, id est qualitercunque dati fuerint tutores*, siue Testamento, siue à Lege, siue à Magistratu. *d. §. 16. l. h. t. l. 3. §. 8. ff. de Legit. Tut. l. 1. C. eod. l. 9. C. qui dar. tut.*

TIT. XXVI.

De Suspectis Tutoribus vel Curatoribus.

§. 5. 12. 1. **S**uspectus est qui non ex fide tutelam gerit.
 l. 1. §. 5. l. h. t. & qui moribus talis est, ut
 sit suspectus §. 12. l. h. t.

2. Non tantum enim qui fraudulentè, sed &
 qui negligenter, neque ea sollicitudine qua o-
 portet, tutelam gerit, suspectus est. l. 3. §.
 5. ff. junct. §. ult. l. h. t. l. 5. C. eod.

3. Sola autem paupertas, neminem, si mo-
 do fidelis & diligens est, suspectum facit. d.
 §. ult. d. l. 5.

4. Potest tamen ei curator adjungi si sub-
 stantia pupilli periclitetur l. 6. C. h. t. aut
 removeri ex eo capite, quod non satisdet. l.
 2. C. qui sat. non ded.

pr. 5. Suspecti crimen autem i. e. accusatio l.
 7. ff. de accus. ex Lege XII. Tab. descendit. pr.
 l. h. t. l. 1. §. 2. ff. eod.

§. 1. 6. Jus removendi tutores suspectos, & de
 iis cognoscendi, datum est Romae Praetori,
 in Provinciis Praefidi, & Legato Proconsulis
 §. 1. l. h. t. Vi ordinariae Jurisdictionis. l. 1.
 §. 3. 4. l. 4. ff. de off. ejus cui mand. est jurisd.

§. 2. 7. Omnes tutores tanquam suspecti accusa-
 ri possunt §. 2. l. h. t. l. 1. §. 5. ff. h. t.
 Legitimis tamen potius Curator adjungendus
 est. l. 9. ff. h. t. Famaeque Parentis & Pa-
 troni semper parcendum. d. §. 2. l. 5. §. 1.
 l. 9. ff. de obseq. par. & patr. praest.

§. 3. 8. Suspectos accusare possunt omnes, eti-
 am mulieres; quod hic in favorem pupilli re-
 ceptum.

ceptum. §. 3. *I. h. t.* Cum caeteroquin mulieres ad accusandum non admittantur. *l. 1. 2. ff. de accus.*

9. *Impuberes tamen non possunt tutores suos §. 4. suspectos postulare §. 4. I. h. t. l. 7. pr. ff. h. t.* quia non est tantum eorum animi iudicium, ut perpendere possint, an quid fraudulenter, an quid segniter geratur? quod perpendi oportet. *l. 5. C. h. t.* Sufficit etiam alios admittere, ipsumque Praetorem ex officio eos repellere posse. *l. 3. §. 1. in. f. §. 4. ff. h. t.*

10. *Puberes autem curatores suos, ex consilio necessariorum, suspectos possunt arguere. d. §. 4. d. l. 7. pr.* quia eorum jam majus est animi iudicium.

11. Effectus accusationis est, *i. quod accusato administratio interdicatur, quoad finiaturn cognitio. §. 7. I. h. t. l. 7. C. eod.*

12. II. Quod si tutor ideo accusatus sit, quia copiam sui non facit. ut alimenta pupillo decernantur, (quae decernuntur à Praetore pro quantitate patrimonii pupilli, quam tutor profiteri debet *l. 3. ff. ubi pup. educ. deb.*) interim pupillus in possessionem bonorum ejus mittatur, & quae mora deteriora futura sunt, distrahantur. *§. 9. I. h. t. l. 3. §. 14. l. 7. §. 2. ff. h. t.* Cum aliis creditoribus prima missio custodiam tantum concedat. *l. 12. ff. quib. ex caus. in poss.*

13. III. Quod si suspectus reperiatur, removeatur. Quae remotio fit vel simpliciter, vel ita ut simul poena infamiae, vel corporalis infligatur.

14. *Famulus fit remotus ob dolum vel latam culpam (quae pro dolo habetur, l. 226. de V. S.*

V. S. l. 8. §. 3. de prec. l. 1. §. 5 ff. de O. & A. l. 32. ff. depof. etiam in famofis. l. 11. §. fin. ff. de his qui not. infam. nec non in hac ipsa materia l. 7. §. 1. ff. h. t. licet non femper in criminalibus l. 7. ff. ad L. Corn. de Sicar.) non vero ob culpam levem. §. 6. I. h. t.

§. 10. 15. Poena corporalis locum habet. 1. Si tutor per mendacium negat, propter inopiam, alimenta posse decerni. Quo casu non tantum, tanquam suspectus, removeri potest, sed etiam poena corporali puniendus, ad Praefectum Urbi remittendus est. §. 10. I. h. t. ita accip. l. 3. §. 15. ff. h. t.

16. II. Si quis data pecunia ministerium (vel corruptis ministeriis i. e. ministris Praetoris, uti legitur in d. l. 3. §. 15.) tutelae acquisiverit, vel redemerit. d. §. 10. I. h. t.

§. 11. 17. III. Si libertus tutelam filiorum vel nepotum Patroni sui, fraudulenter gessisse probetur. §. 11. I. h. t. l. 2. ff. eod.

§. 8. 18. Si vero tutor vel Curator ante sententiam decesserit, extinguitur suspecti cognitio. §. 8. I. h. t. Idem est si & aliis modis tutela finita sit. l. pen. l. 1. C. eod. Accusatione enim suspecti id tantum agitur; ut tutor removeatur; cum autem aliter remotus est, ut tutelae iudicio agi possit, cessat suspecti accusatio. l. 3. §. 6. ff. h. t.

De Rerum Divisione, & acquirendo
ipsarum Dominio.

1. **S**equitur de *Rebus* pr. I. h. t. Quod se- pr. h. t.
cundum Juris objectum vocari solet.

2. *Rei* verbum generale est l. 1. in f. ff.
de reb. cred. sed hic significat quicquid est
extra *Personas* & *Actiones*.

3. *Res* autem vel sunt in *Patrimonio*; vel
extra *Patrimonium*. pr. I. h. t.

4. *Res* quae in *Patrimonio* sive in bonis
sunt, sunt omnes quae vel per actionem peti;
vel per exceptionem retineri possunt. l. 52. ff.
de A. R. D. Proinde & *Obligationes*, l. 49.
ff. de V. S. *Servitutes* l. 5. §. 9. ff. de nov.
op. nunc. aliaque incorporalia.

5. Tertium genus rerum, lex l. ff. de *Usu*
& *Usufr.* Legat. non probat; de jure enim
constituendo, non constituto ibi agitur.

6. Divisio illa prima per aliam explica-
tur, quod scil. *Res* sint vel *Communes*, vel
Publicae, vel *Universitatis*, vel *Nullius*, vel
Singulorum. d. pr. I. h. t.

7. *Res Communes* sunt, quae quoad proprietatem §. 1. s.
nullius sunt, quoad usum omnium hominum. l. 14.
ff. de A. R. D. Ut aër, aqua pro fluens, mare,
& per hoc littora maris. §. 1. §. 1. I. h. t.

8. Mare enim cum occupari non possit, in
nullius etiam Dominium redigi potest. arg. l. 1.
§. 1. ff. de acq. vel am. poss. Nisi forte exigui
sui portione in fundum privatum admitti;
ita cap. l. 14. ff. de injur. aut jactis in mare
molibus. l. 2. §. 8. ff. ne quid in loc. publ.

- §. 3. 9. *Est autem Littus maris, quatenus hyber-
nus fluctus maximus excurrit.* §. 3. I. h. t. l.
96. l. 112. ff. de V. S.
- §. 2. 4. 10. *Res Publicae sunt, quae quoad propieta-
tem sunt alicujus Populi vel privati, quoad usum
omnium eorum, qui sunt de illo Populo: Uti flumi-
na perennia, portus, ripae.* §. 2. §. 4. I. h. t.
- §. 5. 11. *Quae à Rebus Communibus omnino sunt
diversae; licet generaliter hoc vocabulo ac-
cepto, Res communes etiam Publicae vocari
possint, & aliquando vocentur* §. 3. I. h. t.
l. 14. ff. de A. R. D.
12. *Quod vel maxime ex eo apparet, quia
riparae etiam sunt Publicae, cum tamen pro-
prietas eorum sit, qui proxima habent praedia.*
d. §. 4. I. h. t. l. 30. §. 1. ff. de A. R. D.
13. *Est autem Ripa, id quod flumen conti-
net cum est plenissimum, naturalem sui cursus
rigorem tenens.* l. 1. §. 5. l. 3. §. 1. ff. de flum.
Neque solum labrum intelligimus, sed omne
id, unde à plano incipit vergere ad flumen.
l. 3. §. 2. ff. de flum.
14. *Portus est conclusus locus in mari aut
flumine, quo importantur merces & inde expor-
tantur.* l. 59. ff. de V. S.
15. *Sic Statio locus est, ubicunque naves tu-
to stare possunt.* l. 1. §. 13. ff. de flum. Quae,
si conclusa atque munita est, à portu non
differt. d. l. 59.
- §. 6. 16. *Res Universitatis sunt quae quoad pro-
prietatem sunt Universitatis, vel Collegii Corpo-
risve liciti, quoad usum omnium eorum qui sunt
de Universitate. Uti theatra, stadia, & his si-
milis.* §. 6. I. h. t.
17. *Universitas, seu Collegium est Corpus
homi-*

hominum, quod neque Libera Resp. est, neque familia. Ad quod constituendum ad minimum tres requiruntur l. 85. ff. de V. S. conservandum unus sufficit. l. 7. §. 1. ff. quod cuiusque Univers. nom.

18. *Res Nullius dicuntur variis modis I. Censura. §. 7. I. h. t. II. Facto. §. 17. §. 46. I. h. t. III. Natura. §. 12. §. 22. I. h. t. IV. Tempore §. 39. I. h. t. v. Casu. l. 1. ff. de Rer. Div.*

19. *Quae Censura nullius dicuntur, sunt ita §. 7. nullius, ut non possint fieri alicujus, unde & Divini Juris dicuntur. l. 1. ff. de R. D. §. 7. I. h. t. Quales sunt Res Sacrae, Religiosae, & Sanctae. d. l. 1. d. §. 7.*

20. *Sacrae res sunt, quae rite per Pontifices §. 8. Deo consecratae sunt, veluti Aedes Sacrae & Domus, quae rite ad ministerium Dei dedicatae sunt. §. 8. I. h. t. l. 6. §. 3. l. 9. ff. de R. D.*

21. *Quae alienari non possunt d. §. 8. Nisi I. Redimendorum captivorum gratia. d. §. 8. II. Pauperum alendorum. l. 21. C. de SS. Eccles. & III. Debitorum Ecclesiae solvendorum gratia, in casu necessitas. Nov. 120. c. 10.*

22. *Locus Religiosus est Sepulchrum. Religiosus §. 2. sum enim locum unusquisque sua voluntate facit, dum mortuum infert in locum suum. §. 9. I. h. t.*

23. *Locus ergo Religiosus non fit consecratione, aut verbis solennibus. l. 2. §. 5. ff. de relig. Neque Cenotaphium locus religiosus est, licet quidem dissenserint. l. 6. §. ult. l. 7. ff. de R. D. l. 42. ff. de religiof.*

24. *Totum tamen Cadaver inferri non est necesse; sufficit si caput illatum sit. l. 44. ff. de relig.*

25. *Haec autem ita vera sunt, si quis mortuum inferat in locum suum.*

26. Si enim locus alienus est, requiritur consensus Domini, vel ejus ratihabitio *d. §. 9. I. h. t. l. 60. ff. de R. J.* Imo licet ususfructus tantum alienus sit, consensus usufructuarii necessarius est. *d. §. 8.*

27. Si tamen in alienum locum mortuus ilatus sit, Domino propria auctoritate non licet cadaver effodere. *l. 8. ff. de relig.* Sed *actionem in factum* contra inferentem habet, ad hoc ut cadaver tollat, vel loci pretium praestet. *l. 7. pr. ff. cod.*

§. 10. 28. *Res Sanctae sunt, quae Sanctione quadam, adversus violationem hominum, munitae sunt. Veluti muri & portae civitatis. §. 10. I. h. t. l. 8. pr. ff. de R. D.*

29. Poena enim capitis constituta est in eos, qui aliquid in muros deliquerint. *d. §. 10. l. ult. ff. de R. D.*

30. Quod & verum est in vallo in castris. *l. 3. §. 17. ff. de re milit.*

31. Et non tantum quoad muros Urbis Romae, sed & Municipiorum locum habet *l. 8. §. 2. ff. de R. D. add. l. fin. C. de temp. in int. restit. verb. Ex differentia locorum &c.*

32. *Res Singulorum sunt, quae sunt in bonis vel Patrimonio.*

33. Sunt autem res nostrae duplici jure, Jura scil. *In re, & Ad rem. c. 8. de concess. praeb. c. 40. de praeb. in 6.*

34. *Jus In re est, quo res nobis obligata est.* Quod producit actionem in rem, contra omnem ordinario rei possessorem. *l. 25. pr. ff. de O. & A.*

35. *Juris in re constitui possunt species quinque.*
1. *Dominium §. 4. I. de usufr. l. 23. ff. de R. P. l. 39. ff. de damn. infect. l. 8. §. 1. C. de praec-*

De Rer. Div. & acq. ips. Dom. 61

praescr. 30. vel 40. ann. Et *Jus dominio proximum*, Jus scil. *Emphyteuseos*, & *Superfici-*
ei. l. 1. §. 1. ff. si ager vectig. esse dicet. l.
 1. 2. 3. C. de jur. emph. l. 12. C. de fund.
 patrim. l. 1. §. 1. ff. de superfic. junct. l. 73.
 §. 1. l. 74. l. 75. ff. de R. V. l. 19. pr. ff.
 de damn. infect. Quod vulgo *Dominium utile*
 vocari solet.

II. *Hereditas*. l. 9. §. 19. pr. ff. de hered. pet.
 l. 1. §. f. ff. si quadr. paup. sec. dic. l. 6. ff. de relig.

III. *Servitus*. §. 2. I. de Act. l. 13. §. 1. l. 19.
 ff. de damn. inf. l. 30. ff. de noxal. act.

IV. *Pignus*. d. l. 30. ff. de noxal. act. d. l.
 19. ff. de damn. infect.

V. *Possessio*. §. 3. 4. I. de Interdict. l. 2. ff. uti
 possidet. l. 3. §. 12. ff. ad exhib. junct. l. 1. ff.
 eod. l. 5. §. 1. ff. ad L. Jul. de vi publ.

36. *Jus dotis* necesse non est separatam face-
 re speciem *Juris in re*, cum maritus constante
 matrimonio dotis sit Dominus. pr. I. quib. alien.
 lic. l. 13. §. 2. ff. de fund. dot. l. 7. §. 3. ff. de
 jur. dot. l. 9. C. d. R. V. §. 40. I. h. t.

37. *Jus ad rem* (scil. dandam, faciendam,
 vel praestandam. v. l. 3. ff. de O. & A.) est,
 quo persona nobis obligata est. Quod producit
Actionem in personam, adversus obligatum, non
 alium. d. l. 25. ff. de O. & A. Vocaturque
 uno nomine *Obligatio*.

38. *Modi acquirendi alii sunt Juris Gentium*, §. 11.
 alii *Juris Civilis*. §. 11. I. h. t.

39. *Modi acquirendi Juris Civilis* sunt vel
Universales, vel *Singulares*. §. ult. I. per quas
 person. cuique acq.

40. *Universales* sunt potissimum quatuor. I.
Hereditatis acquisitio, ex Testamento, vel ab

Intestato. II. Bonorum possessio. III. Arrogatio. IV. Additio bonorum libertatum conservandarum gratia. d. §. ult.

41. *Singulares* similiter sunt quatuor. I. *Usucapio.* II. *Donatio.* III. *Legatum,* & IV. *Fideicommissum Singulare.*

42. *Modi acquirendi Juris Gentium* proponuntur. h. t. sex. I. *Occupatio.* §. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 39. 46. I. h. t.

II. *Accessio.* §. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 29. 30. 31. 32. 33. I. h. t.

III. *Specificatio.* §. 25. I. h. t.

IV. *Confusio.* §. 27. I. h. t.!

V. *Fructuum perceptio.* §. 35. I. h. t.

VI. *Traditio.* §. 40. & seqq. I. h. t.

43. Qui licet ad pauciores & quidem maxime commode ad duos, *Apprehensionem* & *Vini rei nostrae* seu *Accessionem* revocari possint, satius tamen est, sequi enumerationem & ordinem Imperatoris.

44. *Occupatio est apprehensio rerum quae nullius sunt, cum animo sibi habendi.* l. 3. §. 3. ff. de acq. vel am. poss. l. 3. ff. de A. R. D.

45. Per res nullius hic intelliguntur istae, quae nullius sunt natura. §. 12. & 22. I. h. t. facto. §. 17. & 46. I. h. t. & tempore. §. 39. I. h. t. non aliae.

46. Species Occupationes suat I. *Venatio.* II. *Occupatio in bello.* III. *Inventio.*

47. *Venatio* iterum est I. *Venatio in specie* sic dicta II. *Aucupium.* III. *Piscatio.*

§. 12. 48. *Ferae igitur bestiae & volucres & pisces, & omnia animalia, quae mari coelo & terra nascuntur, simul atque ab aliquo capta fuerint, jure gentium statim illius esse incipiunt. Quod enim ante nullius est,*

est, id naturali ratione occupanti conceditur. §. 12.

I. h. t. l. 1. §. 1. ff. de A. R. D.

49. Non distinguitur, an in suo fundo quis capiat, an alieno? *d. §. 12. dummodo ferae non sint in vivariis, vel pisces in piscinis. l. 3. §. 14. ff. de acq. vel an. poss.*

50. Dominus tamen fundi alieni prohibere potest, ne quis ingrediatur. *l. 16. ff. de S. P. R. Et si quis contra fecerit, habet contra eum actionem injuriarum. l. 13. §. ult. ff. de injur.*

51. Vulneratio autem animalis non sufficit, §. 13. sed occupatio requiritur, siue manu fiat, siue instrumento. *§. 13. I. h. t. l. 55. ff. de A. R. D.*

52. Uti neque semel occupasse sufficit, si iterum evaserit, & difficilis sit ejus persecutio. *d. §. 12. circ. fin. l. 3. §. 2. ff. de A. R. D.*

53. Occupare vero ita tantum licet feras bestias.

54. Mansuefactas non aliter, quam si animalium redeundi deposuerint. §. 15. *I. h. t.*

55. Mansueta animalia, cum plerumque §. 16. sint in Domino, occupare non licet; & si quis occupaverit lucrandi animo, furtum committit; uti de gallinis loquitur Imp. in §. 16. *I. h. t. l. 5. §. 6. l. 44. ff. de A. R. D.*

56. Occupatio bellica est, cum quis occasione belli quid capit ab hostibus.

57. Quae enim ex hostibus capimus, Jure §. 17. Gentium, statim nostra fiunt, §. 17. *I. h. t. l. 5. §. ult. l. 7. pr. ff. de A. R. D.* Sive mobilia sint, siue immobilia.

58. Res hostium enim nobis loco rerum nullius sunt. *l. 1. §. 1. ff. de acq. vel an. poss.*

59. Et hinc, si quidem extra actum belli publicum singuli quid capiunt, sibi capiunt.

60. Si

60. Si vero in ministerio & actu belli publico; quia tunc tanquam ministri capiunt; arg. l. 53. ff. de A. R. D. l. 1. §. 20. ff. de acq. vel. am. poss. ei acquirunt cujus auspiciis bellum geritur.

61. Unde praeda & ager ex hostibus captus publicantur, & qui praedam sine consensu publico surripiunt; peculatus rei sunt. l. pen. ff. ad L. Jul. pec. l. 20. §. 1. ff. de capt.

62. Quae species occupationis omnino iusta est, si modo bellum iustum sit.

63. Est autem tale hoc hoc loco & jure nostro, quod nobis Populus aliquis liber; vel nos isti rite decrevimus & indiximus. l. 24. ff. de capt. & postl. rev. l. 118. ff. de V. S.

64. Subditorum enim, An vere bellum iustum sit? non est inquirere; Cum hoc sit permittendum conscientiae ejus, cujus auspiciis bellum geritur.

65. Inventio est apprehensio rerum quae nullius sunt, vel alicujus esse desierunt.

§. 18.

66. Per res quas nullius esse diximus eas etiam intelligimus, quae tales sunt naturae, quales sunt lapilli, gemmae, & reliqua quae in littore maris inveniuntur §. 18. I. h. t. ab aliis nondum occupata. l. 3. ff. de R. D. l. 1. §. 1. ff. de acq. vel am. poss.

67. Res quae Dominum habere desierunt, sunt Thesaurus & Res pro Derelicto habitae, seu tempore & facto nullius.

68. Thesaurus hic est vetus quaedam depositio pecuniae, cujus non extat memoria, ut jam dominum non habeat. l. 31. §. 1. ff. de A. R. D. l. un. C. de Thesaur.

69. Non autem indistincte Thesaurus credit Inventori.

§. 39.

70. Si quis enim in loco suo invenerit, sive fortui-

De Rer. Div. & acq. ips. Dom. 65

fortuito five data opera, *Thesaurus* totus *Inventoris* fiet. §. 39. *I. h. t.* Dummodo tamen absint artes magicae. *d. l. un.*

71. Et quidem secundum *naturalem aequitatem*. *d. §. 39.* tum quia nullius erat, tum quia à majoribus creditur depositus.

72. Neque interest, an proprius fundus religiosus sit, an profanus? *d. §. 39.* dummodo in loco religioso proprio, casu fortuito, non data opera, inventus sit.

73. Quod si locus religiosus publicus sit, de quo agitur in *l. 3. §. pen. ff. de jur. fisci.* (ubi pro *vel publicis religiosisque*. leg. *vel publicis religiosis.*) aliud juris est.

74. Nam si quis *Thesaurum* in loco alieno invenerit, five privato, five publico Caesaris vel Fiscali, *Thesaurus* dimidius *Inventoris* est, dimidius alterius. *d. §. 39. d. l. un.*

75. Ratio autem quare hic *Inventor* pro dimidia tantum parte fiat dominus, cum caeterae res nullius totae cedant occupanti, haec est; Quod *Thesauri* non vere sint nullius, revera enim dominum habent heredem scil. deponentis, sed propter incertitudinem pro talibus habeantur. Itum proinde est in mediam sententiam.

76. Sed debet in alieno *Thesaurus* inventus esse, non data ad hoc opera, sed fortuito. *d. §. 39.*

77. Et si *Inventor* partem ad Fiscum pertinentem suppresserit, totum cum altero tanto cogitur solvere. *l. 3. §. ult. ff. de jur. fisci.*

78. *Res pro derelicto habita est, quam Dominus §. 46. ea mente abjecit, ut in numero rerum suarum esse nolit.* §. 46. *I. h. t.*

79. Qualis cum statim desinat esse in dominio, *l. 1. l. 2. §. 1. ff. pro de relicto.* cedit

dit primum occupanti. d. §. 46. l. 1. l. 5.
§. 1. ff. pro derel.

- §. 47. 80. Sed pro derelicto non censentur habitae res, quae in tempestate levandae navis causa ejiciuntur. Hae enim dominorum permanent, quia palam est, eas non eo animo ejici, quod quis eas habere nolit, sed quo magis cum ipsa navi maris periculum effugiat. d. §. 47. l. h. t. l. 9. §. ult. ff. de A. R. D. l. 2. §. f. l. 8. ff. ad L. Rhod. de jact.

81. Qua de causa si quis eas fluctibus expul-
sas, vel etiam in ipso mari nactus, lucrandi ani-
mo abstulerit, furtum committit. d. §. 47. l. 43.
§. 4. Et seqq. §. pen. ff. de furt. Secus si animo
restituendi. d. l. 43. §. 7. Et d. §. pen.

82. Plane si jactus sit spontaneus res ejecta
pro derelicto habita censetur. d. l. 43. §. pen.

83. Eadem causa est bonorum naufragorum,
quae similiter Dominorum permanent. l. 1. C. de
naufr. Auth. Navigia. C. de furt. neque ex iis
quicquam fisco conceditur. d. l. 1. C. de naufr.

84. Sic & ea quae de rheda currente, non
intelligentibus Dominis, cadunt d. §. 47. aut
iter facientibus excidunt in via, Dominorum
permanent.

85. Accessio est modus acquirendi, quo vi Et
potestate rei nostrae, aliam acquirimus.

86. Estque vel Naturalis, vel Artificialis seu
Industrialis, vel Mixta.

87. Naturalis est, quae contingit citra factum
hominis sola operante natura; per Foeturam scil.
& Beneficium fluminis.

- §. 19. 88. Quicquid enim ex animalibus Dominio
nostro subjectis nascitur, id nostrum est. §. 12.
l. h. t. l. 6. ff. de A. R. D. l. 5. §. 2. ff. de R. V.
ut & partus ancillarum. §. pen. l. de jur. perf. l.

7. C. de R. V. add. l. 1. §. 1. ff. de vent. insp.

89. Beneficio fluminis nobis aliquid acquiritur
i. per Alluvionem. ii. per Vim fluminis & Avulsi-
onem iii. per Natam Insulam. & iv. per Alvei
Mutationem. §. 20. 21. 22. 23. I. h. t.

90. Est autem Alluvio incrementum latens. §. 20.
§. 20. I. h. t.

91. Quodcumque ergo per Alluvionem agro no-
stro adjicitur, illud nostrum est. d. §. 20. I.
h. t. l. 7. §. 1. ff. de A. R. D. l. 1. C. de alluv.

92. Quod jus Alluvionis utique non est ini-
quum. arg. d. §. 20. I. h. t. d. l. 1. C. de alluv.

93. Sed locum tantum habet in agris ar-
cisiuiis, non limitatis. l. 16. ff. de A. R. D.
l. 1. §. 6. ff. de flum.

94. Est autem Ager arcisuius cujus termi-
nus flumen est, seu cujus fines ad flumen
pertingunt. Limitatus, qui terminum ante flu-
men habet, ita ut inter terminum & flumen
aliquid spatii intercedat.

95. Cessat etiam jus Alluvionis in lacubus
& stagnis. l. 12. ff. de A. R. D.

96. Quod si vero Vis fluminis de tuo prædio §. 21.
partem de traxerit; & vicino prædio adjecerit,
palam est eam tuam permanere. §. 21. I. h.
t. l. 7. §. 2. ff. h. t.

97. Plane si longiore tempore fundo vicini tui
haeserit, cum eoque coaluerit, (quod maxime
ex eo apparet, si arbores, quas secum traxerit,
in eum fundum radices egerint) ex eo tempore
videtur vicini fundo ea pars acquisita esse.
d. l. 7. §. 2. l. 9. §. 2. ff. de damn. inf.

98. Insula vel in mari nascitur, & quidem
rarius, propter altitudinem & aestuum reci-
procationem, vel in flumine.

§. 22. 99. *Insula in mari nata nullius est, & proinde cedit primum occupanti.* §. 22. *I. h. t. l. 7. §. 3. ff. de A. R. D.*

100. Sed *in flumine nascitur quadrupliciter. Vel enim. i. siccum aliquid in medio flumine relinquitur. Vel ii. sub flumine paulatim aliquid accrescit, ut deinceps in flumine eminare incipiat.* *l. 30. §. 2. ff. de A. R. D.*

101. Quibus casibus, *si quidem mediam partem fluminis tenet, communis est eorum qui ab utraque parte fluminis prope ripam praedia possident; pro modo scil. latitudinis cujusque fundi, quae prope ripam sit.* *d. §. 22. I. h. t. l. 7. §. 3. ff. de A. R. D. l. 30. §. 2. l. l. 29. ff. eod. l. 1. §. 6. ff. de flum.*

102. Insula enim censetur pars esse alvei, alveus autem pars vicinorum praediorum.

103. Vel iii. flumen aliqua parte divisum, deinde infra unitum agrum alicujus in insulae formam redigit. *d. §. 22. I. h. t.*

104. Quo casu ejusdem permanet is ager, cujus ante fuerat. *d. §. 22. I. h. t. l. 7. §. 4. ff. de A. R. D. l. 30. §. 2. ff. eod.*

105. Vel iv. limo virgultis adhaerente ita in flumine insula nascitur, ut flumini innatet, neque ad fundum alvei pertingat. *l. pen. §. 2. ff. de A. R. D. V. P. Mel. de Sit. Orb. L. 1. c. 9. L. 2. C. 5. Plin. L. 8. Ep. 20.*

106. Quo casu ejusdem juris est cujus est flumen, i. e. publica est. *d. l. pen. §. 2.*

§. 23. 107. Quod si flumen *Alveum mutat*, alveus derelictus fit eorum qui proxima habent praedia, & novus alveus iterum incipit esse publicus. *§. 23. I. h. t. L. 7. §. 5. ff. de A. R. D.*

108. Quod si & novum alveum flumen derelin-

De Rer. Div. & acq. ips. Dom. 69

relinquant, similiter eorum fit qui proxima habent praedia. *d. §. 23. d. l. 7. §. 5.*

109. Nisi tamen flumen agrum alicujus occupaverit, & cum impetu eundem deseruerit: Quo casu ager pristino domino restituitur. *d. l. 7. §. 5. in fin. l. 30. §. 3. l. 38. ff. de A. R. D.*

110. *Alia causa est si cujus totus ager inundatus §. 24 fuerit; Neque enim inundatio fundi speciem commutat: Et proinde per inundationem Dominium ejus non amittitur. §. 24. I. h. t. l. 7. §. 6. ff. de A. R. D. l. 1. §. 9. ff. de flum. licet quoad possessionem secus sit. l. 3. §. 17. ff. de acq. poss.*

111. Est autem *Inundatio*, cum flumen imbribus, nivibus, vel qua alia ratione auctum, in vicinos campos ita se effundit, ut nec ripas nec alveum suum mutet. *l. 1. §. 5. ff. de flum.*

112. *Accessio Artificialis seu Industrialis* est, quando interveniente sola industria factoque hominis, vi rei nostrae alia acquiritur.

113. Ejus species sunt *Adjunctio*, *Specificatio* cum quis ex sua & aliena materia novam speciem facit, & *Confusio*.

114. *Adjunctionis* species iterum sunt *In-textura*, *Inclusio*, *Inaedificatio*, & *Scriptura*.

115. Quoad haec in genere hic notandum, *Accessorium sequi suum Principale. l. 19. §. 13. ff. de aur. arg. leg. l. 23. §. 3. ff. de R. V. c. 42. de R. J. in 6. Licet Accessorium sit pretiosius. d. l. 19. §. 13. Per accessionem enim extingui videtur. §. 26. I. h. t.*

116. *Si quis ergo alienam purpuram (licet m. f.) §. 26 suo vestimento intexuerit, accessionis vice cedit ve-*

117. Dominus tamen purpurae licet hoc modo dominium ejus amittat, *Actionem* habet;

& quidem adversus b. f. possessorem *Actionem ad exhibendum*, l. 23. §. 5. ff. de R. V. l. 7. §. 2. ff. ad exhib. *Condictioem sine causa*, d. §. 26. in f. vel etiam generalem illam *Triticariam*. l. 1. ff. de cond. trit.

118. Contra m. f. possessorem *Actionem furti* & *Condictioem furtivam*, d. §. 26. *Actionem ad exhibendum*, & *Rei vindicationem*, tanquam adversus eum qui dolo malo desit possidere. arg. l. 1. in f. l. 2. ff. de tign. junct. l. 27. §. 3. l. 36. pr. ff. de R. V. l. 131. ff. de R. J.

§. 29.

119. Similiter cum quis in suo solo ex aliena materia aedificaverit, ipse intelligitur Dominus ædificii; quia omne quod solo inædificatur solo cedit. §. 29. l. h. t. l. 7. §. 10. ff. de A. R. D. l. 23. §. pen. & ult. ff. de R. V. l. 2. C. eod. l. 2. ff. de superfic. l. 50. ff. ad L. Aquil.

120. Nec tamen ideo qui materiae Dominus fuit, desinit Dominus ejus esse; d. §. 29.

121. Licet ejusdem rei duo in solidum Domini esse nequeant. l. 5. §. ult. ff. commod.

122. Aliter enim ædificium tanquam Universitatem quandam, aliter materiam tanquam res singulas consideramus. v. l. 23. §. ult. ff. de R. V. l. 23. ff. de usuc. l. 7. §. 2. ff. de except. rei jud.

123. Non tamen Dominus materiae, stante ædificio, materiam vindicare, nec ad exhibendum ea de re agere potest; propter Legem XII. Tab. qua cavetur, ne quis tignum alienum aedibus suis junctum eximere cogatur. d. §. 29. Ne scil. ædificia rescindi necesse sit, neve ruina ædium deformetur publicus urbis aspectus. l. 2. C. de ædif. priv.

124. Sed *Actionem* habet ex eadem L. XII. Tab. quae vocatur de *Tigno juncto*, contra possessorem in duplum. d. §. 29.

125. Et

125. Et quidem in duplum ideo, quia Dominus invitus re sua carere cogitur, contra l. 9. ff. de act. rer. amot. Ut scil. Domino praestetur id quod ejus interest, quod non solet excedere duplum. l. un. C. de sent. quæ pro eo quod interest.

126. Datur hæc actio non tantum contra m. f. possessorem, à quo & diruto aedificio ipsum tignum repeti potest, licet jam duplum solutum sit. l. 2. ff. de tign. junct. Sed & contra b. f. possessorem. per d. §. 29. l. 7. §. 10. ff. b. t. & rationem modo datam.

127. Appellatione autem Tigni (quod à tegendo dictum,) omnis materia significatur, ex qua aedificia fiunt. d. §. 29. l. 1. ff. de tign. junct. l. 62. ff. de V. S.

128. Ex diverso, si quis in alieno solo ex sua materia domum aedificaverit, aedificium similiter solo cedit. §. 30. l. b. t. l. 7. §. 12. ff. de A. R. D.

129. Sed si quidem bona fide aedificavit in alieno, materiae proprietatem non amittit. d. §. 30. l. 2. C. de R. V.

130. Potestque quamdiu in possessione est, soli Dominum petentem domum, neque tamen pretium materiae & mercedes fabrorum solventem, per exceptionem doli mali repellere. d. §. 30. d. l. 7. §. 12. add. l. 14. ff. de condict. indeb. l. 129. ff. de R. F. & ita impensas servare.

131. Quod si autem non possidet, nulla ei actio jure prodita est, qua pretium materiae aut sumtus consequatur. l. 33. ff. de cond. indib. l. 14. ff. de exc. dol. mal. l. 48. ff. de R. V.

132. Malae fidei vero aedificator proprietatem materiae amittit, ut ne quidem soluto aedificio eam vindicare possit. d. §. 30. d. l. 7. §. 12. l. 53. ff. de R. F.

133. Nisi

133. Nisi tamen probabilem causam afferat, ob quam videatur licet sciens; non tamen animo donandi aedificasse. *l. 2. C. de R. V.* Si forte e. gr. aedificaverit in solo litigioso, quem sperat sibi adjudicatum iri, vel in eo loco quem primum b. f. possedit & sperat sese usucapturum, *l. 37. ff. de R. V.* vel etiam in loco conducto, ut magis commode eo uti possit. *l. 55. §. 1. ff. locat.*

134. Et hinc extra probabilem causam *malae fidei* aedificator ne quidem impensas structurae servare potest, licet possideat; *Objici enim potest culpa, quod aedificaverit temere in eo solo, quod intelligebat alienum esse. d. §. 30. in fin.*

§. 33. 135. Literae quoque licet aureae sint, perinde chartis membranisque cedunt, ac solo cedere solent ea quae inaedificantur. §. 33. *I. h. t. l. 9. §. 1. ff. de A. R. D. l. 23. §. 3. ff. de R. V.*

§. 34. 136. Sed aliud est in pictura. §. 34. *I. h. t.* Licet enim quidam & inter eos Paulus JC. in *l. 23. §. 3. ff. de R. V.* per eandem rationem picturam tabulae cedere voluerit; Aliis tamen, & inter eos Gajo JC., propter dignitatem & praestantiam artis secus visus est. *l. 9. §. 2. ff. de A. R. D. tabulam scil. cedere picturae.*

137. Quorum sententiam Imp. expressa decisione confirmat. *d. §. 34.*

138. Utique tamen conveniens est, domino tabularum adversus eum qui pinxit, si tabulas possidet, ad consequendum pretium actionem dari. *l. 9. §. 2. ff. de A. R. D.*

139. Et quidem contra *m. f.* possessorem datur *Actio furti*, *Utilis in rem*, & *Condictio furtiva*. *d. §. 34. I. h. t.* contra *b. f.* possessorem vero *Actio in factum*. *l. 23. §. 5. ff. de R. V.*

140. Quod si dominus tabulae picturam possidet,

fidet, contra pingentem (licet rei vindicationem habeat,) exceptione tutus est. d. l. 9. §. 2. in f.

141. Accessio Mixta est, quae fit & natura operante, & intercedente facto hominis. Cujus species sunt Plantatio, Satio, & Fructuum perceptio, de qua tamen separatim videbimus.

142. Si Titius enim alienam plantam in suo solo posuerit, ipsius erit. Et ex diverso si Titius suam plantam in Maevii solo posuerit, Maevii planta erit; si modo utroque casu radices egerit. §. 31. I. h. t. l. 7. §. ult. ff. de A. R. D. Tum enim non videtur separatim amplius à solo corpus esse. l. 40. ff. de act. emt.

143. Quod si arbor prope confinium posita sit, & in vicini fundum etiam radices egerit; communis est pro diviso, i. e. regione cujusque praedii. d. §. 31. l. 8. ff. de A. R. D. Sed eruta communis est pro indiviso. l. 19. ff. comm. div. in d. l. 8. §. 1.

144. Nisi forte arbor in vicini fundum radices tantum egerit minores, quo casu arbor ejus est, in cuius fundo origo ejus fuerit, ita accip. l. 6. §. 2. in f. ff. arb. furt. caes.

145. Qua ratione autem plantae quae terrae coalescunt loco cedunt; eadem ratione frumenta quoque quae sata sunt solo cedere intelliguntur. §. 32. I. h. t. l. 9. pr. ff. de A. R. D.

146. Quae actiones verò hoc & superiori casu locum habeant, ex ante dictis facile intelligitur.

147. Specificatio est modus acquirendi juris gentium, cum quis ex aliena materia suo nomine l. 7. §. 7. ff. de A. R. D. l. 25. l. 27. §. 1. eod. & bona fide l. 12. §. 3. ad exhib. novam speciem facit. §. 25. I. h. t.

148. Non tamen nova species indistincte fit specificantis. Cum enim Sabiniani & Proculeriani, de quibus v. l. 2. §. ult. ff. de O. I. hac super re dissensissent, d. §. 25. Imp. noster mediam elegit sententiam.

149. Ut si nova species ad priorem & rudem materiam reduci possit, is Dominus sit speciei qui & dominus fuit materiae. Materia enim potenter manet. l. 24. ff. de A. R. D. l. 78. §. 4. ff. de legat. 3.

150. Si vero non possit reduci, is potius sit dominus qui fecerit. Quia materia extingui videtur. l. 26. l. 27. §. 1. ff. de A. R. D. add. l. 9. §. 3. ff. ad exhib.

151. Quo casu tamen domino materiae, contra specificantem competit Actio in factum ad consequendum pretium materiae. arg. l. 23. §. 5. de R. V.

152. Quod si vero b. f. nova species facta sit, quae ad pristinam materiam reduci possit, & dominus materiae eam repetat, specificanti exceptio doli dabitur, usque dum pretium operae solvatur arg. l. 23. §. 4. ff. de R. V. Sin mala fide ipsi objici poterit, quare temere fecerit. arg. §. 31. I. h. t.

153. Inter exempla autem d. §. 25. relata minus accurate memoratur *frumenti excussio ex spicis*. Cum enim grana, quae spicis continentur, perfectam habeant suam speciem, qui excussit spicas non novam speciem facit, sed eam quae est detegit. Uti recte subjicitur in l. 7. §. 7. ff. de A. R. D.

§. 27. 154. *Confusio* est modus acquirendi, cum diversorum dominorum res liquidae, casu fortuito, ita miscentur, ut separari nequeant. §. 27. I. h. t. l. 7. §. 9. ff. de A. R. D.

155. Si

De Rer. Div. & acq. ips. Dom. 75

155. Si enim voluntate dominorum confusae sint, totum id corpus quod ex confusione fit, utriusque commune est, pro rata scil. & bonitate ejus materiae quae cujusque ante confusionem fuit l. 3. §. ult. l. 4. ff. de R. V. Propter mutuum Dominorum consensum.

156. Si vero voluntate unius confundantur, similiter res confusae, si quidem ejusdem generis sunt communes fiunt; si vero diversi generis, & separari nequeunt, fiunt specificantis. l. 5. §. 1. ff. de R. V.

157. Sed si fortuitu & non voluntate dominorum confusae fuerint, vel ejusdem generis materiae liquidae, vel diversae, si modo separari non possint, simpliciter fiunt communes. d. §. 27. l. b. t. l. 7. §. 9. ff. de A. R. D. l. 5. §. 1. ff. de R. V. Qui casus huc proprie pertinet.

158. Quod si commixtio fiat, (quae proprie §. 28. rerum aridarum est & earum quarum corpora discreta manent & singula suam speciem retinent) siquidem mutuo dominorum consensu res commixtae, e. gr. frumentum similiter commune erit, §. 28. l. b. t.

159. Si vero voluntate unius vel casu fortuito, frumentum e. gr. non fit commune, quia singula corpora in sua substantia durant. d. §. 28. Et proinde quilibet dominus suum frumentum per actionem in rem vindicare potest. l. 5. pr. ff. de R. V.

160. Plane quoad effectum actionum non multum interest, an Confusio fiat? an Commixtio? v. l. 3. §. ult. l. 4. ff. de R. V. Confusioque ac Commixtio promiscue saepenumero de rebus aridis & liquidis accipiuntur. l. 7. §. 8. ff. de A. R. D. l. 3. §. ult. l. 5. pr. ff. de R. V.

§. 35.

161. *Fructuum perceptio est modus acquirendi cum quis ex re aliena, quam bona fide & ex justa causa possidet, fructus percepit.* §. 35. *I. h. t.*

162. *Fructus est, quicquid res ad usum nostrum profert, vel occasione ejus percipitur.* l. 59. §. 1. ff. de usufr.

163. *Et hinc fructus sunt vel Naturales vel Civiles.* d. l. 59. §. 1. de usufr. l. 29. ff. de hered. pet. l. 62. de R. V. l. 121. ff. de V. S.

164. *Fructus Naturales, subdividi possunt in Naturales tantum, & Industriales.* arg. l. 45. de usur.

165. *Deinde fructus sunt vel Pendentes l. 44. ff. de R. V. l. 12. §. 5. ff. de usufr. seu percipiendi, vel Percepti; & hi rursus vel Lixtantes l. 22. C. de R. V. vel Consumti.*

166. *Ut ergo quis fructus ex re aliena perceptos suos faciat, debet i. rem alienam possidere bona fide. Quae est illaesa conscientia rei alienae; sive crediderit eam à quo rem accepit dominum fuisse, sive putarit eum alienandi potestatem habuisse.* l. 109. ff. de V. S. l. ult. ff. pro emt. l. 13. §. 1. & seqq. ff. de public. in rem act. l. 27. ff. de cont. emt. & continuo adesse debet l. 23. §. 1. ff. de A. R. D.

167. II. *Ex justa causa, i. e. titulo ad transferendum dominium habili; e. gr. emtionis, permutationis, donationis, vel simili.* d. §. 35. *I. h. t.* §. 40. *I. h. t.*

168. III. *Debet ex ea re fructus percepisse.* d. §. 35. l. 48. pr. ff. de A. R. D.

169. *Percepisse autem hic b. f. possessor dicitur, simul atque fructus à re qua tenebantur quovis modo separari sunt.* l. 78. ff. de R. V. l. 13. ff. quib. mod. usufr. am. l. 25. §. 1. ff. de usur.

De Rer. Div. & acq. ips. Dom. 77

170. Fructus autem perceptos b. f. possessor suos facit omnes. d. l. 48. pr. ff. de A. R. D. i. e. tam naturales quam industriales. l. 13. ff. quib. mod. ususfr. am.

171. Nam fructus percipit jure soli & eo jure quod Dominis praediorum tributum est, eive qui agrum vectigalem habet. l. 25. §. 1. ff. de usur.

172. Unde ratio hujus acquisitionis, non tam in cura & cultura, quam bona fide, ponenda est. d. l. 25. §. 1. ff. de usur. l. 136. ff. de R. J.

173. Si vero dominus supervenerit, & fundum vindicet, fructus extantes omnes b. f. possessor restituit. l. 22. C. de R. V. Quos quidem pleno jure suos fecit. l. 23. ff. de usur. sed tantum interim i. e. revocabiliter. d. l. 48. pr. ff. de A. R. D.

174. De consumptis non tenetur. d. §. 35. I. h. t. licet factus sit locupletior. l. 4. §. 2. ff. fin. reg. §. 2. I. de off. jud.

175. Ei vero qui alienum fundum sciens posse ederit mala fide, non idem concessum est; Itaque cum fundo fructus, licet consumti sint, cogitur restituere. d. §. 35. I. h. t. Imo & eos quos non percepit, si modo petitor honeste percipere potuisset, si ei re sua uti licuisset. l. 33. l. 62. §. 1. ff. de R. V. l. 39. §. 1. ff. de legat. 1. l. 4. C. und. vi.

176. Traditio est modus acquirendi, quo dominus liberam rerum suarum administrationem habens, vel qui à domino alienandi potestatem accepit, rem corporalem, ex justa causa, volens, in accipientem, transfert. §. 40. 42. I. h. t. l. 55. ff. de O. & A.

177. Debet ergo Res tradi: Nudis enim pactis dominia rerum non transferuntur. l. 20. C. de pact.

178. Ne

178 Neque nuda possessionis traditio sufficit, sed necessaria videtur traditio possessionis *vacuae*. arg. l. 3. §. 5. 7. l. 22. ff. de acq. poss. l. 16. ff. de peric. & commod. rei vendit.

179. Et quidem *corporalis*; Res *incorporalis* enim traditionem proprie non recipiunt. l. 43. §. 1. ff. de A. R. D. l. 4. §. antepen. ff. de usuc. Sed in his usus unius, & patientia alterius pro traditione & apprehensione est. l. ult. ff. de serv. l. 3. ff. de usufr.

180. *Tradi* porro debet *ex justa causa*, i. e. titulo ad transferendum dominium habili. l. 31. ff. b. t. v. supr. §. 167. b. t.

181. *A volente, in accipientem*. In omnibus rebus enim quae dominium transferunt, concurrat oportet affectus ex utraque parte contrahentium. l. 55. ff. de O. & A.

182. Ratio hujus acquisitionis est naturalis; *Nil enim tam conveniens est naturali aequitati, quam voluntatem domini volentis rem suam in alium transferri ratam haberi*. d. §. 40. I. h. t. l. 21. C. mand.

§. 41. 183. In emptione venditione tamen non statim transfertur dominium, nisi emtor pretium solverit, vel alio modo, scil. expromissore vel pignore dato, volenti venditori. l. 6. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hyp. satisfecerit; vel venditor emtori fidem de pretio habuerit. §. 41. I. h. t. l. 19. ff. de cont. emt.

184. Traditio autem alia *Vera* est seu *Propria* & *naturalis*, de qua vidimus, alia *Ficta* seu *Quasi talis*.

185. *Quasi traditio* est vel rerum *incorporalium*, uti servitutum v. supr. §. 179. vel *corporalium*.

186. *Ficta* seu *Quasi traditio* rerum *corporalium*.

De Rer. Div. & acq. ips. Dom. 79

poralium fit vel *Brevi manu*, vel *Symbolo*.

187. *Brevi manu* v. l. 43. §. 1. ff. de juc. dot. fit traditio, cum dominus rem suam quae apud alium est ex causa ad transferendum dominium inhabili, patitur & vult apud eum esse, ex causa ad transferendum dominium habili. §. 43. I. h. t. ubi & exempl. add. l. 9. §. 1. ff. de public. in rem act. l. 3. §. pen. & ult. ff. de don. int. Vir. & Ux. d. l. 43. §. 1. ff. de jur. dot.

188. Fundamentum *fictionis brevis manus* in commoditate rerum agendarum positum est, cum celeritate conjungendarum inter se actionum, una occultatur. d. l. 3. §. pen. ff. de don. int. Vir. & Ux.

189. *Ficta Traditio Symbolica* est, quae nota §. 44. aliqua aut symbolo veram repraesentat. Ut si quis merces in horreo depositas vendiderit, simul atque claves horrei tradiderit emtori, transfert proprietatem mercium §. 44. I. h. t. l. 9. §. 6. ff. de A. R. D. l. 74. ff. de cont. emt.

190. Dummodo id fiat apud horreum d. l. 74. in re praesenti. l. 1. §. pen. ff. de acq. poss. Nisi forte praesentiam suppleat aspectus l. 13. §. 2. ff. de acq. poss. quo casu *Longa manu* traditio fieri dicitur. l. 79. ff. de solut.

191. Sic instrumentis traditis ipsius rei traditio facta censetur l. 1. C. de don. Sic trabes signatae pro traditis l. 14. §. 1. ff. de peric. & commod. rei ven. nec non acervus lignorum, simul atque custodia apposita fuerit, pro tradito habetur. l. 51. ff. de acq. vel. am. poss.

192. Ad *Traditionem* pertinet *Factus missili*. §. 45. um, de quo est in §. 45. I. h. t. Licet enim ad transferendum dominium utriusque affectus requiratur l. 55. ff. de O. & A. & singulae personae

sonae accipientium hic sint incertae, sufficit tamen certas esse in globo & indefinite. d. §. 45. I. h. t.

TIT. II.

De Rebus Corporalibus & Incorporalibus.

1. **S**ubjicitur h. t. tertia *Rerum* divisio in *Corporales* & *Incorporales*, ut transitus esset ad materiam de *Servitutibus*.

2. *Res corporales sunt quae sui naturae tangi possunt.* pr. 1. h. t.

3. Quae subdividi possunt in *mobiles*, *immobiles*, & *sepe moventes*. l. 93. ff. de V. S. l. 15. §. 2. ff. de re jud.

4. *Incorporales autem sunt; quae tangi non possunt; qualia sunt ea quae in jure consistunt, sicut hereditas; servitus & obligatio.* pr. I. h. t.

5. Quod si omnia bona hereditaria dividantur in *mobilia* & *immobilia*, *Res incorporales* tertium genus constituent. l. 7. §. 4. ff. de pecul. l. 15. §. 2. ff. de re jud. l. 2. C. de quadr. praescri.

TIT. III.

De Servitutibus Rusticorum & Urbanorum Praediorum.

1. **S**ervitus est jus constitutum. l. 5. §. 9. ff. de nov. op. nunc. in re aliena. l. 26. ff. de S. P. U. l. 5. pr. ff. si ususfr. pet. l. 33. §. 1. ff. de S. P. R. (non enim hic agitur de servitute personarum, de qua actum supra L. 1.) quo Dominus istius rei, cogitur aliquid in suo pati vel
non

De Servit. Rust. & Urb. Praed. 81

nōn facere l. 15. §. 1. ff. de servit. in com-
modum Personae vel Rei alterius. d. l. 15. pr.

2. Sunt autem Servitutes aut Personarum;
aut Rerum. l. 1. ff. de serv. l. 32. ff. de usufr.
l. 12. ff. de ann. legat.

3. Servitutes Personarum sive Personales sunt;
cum res servit personae; Quales sunt Ususufr-
uctus, Usus, Servitus Operarum, & Habitatio.

4. Servitutes Rerum sive Reales (quae &
Praediorum dicuntur) sunt, cum praedium ser-
vit praedio.

5. Suntque vel Praediorum Rusticorum, cum
praedium servit praedio Rustico, vel Praediorum
Urbanorum, cum praedium servit praedio Urba-
no. Inscr. h. t. t. ff. de Serv. Praed. Urb.
& de Serv. Praed. Rust.

6. Praedia Rustica hic sunt omnia loca æd-
ificiis vacua; in Urbe area, Ruri ager. l. 211.
ff. de V. S. Urbana contra omnia aedificia, eti-
am extra urbem in villa ædificata. §. 1. h. .
l. 1. ff. comm. praed. l. 193. ff. de V. S.

7. Servitutes Rusticorum Praediorum sunt, I-^{pr. §. 2.}
ter, Actus, Via, Aquae Ductus, Pecoris ad a-^{h. t.}
quam appulsus, Jus pascendi, Calcis coquendae,
Arenae fodiendae &c. pr. & §. 2. I. h. t.

8. Iter est Jus eundi ambulandi hominis, per
alterius praedium, ad utilitatem praedii no-
stri rustici, non etiam jumentum agendi, vel
vehiculum. d. pr. I. h. t.

9. Sive autem quis eat, sive sella, lecti-
ca, vel equo vehatur, nihil interest. l. 7. l.
12. ff. de S. P. R. Iter enim est, qua quis
pedes vel eques commcare potest. d. l. 12.

10. Actus est Jus agendi jumentum vel ve-
hiculum. d. pr. I. h. t.

11. Itaque qui habet *Iter*, *Actum* non habet, sed qui *Actum* habet & *Iter* habet, eoque ui potest sine iumento. d. pr. Ex tacita voluntate constituentis. arg. l. 21. ff. de R. I. Sed si contra expresse conuenerit, secus erit. l. 4. §. 1. ff. si sero. vind.

12. *Vita* est *Jus eundi*, & *agendi*, & *ambulandi hominis*, nam & *Iter* & *Actum* *Via* in se continet. d. pr. I. h. t.

13. Inter *Viam* sane & *Actum* plurimum interest; *Via* enim 1. *Actum* & *Iter* in sese continet, ita ut per se intelligi non possit sine jure eundi agendi. arg. l. 13. §. 1. ff. de acceptil. l. 13. ff. de seroit. Sed *Actus* *Iter* tantum continet ex tacita voluntate constituentis. uti dictum. §. 11

I: Qui *Viam* habet, habet & jus lapidem aut tignum trahendi, hastamque rectam ferendi. l. 7. de S. P. R. Non etiam Ille, qui *Actum* habet.

III. *Via* Legibus determinatum habet spatium; Latitudo enim ejus ex L. XII. Tab. in porrectum VIII. pedes habet, in anfractum i. e. ubi flexum est, sedecim. l. 8. ff. de S. P. R. Non item *Actus*. l. 13. §. 2. ff. eod.

14. *Aquae ductus* est *Jus aquae ducendae*, per fundum alienum. d. pr. I. h. t. add. l. 1. §. 2. ff. de rio.

15. *Aquae haustus*, *Pecoris ad aquam appulsus*, similesque ex solo verborum auditu intelliguntur. v. l. 1. §. 1. l. 2. §. 1. 2. l. 4. 5. 6. in f. l. 9. ff. de S. P. R.

16. *Praediorum Urbanorum Seruitutes* sunt, *Oneris ferendi*, *Tigni innittendi*, *Projiciendi*, *Protegendi*, *Stillicidii recipiendi*, vel *Non recipiendi*, *Fhaminis recipiendi*, vel *Non recipiendi*, *Altius non tollendi*, nec non *Altius tollendi*, *Lumi-*
num,

mun, Ne Luminibus officiat, Prospectus, & Ne Prospectui officiat.

17. *Servitus oneris ferendi est Jus, quo paries aut columna vicini, onus vicinarum aedium sustinere debet. §. 1. I. h. t. l. 33. ff. de S. P. U.*

18. Sed illud hic speciale est contra naturam servitutum. v. l. 15. §. 1. ff. de servit. quod dominus praedii servientis, columnam vel parietem reficere teneatur, & idoneum oneri ferendo praestare, d. l. 33. ubi & ratio.

19. *Servitus Tigni immittendi est Jus, quo licet tignum sive trabem, ex suo aedificio v. l. 25. pr. de S. P. U. in alienum parietatem imtere. §. 1. I. h. t. l. 20. ff. de S. P. U. Ita ut ibi requiescat, & vicini paries sustineat onus immissi. l. 242. §. 1. ff. de V. S.*

20. Sed qui hanc servitutem debet, vicini tignum tantum suscipit, nihil autem reficere tenetur; In quo diversa est à superiori. l. 8. §. 2. ff. si serv. vind.

21. *Servitus Projiciendi est Jus, quo nobis licet tignum ex nostro pariete mittere, ita ut provehatur supra alienum, nusquam autem in alieno requiescat. l. 242. §. 1. ff. de V. S.*

22. *Servitus Protegendi est Jus Protectum supra alienum solum habendi. l. 2. ff. de S. P. U.*

23. Differt enim *Servitus Projiciendi* à *Serviti Protegendi*: Nam *Projectum* est omne quod provehitur supra fundum alienum ut nusquam requiescat, uti sunt moeniana & suggrundia. d. l. 242. §. 1. de V. S. Sed *Protectum*, cum tigna emittuntur tegendi gratia, puta ad arcendas injurias imbrium & tempestatum à parietibus. Unde *Protectum* à *suggrunda* recte distinguitur in l. 5. §. 6. ff. de his qui deiec. vel effud.

24. Servitus Stillicidii recipiendi (quae & Stillicidii immittendi l. 28. ff. de S. P. U. & Avertendi l. 2. ff. eod. dicitur) est *Fus*, quo vicinus tenetur recipere stillicidium nostrum, in textum, vel aream suam. l. 2. ff. de S. P. U. quod alias pati nemo cogitur. l. ult. §. pen. ff. quod vi aut clam.

25. Servitus Stillicidii non recipiendi, vel non avertendi est *Fus*, quo vicinus stillicidium aedium suarum (si hoc forte Lege vel Consuetudine civitatis liceat) in aream vel tectum vicini avertere prohibetur; Aut non tenetur vicinus stillicidium vicini in suum recipere.

26. Est autem stillicidium, cum aqua pluvia ex texto stillatim cadit. *Varr. de Ling. Lat. lib. 4.* Unde & cassuare dicitur in l. 20. §. 3. 4. ff. de S. P. U.

27. Servitus Fluminis recipiendi est *Fus*, quo flumen meum derivare possum in fundum vicini.

28. Servitus fluminis non recipiendi est *Fus*, quo vicinus flumen quod aliqui Lege vel Consuetudine civitatis licebat, avertere in alienum prohibetur.

29. Flumen dicitur quod fluit continue *Varr. d. l.* Estque hic aqua per tubos vel canales instar fluminis demissa.

30. Servitus Altius non tollendi est *Fus*, quo vicinus contra naturalem libertatem, aedes suas altius tollere, in commodum vicinarum aedium, prohibetur. §. 1. l. h. t. l. 2. ff. de S. P. U.

31. Servitus Altius tollendi (quae à Servitute Altius non tollendi omnino diversa est. l. 2. ff. de S. P. U. l. 7. §. 1. ff. comm. praed.) est *Fus*, quo vicinus cogitur pati, aedes meas altius tolli.

32. Licet sane ex naturali libertate unicuique aedes suas altius tollere, quousque velit. l. 8. l. 9. C. de servit. l. 8. §. 1. ff. si serv. vint.

Imo

Imo etiam cum vicini incommodo. l. 9. ff. de S. P. U.

33. Sed si in gratiam maxime vicinorum, per Statutum aliquod vel Legem, omnibus aedificiis certa altitudo praescripta sit, quod Romae temporibus Augusti, Neronis, Trajani, & Severi factum fuisse constat, ex Strab. de Sit. Orb. L. 5. Suet. in Aug. c. 89. Tacit. Annal. L. 15. C. 43. S. Aur. Vict. Epit. in Trajan. l. 1. C. de Aedif. Priv. l. 11. ff. de S. P. U. l. 1. §. 17. de Nov. Op. nunc. Hoc casu, si quis supra hanc altitudinem praescriptam aedificare velit, debet servitutem hanc *Altius tollendi* à vicinis impetrare l. 12. §. 1. C. de aedif. priv.

34. *Servitus Luminum* est *Fus*, quo cogitur vicinus fenestras nostras quibus lumen haurimus, in suo aut communi pariete excipere. l. 4. ff. de S. P. U. l. 40. ff. eod.

35. *Servitus ne Luminibus officiat* est *Fus*, quo vicinus nihil quicquam potest facere in suo, quo lumina nostra obscurantur vel minuantur. l. 4. l. 15. l. 17. pr. §. 1. l. 23. ff. de S. P. U.

36. Quo ipso efficitur ut vicinus non tantum altius non possit aedificare, sed & nihil facere quo lumina nostra reddantur obscuriora; contingit enim aliquando, ut quis luminibus vicini officiat etiam deprimendo aedificium, si forte per refractionem seu repercussionem lumen in vicini aedes devolvatur. d. l. 17. §. 2. ff. de S. P. U. Ex quo ut & ex eo, quod qui hanc servitutem debet arborem ponere non possit. l. 15. ff. eod. manifestum est, diversam hanc esse servitutem à servitute *Altius non tollendi*.

37. *Servitus Prospiciendi vel Prospectus*, l. 12. l. 16. ff. de S. P. U. §. 2. l. de Act. est
 l. 3 *Fus*,

Fus, quo quis in praedium vicini prospicere potest.

38. Servitus ne Prospectui officietur l. 3. l.

15. ff. de S. P. U. est *Fus, quo quis in praedio suo non potest quicquam facere, quod libero quaque versum prospectui, in quaevis loca nobis grata & amoena, obstet.*

§. 3.

39. Ut autem servitutes Praediales locum habeant, requiritur i. ut utrimque sit praedium, *serviens* scil. & *dominans*. Ideo enim servitutes Praediorum dictae sunt. §. 3. l. h. t. l. i. §. i. ff. de S. P. U.

40. ii. Ut Praedia sint vicina, & servitus possit esse utilis. l. 38. l. 25. ff. de S. P. U. l. 5. §. i. ff. de S. P. R. Vicinitatem enim non tam ex confinio aut praediorum conjunctione, quam ex commoditate utendi metimur. l. i. ff. de S. P. U. l. 7. §. i. ff. comm. praed. l. 4. §. ult. ff. si serv. vind. l. ult. ff. de S. P. R. l. 7. §. ult. ff. eod.

41. iii. Ut hae servitutes causam habeant perpetuam. l. 28. ff. de S. P. U.

TIT. IV.

De Usufructu.

i. **S**equuntur Servitutes Personales.

pr. b. t.

2. *Usufructus est jus, alienis rebus utendi fruendi, salva rerum substantia.* pr. l. h. t.

3. Habet quidem & dominus jus utendi fruendi re sua (quem *Usufructum Causalem* vocant DD.) sed non separatim à jure dominico; Res propria enim nemini servit. l. 5. ff. si usufr. pet. l. 26. ff. de S. P. U.

4. *Jus utendi fruendi* fructuario concedit omne

omne emolumentum, quod ex rebus ullo modo proficiscitur; siue fructus naturales sint siue civiles. *l. 7. l. 9. l. 59. §. 1. ff. h. t.*

5. Sed uti frui debet fructuarius rebus alienis, *salva rerum substantia.*

6. Non potest ergo eas consumere, corrumpere, aliamve in formam transmutare. *l. 13. §. pen. l. 44. ff. h. t.* Imo & reficere debet; nisi tanta impensa opus sit, ut derelinquere malit. *l. 65. ff. eod.* Quod tamen non conceditur, si culpa ejus res sit deterior. *l. 65. ff. eod.*

7. Sed & si gregis (secus si singularum ovium) usumfructum quis habeat, in locum demortuorum capitum ex fœtu submittere debet. *§. 38. l. de Rev. Div. l. 68. §. ult. l. 69. l. 70. ff. h. t.* Ut & in locum vinearum vel arborum demortuarum (secus si sint eversee *l. 59. ff. h. t.*) alias substituere *d. §. 38. l. 7. §. ult. ff. h. t.* Recte enim colere & quasi bonus paterfam. uti debet. *d. §. 38.*

8. De quo ut securus sit dominus proprietatis, usufructuarius *cavere* debet datis fidejussoribus *l. 13. pr. in f. l. 4. C. h. t.* Se usum fructum boni viri arbitrato, & cum ususfructus ad eum pertinere desinet, se restitutum quod inde extabit. *d. l. 13. pr. l. 1. ff. usufr. quemad. cav.*

9. Cujus cautionis prima pars, qua cavet se usum fructum boni viri arbitrato, à testatore remitti nequit. *l. 6. ff. l. pen. C. ut in poss. legat.* ab herede vero potest. arg. *l. 71. ff. ad L. Falcid. l. 46. ff. de pact.*

10. Secunda vero pars, qua cavetur de re restituenda, ab utroque recte remittitur.

11. Est autem ususfructus vel *Verus* de quo *§. 2.* adhuc actum, vel *Quasi talis* scil. earum rerum quae usu consumuntur. *§. 2. l. h. t.*

12. Licet enim res fungibiles, neque naturali ratione, neque civili, recipiant usumfructum, *utilitatis tamen causa Senatus censuit, posse earum rerum, per cautionem Quasi usumfructum constitui.* d. §. 2. l. 1. l. 2. ff. de usufr. ear. rer.

13. Cavendum ergo hic est datis fidejussoribus *de eadem quantitate ejusdem qualitatis, vel aestimatis rebus de certa pecunia restituenda, si morietur vel capite minuetur.* d. §. 2. l. 7. l. 8. ff. de usufr. ear. rer. l. 7. pr. §. 1. ff. usufr. quemadm. cav.

14. Quae cautio similiter testamento remitti nequit. l. 1. C. h. t. l. 6. ff. l. pen. C. ut in poss. leg.

15. Differt autem *Quasi Ususfructus à Mutuo.* I. Quia in *Mutuo* licet stipulari usuras, sed hic non item.

II. *Mutuum* quovis tempore potest repeti, *Quasi Ususfructus* finitur tantum morte & capitis deminutione.

III. Hic requiritur cautio, in *Mutuo* non item.

16. Plane *Vestium* non *Quasi* sed *Verus Ususfructus* est. l. 15. §. 4. ff. h. t. l. 9. §. pen. usufr. quemadm. cav.

TIT. V.

De Usu & Habitatione.

I. **U**sus est *Jus alienis rebus utendi, salva earum substantia.*

h. t. 2. In multis cum *Usufructu* tam quoad modos constituendi, quam finiendi convenit. pr. l. h. t.

3. Ut

3. Ut cautionem etiam praestet Ufuarius *se usurum boni Viri arbitrato. l. pen. usufr. quemadm. cav.*

4. Sed in multis etiam differunt; Minus §. 1. *enim juris est in Ufu quam in Usufructus* §. 1. *I. h. t.*

5. Hinc 1. qui *Usum* habet tantum ad necessitatem uti potest, qui *Usufructum* etiam ad compendium. *l. 12. §. 1. ff. h. t.*

11. *Usui* fructus deest, sed *Fructui* usus inest. *l. 14. §. 1. ff. eod.*

111. Ufuarius *Usum* locare, vendere nequit, Usufructuarius jus percipiendi fructus, (non ipsam servitutem. *l. 3. in f. quib. mod. usufr. amit.*) locare vendere potest. §. 1. *I. h. t. l. 11. ff. eod. l. 12. §. 2. l. 38. ff. de usufruct.*

6. Nisi tamen ex conjecturis appareat, testatorem quoque jus locandi aut vendendi *Usum* concedere voluisse. *v. l. 12. §. 4. ff. h. t. l. pen. pr. ff. eod.*

7. Sane prout res sunt, ita major vel minor est differentia inter *Usum* & *Usufructum*. In fundis multum discrimen §. 1. *I. h. t.* in domibus exiguum §. 2. *I. h. t.* in pecunia nullum est. *l. 5. §. ult. l. 10. §. 1. ff. de usufr. ear. rer.*

8. *Servitus Operatum* plus videtur continere §. 3. re quam *Ufus*, ideoque operae in fructu esse dicuntur. *l. 4. ff. de oper. serv.* minus tamen quam *Fructus*, unde operis servi legatis *Usum* datum intelligi dicitur in *l. 5. ff. eod.* Recte ergo separata species constituitur. *l. 1. §. 9. ff. ad Læg. Falcid. v. §. 3. I. h. t.*

9. *Habitatio* est *Jus* alienas aedes inhabitandi, salva earum substantia.

10. Quae distincta est servitus ab *Ufu* aed. §. 1. dium.

dium. §. 5. *I. h. t. l. 13. C. de usufruct.* Qui enim *Habitationem* habet, aedes indistincte ad inhabitandum alteri locare potest. *d. §. 5. d. 13.* Quod non concessum est ei, qui aedium *Usum* habet. §. 2. *I. h. t.*

11. Nec non ab *Usufructu*. *d. l. 13.* Cum *Usufructuarius* aedibus etiam aliter uti, quam habitando, possit, ad merces scil. in iis reponendas.

12. Differt etiam *Habitatio* ab *Uso* & *Usufructu* in eo, quod *Habitatio* neque capitis deminutione neque non utendo finiatur *l. 10. ff. h. t.* quia magis in facto, quam in jure consistit.

De Modis quibus Servitutes constituantur.

13. Constituuntur autem Servitutes vel Modis omnibus Servitutibus tam Personalibus quam Realibus *communibus*, vel quibusdam magis *propriis*.

14. *Communibus* I. *Pactionibus* & *stipulationibus*. §. 4. *I. de Servit.* tum scil. cum accessit traditio naturae harum rerum conveniens. *l. ult. ff. de servit. l. 1. in fin. ff. de S. P. R. l. 11. §. 1. ff. de public. in rem act.* solis enim *Pactionibus* servitutes non fiunt nostrae. arg. *l. 3. ff. de O. & A. l. 20. C. de pact. §. 40. I. de Rer. div.*

15. II. *Ultima voluntate*. *d. §. 4. I. de serv. l. 16. ff. comm. praed.*

16. III. *Praescriptione longi temporis* x. annorum inter praesentes, viginti inter absentes. *l. 10. ff. si serv. vind. l. ult. in f. C. de praescr. long. temp.*

17. Ad quam neque titulus neque scientia do-

De Mod. quib. servit. const. 91

domini requiritur, cum sufficiat aliquem, longo tempore, nec vi, nec clam, nec precario, servitute usum esse. *d. l. 10.*

18. Modis quibusdam servitutibus magis propriis; 1. *Ipsō Jure*. Sic Ususfructus bonorum Adventitiorum filii acquiritur Patri. §.

1. *I. per quas person. cuique acq. l. 6. C. de bon. quae lib.* nec non mediae partis bonorum filii emancipati. §. 2. *I. eod.* Ut & quarundam rerum matri ad secundas nuptias transeunti. 3. *l. 3. C. de sec. nupt.*

19. 11. *Officio Judicis*, in iudicis divisoriiis; sic vel maxime etiam Ususfructus constituitur. *l. 6. §. 1. ff. de usufr. - vid. tamen l. 22. §. 3. ff. fam. ercisc.*

De Modis quibus Servitutes amittuntur.

20. Similiter Servitutes amittuntur, Modis vel *communibus*, vel quibusdam servitutibus propriis.

21. *Communibus* 1. *Rei interitu. l. 14. ff. quemadm. serv. am. §. 3. I. de usufr.* Exceptio est in *Quasi usufructu*

22. 11. *Confusione* vel *Consolidatione*; cum praedium dominans & serviens, vel ususfructus ususve & proprietas, ejusdem fiunt. *d. §. 3. de usufr. l. 1. ff. quemadm. servit. am. l. 30. ff. de S. P. U. l. 4. usufr. quemadm. cav.*

23. Huc pertinet *Remissio* sive *expressa. l. 14. §. 1. de servit. sive tacita. l. 8. quemadm. serv. am.* ejus, cujus personae aut praedio servitus debetur; ut & *Cessio*.

24. Plane si ususfructus extraneo cedatur, *nihil agitur* respectu extranei, sed ad proprietatem

tatem redit. d. §. 3. I. de usufr. l. 66. ff. de jur. dot.

25. III. Non utendo per modum l. 18. l. ult. quemadm. servit. am. & tempus x. annorum inter praesentes, xx. inter absentes. l. 13. C. de serv.

26. Exceptio est in Habitatione. l. 10. ff. de usu & hab. Et in Servitutibus Urbanis illud speciale est, quod serviens libertatem simul contra usucapere debeat. l. 6. ff. de S. P. U.

27. IV. Solutio jure Auctoris; e. g. Si servitus rei sub conditione legatae imposita sit, & conditio extiterit. l. 11. §. 1. quemadm. serv. am. Item si ab Emphyteuta praedio Emphyteuticario servitus imposita sit, & praedium ad dominum redierit.

28. Propriis, quibus maxime finiuntur Servitutes Personales 1. Morte ejus cui servitus debetur, sive Naturali sive Civili. §. 3. I. de usufr. l. 1. 2. ff. quib. mod. usufr. am. l. 3. §. 3. ff. quemadm. serv. am.

29. Exceptio est in Operis servorum l. 2. ff. de op. serv. l. 2. ff. de usufr. leg. & quoad capitis deminationem in Habitatione. l. 10. ff. de usu & hab. Et speciale est in Usufructu Civitati relicto, quod duret C. annos. Nisi ante Civitas destruat. l. 56. ff. de usufr. l. 21. ff. quib. mod. usufr. am.

30. II. Lapsu temporis. l. 5. C. de usufr. Quod si reliquis servitutibus tempus adjiciatur, non quidem ipso jure finiuntur, sed exceptio tamen locum habet. l. 4. ff. de servit.

De Usucapionibus & Longi Temporis
Praescriptionibus.

1. **S**equuntur Modi Acquirendi dominium Ju-
ris Civilis Singulares, Usucapio, & Do-
natio, quaedam; De Legato & Fideicommissio
singulari, post caput de Testamentis, magis
commode videbimus.

2. Usucapio est Adjectio domini, per continu-
ationem possessionis temporis lege definiti. l. 3. ff.
b. t.

3. Quae bono publico introducta est, ne re pr. b. t.
rum dominia in incerto essent. d. l. 1. pr. I. b. t.

4. Ut autem procedat Usucapio seu Prae-
scriptio, requiritur 1. Ut Possideatur res tradita
à non domino d. pr. I. b. t. l. 25. ff. b. t. l.
20. C. de pact. Quod si quis à vero domino
rem acceperit, Usucapione non est opus. §.
40. l. de. Rer. div.

5. II. Ut Possideatur Bona fide. pr. I. b. t.
i. e. Illaesa conscientia rei alienae. v. supr. ad
t. de Rer. Div. §. 166. Quae ordinario qui-
dem tempore traditionis, sed in emtione ven-
ditione etiam conventionis tempore necessa-
ria est. l. 2. ff. pro emt. l. 7. §. ult. ff. de
publician. in rem act.

6. Sufficit autem hic bonam fidem adesse ab
initio; Mala fides superveniens Usucapionem
non interruptit. l. 48. §. 1. ff. de A. R. d.
l. un. C. de usuc. transform.

7. III. Nec non ex Iusta causa. d. pr. I.
b. t. i. e, Titulo ad transferendum dominium ha-

bili v. supr. ad t. de Rer. Div. §. 167. Sine ea enim non procedit Usucapio l. 24. C. de R. V. quia sine ea nec à vero domino transfer- tur dominium. l. 31. ff. de A. R. D.

§. 6. 8. Opinio erronea iusti tituli non sufficit. §. 6. *I. h. t. l. 27. ff. h. t. l. 1. pro donat. Nisi tamen error sit iustus & probabilis. l. 11. ff. pro emt.*

§. 1. 2. 9. IV. *Ut res talis sit quae usucapi possit; Non exemta hominum commercio §. 1. I. h. t. l. 9. ff. cod. Non vitiosa i. e. furtiva vel vi possessa. §. 2. 5. I. h. t. l. 4. §. 6. l. 33. ff. h. t. Neque ta- lis cujus usucapio alia ratione est prohibita.*

12. Quales sunt Res Fisci §. 4. *I. h. t. l. 18. l. 24. §. 1. ff. h. t. Res Dominicae t. t. C. ne rei Dom. vel Temp. Civitatum Ecclesiarum &c. de quibus v. l. ult. C. de fund. patr. l. ult. C. de fund. rei priv. L. XI. l. 23. C. de SS. Eccles. Nov. 9. Nov. III. Nov. 131. c. 6. Res pupillorum, Mi- norum l. 3. C. quib. non obji. long. temp. praescr. l. ult. C. in quib. caus. rest. in int. Praesidi con- tra L. Juliam datae. l. pen. ff. ad L. Jul. rep. l. 48. pr. ff. de A. R. D. Bona Adventitia filiisfam. l. 1. §. 1. C. de ann. ex. Denique res prohibita alienari aut lege aut testamento. l. 2. C. pro emt. l. 16. ff. de fund. dot.*

§. 3. 11. Plane vitio purgato *res furtivae & vi possessae* usucapi possunt §. 3. *I. h. t.*

12. Purgatur autem vitium si res in po- testatem domini reversa fuerit. l. 4. §. 6. ff. *h. t. d. §. 3. I. h. t.* Vel si cum ipse domi- nus res abstulerit, revertatur in potestatem creditoris. l. ult. ff. *cod. l. 6. C. pro emt.*

13. Res incorporeales veluti Servitutes pro- prie quidem (quia possideri non possunt l. 3. pr. ff. *de acq. poss.*) usucapionem non recipiunt. l. 14.

De Ufuc. & Long. temp. Praefcr. 95

l. 14. ff. de servit. l. 43. ff. de A. R. D. Unde & aliquando per Legem Scriboniam Servitutum tam Rusticarum quam Urbanarum inhibita est usucapio *l. 4. §. f. ff. de usucap.*

14. Sed Praetores Quasi usucapionem servitutum jam ante receperant *l. 10. ff. si serv. vind. & Imp. Justinianus in l. ult. C. de long. tem. praefcr.* rerum incorporalium praescriptionem indistincte admisit.

15. VI. Ut *Possessio sit continua*, non usurpata seu interrupta. *l. 2. ff. §. 7. I. h. t.*

16. *Usurpatio seu Interruptio duplex est, Naturalis, & Civilis.*

17. *Naturalis est quae manu fit*; cum scil. quis de possessione vi dejicitur vel alicui res eripitur. *l. 5. ff. h. t.*

18. *Civilis, quae fit per actus judiciales. l. ult. C. de ann. &c. vers. Sancimus &c.* Maxime per litis contestationem. *l. 10. C. de acq. poss.*

19. Continuatur autem possessio etiam in §. 7. 8. successore, non tantum Universali. §. 7. *I. h. t.* sed & particulari §. 1. *I. h. t. l. 2. §. 10. ff. pro emt.*

20. Sed hoc interest. Successor Universalis continuat possessionem bona fide coep- tam, etiamsi ipse in mala fide sit. *d. §. 7.* Et si defunctus *m. f.* possessor fuerit, ne quidem à sua persona Usucapionem inchoare potest, licet accessione possessionis uti non consideret. *d. §. 7. l. 11. C. de acq. poss.*

21. Heres enim succedit in virtutes & vitia defuncti. *l. 11. ff. de div. & temp. praefcr. l. 22. ff. h. t.*

22. Successor vero singularis potest uti accessione possessionis Auctoris sui, si uterque
in

in *b. f. sit. l. 13. f. ff. de acq. poss.* Potest-
que si ipse *b. f.* possideat usucapionem in-
choare, licet Auctor *m. f.* possessor. fuerit.
*l. 5. ff. de div. Et temp. praescr. l. 1. C. de
praescr. long. temp.*

23. VI. Ut *Possessio sit continuata per tempus
legitimum.* Quod olim annus erat in re mo-
bili, biennium in re immobili. *pr. l. h. t.* Sed
per Imp. nostrum ita mutatum, ut *res quidem
mobiles per triennium, immobiles vero per longi
temporis possessionem; id est inter praesentes de-
cennio, inter absentes xx. annis usucapiantur: d.
pr. in f. l. h. t. l. un. C. de usucap. transform.*

24. Sunt autem *praesentes* qui in eadem
Provincia domicilium habent. *Absentes* qui in
diversis. *l. ult. C. de praescr. long. temp. x. vel
xx. ann.*

§. 9. 25. In Fisco speciale est, quod qui à Fis-
co rem alienam emit, statim securus sit, Fis-
cus autem ipse post quadriennium conveniri
nequeat. §. 9. *l. h. t. l. 2. C. de quadr. prae-
script.* Quod ad substantiam Principis & Au-
gustae deinde extensum est. *l. ult. C. d. t.*

26. Inter *Usucapionem* vero & *Praescriptio-
nem* cum olim multa esset, jam nulla est dif-
ferentia. *l. un. C. de usuc. transform.*

27. Est tamen etiam *Praescriptio xxx. vel
xl. annorum. l. 3. Et 4. C. de Praescript. 30.
vel 40. ann.* Ad quam superiora illa requisita
non sunt necessaria.

28. Sed *Jus Can.* ubique perpetuam *bonam
fidem* exigit. *C. f. x. de praescript.*

TIT. VII.

De Donationibus.

1. **D**onatio est liberalitas, nullo jure cogente, in accipientem facta. l. 29. l. 19.

§. 2. ff. h. t. l. 10. C. eod.

2. Donationum autem duo sunt genera, Mortis pr. b. t. causa, & Non mortis causa. pr. l. h. t.

3. Mortis causa donatio est, quae propter mortis §. 1. fit suspicionem §. 1. l. h. t. i. e. cogitationem mortalitatis l. 2. l. 35. §. 4. ff. de mort. c. Don.

4. Species ejus tres sunt. Una cum quis nullo praesentis periculi metu conterritus, sed sola cogitatione mortalitatis, donat. *Alia*, cum imminente periculo commotus ita donat, ut statim fiat accipientis. *Tertia*, si quis periculo motus non sic det, ut statim fiat accipientis, sed tunc demum cum mors fuerit in secuta. d. l. 2. ff. de mort. caus. don.

5. Haec Mortis causa donationes, ad exemplum Legatorum redactae sunt fere per omnia: d. §. 1. l. h. t.

6. Hinc 1. Mortis causa donatio poenitentia donatoris, & morte donatarii extinguatur. d. §. 1.

II. Minuitur Falcidia. l. 2. C. de don. c. m.

III. Non indiget insinuatione. l. ult. C. eod.

IV. Quinque requirit testes, qui in omni ultima voluntate sunt necessarii. l. ult. §. ult. C. de Codicill.

V. Dominium sine traditione transfert. l. 2. ff. de Publician. in rem act.

VI. Admittit jus accrescendi. l. un. §. 14. C. ead. toll.

VII. Locum facit substitutioni l. 1. C. de don. c. m.

N

VIII. Nec

VIII. Nec non Cautioni Mutianae. Nov. 22.
c. 44. §. ult.

7. Sed in quibusdam *Mortis causa* donatio à Legato differt. Nam I. Donatio m. c. à praesente in praesentem & acceptantem, non ignorantem, confertur. l. 38. ff. de m. c. don.

II. Non pendet ab additione hereditatis. arg. l. 25. l. 32. ff. eod. l. 5. §. 17. ff. de his quæ ut indign.

III. Extinguitur etiam reconvalescentia & liberatione donatoris à periculo. d. §. 1. l. b. t. Quæ secus sunt in Legatis.

8. Diversa etiam est à *Mortis causa* *Capione*; Quæ est acquisitio propter mortem obveniens, carens speciali nomine; veluti cum quis servum suum liberum esse jussit, si mihi x. dederit. l. 18. l. 38. ff. de mort. c. don.

9. Irrita fit *Mortis causa* donatio, tribus modis.
I. Si donator salvus evaserit & supervixerit.

II. Si donationis eum poenituerit.

III. Si donatarius prius decesserit. d. §. 1. l. b. t. l. 16. l. 29. & seq. ff. de mort. c. don.

10. Quibus casibus non solum retineri potest quod promissum, sed & repeti quod datum est, Conditione vel Utili in rem actione. l. 29. l. 30. l. 35. §. 3. ff. eod.

11. Donatio quæ non *Mortis causa* fit non male dividitur, in *Simplicem*. l. 20. §. 3. ff. fam. erisc. l. 20. C. de don. ant. nupt. seu *Absolutam*. l. 35. §. 2. l. 42. in f. de don. m. c. & *Relatam*.

12. *Donatio Simplex* seu *Absoluta* est, quæ ex mera fit liberalitate. l. 1. ff. b. t. l. 27. ff. eod.

§. 2. 13. Quæ, si perfecta fuerit, temere revocari non potest. §. 2. l. b. t.

14. Perficitur autem, cum donator suam voluntatem scriptis aut sine scriptis manifestaveris,

rit, & donatarius eam acceptaverit. *d. §. 2. l. 19. §. 2. ff. h. r.*

15. Ut & sufficiat nudo pacto eam celebratam fuisse. *l. 35. §. ult. C. h. t. cont. l. 7. §. 4. ff. de pact.* Ad hoc scil. ut inde obligatio oriatur, & donatario contra donatorem actio detur. *d. §. 2. d. l. 35. §. ult.* Non ut etiam dominium transferatur, quod absque traditione fieri nequit, *§. 40. ff. de A. R. D. l. 20. C. de pact.*

16. Sed non omnes donationes *Inter vivos Simples* simpliciter subsistunt; Quaedam enim *Insinuationem* requirunt, i. e. relationem in Acta publica.

17. Cum enim priores Principes donationes insinuari Actis Interveniuntibus voluissent, si majores essent ducentorum solidorum, Imp. noster eam quantitatem primum ad 300. *l. 34. C. h. t.* novissime vero ad 500. solidos ampliavit. *l. pen. §. ult. C. eod.* quam stare sine insinuatione, majorem insinuari voluit. *d. §. 2. d. l. 36. §. ult.*

18. Quod si donatio definitum 500. solidorum modum excedens insinuata non sit, non in totum est irrita, sed quatenus excedit. *d. l. 31. Nov. 162. c. 1. §. ult.*

19. Quod summa ratione introductum; Nequis scil. temerarijs largitionibus patrimonium suum exhauriat, vel clandestinis fraudibus donatio confingatur. *l. 27. C. h. t.*

20. Cum insinuatione ergo donare licet in infinitum, etiam omnia bona. *l. 35. §. 4. C. h. t. l. 17. §. 1. ff. quae in fraud. cred. salva liberis Portione Legitima. l. 5. C. de inoff. don.*

21. Sunt tamen quaedam donationes quae penitus insinuationem fieri minime desiderant, *d. §. 2. l. h. t.* Quales sunt maxime Donationes

Principi vel à Principe factae; Quae fiunt pro redemptione captivorum; Nec non pro restitutione aedium incendio vel ruina consumptarum. *d. l. 34. l. pen. pr. §. 1. 2. C. eod.*

22. Licet autem plenissimae hae sint donationes, si tamen ingrati sint donatarii, licet donatoribus (non etiam heredibus.) *l. 7. l. ult. C. de rev. don.* propter v. causas in *d. l. ult.* relatas, donationem revocare. *d. §. 2. d. l. ult.*

23. Ut tamen ingratitudinis causae similes vel graviores, dummodo ejusdem sint generis, etiam admittendae sint. *arg. l. 12. ff. de Leg.*

24. Patrono etiam in specie concessum est, donationem liberto factam revocare, si postea liberos suscepit. *l. 8. C. de rev. don.* Quod jure nostro ad alios non extenditur.

25. Sed *Simplex* haec *donatio Inter vivos*, ad modos *Acquirendi Civiles* non est referenda.

26. *Donatio Relata est*, quae fit ob respectum aliquem, quo cessante non fieret. Qualis est donatio quae sub modo, vel conditione fit. *t. t. C. de don. quae sub. mod.* Donatio remuneratoria *l. 27. ff. h. t.* & Donatio Propter nuptias. *§. 3. I. h. t.*

§. 3. 27. *Donatio Propter nuptias est*, quam maritus facit uxori, (vel sponsus sponsae) in securitatem dotis.

28. Olim vocabatur *donatio Ante nuptias*, & tacitam in se conditionem habebat, ut tum rata esset, cum matrimonium esset infectum. *d. §. 3. I. h. t.*

29. Cum vero D. Justinus permisisset eam etiam post nuptias augeri posse, Imp. Justinianus ulterius constituit, ut tales donationes, non augeantur tantum, sed etiam constante matrimonio initium accipiant, & non Ante sed Propter

pter nuptias vocentur. d. §. 3. l. ult. C. de donant. nupt. Dotique omnino respondeant, tum in quantitate, tum in pactis. Nov. 97.

30. Rerum autem sic donatarum mulier constante matrimonio non est domina, neque fructus ex iis percipit, sed habet tantum in iis jus pignoris. l. 29. C. de jur. dot. Nov. 61. C. 1.

31. Modus Acquirendi Juris Civilis per §. ult. Jus Accrescendi memoratur in §. ult. l. h. t. & simul abrogatur.

T I T. VIII.

Quibus Alienare licet vel non licet.

1. **N**ON incommode subicitur de personis Alienantibus, & Acquirentibus.

2. Alienatio est omnis actus per quem dominum transfertur l. 1. C. de fund. dot. vel aliquod jus in re. l. ult. C. de reb. alien. non alien.

3. Alienare potest quicumque est dominus. l. 21. C. mand. Qui vero dominus non est alienare nequit. l. 54. ff. de R. F.

4. Ab utraque regula non una datur exceptio.

5. Et quidem quod ad primam regulam at-pr. h. t. tinet excipitur 1. Maritus, qui licet dotis, constante matrimonio, sit dominus. pr. l. h. t. l. 13. §. 2. ff. de fund. dot. l. 7. §. 3. ff. de jur. dot. l. 23. C. cod. l. 9. C. de R. V. §. 40. I. de R. D. alienandae tamen rei dotalis potestatem non habet.

6. Nam dotale praedium maritus invita muliere per Legem Juliam alienare, & per constitutionem Justiniani, etiam consentiente muliere alienare, vel pignori obligare, prohibetur.

betur. *pr. l. h. t. l. un. §. 15. C. de rei ux. act.*

7. *Ne sexus muliebris fragilitas in perniciem substantiæ earum convertatur. d. pr. in f. l. h. t. dum uxor vel mariti reverentia, vel amore, rerum suarum alienationi facile dat consensum.*

8. *Res tamen dotales mobiles. l. 3. §. 2. ff. de suis & legit. hered. l. 3. C. de jur. dot. Auth. Sive à me. §. 1. C. ad SC. Vell. si modo solvendo sit, l. 1. C. de serv. pign. dat. manum. Nec non immobiles quæ aestimato in dotem datae sunt, maritus alienari potest. l. 10. §. 4. ff. de jur. dot. l. 5. l. 10. C. eod.*

9. *Dummodo aestimatio facta sit venditionis causa; secus est si facta tantum sit taxationis causa, ut constet quanti ea res sit, l. 69. §. 7. ff. de jur. dot. l. 50. ff. solut. matr. l. 21. C. d. l. dot.*

§. 2.

10. II. *Excipiuntur Pupilli §. 2. l. h. t. Minores l. 22. C. de adm. tut. Furiosi, Prodigii, omnesque qui rebus suis superesse non possunt, & ob id Curatores habent, §. 3. 4. l. de Curat. Qui quidem rerum suarum domini sunt, nullam tamen rem sine tutorum curatorumve consensu alienare possunt. d. §. 2. l. h. t.*

11. *Hinc neque pecuniam alteri mutuum dare, (cum & muti datio alienatio sit. l. 2. §. 2. l. 16. l. pen. ff. de reb. cred. l. 9. pr. ff. de auct. tut. l. 1. C. de fund. dot.) neque creditoribus suis solvere. d. §. 2. l. 9. §. 2. ff. de auct. tut. Imo ne quidem à debitoribus suis solutionem accipere possunt; propter ætatis & iudicii infirmitatem. l. ult. §. 5. in f. C. de bon. quæ lib. d. §. 2. l. h. t.*

12. *Adeo ut si plenissimam securitatem debitorum, solvendo debitum pupillare, consequi velint, præcedere debeat Judicialis sententia, quæ hoc*

hoc permittat. d. §. 2. I. h. t. l. 25. C. de adm. tut.

13. Sane si ipsi Tutori vel Curatori sine Judicis auctoritate facta sit solutio, debitores quidem sunt ipso jure liberati. l. 46. §. 5. 7. ff. de adm. tut. l. 7. §. 2. ff. de min. sed si ipsi tutori vel curatori, siue intercedente eorum auctoritate pupillo vel minori solvatur, beneficium *Restitutionis in integrum*, non excluditur. l. 2. 3. C. si tut. vel cur. interven.

14. Quod si ipsi pupillo vel minori solvatur sine tutoris vel curatoris auctoritate, si quidem pupillus vel minor pecuniam salvam habeat vel ex ea locupletior sit (in quo tempus litis contestatae inspicitur l. 4. ff. de except. l. 37. ff. de negot. gest.) & adhuc eandem pecuniam summam petat, per exceptionem doli mali poterit submoveri. Si vero male consumserit, vel vi vel furto amiserit, debitor adhuc semel solvere tenetur. d. §. 2. I. h. t.

15. Reditus tamen annui, & caeterarum rerum pensiones, si modo non excedant mentam biennii, aut summam C. solidorum, sine auctoritate judicis tuto solvi possunt. l. 25. l. 27. C. de adm. tut.

16. A secunda Regula excipit Imp. in §. §. 1. I. h. t. Creditorem, qui pignus, quamvis ejus ea res non sit. l. 9. C. de pign. act. cum in mora solvendi est debitor. l. 7. l. 14. C. de distr. pign. alienare potest. d. §. 1.

17. De quo si pactum aliquod intervenierit (de *Pignore Conventionali* enim hic agitur) illud servandum, neque ulla denunciatione opus videtur. l. 3. §. 1. C. de jur. dom. imp. add. l. pen. C. de pign. act.

18. Si modo pactum non sit, Ne liceat alienare:

nare: Quo casu, (cum pactum tale sit contra naturam pignoris, quod securum facit creditorem,) alienatio nihilominus permessa est, sed praemissa trina denunciatione. *l. 4. ff. de pign. act. l. 10. C. de pign.*

19. Si vero pactum nullum intercessit, creditori pignus alienare licet, si modo semel denunciaverit, & insuper biennium expectaverit. *l. 3. §. 1. C. de jur. dom. impetr. l. 4. C. de distr. pign.*

20. Magis huc pertinent II. Tutores & Curatores, quibus res pupillorum & minorum alienandi potestas à Legibus tributa est. *l. 109. ff. de V. S. Quamvis his non quaevis alienatio permessa sit, nec omnium rerum absque decreto. v. l. 9. §. 5. l. 12. §. 1. l. 22. l. 46. §. ult. ff. de admin. tut. l. 16. l. 22. l. ult. inf. C. eod. l. 1. §. pass. ff. de reb. eor. qui sub. tut.*

TIT. IX.

Per Quas Personas cuique acquiritur.

I. **P**orro debent illi, qui dominium acquirere volunt, tales esse, qui proprii quid habere possunt. Sunt enim qui non sibi sed aliis acquirunt.

pr. b. t. 2. Acquiritur enim nobis, non solum per nosmet ipsos, sed etiam per eos quos in potestate habemus, sive Dominica, puta servos; sive patria, puta liberos. Item per servos in quibus usumfructum habemus; Item per homines liberos & per servos alienos, quos tanquam nostros b. f. possidemus *pr. l. b. t. l. 10. ff. de A. R. D.* Imo & aliquando per homines liberos quos non possidemus. *§. ult. l. b. t.*

§. 1. 3. Et quidem florente Rep. quodcunque liberi

beri acquirebant, æque ac servi Dominus, sine ulla distinctione Parentibus acquirebant. §. 1. *I. h. t.*

4. Sed deinceps *Distinctio Peculiorum* introducta est.

5. *Peculium* (quod quasi *Pusilla pecunia*, seu *Pusillum Patrimonium* dictum. l. 5. §. 3. ff. de pecul.) est, quod filiusfam. l. 1. §. 5. ff. eod. vel servus separatim habet, à rationibus patris vel domini, deducto inde si quid patri vel domino debetur. d. l. 5. §. ult. ff. de pecul. l. 37. §. 1. ff. de A. R. D.

6. *Peculium liberorum* potest constitui duplex, *Paganum* & *Militare* l. ult. C. de inoff. test. Ita ut utrumque duas habeat species, *Paganum* scil; *Profectitium* & *Adventitium*; *Militare* vero, *Castrense* & *Quasi castrense*. d. l. ult. §. 1. *I. h. t.* §. ult. *I. de test. mil.* l. 6. l. ult. C. de bon. quae lib.

7. *Peculium Castrense* (de cuius origine v. l. 1. ff. de test. mil. pr. *I. quib. non est perm. fac. test.*) est, quod filiusfam. acquirit occasione militiae armatae. l. 11. ff. de castro. pec. v. l. 6. pr. ff. de re jud.

8. *Peculium Quasi castrense* (quod ad imitationem Castrensis introductum. §. ult. *I. de test.*) est, quod filiusfam. acquirit occasione militiae togatae. v. l. 14. C. de Adv. 1. l. 6. ff. de re jud. ex Officio scil. publico, vel Advocatione. d. l. ult. C. de inoff. test. l. 7. C. de Assess.

9. *Peculium autem Castrense & Quasi castrense* pleno jure est filiusfam. Ut filii in iis vice patrumfam. fungantur. l. 2. ff. ad Sc. Maced. & proinde de iis etiam testari possunt. pr. *I. quib. non est perm. test. fac.*

10. *Profectitium* est, quod ex re Patris, vel

occasione & contemplatione patris, filio obvenit. d. §. 1. I. h. t. arg. l. 21. & seq. ff. de usufr.

11. Illud pleno jure, tam quoad proprietatem quam usumfructum patris est. *Quæ enim invidia est, quod ex patris occasione profectum est, hoc ad eum reverti?* d. §. 1.

12. Filius tamen id gubernat, eoque fruitur, paternisque bonis publicatis retinet. l.

3. §. 4. in f. de minor. Imo & ei donatum censetur, si ei emancipato ademptum non sit. l. 31. §. 2. ff. de don.

13. *Peculium Adventitium est, quod ex alia causa, liberalitate matris vel aliorum, proprioque labore vel prospera fortuna, sibi filiusfam. acquisivit.* d. §. 1. I. h. t.

14. Hoc Ordinarium est & Extraordinarium, seu ut alii malunt, Minus Plenum & Plenum, Regulare & Irregulare.

§. 1. 15. Ordinarium (seu Minus plenum & Regulare) est, *cujus proprietas filii, ususfructus & administratio, quoad vitam, patris est.* d. §. 1. l. 6. l. ult. §. 5. C. de bon. quæ lib.

16. Sed si emancipatus est filius, pater dimidiam partem ususfructus habet, cum olim tertiam haberet proprietatis. §. 2. I. h. t.

17. *Peculium Adventitium Extraordinarium (seu Plenum, & Irregulare) est, quod pleno jure, & quoad proprietatem, & quoad usumfructum, filii est.*

18. Peculium autem tale filius habet variis casibus. I. Si hereditatem renuente patre adierit. l. ult. §. 1. C. de bon. quæ lib.

II. Si Princeps filio aliquid donaverit. l. 7. C. eod.

III. Si filio quid relictum sit, sub ea conditione, ne pater usumfructum habeat. Nov. 117. c. 1. pr.

IV. Si

iv. Si ei relictum sit legatum militiae. l.

3. §. 7. in f. ff. de min.

v. Si fratri una cum patre succedat ab intestato. Nov. 118. c. 3.

vi. Si pater in bonis filio restituendis dolose versatus sit. l. 50. ff. ad SC. Treb.

19. *Peculium servorum simplex est, servus enim nihil suum habere potest.* §. 3 I. b. t. & quodcumque acquirit, statim Domino acquirit. Adeo ut Dominis etiam ignorantibus & invitis hoc obveniat. d. §. 3. l. 32. ff. de A. R. D. l. 46. ff. de jur. dot. l. 79 ff. de acq. hered. §. 3

20. Neque solum proprietas per eos Dominis acquiritur, sed etiam possessio & proinde usucapiendi conditio. d. §. 3.

21. Ea quidem quae facti sunt, ad Dominum non transeunt. §. 2. I. de stip. serv. l. 44. ff. de cond. & dem. & possessio plurimum facti habet l. 19. ff. ex quib. caus. maj. Sed minime tamen hoc obstat; Quia possessio non tantum facti, sed & juris est, ex quo plurimum mutatur. l. 49. pr. & §. 1. ff. de acq. poss.

22. Possessio autem (exceptis rebus peculiaribus, quas domini voluntate servi possidere intelliguntur l. 1. §. 5. l. 3. §. 12. l. 24. l. 44. §. 1. ff. de acq. poss.) non nisi scientibus ac volentibus acquiritur. dd. ll.

23. Hereditatem etiam, non nisi praecedente jussu domini, servus adire potest. d. §. 3. I. b. t. l. 10. §. 1. ff. de A. R. D. l. 25. §. 4. ff. de acq. her. Nescil. in potestate servi sit Dominum ignorantem aeri alieno obligare. l. 6 ff. de acq. her.

24. Porro acquirimus per eos servos in quibus usumfructum habemus, ut & per eos quos tanquam nostros b. f. possidemus; sed ex dua-

bus tantum causis, si quid ex re nostra, vel suis operis acquirunt. §. 4. I. h. t. v. l. 31. l. 26. ff. de usufr.

25. Itaque si talis servus heres institutus sit, legatumve quid ei aut donatum sit, non usufructuario vel b. f. possessori, sed domino proprietatis, vel ipsi si liber est, acquiritur. d. §. 4.

26. Nisi horum quid factum sit contemplatione fructuarii vel b. f. possessoris l. 21. §. seq. ff. de usufr. l. 45. §. ult. ff. de acq. hered. Quo casu servus ex re fructuarii vel b. f. possessoris, non ex sua opera, acquirere intelligitur. d. l. 45. §. 4. ff. de acq. her.

§. 5. 27. Per liberam Personam, quæ alterius juri non est subjecta, ordinario nobis nihil acquiri posse indubitati juris est. §. 5. I. h. t. l. 1. C. eod. l. 73. §. ult. ff. de R. J. Quilibet enim sollicitus esse debet ut sibi acquirat quod sua interest. §. 18. I. de inut. stip. l. 11. ff. de O. & A.

28. Sed excipitur causa Possessionis, quam per Procuratorem, & per eam Dominium si tradens fuerit dominus, si vero dominus non fuerit usucapiendi conditionem, etiam ignorantes possumus acquirere. d. §. 5. d. l. 1.

29. Ad apprehendendam enim possessionem ministerio etiam alieno uti licet. l. 53. ff. de A. R. D. l. 18. ff. de acq. poss.

30. Adeo ut si modo voluntas nostra ab initio intercesserit l. 53. ff. de A. R. D. Licet tempus, & circumstantias ignoremus, tamen possessio nobis acquiratur. d. §. 5. l. 13. ff. de A. R. D. l. 34. §. 1. l. 49. §. ult. ff. de acq. poss.

31. Debet tamen Procurator eo esse animo, quod velit nobis acquirere; si enim expresse dicat (sola cogitatio non nocet l. 13. ff. de don. l. 37.

l. 37. §. 6. ff. de A. R. D.) se sibi vel tertio velle acquirere, nobis non acquiritur. l. 1. §. 20. ff. de acq. poss.

T I T. X.

De Testamentis Ordinandis.

1. **A**ctum adhuc est de Modis acquirendi Juris Civilis *Singularibus*, sequitur de *Universalibus*, (de *Legato* enim & *Fideicommissio* *Singulari* deinceps agitur. v. §. ult. I. per quas pers.) per quos simul & semel universum alicujus patrimonium acquiritur.
2. Sant autem isti potissimum quatuor.
 - I. *Hereditatis Acquisitio*. II. *Bonorum Possessio*.
 - III. *Arrogatio*. IV. *Addictio bonorum libertatum conservandarum gratia*. d. §. ult.
3. Inter quos primum locum obtinet *Hereditatis Acquisitio*.
4. Est autem *Hereditas*, *successio in universum jus*, quod defunctus tempore mortis habuit. l. 24. ff. de V. S. l. 62. ff. de R. J.
5. Eaque defertur duobus modis, ex *Testamento* & *dispositione privatorum*, vel ab *Intestato* & *dispositione legis*. d. §. ult. per quas pers.
6. Cum vero *hereditas ab Intestato* non deferatur, quamdiu ex *Testamento* adiri potest. l. 39. ff. de acq. hered. Prius est ut de *Testamento* dispiciamus, d. §. ult.
7. *Testamentum* (quod quasi *testatio mentis* pr. l. 2. dicitur pr. I. b. t.) est *voluntatis nostrae iusta sententia*, de eo quod quis post mortem suam fieri velit. l. 1. ff. qui test. fac. poss.
8. Dicitur *Iusta sententia*, i. e. legibus conveniens,

veniens, seu ad Juris regulas conformata. l.

4. ff. qui test. fac. poss.

9. *Voluntatis nostrae.* Hinc debet abesse vis atque metus, quae voluntati sunt contraria. l. 1. l. 21. §. 1. ff. quod met. caus. Et nemo alieno nomine testari potest. l. 32. ff. de hered. inst.

10. *De eo quod quis post mortem suam fieri velit.* Viventis enim non est hereditas. l. 1. ff. de hered. vel act. vend. add. Ep. ad Hebr. c. 9. v. 16. 17.

11. Testamenti factio Origine haud dubie est juris Gentium. §. 40. l. de R. D. l. 1. C. de SS. Eccles. add. Genes. c. 25. 27. Determinatione vero Juris Civilis.

§. 1. 2. 12. Jure Romano antiquo genera Testamentorum erant quatuor. I. Testamentum Calatis Comitibus, in concione Populi factum.

II. In Procinctu, cum viri ad Praelium faciendum in aciem vocabantur.

III. Per aes & libram, quod per emancipationem, id est, imaginariam venditionem agebatur. §. 1. l. h. t. A. Gell. l. 15. c. 27.

IV. Factum Jure Praetorio, coram VII. testibus, & ab iis Signatum. §. 2. l. h. t.

13. Sed haec genera in usu esse desierunt, & jure novo aliae species introductae sunt.

14. Secundum quod Testamenta dividi possunt in Publica & Privata.

15. Publica sunt, quae sunt fide & auctoritate publica; coram Principe scil. vel apud Aeta: Quando neque testes, neque solennia considerantur. l. 16. C. de testam. add. l. 31. C. de don.

16. Privata, quae sunt fide privata; cum privatorum auribus suprema voluntas committitur. d. l. 19. C. de testam.

17. Pri-

17. *Privata sunt Solennia, vel Minus Solennia.*

18. *Testamenta Solennia sunt, ad quae condenda solennitates legibus praescriptae necessariae sunt.*

19. *Minus solennia, ad quae vel nullae, vel non omnes solennitates sunt necessariae.*

20. *Qualia sunt 1. Testamenta Militum. de quibus tit. seq.*

II. *Parentum inter liberos. l. 21. §. 1. C. h. t. Nov. 107. c. 1. Quae nullam omnino solennitatem requirunt.*

III. *Tempore contagionis facta. l. 8. C. h. t. Quando necesse non est omnes testes simul adesse.*

IV. *Rusticorum; Ad quod 5. testes sufficiunt, si plures haberi nequeunt; neque testimonium subscriptiones requiruntur si scribere nequeant; vel si quidam literati adsint, sufficit, si hi pro aliis etiam subscribant. l. ult. C. h. t.*

V. *Testamenta posteriora imperfecta, in quibus scripti heredes ab Intestato venturi, qui in priori erant praeteriti; Ad quae 5. similiter testes sufficiunt. l. 21. §. pen. C. h. t.*

21. *Utraque sunt Scripta, vel Nuncupativa.*

22. *Testamentum Solenne Scriptum est, quod per Testatorem, aut alium ejus jussu, in scripturam ab initio solenniter redactum est.*

23. *Requisita ad Testamentum Solenne Scriptum necessaria, possunt constitui sex.*

24. *1. Testamentum condi debet uno eodemque §. 3. tempore §. 3. I. h. t. l. 21. C. h. t. & unico contextu, i. e. non intermixto actu alieno, seu ad testamentum non pertinente l. 21. §. ult. ff. h. t. d. §. 3. I. h. t. Nisi forte talis sit, quem ratio morbi Testatoris, vel necessitas naturae efflagitat. l. 28. C. eod.*

25. *Con-*

25. Contractus itaque inter testandum celebrati nequeunt. arg. l. 4. ff. de adim. legat. l. 5. C. de O. & A.

26. II. *Debent adesse VII. testes idonei* §. 3. I. h. t. (quoad declarationem, post testamentum conditum, factam, duo sufficiunt. l. 21. §. 1. ff. h. t.) specialiter rogati l. 21. §. pen. ff. eod. (quod in aliis negotiis secus est. l. 11. ff. de testib) simul, & non inviti praesentes. l. 8. C. h. t. l. 20. §. ult. ff. qui testam. fac. poss. nec non testatorem videntes. l. 9. C. de testam.

§. 5. 27. III. *Debent testes subscribere, & signacula apponere*, suo vel alieno annulo. §. 5. I. h. t. l. 22. §. 2. ff. qui testam. fac. poss. l. 12. C. de testam.

28. IV. *Debet ipse testator subscribere, vel, si scribere nequeat, octavum testem; in eum finem adhibere*; Nisi forte testamentum sit holographum i. e. integrum manu testatoris scriptum. l. 28. §. 1. C. de testam.

29. Tum & v. & vi. ante omnia requiritur (quod omnibus testamentis commune est) ut Testator testandi habeat potestatem activam, & heredem instituat. Sed cum de iis infra speciales occurrant tituli, plura hic non addemus.

30. Quae requisita partim ex Jure Civili, partim ex Constitutionibus, partim ex Jure Praetorio descendunt; Jus enim hoc tripertitum videtur; ut testes quidem & eorum praesentia, uno contextu, testamenti celebrandi gratia à Jure Civili descendant; subscriptiones autem testatoris & testium ex Sacrarum Constitutionum observatione adhibeantur; signacula autem & testium numerus ex Edicto Praetoris. d. §. 3. in f. I. h. t.

§. 4. 31. Constitutum etiam erat; ut nomen heredis per manus testatoris vel testium exprimeretur.

meretur. §. 4. *I. h. t. l. 29. C. eod.* sed per Nov. 119. c. 9. istud abrogatum est.

32. Quod si vel una harum solennitatum ommissa sit; Testamentum (utpote non jure factum. *l. 1. ff. de inj. rupt. irr. test.*) in Foro externo nullum producit effectum: In Foro tamen Conscientiae, si modo constet de voluntate defuncti, heredem ab intestato, ad relicta præstanda obligat. arg. *l. 32. C. de fideic. add. l. 2. C. eod. l. 38. ff. ad SC. Treb.*

33. Testes autem adhiberi possunt cum quibus est testamenti factio. §. 6. *I. h. t. scil. passiva v. l. 16. ff. qui testam. fac. poss.* §. 6.

34. Sed in numerum testium non potest adhiberi mulier. *d. §. 6.* In omni enim emancipatione olim testes tantum masculi admissi.

Non servus. *d. §. 6. I. h. t.*

Non furiosus. *d. §. 6.*

Non mutus. *d. §. 6.* Quid enim actum sit testimonio eloqui nequit.

Non furdus. *d. §. 6.* Quia non intelligit quid dicatur.

Non caecus. *l. 9. C. h. t.* Testatorem enim agnoscere nequit, nec signa recognoscere. *v. l. 4. ff. testam. quemadm. apër.*

Non prodigus. *d. §. 6.*

Non intestabilis. *d. §. 6.* Qualis est, qui ob crimen famosum damnatus est. *l. 18. §. 1. ff. qui testam. fac. poss.*

35. Quæ testium conditio, tempore testamenti facti, non alio, consideratur. *l. 22. §. 1. ff. qui testam. fac. poss.* Ut & occulta testium vitia, si modo testamenti facti tempore publicè pro idoneis habeantur, testamento non officiant. §. 7. *I. h. t.*

- §. 8. 9. 36. Nihil autem nocet, plures testes ex una domo adhiberi §. 8. *I. h. t.* licet cognati sint testatoris; Quamvis in iudicis secus sit. *l. 9. l. 24. ff. de testib. l. 3. l. 6. C. eod.* Nisi tamen in potestate sint testatoris, qui testes esse nequeunt. §. 9. *I. h. t.*
- §. 10. 37. Sed neque heres scriptus, neque is qui in potestate ejus est, neque pater ejus qui eum in potestate habet, neque fratris qui in ejusdem patris potestate sunt, testes adhiberi possunt. Quia sibi ipsi quodammodo testimonium praestarent. §. 10. *I. h. t.*
- §. 11. 38. Legatarii tamen & Fideicommissarii testes esse possunt. §. 11. *I. h. t.* Non tantum in testamento *Scripto*, sed etiam *Nuncupativo*.
39. Licet enim nemo in propria causa testis esse possit. *l. 10. ff. l. 10. C. de testib.* & *propria causa* dicatur, cujus commodum vel damnum ad aliquem pertinet *l. 1. §. 11. ff. quand. appelland.* Non tamen illud hic obstat. Legatarii enim non sunt juris successores *d. §. 11. l. 9. §. 1. ff. de edend.* & principaliter de herede instituendo agitur. Tum II. Testes causa sunt ut testamentum subsistat; Improbe ergo faceret heres, si illos repudiaret quibus pro se usus est. *v. l. 14. ff. de reb. dub.*
- §. 12. 40. In qua materia Testamentum scribatur, an in tabulis, an in chartis, membranisque, nihil interest. §. 12. *I. h. t. l. 1. l. 4. ff. de bon. poss. sec. tab.*
41. Nihil etiam refert qua lingua fiat. *l. 21. §. ult. add. l. 15. C. de testam.*
42. Dummodo literis perscribatur, non notis. *l. 6. §. ult. ff. de bon. poss.* Nisi forte portio hereditaria notis expressa sit *l. 9. §. 4. ff. de hered. inst.* Vel miles testatus sit. *l. 40. pr. ff. de testa. mil.*
43. Cum

43. Cum duobus autem pluribusve testam. §. 13.
mentis nemo paganus potest decedere. l. 19.

ff. de testam. mil. Unum tamen testamentum pluribus codicibus i. e. exemplaribus l. 24. ff. qui testam. fac. poss. l. 1. §. 5. ff. de bon. poss. sec. tab. l. 47. ff. de legat. 2. seu tabulis l. 1. §. 6. ff. de bon. poss. sec. tab. l. ult. quae in testam. del. conficere quis potest. §. 13. I. b. t.

44. Dummodo tamen omnia exemplaria secundum obtinentem observationem facta sint. d. §. 13. d. l. ult. neque unum quasi testamentum sit, aliud quasi exemplum. d. l. 1. §. 7. ff. de bon. poss. sec. tab.

45. Testamentum Nuncupativum est, cum Testator viva voce coram VII. testibus idoneis, specialiter rogatis simul praesentibus ac Testatorem videntibus atque intelligentibus, unico contextu, voluntatem suam declarat. §. 14. I. b. t. l. 21. §. pen. & ult. ff. qui testam. fac. poss. l. 21. §. 2. C. b. t.

46. Debet autem voluntas palam, i. e. ut testator à testibus exaudiri & intelligi possit. l. 21. pr. ff. b. t. & plene, pronunciari; si quid enim desit ex iis quae testator dicere voluit, ne quidem ea quae dicta sunt subsistunt. l. 25. ff. b. t.

47. Ex quibus differentiae inter Testamentum Solenne Scriptum & Nuncupativum manifestae sunt.

TIT. XI.

De Militari Testamento.

1. **T**estamentum Militare est, quod factum est à milite, in numeros relato l. 42. ff. b. t. jure Militari.

2. Supra dicta diligens observatio enim, & pr. b. t. quae

quaecunque subtilitatem magis quam naturalem rationem habent, militibus remissa sunt. *pr. I. h. t. l. 1. ff. eod.*

3. Tum propter nimiam imperitiam eorum *d. pr. I. h. t. l. 1. ff. l. 3. C. h. t.* (Arma enim magis quam jura sciunt milites *l. 22. C. de jur. delib.*) Tum & quidem maxime, propter periculorum functionem. *l. un. ff. de bon. poss. ex testam. mil.*

4. Propter quam Privilegium hoc etiam ad non milites, in hosticolo degentes, iisdemque periculis expositos extensum *d. l. un.* neque Militibus aliter, quam in expeditione & castris degentibus, concessum est. *d. pr. I. h. t. §. 3. I. h. t. l. 17. C. eod.*

5. Quoquo modo itaque voluntas militum invenitur, siue scripta siue sine scriptura, valet testamentum ex voluntate eorum. *d. pr. I. h. t. l. 1. C. eod.* Testamentumque iis facere quomodo possint conceditur. *l. 1. l. 40. ff. h. t. d. l. un. ff. de bon. poss. ex testam. mil. l. 3. l. 15. C. h. t.*

6. Est autem Testamentum Militum, uti & Paganorum, Scriptum, vel Nuncupativum.

7. Ad Scriptum nulli requiruntur testes; si quid enim in vagina aut clypeo, literis sanguine suo rutilantibus, adnotaverint, aut in pulvere inscripserint gladio suo, ipso tempore quo in praelio vitae sortem derelinquunt, hujusmodi voluntatem stabilem esse oportet. *l. 15. C. h. t.* Dummodo militem scripsisse constet. *l. 40. in fin. pr. ff. h. t.*

§. 1. 8. Ad Nuncupativum duo sufficiunt. *arg. l. 12. ff. de testib.* etiam specialiter non rogati. *arg. l. ult. §. ult. C. de Codicill.* (non obst. §. 1. *I. h. t.* verb. convocatis ad hoc hominibus. quibus

bus factum tantum significatur) si modo se-
rio coram iis miles locutus sit. d. §. 1. I. h. t.

9. Quinimo & mutus & surdus miles, an-
te causariam missionem, in numerus manens.
l. 4. ff. h. t. testamentum facere potest. §.
2. I. h. t. Quod non poterant surdi & mu-
ti non milites, nisi à Principe id specialiter
impetrassent l. 7. ff. qui testam. fac. poss.

10. Sed postquam omnibus surdis & mu-
tis, certo modo, testari concessum est. v. l.
10. C. qui testam. fac. poss. Privilegium hoc
militare esse desit.

11. Privilegium autem hoc hætenus concedi-
tur, quatenus militant & in castris degunt. Post
missionem Veterani, vel extra castra alii, si faci-
ant adhuc militantes Testamentum, communi jure
id facere debent. §. 3. I. h. t. l. pen. C. eod.

12. Quod vero in castris fecerunt testamen-
tum, post missionem honestam scil. & causa-
riam, non ignominiosam, l. 26. pr. & §. 1.
ff. h. t. v. l. 2. §. 2. ff. de his qui not. in-
fam. l. 13. §. 3. ff. de re milit. intra annum
tantum valebit. d. §. 3. I. h. t. Ut tamen
conditio post annum existens retrotrahatur
d. §. 3. l. 26. ff. de condit. Instit.

13. Si quis ante militiam non jure fecit te-
stamentum, & postea militare coepit, non va-
lebit hoc testamentum jure militari, nisi mi-
les factus verbis vel factis novam volunta-
tem declaraverit. §. 4. I. h. t. l. 9. §. 1. l.
20. §. 1. l. 25. ff. h. t. quæ scil. priori non
sit contraria. Ita accip. l. 15. §. 2. ff. h. t.

14. Minima capitis deminutione testamen-
tum militis non fit irritum. §. 5. I. h. t. l. 6. §.
ult. ff. de injust. rupt. irr. Potest enim filius-
fam.

fam. miles etiam testamentum facere. Sed in testamentis paganorum hoc secus est. §. 4.

l. quib. mod. testam. infirm.

- §. 6. 15. Togati milites v. l. 14. C. de *Advocat. divers. judicior.* de *Quasi Castrensi* peculio testari quidem possunt, sed jure communi. §. 6. I. h. t. l. ult. C. de *inoff. testam.*

TIT. XII.

Quibus non est permixsum facere Testamentum.

1. **N**on tamen omnibus licet facere testamentum *pr. I. h. t.* Est enim Testamenti factio juris publici, l. 3. ff. *qui testam. fac. poss.* ut nemo suo arbitrio testari, aut a privato id jus consequi possit.

- §. ult. h. t. 2. Testari autem non possunt quidam 1. propter *statum*; puta servi: Unde & ejus, qui apud hostes est, testamentum, quod ibi fecit, non valet. §. ult. I. h. t.

3. Sed quod dum in civitate fuerat fecit, siue redierit valet jure *Postliminii*, siue illic decesserit valet ex *Lege Cornelia* d. §. ult. l. 8. l.

12. ff. h. t. l. 16. l. 18. ff. de *captiv.*

4. Codicilli etiam scripti in captivitate, ab eo, qui in civitate Testamentum fecerat, eo reverso, convalescunt. l. 12. §. 5. ff. de *captiv.* & *postlim. rev.*

- pr.* 5. Similiter propter *statum* testari non possunt Peregrini. l. 8. §. 1. 2. ff. h. t. l. 1. §. 2. ff. de *legat.* 3. Obsides, nisi hoc eis permittatur l. 11. ff. h. t. De statu suo dubitantes l. 14. l. 15. ff. eod. Filiifam. denique qui in patris sunt potestate. *pr. I. h. t.*
l. 6.

l. 6. ff. l. pen. C. eod. add. l. 170. ff. de V. S.

6. Adeo quidem, ut quamvis parentes eis permiserint, nibilo magis jure testari. d. pr. l. h. t. d. l. 6. pr. codicillos facere, legatumve (quoad donationem mortis causa secus est l. 25. §. 1. ff. de mort. C. don.) aut fideicommissum relinquere, possint l. 6. §. 3. ff. de jur. Cod.

7. Adeo etiam ut licet postea suæ potestatis facti decesserint, testamentum antea factum tamen non valeat d. pr. inf. l. 19. ff. h. t. Propter Regulam Catonianam, quæ non patitur id quod ab initio vitiosum est, tractu temporis convalescere. l. 1. ff. de Reg. Cat. l. 29. l. pen. ff. de R. J.

8. Excipiuntur tamen Filiisfam. qui peculium Castrense habent, vel Quasi castrense d. pr. l. h. t. l. ult. C. de inoff. test. l. 6. C. de bon. quæ lib. quia in iis vice patrumfam. funguntur. l. 2. ff. ad SC. Maced. v. supr. ad. t. per quas pers. cuique acq. §. 9.

9. De Adventitio vero filiusfam. ne quidem eo casu testari potest, quando plenum ejus habet dominium l. pen. C. h. t. qua explicatur l. ult. §. 5. vers. Filius autem. C. de bon. quæ lib. Quamvis de iis inter vivos disponendi, libera filiosfam. majori 25. annis facultas concessa sit. Nov. 117. c. 1. §. 1.

10. 11. Testari non possunt propter defectum §. 1. 2. judicii, Impuberes, quia nullum eorum animi judicium est i. e. nullum tale quale hic requiritur. §. 1. l. h. t. l. 5. ff. eod. Furiosi d. §. 1. l. 9. C. h. t. Mente capti l. 2. l. 13. in f. ff. de inoff. testam. & Prodig. l. 18. ff. h. t. l. 6. ff. de V. O. §. 2. l. h. t.

11. Nec ad rem pertinet, si impubes postea pubes, aut furiosus postea compos mentis factus fuerit, & decesserit. d. §. 1. l. h. t. propter Regulam

gulam Catonianam. l. 1. ff. de Reg. Caton.

12. *Testamentum autem quod ante furorem recte factum est, furor superveniens, uti neque aliud negotium recte gestum & perfectum, perimit. d. §. 1. I. h. t. l. 6. §. 1. l. 18. pr. l. 20. §. 4. ff. h. t. l. 1. §. 9. ff. de bon. poss. sec. tab. l. 8. ff. de his qui sunt sui vel alien. jur.*

13. *Neque enim Regula quae est in l. 98. in f. pr. ff. de V. O. semper locum habet. l. 85. §. 1. de R. J. l. 140 §. 2. ff. de V. O.*

14. *Sic & valet testamentum quod per id tempus factum est, quo furor intermissus est. d. §. 1. l. 9. C. h. t.*

§. 3. 15. *III. Ob vitium corporis testari nequeunt Surdi & Muti, nisi quatenus voluntatem suam perfecte exprimere possunt. §. 3. I. h. t. l. 10. C. h. t. qua derogatur l. 7. ff. eod. v. supr. ad t. de mil. test. §. 10.*

§. 4. 16. *Cæci etiam non possunt facere testamentum, nisi per observationem quam Lex. D. Justinus introduxit. §. 4. I. h. t. Qua cautum, ut coecus heredem nuncupet, & præter VII. testes tabularium adhibeat, qui voluntatem nuncupantis scriptura excipiat, aut si tabularii copia non sit octavum testem, omnesque subscribant & signent. l. 8. C. h. t.*

17. *Tandem IV. testari quidam prohibentur propter delictum, puta Rei Læsæ Majestatis l. 5. C. ad L. Jul. Maj. Apostatæ l. 3. C. de Apostat. Hæretici improbiores l. 4. C. de hæret. Incestas nuptias contrahentes, qui extraneis nihil relinquere possunt. l. 6. Et Auth. Incestas C. de incest. nupt. Ob crimen famosum damnati l. 18. §. 1. ff. h. t. Omnesque qui capitis damnati sunt. l. 8. §. ult. ff. h. t. l. 13. §. ult. ff. eod. l. 6. §. 6. ff. de injust. rupt. irr. test.*

18. Quod, licet servitus pœnæ, & publicatio bonorum, in gratiam propinquorum, sublata sit. Nov. 22. c. 8. *Auth. sed hodie. C. de don. int. Vir. & Ux. Nov. 134. C. ult. Jure novo tamen mutatum non videtur.*

TIT. XIII.

De Exheredatione Liberorum.

1. **D**E Modo testandi, & Personis testantibus adhuc actum est, sequitur de *Heredis Institutione*, quæ basis est & fundamentum totius testamenti. §. 34. *I. de Legat.*

2. *Est autem Heredis institutio, Designatio successoris, in universum jus, quod defunctus tempore mortis habuit.* arg. l. 24. ff. de V. S. l. 62. ff. de R. J.

3. *Eaque non male dividitur in Voluntariam, & Necessariam.*

4. *Voluntaria est earum personarum, quas quis instituere potest, vel præterire, pro libitu.*

5. *Necessaria vero eorum est, qui necessario instituendi sunt, vel exheredandi. Quales sunt Liberi, Parentes, & casu quodam Fratres & Sorores.*

6. *Est autem Exhereditatio, hereditatis lege datæ rite facta ademptio.* l. 19. ff. de lib. & post. §. 5. l. h. t. l. 8. §. 2. ff. de bon. poss. c. t.

7. *Ut Rite fiat, facienda est nominatim pr. & §. 5. l. h. t. pure, non sub conditione l. 3. §. 1. ff. h. t. à tota hereditate l. 19. ff. eod. à cunctis heredibus, & ab omni gradu. d. l. 3. §. 2. & seqq. ff. eod.*

8. *Quoad exheredationem vero, jure antiquo, multa fuit differentia, inter Filios & Filias, Filios & Nepotes, Natos & Postumos.*

Q

9. Qui

pr. h. t. 9. Qui enim filium in potestate habet, curare debet, ut eum heredem instituat, vel exheredem nominatim faciat: Alioqui si eum silentio praeterierit, inutiliter testabitur, & testamentum ipso jure nullum est *Jure Civili. pr. I. h. t. l. 30. ff. de lib. & post. l. 1. ff. de inj. rupt. irr. Test. Non Jure Praetorio; arg. l. 1. l. 12. §. ult. l. 19. ff. de bon. poss. cont. tab. l. 17. ff. de ini. rupt. irr. Ulp. fragm. tit. pen. §. 5.* Quo, si filius patri superstes bonis paternis se abstineat, voluntas ex bono & aequo sustinetur. *d. l. 17.*

10. Adeo quidem, ut, si vivo patre filius mortuus sit, nemo heres ex eo testamento existere possit, quia scilicet non substituit testamentum. *d. pr. I. h. t. d. l. 30. l. 1. ff. de Reg. Cat. l. 29. l. pen. ff. de R. J.*

11. Aliud autem juris erat quoad filias, reliquosque per virilem sexum descendentes liberos i. e. nepotes utriusque sexus; Neque enim nominatim eos exheredare necesse erat, sed licebat inter caeteros hoc facere, neque praeteriti testamentum infirmabant, sed jus accrescendi habebant. *d. pr. I. h. t. quo suis heredibus accrescebant ad virilem, extraneis ad partem dimidiam. Ulp. §. 22. §. 16. 17. Caj. L. 2. T. 3. §. 1. Paul. 3. Sent. 4. §. 21.*

§. 1. 12. Postumi olim, utpote incerti ne quidem institui poterant. *§. 25. I. de Legat.* Sed quia, si natus fuerit postumus vivus & perfecta humana specie, testamentum rumpitur *l. 2. l. 3. C. de post. hered. inst.* receptum est, ut postumi quoque vel heredes instituantur vel exheredentur *§. 1. I. h. t.*

13. Sed & hic multum intererat inter Natos & Postumos.

14. 1. Filio enim suo nato praeterito testamen-

mentum est ipso jure nullum; *l. 1. l. 3. §. 3. ff. de injust. rupt. irr. Postumo* præterito, testamentum ab initio subsistit. *d. §. 1. I. h. t.*

II. *Postumi omnes* sive masculi sive foeminae præteriti, agnascendo testamentum totum rumpunt; *Foeminae natae* non item. *d. §. 1.*

III. *Postumis filiabus* inter cæteros exheredatis pater aliquid legare cogitur, ne per oblivionem videantur esse præteritæ; *Natis* non item. *d. §. 1.*

IV. *Omnes Postumi* nominatim exheredandi sunt; Quod quoad *Nepotes natos* secus est. *d. §. 1.*

15. Sunt autem *Postumi* vel *Veri*, vel *Quasi tales*.

16. *Postumi veri* sunt, qui post mortem patris nascuntur *sui*. *d. §. 1. l. 3. §. 1. ff. de inj. rupt. irr.*

17. *Quasi tales* sunt, I. *Nepotes* post mortem avi *sui* nati, præmortuo filio, instituendi ex Institutione Galli Aquilii Jcti *l. 29. ff. h. t.*

II. *Postumi* qui *sui* nascituri sunt post testamentum, patre mortuo, vivo testatore Avvo; instituendi ex Legis Vellejæ capite primo. *l. 29. §. 11. 12. ff. h. t.*

III. *Nepotes*, qui ante Testamentum avi nati, succedentes postea in locum patris sui demortui, quasi *sui* heredes agnascuntur; Qui, ne quasi agnascendo rumpant testamentum, instituendi vel exheredandi sunt ex Legis Vellejæ capite secundo. *§. 2. I. h. t. l. 29. §. 13. ff. h. t.*

18. *Emancipatos* aliisve modis à Patria potestate liberatos, *l. 1. §. 6. ff. de bon. poss. C. tab. jure civili* necesse non est heredes instituere vel exheredare, quia non sunt amplius *sui* heredes. *§. 3. I. h. t.* Sed Prætor. quasi rescindens eorum

capitis deminutionem. l. 6. §. 1. ff. de bon. poss. eos vel institui, vel masculos nominatim, foeminas inter caeteros exheredari jubet, caeteroquin bonorum possessionem contra tabulas promittit. d. §. 3. I. b. t. l. 4. l. 6. ff. de bon. poss. c. tab. quam dum tribuit re ipsa hereditatem dare videtur. l. 1. l. 2. ff. de bon. poss.

§. 4. 19. Adoptivi liberi quamdiu sunt in potestate patris Adoptivi similiter instituendi vel exheredandi sunt; ejusdem enim juris habentur, cujus iustis nuptiis quaesiti. §. 4. I. b. t. l. 1. ff. de adopt. §. 8. I. eod.

20. Emancipati autem à patre adoptivo, neque Jure Civili quia desinunt esse sui heredes, neque Jure Paetorio quia simul nomen liberorum amittunt. l. 4. ff. si tab. test. null. extab. und. lib. l. 1. §. 6. l. 3. §. 2. ff. de bon. poss. c. tab. inter liberos connumerantur. d. §. 4. I. b. t.

21. Cum vero emancipati fuerint à patre adoptivo, vivo patre naturali, §. 10. I. de hered. quae ab Intestat. tunc incipiunt in ea causa esse, in qua futuri essent, si à naturali patre emancipati essent, d. §. 4. Hoc enim casu, ne utriusque parentis exciderent successione, voluit Praetor eos jus naturale liberorum recuperare. l. 4. ff. si tab. test. null. extab.

§. 5. 22. Sed haec quidem vetustas introducebat. §. 5. I. b. t. Imp. autem Justinianus, jure novo, omnem istam differentiam juris antiqui, quoad sexum & gradum, sustulit, & constituit, ut omnes sive sui sive emancipati, vel heredes instituantur vel nominatim exheredentur, sive jam nati sive in utero constituti postea nati sint. §. 5. I. l. 4. C. de lib. praet.

23. Adeo ut eo in suis non observato Testamen-
tum

tum & quoad institutiones, & quoad legata, nullum sit; etiam jure novissimo, post Nov.

115. c. 3. *Auth. ex causa. C. de lib. praet.*

24. Quo ipso tamen differentia inter suos & emancipatos non tollitur, i. e. *emancipati* non exaequantur *suis*, ut & ipsis praeteritis testamentum non subsistat

25. Circa *Adoptivos* distinguitur, An ab Ascendente adoptati sint, an vero ab extraneo. §. 5. v. l. pen. *C. de adopt. §. 2. I. eod.*

26. Miles autem necesse non habet liberos §. 6. suos instituere vel nominatim exheredare, sed silentium ejus pro exheredatione valet. §. 6. I. *h. t. l. 12. ff. de bon. libert. l. 9. & seq. C. de Test. mil.*

27. Ut testamentum militis non tantum nullum non sit, sed nec per bonorum possessionem contra tab. nec per querelam inofficiosi infirmari possit. l. 9. *C. de inoff. test.* etiam post Nov. 115. c. 3.

28. Dummodo miles sciverit sese liberos habere. d. §. 6. l. 9. *C. de testam. mil.*

29. Quibus tamen *Portionem Legitimam*, per Conditionem ex Lege petendam, non negamus. arg. *Auth. Presbyteros. l. 1. C. de Ep. & Cler. l. 30. 32. C. de inoff. testam. Nov. 18. c. 1.*

30. Similiter mater vel avus maternus necesse §. 7. non habent liberos suos heredes instituere vel exheredare, sed possunt eos silentio omittere. Nam silentium Matris & Avi materni, & caeterorum per matrem adscendentium, tantum facit, quantum exheredatio patris. Quia Matri & Avo materno neque sui heredes sunt, neque desierunt esse sui heredes. §. 7. I. *h. t. l. 4. §. 2. ff. de bon. poss. cont. tab. l. 13. ff. de suis & legit. hered.* Quod per Nov. 115. c. 3. mutatum non videtur.

31. Licet autem testamentum, in quo liberi dicto modo instituti, vel exheredati sunt, ab initio subsistat, non tamen effectum habebit, si sine justa causa exheredatio vel praeteritio facta sit, sed per *Querelam Inofficiosi Testamenti* rescindi poterit.

32. Sed de *Inofficioso Testamento* infra specialis occurrit titulus, ad quem de causis exheredationum simul videbimus.

TIT. XIV,

De Heredibus Instituendis.

1. **Q**UOD si autem nulli extent, quos Lex vel institui vult vel rite exheredari, licet Testatori heredes instituere quoslibet extraneos, pro lubitu.

2. Nisi tamen alia ratione vel simpliciter vel ad certum modum institui prohibeantur.

3. *Simpliciter* prohibentur filii perduellium, l. 5. §. 1. C. ad L. Jul. Maj. Apostatae l. 3. C. de Apost. Hæretici l. 4. §. 2. l. 5. C. de hæret. nec non peregrini l. 6. §. 2. ff. h. t. l. 1. C. cod. add. l. 17. §. 1. ff. de pæn.

4. *Ad certum modum* prohibentur, Princeps litis causa, §. ult. l. quib. mod. testam. inf. l. pen. ff. de hered. inst. Conjuges v. l. 6. C. de sec. nupt. Incestuosi v. l. 6. C. de incest. nupt. Adulteri v. l. 13. l. 14. ff. quib. ut indign. nec non Naturales. Auth. licet. C. de Nat. lib.

pr. & §. 1. b. 2. 5. Praeter hos institui possunt, quoscumque testator instituere velit, non tantum liberi sed & servi, sive sint proprii, sive alieni, ex persona scil. dominorum. pr. & §. 1. l. h. t.

§. 2. 6. Quin & Servi qui sunt in hereditate jacentes

cente institui possunt: *Nondum enim adita hereditas defuncti vicem sustinet* §. 2. *I. h. t. l. 52. ff. eod.* Licet adita, retro repraesentasse videatur personam heredis. *l. 31. §. 1. l. 54. ff. de acq. hered. l. 24. ff. de novat.*

7. Nec non servi plurium; qui singulis Dominis acquirunt pro portione Dominica §. 3. *I. h. t.*

8. Quod si tamen servus communis ab uno ex Dominis institutus sit, liber & heres fiet. §. ult. *I. de don. l. 1. pr. & §. 1. C. de comm. serv. man.*

9. An noverit Testator eum, quem heredem §. ult. instituit, an non noverit? nihil interest. Ignorantia enim testatoris inutilem institutionem non facit. §. ult. *I. h. t. l. 11. C. eod.*

10. Imo & incerti (licet jure antiquo secus fuerit, §. 25. *I. de legat.*) institui possunt; si modo in praesens vel ex futuro eventu certitudo aliqua apparere possit §. 27. *I. de legat.*

11. Multoque magis Pauperes *l. 24. C. de Episc. & Cler. Civitates l. 26. ff. ad SC. Trebell. l. 122. ff. de legat. 1. l. 12. C. h. t.* Corpora & Collegia licita *l. 1. §. 15. ff. ad SC. Trebell.*

12. Potest etiam testator vel unum vel §. 4. plures, vel tot heredes facere quot vult; dum tamen multitudo illa institutionem non reddat derisoriam, §. 4. *I. h. t.*

13. Solennis autem apud Romanos in usu fuit §. 5. hereditatis divisio: *Hereditas enim plerumque dividitur in duodecim uncias, quae Assis appellatione continentur.* §. 5. *I. l. 13. §. 1. l. 50. §. 2. ff. h. t.*

14. Sed & duae pluresve unciae simul sumtae, propriis nominibus appellantur. Duae scilicet unciae dicuntur *Sextans*, quasi sexta pars assis: Tres *Quadrans*, quasi quarta pars assis, iv. Un-

ciae *Triens*, quasi tertia pars assis. v. *Unciae Quincunx*, à numero unciarum. vi. *Unciae Semis*, quasi semi as. vii. *Septunx*. viii. *Bes*, quasi bis triens. ix. *Dodrans*, quasi quadrans de asse, ex de & quadrans. x. *Dextans*, quasi sextans de asse. xi. *Deunx* quasi unum de asse, vel *decunx* quasi decem & unica. d. §. 5. l. 50. §. 2. ff. h. t.

15. Non tamen necessaria est sollemnis haec divisio, sed potest testator hereditatem in plures vel pauciores uncias dividere, pro libitu. d. §. 5. l. 13. §. 1. 2. 3. Et ult. l. 18. ff. h. t. l. 13. ff. de lib. Et postum.

16. Imo licet unum tantum quis in semisse v. g. vel in re certa heredem scripserit, totus as in semisse (licet testator forte aliud iusserit. arg. l. 55. ff. de legat. 1. l. 7. ff. de R. J.) vel re certa erit: Neque enim idem pro parte testatus pro parte intestatus potest decedere, nisi sit miles, cuius sola voluntas in testando spectatur. d. §. 5. l. 7. ff. de R. J. l. 1. §. 4. l. 9. §. 13. ff. h. t.

17. Si tamen heres ex re certa institutus coheredem habeat, legatarii loco habetur. l. 13. C. h. t.

18. Neque in uncias testator hereditatem dividere necesse habet, sed & in naturales partes eam dividere potest. l. 2. §. 7. ff. de collat. l. 76. ff. de acq. hered.

§. 6. 19. Pluribus autem heredibus institutis, si quidem nullis partes adscriptae sunt, ex aequis partibus heredes erunt. §. 6. l. b. t. l. 9. §. 12. ff. h. t. Ita tamen ut conjuncti unius tantum personae potestate fungantur. l. 15. pr. l. 59. §. 2. ff. h. t. l. 34. ff. de legat. 1. l. ur. §. 10. C. de Cad. toll. nisi celeritatis gratia conjunctio facta doceatur. l. 66. ff. h. t.

20. Quod

20. Quod si partes in omnium personis expressae sint, & assem aequent, res dubium non habet. Sed si in asse aliquid superfit, hoc singulis pro rata accrescit; Si vero plures quam XII. unicae distributae sint, istae quae assem superant, pro rata singulis decrescunt. §. 7. *I. h. t. l. 13. §. 3. 4. ff. h. t.*

21. Partibus autem in quorundam personis expressis, isti qui sine parti scripti sunt vacantem portionem habebunt, vel alium assem occupant. d. §. 6. 8. *I. h. t. l. 17. pr. §. 3. 4. ff. h. t. l. ult. ff. de bon. poss. sec. tab.*

22. Quibus verbis fiat heredis institutio, nihil interest. l. 15. *C. de testam. l. 1. §. 5. 6. 7. ff. h. t.* Nec falsa demonstratio, aut causa; neque error in nomine institutionem vitiatur. l. 4. *C. h. t. l. 52. §. 6. & seq. ff. de cond. & dem.* Si vero in persona erratum, secus est. l. 9. *pr. l. 62. §. 1. ff. l. 4. C. h. t.*

23. Sed neque Institutio in alterius arbitrium conferri potest. l. 32. *ff. h. t.* neque Captatoria Institutio subsistit. l. 64. *ff. de legat. 1. l. 70. l. 71. ff. h. t. l. 11. C. de test. mil.*

24. Non tantum autem pure, sed & sub conditione heres institui potest. §. 9. *I. h. t.*

25. Condicio est adjectio, quae negotium differt in casum aliquem futurum incertum. §. 4. §. 6. *I. de V. O. l. 39. ff. in R. C. l. 9. §. 1. ff. de novat.*

26. Dividitur in Possibilem, & Impossibilem.

27. Possibilis dividitur in Potestativam, Casualem, & Mixtam. l. un. §. 7. *C. de cad. toll.*

28. Impossibilis est talis vel Natura, vel Legge. v. l. 15. *ff. de cond. & inst. vel Perplexitate verborum. l. 16. ff. de cond. instis.*

29. Condicio Possibilis adjecta implenda est §. 11.

l. 8. in f. pr. l. 26. ff. de condit. instit. Et si quidem plures copulative adjectae sint, omnibus parandum est; si disjunctive, cuilibet obtemperare satis est. §. 11. l. b. t. l. 5. ff. de cond. inst.

30. Plane si conditio ea sit quae per heredem non stat, quominus impleatur, sed per eum, in cuius persona iussus est parere conditioni, aut alium, pro implata habetur. l. 5. §. 5. ff. quand. dies legat. ced. l. 161. ff. de R. F.

§. 10. 31. Impossibilis conditio in Institutionibus & Legatis, nec non Fideicommissis, & liberatibus (non vero in contractibus. §. 10. l. de inut. stip. l. 31. ff. de O. & A.) pro non scripta habetur. §. 10. l. b. t. l. 6. l. 20. ff. de cond. inst.

32. Nisi perplēxa sit, quae institutionem vitiat l. 16. ff. de cond. inst. junct. l. 188. ff. de R. F. vel filio heredive suo adscripta. Filius namque enim; omnisque heres suus jure novo, sub alia conditione quam quae in ejus potestate est, institui nequit. l. 4. pr. §. 1. l. 5. l. 6. pr. l. 86. ff. h. t. l. 15. ff. de cond. inst. l. 4. C. de inst. & subst.

33. Si dies certus vel tempus certum (sive uti terminus à quo, sive uti terminus ad quem) adjiciatur, habetur pro supervacuo. §. 9. l. 1. 32. ff. h. t. Regula enim, l. 7. ff. de R. F. quod nemo pro parte testatus pro parte intestatus esse possit, etiam ad spatium temporis pertinet; l. 41. ff. de testam. mil. Neque heredem temporarium quis habere potest. l. 7. §. 10. ff. de minor. l. 88. ff. h. t.

34. Dies autem incertus adjectus conditionem facit; l. 75. ff. de cond. & dem. l. 21. ff. quand. dies leg. ced. Utique si incertum sit An scilicet in extititurus? si enim certum sit, An sit extititurus, incertum Quando? distinguendum, An here-

heredi adscriptus sit? An extraneo? Si extraneo similiter conditionem facit, si heredi non item. l. 9. C. h. t. l. 1. §. 2. l. 79. ff. de cond. & dem. l. 4. §. 1. ff. quand. dies legat. ced.

T I T. X V.

De Vulgari Substitutione.

1. **P**otest autem quis in Testamento, (non co. pr. h. t. dicillos) plures gradus heredum facere, & in casum deficientis heredis, alium substituere. pr. l. h. t. l. 36. pr. ff. h. t.

2. Substitutio est secundi vel ulterioris gradus heredis institutio; l. 1. ff. h. t. Qua definitione Substitutio Obliqua seu Fideicommissaria (quae huc non pertinet) non continetur.

3. Dividi solet à multis in *Vulgarem*, *Pupillarem*, *Exemplarem*, *Breviloquam* (quae rectius *Reciproca* dicitur) & *Compendiosam*. Alii *Breviloquam* & *Compendiosam* omittunt, sed addunt reliquis *Militarem*.

4. Sed dictae species ad *Vulgarem* & *Pupillarem* satis commode referri, & *Militarem*, utpote *Privilegiatam* praeterire licet.

5. *Vulgaris substitutio* est, cum à qualibet testatore, cuilibet heredi substituitur in casum primum, seu *vulgarem*, si heres institutis heres non erit.

6. Quae verba si heres non erit, in suo herede sic accipiuntur, si paterna hereditate abstinerit; & ex necessario faciunt *Voluntarium*. l. 12. ff. de cond. Inst. In extraneo, si neque ipse heres erit, neque alium heredem effecerit. §. ult. l. h. t.

7. Casumque continent, & voluntatis, si heres esse nolit, & impotentiae si heres esse non possit. l.

3. *C. de hered. inst. add. l. 56. ff. solut. matr.*

§. 1. 8. *Possunt autem plures in locum unius substitui, vel unus in locum plurimum, vel singuli in singulorum, vel invicem ipsi qui heredes instituti sunt, §. 1. I. h. t. l. 23. l. 36. §. 1. ff. h. t. Estque haec ultima substitutio quae Reciproca dicitur in l. 4. §. 1. ff. h. t. nec non Mutua. l. 64. ff. de legat. 2.*

§. 2. 9. *Et si ex disparibus partibus scriptos invicem substituerit, & nullam mentionem partium in substitutione habuerit, eas videtur in substitutione partes dedisse, quas in Institutione expressit §. 2. I. h. t. l. 24. ff. eod.*

10. *Non enim verisimile est testatorem pluris eos fecisse in substituendo, quam instituendo. v. l. 74. ff. de legat. 1.*

11. *Nisi forte alia mens testatoris fuerit, d. l. 24. vel substitutio facta sit repetitis singulorum propriis nominibus. Quia repetens in substitutione propria nomina, jam non ad partes in institutione datas, sed ad personam & numerum substitutorum, substitutionem retulisse videtur. arg. l. 124. ff. de legat. 1. l. 24. ff. ad SC. Treb.*

§. 3. 12. *Sed si heredi instituto coheres substitutus sit, & coheredi substituto alius substitutus fuerit, secundus substitutus ad utriusque partem admittitur; §. 3. I. h. t. l. 27. l. 41. ff. eod. Substitutus enim substituto, intelligitur etiam substitutus instituto. Non obstat l. 47. ff. h. t. quae casum diversum continet.*

13. *Expirat autem substitutio Vulgaris, cum heres primo gradu institutus hereditatem adit. l. 5. C. de impub. & al. sust.*

§. 4. 14. *Exceptio est, si servum alienum quis patrem suum arbitratus heredem scripserit, & si heres*

heres non esset ei Maevium substituerit, isque servus jussu domini adierit hereditatem. Hoc casu enim Maevius substitutus, in partem scil. dimidiam v. l. 43. ff. de usufr. l. 164. §. 1. ff. de V. S. admittitur §. 4. I. h. t. Non obstat l. 40. ff. de hered. inst. Ubi cum Cuj. ad l. l. 40, pro alter semis, *As*, legendum videtur.

T I T. X V I.

De Pupillari Substitutione.

1. **S**ubstitutio Pupillaris est, cum à patre liberis impuberibus, quos in potestate habet gradu proximo, substituitur, in casum secundum, seu pupillarem, si heres erit & intra pubertatem decesserit. v. l. 8. C. de impub. & al. subst.

2. Non itaque pupillariter substituere potest Mater; Tabulae quidem quibus mater filio impuberi substituerat, ratione aetatis in l. 33. ff. h. t. vocantur pupillares, sed substitutio tantum *Vulgaris* est.

3. Neque aliis substitui potest pupillariter, pr. l. 8. quam liberis impuberibus, proxime in potestate, & facti testamenti, & mortis tempore, constitutis. l. 2. pr. ff. h. t. l. 41. §. 2. ff. eod. §. 2. I. de hered. qual. Non Emancipatis, non Nepotibus ex filio quem pater in potestate, habet nisi ex formula Legis Vellejae. d. l. 2. pr.

4. Exheredato tamen etiam, jure potestatis, (licet tum alia forma utendum sit) pupillariter substitui potest. §. 4. I. h. t. l. 1. §. 2. l. 10. §. 5. ff. h. t.

5. Exheredatus enim suus esse non desinit, quamdiu testator vivit l. 20. ff. de bon. poss. cont. tab. add. l. 4. ff. de test. tut. sed si justa sit

exheredatio, per testamentum, post mortem testatoris, ab hereditate excluditur. Ita accip. l. 1. §. pen. ff. de suis & legit. hered.

6. Quo casu, si quid exheredato pupillo, ex hereditatibus legatisve, aut donationibus propinquorum atque amicorum acquisitum fuerit, id omne ad substitutum pertinebit. §. 4. l. h. t. l. 10. §. 5. ff. h. t.

7. Legatum tamen pater neque ab exheredato, l. 41. §. 3. ff. h. t. neque à substituto exheredati l. 41. §. 3. ff. de testam. mil. relinquere potest; Legatum enim onus est, heredem habere non est.

8. Moribus autem, in utilitatem pupillorum, institutum est, ut cum ejus aetatis sint filii in qua ipsi sibi testamentum facere non possunt, parentes eis faciant. pr. in f. l. h. t. l. 2. pr. ff. ead.

9. Cumque nemo pupillariter substituere possit, nisi & sibi testamentum faciat. §. 5. l. h. t. solent plerumque testatores heredem filium scribere, eique in utrumque casum expressè substituere. v. pr. l. h. t.

10. Sed ex constitutione D. Marci, casus alter, i. e. alteruter, expressus continet casum utrumque l. 4. pr. ff. h. t.

11. Casus enim primus extenditur ad casum secundum, quia filio utile est habere substitutum ex testamento; l. 42. ff. de acq. her. Casus vero secundus extenditur ad primum, propter affectum testatoris.

§. 3. 12. Nisi tamen aperte testatoris voluntas fuerit contraria, vel extraneus coheres datus sit. l. 4. §. 2. ff. h. t. Quo casu consilium §. 3. h. t. datum utilissimum est.

13. Casus autem primus, si heres non erit, non

non tantum existit, si ante patrem filius moriatur, sed & si patri superstes paterna hereditate abstineat: Ne nudum heredis nomen noceat substituto. arg. l. 67. ff. de rit. nupt. l. 68. ff. de legat. 1.

14. Sed casus pupillaris propter pupilli utilitatem extitisse etiam intelligitur, etiamsi bonis paternis se abstineat, l. 12. ff. h. t. l. 42. ff. de acq. her. l. 28. ff. de reb. auct. jud. poss. Ut recte dicatur per nudam existentiam confirmari tabulas pupillares. add. l. 44. ff. de re jud. l. 41. ff. de acq. her.

15. Quo casu, si filius intra pubertatem decesserit, substitutus filio fit heres, exclusis filii legitimis heredibus, ipsa etiam matre. l. 8. §. 3. ff. de inoff. test. sive substitutio pupillaris expressa sit, sive tacita. arg. l. 4. ff. h. t. l. 2. C. de impub. & al. subst.

16. Substitutione itaque pupillari facta, utriusque, patris scilicet & filii, mors expectanda, duaeque aditiones necessariae sunt. l. 2. §. 1. ff. h. t. l. 11. §. 1. ff. ad 30. Treb. Unde & duo testamentum esse videntur: sed quia utrumque unum autorem habet, unicaque solennitate contentum est l. 2. §. 4. ff. h. t. l. 20. pr. ff. eod. recte dicitur, Unum esse testamentum, sed duarum causarum, seu hereditatum §. 2. l. h. t.

17. Neque tamen sufficit si & pater sibi testamentum faciat, sed insuper requiritur, ut primum sibi, deinde filio heredem scribat §. 5. l. h. t. l. 2. §. 4. & ult. ff. h. t. l. 16. §. 1. l. 20. §. 1. ff. eod.

18. Plane si eodem tempore & contextu utrumque factum sit, non nocet si inverso ordine testatus sit. d. l. 2. §. 5. In conjunctis

Etis enim ordo semper accurate non servatur. l. 14. ff. de Pecul. Legat.

19. Ex dictis sequitur testamentum pupillare partem & sequelam esse testamenti paterni; Adeo, ut si testamentum patris non valeat, nec filii subsistat. d. §. 5. l. 2. pr. & §. 1. l. 129. §. 1. l. 178. ff. de R. J.

20. Quod si tamen patris testamentum per querelam inofficiosi rescindatur, substitutio pupillaris jure novo salva manet. Nov. 115. c. 3. §. fin.

§. 7. 21. Substituatur autem impuberi aut nominatim, veluti Titius heres esto, aut generaliter, Quisquis mihi heres erit: Quibus verbis vocantur ex substitutione, impubere mortuo filio. illi, qui ex judicio defuncti veniunt, qui scil. & scripti sunt heredes, & pro qua parte scripti sunt: Non heres ab intestato, non Dominus, qui per servum, nec pater, qui per filium heres factus est. §. 7. l. h. l. 3. l. 5. l. 8. §. 1. l. 10. pr. ff. h. t. l. ult. C. de impub. & al. subst.

§. 8. 22. Evanescit substitutio pupillaris 1. pubertate: §. 8. l. h. l. 14. ff. eod. ultra quam (nisi à milite facta sit: l. 95. ff. h. t.) ne quidem in vim fideicommissi, extenditur: Licet ad brevius tempus substitutio fieri possit. l. 21. ff. h. t.

II. Si testamentum patris infirmatum sit. d. §. 5. l. h. t. l. 2. pr. vers. sed si ff. h. t. vid. tamen supr. §. 20.

III. Si filius, tempore mortis, non sit in ejus potestate l. 41. §. 2. ff. h. l. 17. §. 1. ff. de adopt.

§. 1. 23. Substitutio Exemplaris seu Quasi pupillaris (quae ad exemplum pupillaris introducta: §. 1. l. h.) est, cum parentes utriusque sexus liberis mente captis, (& ob eandem rationem, prodigis,

gis, surdis & mutis arg. l. 25. C. de nupt. l. 43. ff. h. t. l. 2. C. de em. fur.) etiam puberibus, & majorennibus, substituunt in casum, si dementes decesserint. d. §. 1. l. h. t. l. 9. C. de impub. & al. subst.

24. Inter quam & Veram Pupillarem hæ maxime differentiae intercedunt; I. Pupillariter tantum substituit pater; Exemplariter etiam mater.

II. Pupillariter tantum substituitur impuberi; Exemplariter etiam puberi.

III. Pupillariter substitui potest quilibet; Exemplariter primum substituendi sunt liberi mente capti, si liberos non habet, fratres ejus & sorores, si nec fratres sunt permissum demum substituere quemlibet. d. l. 9. C. h. t.

25. Quemadmodum autem pupillaris substitutio evanescit pubertate, ita Exemplaris mente capti resipiscencia, d. §. 1. d. l. 9. vel vitio sublato.

26. Extraneo vero, vel filio puberi instituta, ita substituere nemo paganus potest (in milite secus est. l. 15. ff. h. t. l. 5. l. 41. §. 4. ff. de test. mil.) ut si heres extiterit & intra aliquod tempus decesserit, alius ei sit heres; sed si hereditatem alii post tempus dare velit, per fideicommissum relinquere debet: §. 9. l. h. de quo infra ad Tit. xxiii.

TIT. XVII.

Quib. modis Testamenta infirmantur.

1. **T**estamentum vel ab initio non subsistit, vel postmodum infirmatur.

2. Quod ab initio non subsistit vel Nullum est, id quo sui heredes sunt præteriti: Vel

Injustum, quod non secundum praescripta legum factum est. l. 1. ff. de *injust. rupt. irrit.*

3. Quod autem *subsistit* & iuste factum est, *infirmatur* aliquando vel *Ipso jure*, vel *Officio judicis*.

pr. h. t. 4. *Ipso jure* dum testamentum *rumpitur*, vel *irritum fit*. pr. l. h. t.

5. *Officio Judicis*, cum rescinditur per *Querelam inofficiosi*, vel *Bonorum Possessionem contra tabulas Jure Praetorio*.

§. 1. 6. *Rumpitur autem testamentum*, cum in eodem statu manente testatore ipsius testamenti jus *vitiatur*. §. 1. l. h. t.

7. Quod contingit per *Agnationem sui heredis*, vel *Mutationem voluntatis*. l. 1. l. 8. pr. de *inj. rupt. irr. test.*

8. *Agnatio sui heredis* vel *naturalis* & *vera* est, vel *civilis* & *quasi talis*.

9. *Agnatio naturalis* & *vera* est, cum *heres suus post factum testamentum naturaliter natus* est. l. 3. §. 1. ff. h. t. §. 1. l. de *exher. lib.*

10. *Agnatio Civilis* contingit tripliciter 1. Cum testator, qui ex *ascendentibus* est, aliquem adoptat; l. 8. pr. ff. §. 1. l. h. l. per. C. de *Adopt.*

11. Cum *liberi Naturales legitimantur*; §. 2. l. de *hered. quae ab intest.*

111. Cum *Nepos* succedit in locum sui heredis; & ita testatori quasi agnascitur. §. 2. l. de *exher. liber.*

11. *Mutatio Voluntatis* fit vel per *Posterius testamentum*, vel *rebus ipsis & factis*.

§. 2. 12. Per *Posterius testamentum*, si aequè jure perfectum sit: §. 2. 7. l. h. Usque adeo, ut licet prius nominatim non revocetur, tamen per posterius perfectum *rumpatur*. l. 1. l. 2. ff. h. t. l. 27.

l. 27. *C. de testam.* Ea quippe voluntas rata esse debet, quæ est novissima. l. 4. ff. de adim. legat.

13. Adeo etiam, ut licet in priori testamento *Clausula* inveniretur *Derogatoria*, in Posteriori tamen *Clausula Cassatoria* non requiratur. l. 6, §. 2. ff. de Jur. Codicill. Non obstat. l. 22. pr. in ff. de leg. 3. quæ de eodem testamento loquitur.

14. Imo nec interest, An ex posteriori testamento heres exiterit? An non? d. §. 2. l. 1. l. 16. ff. h. t. Aditio enim hereditatis, ad substantiam vel perfectionem testamenti, non pertinet.

15. Uti neque id consideratur, An in posteriori testamento heres ex Assè? An ex re certa institutus sit? §. 3. l. h. l. 29. ad SC. Treb. l. 1. §. 4. l. 10. ff. de hered. instit.

16. Nisi forte ex re certa scriptus coheredem habeat, quo casu legatarii loco est: l. 13. *C. de hered. inst.* Vel Testator in testamento posteriori expresse addat, *se velle ut & prius valeat*; Quo casu ex re certa scriptus, fideicommissq gravatus videtur. d. §. 3. l. h. d. l. 29. ff. ad SC. Treb.

17. Nuda autem declaratione Testatoris, §. 7. quod testamentum factum valere nolit, licet coram VII. testibus facta sit; Vel testamento posteriori imperfecto, prius non rumpitur §. 7. l. h. t.

18. Adeo ut nec Princeps (qui etiam liti §. 8. tis causa institui nequit: l. pen. ff. de hered. inst. §. ult. l. h. t.) ex imperfecto testamento aliquid adipisci velit. d. §. ult. l. h. t. l. 3. *C. de testam.* Licet enim Legibus solutus sit, l. 31. ff. de LL. attamen Legibus vivit. d. §. ult. l. h. t. d. l. 3. *C. de testam.* l. 4. *C. de LL.*

19. Nisi tamen i. testator voluntatem suam revocaverit coram tribus ad minimum testibus, & accesserit lapsus decenii l. 27. C. de testam.

II. Vel testamenta imperfecta ea sint, quae pro perfectis habentur; puta Militum, Parentum inter liberos, Posteriora in quibus scripti qui ab intestato veniunt. l. 2. ff. h. t. l. 21.

§. 1. *§. Auth. seq. C. de testam.*

20. *Rebus ipsis & factis* mutatio voluntatis significatur, Corruptis tabulis, puta deletis, incis, cancellatis. l. ult. ff. h. t. l. 1.

§. pen. l. pen. §. 2. ff. de bon. poss. Sec. tab.

§. 4. 21. Irritum fit testamentum, cum is qui fecit testamentum capite minutus est; §. 4. l. 6. §. 5. *§. seqq. ff. h. t.* sive Maxima sit capitis deminutio, sive Media, sive Minima; Testamentum enim non est, nisi hominis liberi, Civis Romani, & Patrisfam. §. 6. l. h. & proinde, per Capitis deminutionem testatoris, semper incidit in casum, à quo non potest incipere. v. l. 98. in f. pr. ff. de V. O.

§. 6. 22. Non tamen per omnia inutilia sunt testamenta irrita. Nam si septem testium signis signata sunt, potest scriptus heres secundum tabulas testamenti bonorum possessionem agnoscere, si modo defunctus *§. Civis Romanus & suae potestatis mortis tempore fuerit*, §. 6. l. h. l. 12. ff. h. t. & nova voluntatis declaratio, cum minimam capitis deminutionem passus est (quoad maximam & mediam secus est. l. 6. §. pen. de injust. rupt. test.) accesserit. l. pen. §. 2. ff. de bon. poss. sec. tab.

23. Sed neque in causa testamenti Rupti semper obstat vitium, quo minus ex eo bonorum

orum possessio peti possit; Veluti si Postumus praeteritus vivo testatore (mortuo testatore natus, ut *suus*, statim sibi acquirit & transmittit; de quo casu accip. l. 2. C. de post. her. inst.) decesserit: l. 12. ff. de ini. rupt. irr. Item si testator supremas tabulas incidit, ut priores supremas relinqueret. l. pen. §. 2. ff. sec. tab.

24. Sed & si filius praeteritus hereditate paterna abstineat, Voluntas ex bono ex aequo sustinetur l. 17. ff. de inj. rupt. irr.

25. Non vero idem est, si testamentum non consistit, propter inhabilitatem personae testatoris, aut defectum solennium: l. 1. §. 8. ff. sec. tab. l. 12. C. de testam.

26. Confunduntur quidem aliquando Rupti §. 5. & Irriti vocabula, §. 5. I. h. t. l. 3. in f. l. 4. ff. de his quae in test. del. sed rarius hoc contingit, & commodius est singulas causas singulis appellationibus distinguere. §. 5.

TIT. XVIII.

De Inofficioso Testamento.

1. **Q**uia parentes, cum liberos suos exhered. pr. h. t.

dant vel praetereunt, plerumque sine causa eos exheredant vel omittunt, inductum, i. e. (uti alibi plenius dicitur v. l. 32. ff. d. u. l. 2. ff. de vulg. & pup. subst. l. 1. ff. de cur. fur.) moribus inductum est, (Non autem primum Lēge aliqua constitutum) ut de inofficioso agere liceret; pr. I. de inoff. l. 1. l. 5. ff. eod. jureque scripto institutum hoc confirmatum est.

2. Inofficiosum testamentum hic illud est, quod quidem recte, sed contra officium pietatis factum

est; l. 2. ff. de inoff. test. cum exheredati vel præteriti sunt, qui non debuerant, puta liberi, parentes, fratres & sorores. l. 3. §. 1. ff. eod.

3. Rescinditur autem Testamentum inofficiosum per *Querelam inofficiosi*, Quæ est *petitio hereditatis ex causa inofficiosi testamenti*: l. 3. C. de petit. her. l. 34. C. h. t. l. pen. pr. inf. ff. de bon. poss. contr. tab. Quæ is, qui rite quidem sed tamen inique exheredatus vel præteritus est, petit, ut testamentum tanquam inofficiosum rescindatur, & ipse heres ab intestato declaretur.

4. *Querela* est *Petitio hereditatis*, non vero *Remedium* ab ipsa hereditatis petitione distinctum; uti quidam volunt dum contendunt, hoc *Remedio* testamentum rescindi, eoque rescisso sequi *Petitionem hereditatis*: Quorum error perspicue refutatur, per l. 8. §. 8. l. 20. l. 21. §. 2. l. 27. §. 3. ff. h. t. l. pen. in f. pr. ff. de bon. poss. contr. tab. l. 3. C. de pet. hered. l. 34. C. de inoff. test.

5. Datur *Querela* tum demum, cum quis inique exheredatus est vel præteritus. Meritis enim de causis à successionem quis submoveri potest. l. 7. pr. ff. de bon. damn.

6. Causæ exheredationis jure antiquo certis legibus non erant definitæ, sed pendebant ab arbitrio eorum, qui de *inofficioso* cognoscebant, quorum erat Merita exheredati perpendere. l. 3. §. 5. ff. de bon. poss. contr. tab. l. 19. C. de inoff. test. l. 7. pr. ff. de bon. damnat.

7. Cognoscebant autem de *Querela inofficiosi*, ut & simplici hereditatis petitione, aliisque causis gravioribus *Centumviri* (de quibus Festus in voc. *Centumviralia judicia*) uti constat ex l. 13. l. 17. ff. de inoff. test. l. ult. C. de
pet.

pet. her. Cic. l. 1. de Orat. c. 38. Val. Max. l. 7. c. 7. & S. Plin. Lib. 6. Ep. 33. junct. l. 4. Ep. 24. Phaedr. l. 3. Fab. 10. Unde & Querela Centumvirale judicium vocatur, & in inscript. l. 7. l. 28. l. 31. ff. h. t. pro Septemviralibus, Centumviralibus legendum videtur. v. Diff. N. 1. de Port. Legit. c. 4. §. 9. & seqq.

8. Sed Justinianus Imp. ex Arbitrariis causas certas fecit, easque enumeravit in *Nov. 115. c. 3. 4. xiv. scil. ratione liberorum, VIII. ratione parentum; Et in Nov. 22. c. 47. III. ratione fratrum. Similes tamen vel graviore ejusdem generis non excluduntur, arg. l. 10. & seqq. ff. de ll.*

9. Cumque olim filius probare deberet, se immerentem exclusum esse, *l. 5. §. 1. ff. de inoffic. l. 28. pr. C. eod. voluit novissime Imp., ut ipsas nominatim ingratitudinis causas parentes suo testamento infererent, easque scriptus heres probaret. d. Nov. 115. c. 3. pr.*

10. Si tamen testamentum sine *elogio* factum sit, non erit nullum, sed *rescindendum* per *Querelam inofficiosi. d. Nov. 115. c. 3. §. f. c. 4. §. f.*

11. Datur autem *Querela* iis, quibus debetur §. 1. *Portio Legitima, Liberis, Parentibus, Fratribus & Sororibus. §. 1. I. h. t. l. 1. ff. l. 30. §. ult. C. eod.*

12. Et primum quidem *Liberis, §. 1. I. h. t. l. 14. l. 15. ff. eod. exheredatis* à quovis parente, *præteritis* à matre avove materno; *v. §. 5. & ult. I. de exher. lib.* Naturalis enim ratio, tanquam Lex quaedam tacita, parentum hereditatem addicit Liberis, veluti ad debitam eos successionem vocando. *l. 7. pr. ff. de boni. damn. l. 7. §. 1. ff. und. lib. l. 15. ff. h. t.*

13. Post

13. Post liberos secundo loco *Querela* datur *Parentibus*; Quos ratio miserationis & pietatis ad bona liberorum admittit. *d. l. 7. §. 1. ff. und. lib. l. 15. ff. h. t.*

14. Datur autem *Parentibus* omnibus utriusque sexus, *l. 1. l. 30. ff. l. 17. l. 28. C. h. t. exheredatis*, aut quod idem est silentio praeteritis; *l. 14. ff. h. t.* Haec enim in linea *Ascendentium & Collateralium* nihil differunt.

15. Post parentes tertio loco *Querela* datur *Fratribus & Sororibus*; *l. 1. pr. ff. §. 1. l. h. t.* Charitatem enim parentum proximus fraternae benevolentiae gradus excipit.

16. Et quidem tantum *Germanis* datur, aut *Consanguineis*, non *Uterinis*. *sec. l. 27. C. h. t.* sed cum Imp. Nov. 118. C. 4. omnino velit in omnibus successionebus *Agnatorum Cognatorumque* differentiam vacare, Jure novo *Uterinis* *Querela* etiam concedenda videtur.

17. Non vero *Fratribus & Sororibus* simpliciter detetur, sed ita demum si scripti heredes, infamiae, vel turpitudinis, vel levis notae macula aspergantur. *d. l. 27. C. h.*

18. Quorum numero & *Spurii* habendi sunt: Licet enim nec infamiam meriti, nec lege notati sint, quin tamen labes aliqua & macula, ex vitio & defectu natalium, iis adhaereat, negari nequit. *v. l. 3. §. 2. ff. de decur. Deuter. 23. v. 2.*

19. Cognatis qui ultra fratrem sunt; *Querela* non competit, *§. 1. l. h. t. l. 1. ff. l. 21. C. cod.* Si quis tamen ex iis *De inofficioso* egerit, quia nemo fere eum repellit, & casu obtinuerit, non ei prodest Victoria, sed his qui ab Intestato habent successionem; nam
intesta

intestatum patre infam. facit. l. 6. §. 1. ff. h. t.

20. Neque heredibus praedictarum personarum *Querela* regulariter competit, sed ad eos tantum praeparata transmittitur. l. 6. §. f. l. 7. ff. l. 5. C. h. t.

21. Descendenti tamen datur etiam non praeparata, si is, cui *Querela* competebat, antequam scriptus heres hereditatem adeat, mortuus sit. l. 36. §. ult. l. 34. C. h. t.

22. Non tamen semper *Querela* locum habet: Cessat enim. 1. Si aliud aequè pingue ac certum remedium adsit, quo ad hereditatem venire possint; §. 2. l. h. t. arg. l. 16. ff. de minor. *Querela* enim est remedium Extraordinarium & Subsidiarium, unde & ultimum adiutorium dicitur l. ult. C. de lib. praeter.

23. Non datur itaque *Querela* Suis praeteritis, quia testamentum nullum dicere possunt; l. 1. pr. ff. de inj. rupt. irr. Non Arrogatis impuberibus, quia Quartam habent ex Constitutione D. Pii; l. 8. §. 15. ff. h. t. Non Postumis à Patre praeteritis (Quoad exheredatos secus est)

quia testamentum agnascendo rumpunt; §. 2. l. h. t. l. ult. C. de lib. praeter. Neque Emancipatis Praeteritis, quia habent bonorum possessionem contra tabulas. l. 23. ff. h. t.

24. III. Cessat in testamento Militis. l. 8. §. 4. ff. l. 9. C. h. t.

25. III. In testamento pupillari, quod pater facit filio. l. 8. §. 5. ff. h. t. contra quod neque matri neque fratri *Querela* competit: d. §. 5. siue substitutio pupillaris expressa sit, siue tacita. arg. l. 4. pr. ff. de vulg. & pup. subst. l. 2. C. de impub. & al. subst. v. supr. ad. t. de pup. subst. §. 15.

26. IV. Si transactione sublata sit. l. 6. C. de transactione.

§. 4. 5. 27. V. Si remissa sit vel expresse, l. 17. pr. l. pen. §. ult. ff. h. t. (Viventi tamen patri se exheredanti consentiens, sibi non praejudicat; l. 35. §. 1. C. h. t.) Vel tacite, agnoscendo scil. voluntatem defuncti l. 10. §. 1. l. 12. pr. l. 23. §. 1. l. pen. §. pen. ff. h. t. Nisi forte, cogente officio, agnitio facta sit. §. 4. 5. I. h. l. 10. §. 1. ff. h. t. arg. l. 22. ff. de his quae ut indign.

28. VI. Si quinquennium, ab adita hereditate computandum, elapsum sit. l. 8. §. ult. ff. l. 34. in f. C. de inoff. test. Nisi justa & magna causa subfit, cur non egerit. d. l. 8. §. ult.

29. VII. Si mortuus sit exheredatus, nec Querela praeeparata sit. l. 6. §. ult. l. 7. ff. h. t.

30. VIII. Si exhereditatio ex justa causa facta sit. l. 7. pr. ff. de bon. damn.

31. IX. Si exhereditatio bona mente facta sit, addita causa necessitateque iudicii sui. arg. l. 18. ff. de lib. & post. l. 12. §. 2. ff. de bon. lib. l. 47. pr. eod. l. 16. §. 2. ff. de cur. fur.

§. ult. 32. X. Si quocunque titulo relicta sit Portio Legitima; §. ult. I. h. t. dummodo liberi & parentes heredes instituantur. Nov. 118. c. 3. 4. 5. v. Dissert. N. 3. de Port. Leg. c. 3.

§. 3. 33. Sufficit autem vel minimam ejus partem relictam esse, quia agi potest ad supplementum; §. 3. I. h. t. Nov. 115. c. 5. l. 30. C. h. t. Conditione scil. ex Lege.

34. Inter quam & Querelam multum interest; 1. Conditio illa perpetua est, atque ad heredes transmittitur; Querela finitur quinquennio, l.

8. §.

2. §. ult. *§ seq. ff. h. t. l. 34. C. eod. nec transmittitur nisi praeeparata. l. 6. §. ult. l. 7. ff. h. t.*

11. *Querelam* excludit agnitio relictī; l. 10.

§. 1. *ff. h. t. Conditionem* non item. l. 35.

§. 2. *C. h. t.*

35. Est autem *Portio Legitima*, *Portio hereditatis*, seu bonorum, v. §. 3. *I. l. 8. §. 9. ff. h. t. junct. l. 39. §. 1. ff. de V. S.* (Utrumque enim recte dicitur,) *ex praescripto Legum*, *Liberis*, *Parentibus*, nec non *casu quodam Fratribus & Sororibus*, ad submovendam *Querelam inofficiosi testamenti relinquenda*. v. *N. 1. praef. §. 2. N. 18. praef. c. 1. 3. l. 8. §. 8. l. 29. C. h. t. l. 5. C. de inoff. don. Diss. N. 2. de Port. Leg. c. 1.*

36. Quae olim fuit *Quarta portionis ab intestato debitæ*. §. 3. *I. h. l. 8. §. 8. ff. h. t. l. 31. C. eod.* sed Justinianus quantitatem auxit pro numero liberorum; si enim *Liberi* sint *quatuor vel pauciores*, *Legitima Triens* est; si vero *quinque vel plures*, *Semis* seu dimidia pars bonorum. *Nov. 18. c. 1. v. Dissert. N. 3. de Port. leg. c. 3. §. 4. & seqq.*

37. Quod augmentum & ad *Parentes*, & *Fratres* extendendum & arg. *d. Nov. 18. c. 1. in f. v. d. Dissert. 3. c. 3. §. 12. & seqq.*

T I T. X I X.

De Heredum Qualitate & Different.

1. **S**I Testamentum subsistat, & Heres hereditatem adire velit, sciendum, aliam atque aliam hereditatis esse acquisitionem, prout variae sunt heredum qualitates & differentiae.

2. Sunt enim *Heredes aut Necessarii* aut *pr. b. &*

Voluntarii: Necessarii sunt vel Necessarii tantum, vel Sui & Necessarii. Voluntarii alio nomine dici possunt Extranei. l. 15. & seq. ff. de acq. her. l. 12. ff. de cond. inst. pr. l. b.

§. 1. 3. *Necessarius heres est servus heres institutus: Ideoque sic appellatur, quia sive velit, sive nolit, omnino post mortem testatoris protinus liber & necessarius heres fit. §. 1. l. b. l. 57. §. 2. ff. de acq. her.*

4. *Quod summa ratione dominis concessum est; arg. l. 11. ff. de lib. & post. Maxime si facultates suas suspectas habeant, ut bona potius heredis quam defuncti nomine distrahantur. d. §. 1. l. b.*

5. *Pro hoc tamen incommodo servus inaeestimabilem rem Libertatem accipit, & illud ei commodum praestatur, ut, si priusquam se miscbeat Dominiis, separationem bonorum impetraverit, ea quae post mortem patroni sui sibi acquisiverit ipsi reserventur. d. §. 1. l. 1. §. ult. ff. de separ.*

§. 2. 6. *Sui autem & Necessarii heredes sunt, liberi in potestate testatoris, mortis tempore, gradu proximo, constituti. §. 2. l. b. t. l. 33. §. 1. ff. de test. mil. l. 6. ff. de inj. rupt.*

7. *Qui Sui heredes ideo appellantur, quia domestici heredes sunt, & vivo quoque patre quodammodo domini aestimantur, & proinde sibi ipsi quasi heredes existunt. d. §. 2. l. b. l. 11. ff. de lib. & post.*

8. *Necessarii vero ideo dicuntur, quia omnino sive velint sive nolint, tam ab intestato, quam ex testamento, ex L. XII. tab. heredes fiunt. d. §. 2.*

9. *Sed his Praetor permittit volentibus abstinere hereditate; Ut potius scilicet parentis, quam ipsorum nomine, bona vendantur. d. §. 2. l. 57. ff. de acq. her. Unde Sui quidem manserunt,*

ferunt, §. 3. *Id. de hered. quæ. ab intest.* Sed
Necessarii reverà esse desierunt.

10. Heredes Voluntarii seu Extranei sunt, §. 3.
qui in potestate testatoris non sunt: §. 3. l. h. t.

11. In Extraneis heredibus (in *Suis* enim §. 4.
quaestioni de capacitate vix locus est) illud
observatur, ut sit cum eis testamenti facti patris
va v. §. 4. l. h. t. circ. fin. l. 16. ff. quæ
test. fac. poss. testamenti facti tempore, propter
Regulam Catonianam ut constiterit institutio, &
mortis testatoris: ut effectum habeat. d. §. 4. l. h.
t. l. 49. §. 1. ff. de hered. inst.

12. Medio autem tempore, inter factum testi-
mentum vel conditionem Institutionis existentem,
mutatio juris non nocet heredi. d. §. 4. l. 49. §. 1.

13. Ut adeo in Institutione pura duo sint
tempora extrema, quibus heres capax esse
debet, facti scil. testamenti & mortis testa-
toris, unum medium quo mutatio juris non
nocet, inter factum testamentum & mortem
testatoris. Tempus enim aditæ hereditatis hic
diversum à tempore moris concipi nequit,
quia si vel uno momento post mortem testa-
toris incapax fuerit heres, hereditatem ac-
quirere nequit. d. l. 49. §. 1.

14. Sed in Institutione conditionali, tria
sunt tempora extrema, facti testamenti, mor-
tis, & conditionis existentis; Intermedia quæ
non nocent duo.

15. Hereditatem delatam non necesse habet
heres statim adire (vel *Suis* ei se immiscere; l.
8. & seq. ff. l. 19. C. de jur. delib.) sed potest
si nemo urgeat, etiam intra xxx. annos adire
l. 8. C. de jur. delib. l. 7. C. de pet. her.

16. Imo nec statim & simpliciter adire. §. 5.

tile est heredi, propter latens saepe aes alienum. Heres enim ordinario in solidum obligatur, nec hereditatem semel sibi quæsitam relinquere aut repudiare potest; *l. 4. C. de repud. hered. l. 10. C. de jur. de delib.* neque in integrum restitutionem petere, nisi minor sit annis xxv. vel alia justa causa subsit. *§. 5. I. h. l. 7. §. 5. ff. de min.*

17. Hoc itaque quia grave est, duplex heredibus beneficium datum est.

1. *Jus deliberandi*, quo instantibus creditoribus petit heres, si hereditatem statim adire nolit, ut spatium sibi ad deliberandum concedatur. *l. 9. C. de jur. delib.*

18. Quod ubi impetravit, instrumenta hereditaria & rationes defuncti inspicere & examinare potest; *l. 5. ff. de jur. delib. l. 28. ff. de acq. her.* Quin & si filius sit, ex hereditate interim alendus est. *l. 9. ff. de jur. delib.*

19. Spatium hoc olim fuit arbitrarium, ita tamen ut non pauciores dies darentur quam centum; *l. 1. §. 1. 2. l. 2. ff. de jur. delib.* sed jure novo à Principe ad deliberandum annus conceditur, à Judicibus novem menses. *l. ult. §. 13. C. de jur. delib.*

20. Quod si inter præstitutum diem heres hereditatem non agnoverit, respectu Substituti & Legitimi, pro repudiata; *l. 69. ff. de acq. her.* respectu Creditorum vero pro adita habetur. *d. l. ult. §. pen. C. de jur. delib.*

21. Sed si intra tempus deliberandi decesserit, & voluntatem non declaraverit, id quod ex anno reliquum est, ad suum heredem transmittit. *l. 19. C. de jur. delib.*

22. *Alterum beneficium* introduxit Justinianus

aus Imp. in *l. ult. C. de jur. delib.* in qua constituit, ut possit heres *Inventario* legitime facto statim adire hereditatem, & tamen ultra vires hereditatis non teneatur. *d. §. 5. I. h. 1.* Unde & hoc *Beneficium Inventarii* dicitur.

23. *Inventarium* est repertorium seu legitima descriptio omnium rerum hereditariarum. *l. 7. ff. de admin. tut. v. supr. ad. t. de satisd. tut. §. 3.*

24. Quoe ut legitime fiat, requiritur, ut intra xxx. dies, ex quo heredes delatam sibi novit hereditatem, inchoetur, & intra alios lx. dies, si res propinquaë sint (vel intra annum, à prima scientia, si longius absint) perficiatur, praesentibus tabulariis, citatis item & praesentibus legatariis & creditoribus, omnibusque quorum interest; aut istis absentibus, coram tribus optimæ opinionis testibus; Nec non ut heres manu sua subscribat, rerumque quantitatem exprimat, vel si scribere non possit à tabulario subscribi jubeat. *l. ult. §. 2. 3. C. de jur. delib. Nov. 1. c. 2. §. 1.*

25. *Inventario* legitime facto, heres plurima & maxima ex eo consequitur beneficia.

26. Praeter hoc enim, quod eo tempore, quo inventarium conficitur, neque à creditoribus conveniri, neque ulla molestia affici possit, *d. l. ult. §. 11. 1.* Hereditatem sine ullo suo periculo adire potest, ut non teneatur ultra vires hereditatis.

11. Falcidiam ex legatis, *d. l. ult. §. 4.* Trebellianicam ex fideicommissis, arg. *Nov. 1. c. 2.* detrahare potest.

111. Satisfacere potest creditoribus qui primi venerint. *d. l. ult. §. 4.*

1v. Impensas in funus, confectionem Inven-

ventarii; aliasve necessario factas ideducit. *d. l. ult. §. 9.* *C. de iur. delib. l. v.* Actiones, quas & ipse contra defunctum habet, non confunduntur; sed ei similiter ac aliis creditoribus reservantur, temporum tamen praerogativa inter creditores servanda. *d. l. ult. §. 9.*

27. Quo ipso tamen Jus deliberandi non abrogatur; *d. l. ult. §. 13. C. de iur. delib. §. 5. in f. l. h. t.* sed si heres Beneficium Inventarii neglexerit, & Jus deliberandi petere maluerit, Creditoribus in solidum tenetur; neque beneficio Falcidiae (quoad Portionem Legitimam hoc nullibi dicitur; Dissert. N. IV. de Port. Legit. c. 5. §. 9. & seqq.) uti potest. *d. l. ult. §. pen.* Imo & Extraneus jure novo solida legata, licet vires patrimonii excedant, praestare cogitur. *Nov. 1. c. 2. §. 2.*

§. 6.

28. Acquiritur autem hereditas vel Ipso jure puta à Suis, *l. 14. ff. de suis & leg. her. l. 11. ff. de lib. & post.* qui; si hereditatem suscipere volunt, Miscere se dicuntur; *l. 14. §. 8. ff. de relig. Vel Declaratione voluntatis ab Extraneis.* Quae declaratio vel fit Verbis, & dicitur in specie Aditio; vel Re aliqua & facto, diciturque Pro herede gestio. *§. 6. l. h. t. d. l. 14. §. 8. de relig.*

29. Nisi tamen heres res hereditatis pietatis tantum, & custodiae causa, attigerit, aut suas esse putaverit; *l. 20. pr. §. 1. ff. de acq. her. quod & testari utile est. d. l. 20. §. 1. l. 14. §. 8. ff. de relig. & sunt. fut.*

30. Sicuti autem Sui dum suscipiunt se Miscere, Extranei in genere Adire dicuntur; ita Sui, si hereditatem agnoscere nolint Abstinere;

stinere, l. 57. ff. de atq. her. Extranei Repudiare dicuntur t. t. C. de repud. vel abst. hered.

T I T. X X.

De Legatis.

1. **L**egatum quidem *Modus* est acquirendi *pr. h. t. Juris Civilis Singularis*, quia tamen in testamento plerumque relinquitur, recte hoc loco de Legatis agitur *pr. I. h.*

2. Est autem *Legatum*, donatio quaedam, à *§. 1. defuncto relicta, ab herede praestanda. §. 1. I. h. t. l. 36. ff. de leg. 2.*

3. Est *Donatio*, quia continet liberalitatem, sed quaedam, non propria; *Donatio* enim propria non nisi in praesentem & acceptantem confertur; *l. 19. §. 2. ff. de don. Legatum* vero in testamento, absenti ut plurimum & ignorantem relinquitur.

4. *A defuncto relicta*, scil. directe & immediate; in quo differt à *Fideicommissò*, quod etiam à defuncto quidem relinquitur, sed mediate per heredem.

5. *Ab herede praestanda*: Licet enim Legata (i. e. eorum dominium) recta via transeant ad legatarium, *l. 64. ff. de furt. l. 80. de leg.*

2. *Possessio* tamen legatorum ab herede petenda est. *l. 1. §. 2. ff. quod Legator.*

6. *Legatorum genera olim erant quatuor, per §. 2. Vindicationem, per Damnationem, Sinendi modo, per Præceptionem. §. 2. I. h. t.* Quæ non tantum quoad formulas, sed & quoad res quæ legabantur, & effectum, diversa erant. v. *Ulp. T. 24. §. 2. & seqq. Caj. L. 2. T. 7. pr. §. 1. 2. & seqq. Theoph. h.*

7. Sed solennitas verborum in ultimis voluntatibus sublata, l. 15. C. de test. l. ult. C. qui adm. ad bon. poss. omnibusque legatis eadem natura data est; §. 2. I. h. t. l. 1. C. comm. de legat.

8. Adeo ut ad legata consequenda triplex jam actio competat, in rem, in personam ex testamento, & hypothecaria. d. §. 2. d. l. 1.

§. 3. 9. Multum etiam jure antiquo intereat inter Legata & Fideicommissa, I. In Legatis enim verba solennia erant necessaria, in Fideicommissis non; II. Legata relinqui tantum poterant in testamento, aut codicillis confirmatis; §. 10. I. de fideic. hered. Fideicommissa etiam codicillis non confirmatis. III. Legatorum stricta, Fideicommissorum pinguior erat natura. v. Ulp. T. 24. 25. Gaj. L. 2. T. 7. 9. §. 3. I. h. t.

10. Sed & haec jure novo mutata, omniaque legata, quemadmodum inter se, ita fideicommissis singularibus exaequata sunt, ut nulla sit (quoad effectum) inter ea differentia, sed quod deest legatis, hoc jam repleatur ex natura fideicommissorum, & si quid amplius est in legatis, per hoc crescat fideicommissorum natura. d. §. 3. l. 2. C. Comm. de Legat.

11. Essentialis autem differentia inter Legata & Fideicommissa sublata non est, sed quod verbis directis & imperativis Legis modo relictum est, adhuc Legatum, & quod precariis Fideicommissum est.

12. Ut autem Materia de Legatis rectius intelligatur; I. de Rebus, quae legari possint; II. de Personis, quibus; & III. de Modo, quo legari possit, ordine videndum.

13. Res legari possunt omnes, si modo sint

in rerum natura aut esse possint, & sint in commercio: sive propriae sint, sive heredis, sive alienae, sive corporales sive incorporeales, sive mobiles sive immobiles, nihil interest. §. 4. *I. h. t.*

14. Res vero, quae in rerum natura non sunt, neque esse possunt, legari nequeunt. Sed si futurae sunt, veluti fructus qui in illo fundo nati erunt, recte legantur. §. 7. *I. h. t. l. 24. ff. de legat. 1. l. 17. de legat. 3.*

15. Quarum rerum legatum pro puro habetur, quoad transmissionem; *l. 25. §. 1. ff. quand. dies. legat. ced. l. 99. ff. de cond. & dem. pro conditionali vero quoad obligationem. l. 5. ff. de trit. vin. ol. l. 1. §. ult. ff. de cond. & dem.*

16. Si enim nihil natum est, nihil debetur; Utique si fundus taxationis gratia adjectus sit: *d. l. 5. ff. de trit. vin. ol. l. 8. §. 2. ff. de legat. 2.* si vero tantum demonstrationis gratia, secus est. *l. 12. ff. de alim. legat. l. 13. ff. de trit. vin. ol. l. 17. §. 1. ff. de an. leg.*

17. Res, quae in commercio non sunt, vel absolute & simpliciter non sunt in commercio, veluti Campus Martius, Basilicae, Tempia &c. Quarum rerum Legatum prorsus inutile est, adeo ut ne quidem aestimatio debeatur. §. 4. *I. h. t. l. 39. §. 3. & seqq. ff. de legat. 1.*

18. Vel non sunt in commercio certo modo & secundum quid, veluti aedibus juncta, quamdiu juncta sunt; *l. 41. §. 1. l. 43. ff. de legat. 1.* Quarum rerum legatum pure relictum, propter Regulam Catonianam, inutile est; sub conditione, si aedibus juncta non sint, relictum valet. *d. l. 41. §. 2.*

19. Vel sunt quidem in commercio quorundam,

sed non omnium; Quo casu distinguendum: si enim testator & heres rei legatae commercium habeant, Legatarius non habeat, legatum non subsistit; l. 49. §. 2. ff. de legat. 2. ei enim, qui dominium acquirere non potest, donari nequit. l. 9. §. ult. ff. de don. Si vero Legatarius rei commercium habeat, licet heres non habeat, legatum valet; d. l. 49. §. 3. ff. de legat. 2. Non obstat. l. 40. ff. de legat. 1. Ubi secundam negationem delendam esse, ex ipso textu manifestum est.

20. Quaecunque res itaque in commercio sunt legari possunt, sive testatoris sint propriae, sive alienae. d. §. 4. I. b. t.

21. L. XII. Tabb. quidem de suo tantum disponendi potestas testatori concessa est; l. 120. ff. de V. S. sed, qui legat rem alienam, de suo legare intelligitur.

22. Debet enim heres eam redimere & praestare, etiam si difficilis sit paratio; l. 39. §. 7. ff. de legat. 1. Vel si eam non potest redimere, quod dominus eam vendere nolit; aut immodicum pretium exigat, l. 14. §. ult. l. 30. §. ult. de legat. 3. l. 71. §. 3. de legat. 1. aestimationem ejus, judicis arbitrio statuendam, l. 71. §. 3. ff. de legat. 1. dare tenetur. d. §. 4. I. b. t.

23. Si tamen defunctus sciebat (quod legatarius probare debet; d. §. 4. l. 21. ff. de prob.) rem alienam esse, non si ignorabat; forsitan enim, si scivisset alienam rem esse, non legasset. d. §. 4. Nisi forte personae proximae reliquerit, i. e. tali, cui verisimile sit quovis modo legaturum fuisse. l. 10. C. b. t.

§. 6.

24. Si res aliena legata fuerit, & ejus rei vivo (et gr.) testatore legatarius dominus factus fuerit,

si quidem ex causa onerosa puta emtionis; ex testamento actione pretium consequi potest, si vero ex causa lucrativa veluti ex donatione, vel ex alia simili causa, agere non potest. Duae enim lucrativae causae in eundem hominem & eandem rem concurrere non possunt §. 6. I. h. l. 17. ff. de C. & A. l. 108. §. 4. ff. de leg. 1.

25. Ratio est, quia cum creditoris jam esse coepit, in eum casum devenit obligatio, a quo incipere non potuit. §. 10. I. h. t. §. 2. I. de inut. stip. §. 14. I. de Act.

26. Diversa ratio est causae onerosae, quia cui pretium abest, ei adhuc res ipsa abesse videtur. l. 14. ff. de V. S.

27. Hac ratione si ex quobus testamentis (ex eodem testamento, licet bis relictum, semel tantum debetur, l. 34. §. 1. de legat. 1. nisi alia voluntas testatoris fuerit; l. 53. §. 2. ff. de legat. 1.) eadem res seu species eidem debeatur, interest utrum rem an aestimationem ex testamento consecutus sit? Nam si rem habet, agere non potest, quia habet ex causa lucrativa; si aestimationem agere potest. §. 6. I. h. t. Ita accip. l. 34. §. 2. ff. de legat. 1. Aestimatio enim re, non vero res aestimatione continetur. l. 83. ff. de V. S.

28. Si fundus alienus legatus sit, & Legata §. 9. rius emerit proprietatem; deducto usufructu, & usufructus ad eum ex causa lucrativa pervenerit, recte adhuc fundus (seu aestimatio proprietatis) peti potest; §. 9. I. h. t. l. 82. §. 2. de legat. 1. Usufructus enim in petitione servitutis locum obtinet, & proprietas, quae adest ex causa onerosa, adhuc abesse intelligitur. l. 14. ff. de V. S.

29. Si quis rem suam quasi alienam legaverit. §. 11.

rit, valet legatum, si enim suam testator scivisset, multo facilius legasset. l. 67. §. 8. ff. de legat. 2. Sed & si legatarii esse putavit, valere constat, quia plus valet quod in veritate est, quam quod est in opinione. §. 11. I. h. t.

§. 5. 30. Si rem obligatam creditori aliquis legaverit, necesse habet heres (nisi aliud testator voluerit) eam luere, seu liberare; §. 5. I. h. t. l. 57. ff. de legat. 1. l. 6. C. de fideic. si modo defunctus obligatam sciverit; si enim nesciverit, legatarius luere debet; nisi testator etiam relicturus fuisset, si scivisset obligatam l. 57. ff. de legat. 1. l. 6. C. de fideic. l. 10. C. de legat.

§. 8. 31. Si eadem res duobus legata sit, sive conjunctim, sive disjunctim, si ambo perveniant ad Legatum, scinditur inter eos legatum, i. e. partes concursu faciunt. §. 8. I. h. t. l. 3. ff. de usufr. accresc. l. 80. ff. de leg. 3. l. 33. §. 1. de leg. 1.

32. Sed si alter deficiat, quia spreverit legatum, aut vivo testatore (mortuo enim eo cedit dies legati; l. un. §. 5 C. de cad. toll. ideoque non ad collegatarium, sed ad heredem suum transmittit: l. 5. ff. quand. dies leg. ced.) decesserit, vel alio quoquo modo defecerit, totum ad Collegatarium pertinet, d. §. 8. Jure Accrescendi.

33. Est autem Jus Accrescendi, Jus, quo coheredis, aut collegatarii deficientis, portio, accrescit conjuncto non deficiente.

34. Locum habet in Hereditatibus & Legatis.

35. In Hereditate ex necessitate juris, v. l. 4. C. de rep. her. l. 1. l. 2. ff. de acq. her. l. 20. C. de jur. delib. l. un. §. 10. C. de cad. toll. l. 7. de R. J. junct. l. 6. ff. de test. mil. In Legatis, de quibus tantum hic agimus, ex praesumpta voluntate defuncti,

36. Quae praesumta voluntas ut locum habere possit, necessarium est, ut *collegatarii* in eandem rem vocentur, & *re* conjuncti sint.

37. Sunt autem, qui *re* conjunguntur, quantum ad figuram Orationis attinet, conjuncti tribus modis, vel *Re* tantum, vel *Verbis* tantum, vel *Re* & *Verbis* simul. l. 89. ff. de leg. 3. l. 142. ff. de V. S.

38. *Re* tantum conjuncti dicuntur, qui in eandem quidem rem, sed diversis orationibus vocati sunt: Unde & quoad figuram Orationis *Disjuncti* dicuntur. §. 8. in f. I. h. t.

Verbis tantum, qui in eandem rem eadem oratione vocantur, additis verbis, *Æquis* partibus.

Re & *Verbis* simul, qui in eandem rem & eadem oratione, simpliciter, vocati sunt. v. d. l. 89. l. 142. ff. de V. S.

39. Inter quos omnes, etiam *Verbis* tantum conjunctos, uti ex d. l. 89. de leg. 3. manifestum est, *Fus Accrescendi* locum habet.

40. Ita tamen, ut si omnes sint conjuncti vel disjuncti quoad figuram orationis, pars deficiens omnibus accrescat ex aequo; si permixtim conjuncti & disjuncti, conjuncti in parte conjunctorum caeteris praeferantur, disjunctorum partes accrescant omnibus; sic tamen ut conjuncti unius vice fungantur. l. 34. ff. de legat. 1. d. l. 89. l. un. §. 10. C. de Cad. toll.

41. *Conjunctis* autem accrescit non nisi volentibus, sed cum onere; *Disjunctis* invitis, sed sine onere. d. l. un. §. 11.

42. Si rem *Legatarii* quis ei legaverit, inutile est legatum, quia quod proprium est ipsius, amplius ejus fieri non potest. §. 10. I. h. Unde etiam stipulatio & emptio rei suae inutilis est; l. 82.

l. 82. ff. de V. O. l. 16. ff. de cont. emt. Dominium enim non nisi ex una causa acquiri potest. *l. 3. §. 4. ff. de acq. poss.*

43. Adeo ut, licet legatarius alienaverit eam, non debeat nec ipsa res, nec ejus aestimatio; *d. §. 10. l. h. propter Regulam Antonianam. l. 41. §. 2. ff. de legat. 1.*

§. 12. 44. Si rem legatam testator alienaverit, Si non adimendi animo hoc fecit, nihilominus debetur. §. 12. *l. h. t.*

45. Non autem adimendi animo alienasse censetur, si necessitate urgente alienatio facta sit; *l. 11. §. 12. ff. de legat. 3.* Eoque pertinet, si rem pignori dederit. *d. §. 12.* Si vero ex mera voluntate & sine necessitate res legata alienata sit, puta si alii donata sit, secus est. *l. 18. ff. de adim. legat. l. 34. in f. pr. de aur. arg. legat.*

§. 13. 46. Si quis debitori suo Liberationem legaverit, legatum utile est. §. 13. *l. h. t.* Licet enim debitor dominus sit ejus quod debet, *l. 1. ff. de lib. legat.* & legatum rei suae non valeat, §. 10. *l. h. t.* (quapropter & aliquando dubitatum fuisse, an valeret, constat ex *l. 1. §. 3. pr. ff. eod.*) Obligatio tamen est in bonis creditoris, *l. 49. l. 143. ff. de V. S.* & proinde summa ratione legatum hoc receptum est.

47. Effectus hujus legati est, ut heres neque à debitore, neque ab herede ejus, neque alio qui heredis loco sit, cum effectu petere possit, sed petens per exceptionem (ipso jure enim obligatio non tollitur) repellatur. *d. §. 13. d. l. 3. §. 3. de lib. leg.*

48. Quinimo & heres à debitore conveniri potest, ut liberet eum per acceptilationem. *d. §. 13. l. 3. §. 3. l. 22. ff. eod.*

49. Plane

49. Plane, potest etiam testator ad tempus jubere, ne heres petat. *d. §. 13. l. 8.*

§. 1. ff. de lib. legat.

50. Ex contrario si debitor Creditori suo *§. 14.*
quod debet legaverit, inutile est legatum, si nihil plus sit in legato; quam in debito. *§. 14. I. h.*

Debet enim legatum semper aliquid utilitatis continere, *l. 29. ff. de legat. 1. l. 1. §. 10. ff. ad L. Falcil.* Alias non est testamento agitur, sed ex pristina obligatione.

51. Plus autem in legato est quam in debito, si id quod in diem vel sub conditione debetur pure legatur, propter repræsentationem, *d. §. 14. I. h. t. 1. e. solutionem ante tempus faciendam. l. 8. §. 3. ff. de transact. l. 36. §. 1. de cond. & dem. Suet. in Aug. c. ult. Cic. L. 5. Ep. 16. Phaedr. L. 3. Fab. 10.* Vel si creditori, tutus adversus eum exceptione legat quod debet; Vel alio modo actio Legati melior est. *v. l. 28. l. 29. ff. de legat. 1. l. 11. ff. de lib. legat.*

52. Imo post *l. 1. C. comm. de legat.* qua legatorum nomine etiam hypotheca datur in bonis defuncti, tale legatum plerumque utile est.

53. Licet etiam vivo testatore dies venerit, vel conditio extiterit, utile est nihilominus legatum; quia semel constitit. *Non enim placuit sententia existimantium, extinctum esse legatum, quia in eam causam pervenerit, à qua incipere non potest; §. 14. I. h. t. Abrogata l. 82. pr. ff. de legat. 2. add. l. 98. pr. ff. de V. O.*

54. Sed & Legatum Debiti valet, cum testator alicui legat, quod ipsi debetur; *§. 21. I. h. t. l. 75. §. 1. 2. ff. de legat. 1.* Quod in specie Legatum Nominis dicitur, *l. 44. §. 6. de legat. 1. l. 59. ff. de legat. 3. l. 18. C. eod.*

55. Quo legato continetur; ut *actiones suas* adversus debitorem *heres legatario praestet*; *d. §. 21. l. 44. §. 6. l. 75. §. 2. ff. de legat. 1.* Ulterius enim non obligatur. Utilibus tamen Legatarius; etiam non expectata cessione actionum directarum, suo nomine experiri potest. *l. 18. C. eod.*

56. Nisi sine necessitate exegerit vivus testator pecuniam, nam hoc casu legatum extinguitur, *d. §. 21. l. 75. §. 2. ff. de legat. 1.* perinde ac si rem legatam alienasset. *l. 11. §. 12. 13. ff. de legat. 3.* Idem est, si debitor testatori ultro solvit, quia utroque modo legati substantia perit. *d. §. 13. l. 21. ff. de lib. leg.* Nisi utrovis casu pecuniam testator pro deposito servarit, *d. l. 11. §. 13.*

§. 15. 57. Si uxori maritus dotem legaverit, valet legatum, quia plenius est legatum quam de dote actio; *§. 15. l. h.* propter repraesentationem in dote pecuniaria, quae annua, bima, trima die; i. e. tribus annuis pensionibus reddebatur. *Ulp. t. 6. §. 8.*

58. Et licet jure novo una sit pensio, res mobiles tamen non nisi annua die restituuntur. *l. un. §. 7. C. de rei ux. act.*

59. In legato rerum dotalium immobilium (quae illico restituendae, *d. §. 7.*) quidem non est repraesentatio; Valet tamen tale legatum, propter commodum novae actionis; quod in eo maxime consistit, quod, si ex testamento agatur, objici non possit *exceptio competentiae*, quae caeteroquin locum habere potest. *l. 17. §. ult. l. 18. ff. sol. matr. d. l. un. §. 7.*

§. 15. 60. Sed si maritus quam non accepit dotem legaverit, videndum an simpliciter legave-

gaverit? Quo casu inutile est legatum, quia non apparet, quid vel quantum legatum sit.

l. 75. §. 1. ff. de legat. 1. An vero certa pecunia, vel certum corpus, aut instrumentum demonstratum sit? Quo casu legatum valet; *d. §. 15. l. 3. l. 6. §. 1. l. 8. ff. de dot. prael.* falsa enim demonstratio legatum non vitiat. *§. 30. l. h. t. l. 75. §. 1. ff. de leg. 1.*

61. Si res (i. e. certa species, v. *l. 26. §. §. 16. l. de leg. 1. l. 23. ff. de V. O. l. 30. §. 4. 5. ff. ad L. Falcid.*) legata sine facto heredis perierit, si modo mora non intervenierit, *l. 47. §. ult. de leg. 1.* quae obligationem perpetuat, *l. 91. §. 3. ff. de V. O. legatario decedit. §. 16. l. h. t.*

62. Sed si facto heredis petierit, vel servus alienus facto heredis manumissus sit, vel heres proprium servum legatum (sive hoc sciverit, sive ignoraverit) manumiserit, tenetur heres. *d. §. 16. l. h. t. l. 112. §. 1. de leg. 1. l. 28. ff. qui & à quib. man. l. 91. §. 2. ff. de V. O.*

63. Factum enim alterius alteri nunquam nocere debet, *l. 25. §. 2. in f. ff. ad SC. Treb.* & favore ultimae voluntatis receptum est, ut heres culpam etiam praestet levissimam. *l. 47. §. 5. de legat. 1.*

64. Si plures res legatae sint, & quaedam ex iis perierint, An ea quae superest debeatur? Distinguendum est, An omnes sint aequae principales, an vero una principalis, alia accessoria? Si omnes sint aequae Principales, ea quae superest adhuc debetur; si non aequae principales, & Principalis perierit, accessoria non debetur; Si vero accessoria perierit Principalis debetur. *l. 2. 3. ff. de pecul. legat.*

§. 17. 65. Hinc, si quis ancillas cum suis natis legaverit, etiam si ancillae mortuae fuerint, partus legato cedunt. §. 17. I. h. l. 62. & seq. de leg. 1. l. 3. ff. de pec. legat.

66. Idem est, si ordinarii servi cum vicariis legati sunt. d. §. 17. l. 4. l. 9. ff. de pec. leg.

§. 18. 67. Idem etiam est, si grex legatus fuerit, & postea ad unam ovem pervenerit: licet enim grex amplius non sit, l. 22. ff. de legat. 1. (ad quem constituendum decem requiruntur; l. ult. pr. ff. de abig.) id tamen quod superfuerit vindicari potest. §. 18. I. h. t. l. 113. ff. de R. J. Licet in usufructu gregis legato secus sit. l. ult. ff. quib. mod. usufr. am.

68. Sed si servus fuerit cum peculio legatus, mortuo servo vel manumisso, vel alienato, peculii legatum extinguitur. d. §. 17. l. 1. l. 2. ff. de pecul. legat. l. 178. ff. de R. J.

69. Idem est, si fundus instructus, vel cum instrumento (de quib. v. l. 12. pr. §. 15. 27. 28. 31. 32. & seq. ff. de instr. vel instrum. leg.) legatus fuerit; nam fundo alienatio & instrumentum legatum extinguitur. d. §. 17. In quo tamen mens testatoris spectanda est. l. 1. §. 1. l. 5. ff. de instr. vel instrum. legat.

70. Quod si autem gregi legato deinceps oves adjiciantur, legato cedunt. d. §. 18. l. 8. pr. l. 24. §. 2. 3. ff. de legat. 1.

§. 19. 71. Sic aedibus legatis columnas & marmora, quae post testamentum factum adjecta sunt, vel alia quaelibet additamenta, legato cedere dicimus. §. 19. I. h. t. l. 41. §. 9. & seq. de legat. 1.

72. Imo, si areae legatae Domus imposita sit, superficiem legato cedere placet, nisi testator voluntatem mutaverit. l. 39. ff. de legat.

legat. 2. l. 44. §. 4. de legat. 1. Ita accip. l. 79. §. pen. ff. de legat. 3.

73. Si peculium legatum fuerit, sine dubio, §. 20. quicquid peculio accedit vel decedit, viro testatore, legatarii lucro vel damno est. §. 20. F. h. t.

74. Sed si post mortem testatoris, distinguitur: Si enim peculium ipsi servo fuerit legatum, omne quod ante aditam hereditatem accedit, legatario cedit; quia huiusmodi legati dies, ab adita demum hereditate cedit. d. §. 20. l. 7. in f. & l. seq. ff. quand. dies legat. ced. Si vero extraneo, non item; nisi ex rebus peculiaribus auctum sit peculium: Extraneo enim dies legati cedit statim à morte testatoris. l. 2. cum 3. seq. ff. quand. dies leg. ced. l. un. §. 6. 7. C. de cad. toll.

75. Neque tantum res corporales, sed & incorporales recte legantur; uti usus, usufructus, servitutes praediorum, nomina, de quibus supra. §. 54. §. 5. h. t. §. 21. F. h. t. l. 41. ff. de legat. 1. Quin & facta legari possunt, si modo non sint contra jus, l. 112. §. 3. ff. de leg. 1. & tertio sint utilia: l. 114. §. 14. ff. eod. Alias enim tale legatum, tanquam nudum praeceptum, & inepta voluntas, impune contemnitur. l. 113. §. 5. ff. de legat. 1. junct. l. 14. §. 5. ff. de relig. add. l. 27. ff. de cond. inst.

76. Legatum Generis Summi, puta substantiae, ut & Subalterni, puta animalis; inutile est: potest enim redigi ad minimum.

77. Legatum Generis Infimi seu speciei, si certam determinationem à natura habeat, & utilitatem contineat, uti sunt *bos*, *equus*, va-

let; v. l. 13. l. 37. ff. de legat. i. Si vero certam determinationem à natura non habeat, uti *fundus, domus*, v. l. 24. §. 3. ff. de legat. i. l. 60. de V. S. Videndum, An testator talem rem in bonis habeat? & valet; An non habeat? & non valet, sed magis derisorium est. l. 69. §. 4. ff. de jur. dot. 71. pr. ff. de legat. i.

§. 22. 78. Genere autem legato electio legatarii est, nisi testator aliud dixerit §. 22. I. h. t. l. 108. §. 2. ff. de legat. i. aut voluerit.

79. Sed hæc electio non est libera, optimum enim Legatarius eligere nequit, neque pessimum eligere cogitur. l. 37. ff. de legat. i.

§. 23. 80. Optionis Legatum est, cum testator ex servis suis vel aliis rebus, optare legatarium jubet. §. 23. I. h. t.

81. Quod olim in se conditionem habuit, ut nisi ipse legatarius vivus optasset, ad hæredem legatum non transmitteret; d. §. 23. Sed ex Constitutione Imp. Justiniani, heredi legatarii optare etiam licet, d. §. 23. l. ult. C. comm. de legat.

82. In qua l. ult. & illud constitutum est, ut si forte plures sint legatarii, vel plures unius heredes, & in eligendo dissentiant, sorte hoc dirimatur: Ut unus rem habeat, reliquis portionum suarum pretium præstetur. d. §. 23.

83. Differt autem legatum Optionis à legato Generis maxime in duobus;

I. In legato Optionis electio semper legatarii est, in legato Generis aliquando heredis.

II. In legato Optionis licet eligere optimum, l. 9. §. 1. ff. de dol. mal. in legato Generis non item. l. 37. ff. de legat. i.

84. Le-

84. Legari autem illis solum potest, cum quibus est testamenti factio, scil. passiva. §. 24. *I. h. t.*

85. Incertis personis, quas incerta opinione testator animo suo subjicit, olim legari non poterat; §. 25. *h. t.* certum enim debet

esse consilium testatoris *Ulp. t. 22. §. 4. t.*

24. §. 18. *d. §. 25. I. h. t.* Licet pauperibus, *l. 24. C. de Episc. & Cler. Civitatibus l.*

26. *ff. ad SC. Treb. l. 122. ff. de legat. 1. l.*

12. *C. de hered. inst.* Corporibus & Collegiis licitis *l. 1. §. 15. ad SC. Treb.* relicta, rata essent.

86. Postumo etiam alieno, i.e. ei qui natus inter suos heredes futurus non est, (quia similiter quodammodo incertus est) inutiliter antea legabatur. §. 26. *I. h. t.*

87. Sed utrumque mutatum est; §. 27. *I. §. 27. h. t.* dummodo in praesens, vel ex futuro eventu, certitudo aliqua apparere, & voluntas defuncti exitum habere possit.

88. Servo heredis pure inutiliter legatur; §. 32.

32. *I. h. t.* Vi ipsa enim heredi à semetipso

legatur, quod fieri nequit, cum nemo possit sibi ipsi esse creditor & debitor. *l. 18. l. 116. §. 1.*

ff. de legat. 1. Nec quicquam proficit, si vivo testatore de potestate heredis exierit, propter Regulam Catonianam. *d. §. 32. l. 1. ff. de Reg. Cat.*

89. Sub conditione vero servo legari potest. §. 32. *I. h.* Ad conditionalia enim regula Catonis non pertinet. *l. 4. ff. de Reg. Cat.*

90. Ex diverso herede instituto servo, quin domino recte legetur, non dubitatur: potest enim per eum servum alius heres effici, quo casu legatum utile est. §. 33. *I. h. t.*

91. Quomodocunque autem, quibusve verbis legata relinquantur, nihil interest, dum-

- dummodo constet de Voluntate defuncti.
 §. 29. 92. Licet enim in nomine erratum sit, cum
 de persona constat, legatum utile est. §. 29.
I. h. t. Nomina enim significandorum homi-
 num gratia reperta sunt. v. l. 6. ff. de reb. cred.
 93. Sed verum hoc est, si erratum sit in
 nomine proprio, sive Hominis, puta *Prænomi-
 ne* i. e. proprio in specie, *Nomine* i. e. totius
 gentis, *Cognomine* i. e. familiae, vel *Agnomi-
 ne* i. e. ab eventu imposito; l. 29. *I. h. t.*
 Sive Rei, puta si quis fundum *Cornelianum*
 pro *Semproniano* nominaverit. l. 4. ff. de legat. 1.
 94. Secus enim est, si erratum sit in nomine
 rei appellativo, puta si cum *vestem* legare vel-
 le, *supellectilem* dixerit. Quia rerum vocabu-
 la, naturae consona, publica & immutabilia
 sunt. d. l. 4. l. 7. §. 2. ff. de supell. legat.
 add. l. 3. ff. de reb. dub.
 §. 30. 95. Hinc falsa demonstratione (si modo de
 re constet) similiter legatum non perimitur;
 §. 30. *I. h. t.* Nomen enim & demonstratio
 vice mutua funguntur. l. 6. ff. de reb. cred.
 l. 34. ff. de cond. & dem.
 §. 31. 96. Longè magis legato falsa causa adjecta
 (praeterita scil. seu ratio propter quam datur,
 l. 52. ff. de cond. indeb.) non nocet: Veluti cum
 quis ita dixerit, Titio, quia me absente nego-
 tia mea curavit, Stichum dō lego. §. 31. l.
 17. §. 2. ff. de cond. & dem. Licet enim hoc fa-
 ctum non fuerit, legatum tamen valet. d. §. 31.
 97. Ratio enim legandi legato non cohæ-
 ret i. e. legatum (cum sit liberalitas l. 82. ff.
 de R. J.) etiam sine ratione legati subsistit.
 l. 72. §. 6. ff. de cond. & dem.
 98. Quod si tamen heres probet, Testato-
 rem

rem alias legaturum non fuisse, exceptio locum habet. *d. l. 72. §. 6. ff. de cond. & dem.*

99. Sed si conditionaliter enunciata fuerit causa, aliud juris est; veluti hoc modo, Titio si negotia mea curaverit, fundum meum do lego. *§. 31. I. h. t. l. 17. §. 3. ff. de cond. & dem.*

100. Aliud etiam juris est, si causa futura adjiciatur, i. e. sub modo legatum relinquatur. *d. l. 17. §. 4. Quae causa futura conditioni comparatur. l. 92. ff. de cond. & dem. l. 1. C. de his quae sub mod.*

101. Ante heredis Institutionem inutiliter ante *§. 34.* tea legabatur, quia testamenta vim ex institutione heredis accipiunt, & ob id velut caput atque fundamentum intelligitur totius testamenti Heredis institutio. Paul. 3. Sent. 6. Ulp. t. 24. *§. 15. §. 34. I. h. t.* Sed per Imp. Justinianum hoc mutatum est. *d. §. 34. add. l. 24. C. de testam.*

102. Post mortem quoque heredis aut legatarii, *§. 35.* simili modo inutiliter legabatur; *§. 35. I. h. t.* Ab heredis herede enim legari non poterat. Ulp. t. 24. *§. 16.* Et Obligatio, quae non inceperat a defuncto, vel contra defunctum; ab herede, vel contra heredem, incipere non poterat. Sed & hoc correctum, ne in hoc casu deterior causa legatorum quam fideicommissorum (quae post mortem heredis relinqui poterant; *l. 5. §. 1. ff. de legat. 3.*) inveniatur; *d. §. 35. l. 11. C. de cont. stip. & dicta regula sublata est. l. un. C. ut act. ab hered. & cont. hered.*

103. Poenae quoque nomine inutiliter antea *§. 36.* legabatur, & adimebatur, vel transferebatur; *§. 36. I. h.* Legata enim ex affectu erga legatarium, non odio heredis, relinquuntur.

104. Poenae autem nomine legari videtur,

quod coërcendi heredis causa relinquitur, quo magis aliquid faciat vel non faciat. §. 36. l. d. t. Ulp. t. 24. §. 17.

105. Sed Imp. Justinianus & hoc mutavit, ut hodie legatum poenae nomine relictum valeat. d. §. 36. circ. fin. l. un. C. de his quæ poen. nom. Si modo nihil impossibile vel legibus interdictum, vel alias probrosum adjectum sit. Siquid enim ejusmodi heredi adscriptum sit, inutile est legatum; si autem legatario, pro non scripto habetur. Vid. §. 10. l. de hered. instit.

TIT. XXI.

De Ademptione Legatorum, & Translatione.

1. **S**emel autem data legata non raro extinguuntur, adimuntur, vel transferuntur.

2. Extinguuntur 1. Cum res ex alia causa lucrativa ad legatarium venerit §. 6. l. de legat.

II. Cum legatarius ante testatorem moritur. l. un. §. 2. C. de Cad. toll.

III. Si res legata sine facto heredis perierit, vel commercio hominum exempta sit. §.

16. l. de legat.

IV. Si conditio defecerit. l. 2. l. 26. §. 1. ff. de cond. & dem.

V. Si testamentum ruptum vel irritum sit.

l. 17. ff. de inj. rupt. irr. Sed si rescissum sit per Querelam inofficiosi, jure novo secus est. Nov. 115. c. 3. in f. Auth. Ex causa C. de lib. praet.

pr. b. t. 3. Adimuntur ipso jure, vel ope exceptionis.

4. Ipso jure, cum testator voluntatem suam expresse mutat: Ambulatoria enim est homi-

num

num voluntas, ad supremum vitae exitum.
*l. 4. ff. h. t. l. 32. §. 3. in f. ff. de don.
 int. Vir. & ux.*

5. Quae mutatio voluntatis vel ex verbis
 contrariis aliisve in testamento, vel codicillis
 testamento confirmatis, expressis, manifesta
 est, *pr. I. h. t. l. 13. l. 17. ff. h. t. l. 16.
 ff. de Vulg. & pup. subst.* Vel ex factis, ve-
 luti si legatum induxerit, *l. 16. ff. h. t. rem
 legatam destruxerit, l. 65. §. 2. ff. de legat.
 1. l. 88. §. 2. de legat. 3.* nulla necessitate
 urgente distraxerit, *§. 12. I. de legat.* Vel
 nomen legatum ipse exegerit. *§. 21. I. eod.*

6. Ope exceptionis, si quid contigerit, ob
 quod ademptio praesumi debeat; ut si inimi-
 citiae capitales intervenerint; *l. 3. §. ult. l.
 4. ff. h. t.* Vel si codicillis testamento non
 confirmatis, ademptio facta sit. *l. 4. §. 10.
 ff. de dol. mal. except.*

7. Transferuntur legata variis modis; Aut §. 1.
 enim à persona in personam transfertur, si-
 mulque adimitur; *§. 1. I. h. t.* aut ab eo qui
 dare iussus est, transfertur, ut alius det; aut
 cum res pro re datur pro fundo decemau-
 rei; aut quod pure datum est, transfertur sub
 conditione, *l. 6. pr. ff. h. t.* aut contra *l.
 19. ff. de cond. & dem.*

T I T. XXII.

De Leg. Falcidia.

I. **L** Ege XII. Tab. libera erat legandi potestas, *pr. l. 2.*
 ut liceret vel totum patrimonium legatis
 rogare; Quandoquidem ea lege sic cautum
 erat,

Y 2

erat,

erat, *Uti quisque legasset suae rei, ita jus esto.*
pr. l. h. t. l. 120. ff. de V. S.

2. Hinc non semel contingebat, ut testatores *intestati morerentur, recusantibus scriptis heredibus pro nullo aut minimo lucro hereditates adire.* *d. pr. l. h. t.*

3. Quapropter liberam hanc legandi licentiam coarctare visum est.

4. Et quidem primum super hac re lata est *Lex Furia*, v. *Cic. pro Balb. c. 8.* qua cavebatur ne supra mille asses legare liceret. *Ulp. tit. 1. §. 2.* Deinceps *Lex Voconia*, *Cic. d. l. 8. in Verr. I. c. 42. pr. l. h. t.* qua cautum ne quis census plus cuiquam legaret, quam ad heredem perveniret. *Cic. d. l. c. 43. Th. h.*

5. Sed neutra sufficiens ad rei consummationem videbatur, *pr. l. h. t.* quia neutra finem legandi faciebat, & utraque de singulis tantum legatariis cavebat; Ut variis legatis, tota fere hereditas adhuc exhauriri posset.

6. Novissime itaque lata est *Lex Falcidia*, à *P. Falcidio Tr. Pl. A. U. c. 714.* *Dion. Cass. l. 48.* qua cavetur ne plus legare liceat quam *decdrantem totorum bonorum*, i. e. ut siue unus heres institutus sit, siue plures, apud eum eorve pars quarta remaneat. *pr. l. h. t. l. 1. ff. eod.*

7. Quae non tantum in gratiam testatorum, sed & gratiam heredum, *l. 71. ff. h. t.* imo & propter utilitatem publicam, introducta est. *l. 5. ff. quemadm. testam. aper.*

8. Et licet *Lex Falcidia* in specie de legatis loquatur, extensa tamen est ad *Fideicommissa singularia*, *Donationes mortis causa*, *l. 56. §. 1. ff. l. 5. C. h. t.* *Donationes inter*

virum & uxorem, l. 12. C. h. t. Nec non
successiones ab intestato. l. 18. ff. h. t.

9. Quod si duo heredes instituti sunt, & al- §. 1.
terius pars legatis exhausta, ab altero autem
vel nulla vel pauca admodum legata relicta sint,
ut *Quartam* salvam habeat; potest nihilominus
ille, cujus pars legatis exhausta, etiam *Quartam*
detrahere; *Ratio enim Legis Falcidiae in singulis*
heredibus ponenda est. §. 1. I. h. t. l. 77. ff. eod.

10. Quo tamen casu, si alter deficiat, distin-
guendum est; An portio onerata accrescat non
oneratae? Et *Quarta* adhuc detrahi poterit:
An vero non onerata accrescat oneratae? Et
detrahi nequit. v. l. 78. l. 87. §. 4. ff. h. t.

11. *Quantitas autem patrimonii, ad quam ra-* §. 1.
tio Legis Falcidiae redigitur, mortis tempore specta-
tur, §. 2. I. h. l. 56. pr. l. 73. ff. eod. ex quo dies
legatorum cedit, l. un. §. 3. C. de cad. toll.

12. Unde si mortis tempore hereditas tan-
ta fuerit, ut heres *Quartam* salvam haberet,
licet postea diminuta sit, integra nihilominus
legata praestanda sunt. Et contra, si tantum
mortis tempore in bonis defuncti non fuerit,
licet postea hereditas aucta sit, *Quarta* detra-
hi poterit. d. §. 2. I. h. t.

13. *Cum autem ratio Legis Falcidiae ponitur,* §. 3.
ante deducitur, aes alienum, §. 3. I. h. t. l. 6. C.
eod. i. e. omne, cujus praestandi necessitate de-
functus obstrictus fuit, l. 54. l. 72. ff. h. t.
Nam *Falcidia* detrahitur ex bonis, *bona* autem
non intelliguntur, nisi quae deducto aere a-
lienno supersunt. l. 39. §. 1. ff. de V. S.

14. Deducitur item funeris impensa, i. e.
sine qua funus honeste duci, & sepeliri, non
potuit, d. §. 3. l. 14. §. 3. ff. de relig. cui & privile-

174 LIB. II. TIT. XXII.

gium praelationis datum est; v. l. pen. ff. eod. Pretia servorum manumissorum; d. §. 3. l. 39. ff. h. t. Nec non omnis impensa suscipiendae hereditatis causa facta. l. ult. §. 9. C. de jur. delib.

15. Servatur autem *Quarta* vel jure retentionis; Caj. l. l. 2. T. 8. l. 73. §. ult. ff. h. t. Vel si in possessione legatorum jam sit legatarius, heres eam vindicare l. 26. ff. l. pen. C. h. t. vel *Actione in factum* l. 77. §. 2. ff. de legat. 2. vel *Interdicto Quod Legatorum agere potest*. l. 1. §. 2. ff. quod legat.

16. Eaque tantum in hanc *Quartam* impuntantur, quae quis jure hereditario capit, non quae quis habet ex causa legati vel simili. l. 74. l. 76. ff. h. t.

17. Non tamen *Falcidia* semper locum habet. Cessat enim I. in testamento militis l. 7. C. h. t.

II. In legatis ad pias causas, si heres in mora sit solvendi, vel dolo malo negaverit, sufficere vires hereditatis. Nov. 131. c. 12. Auth. Similiter C. h. t.

III. In ea re, quae ita relicta ne alienetur. Auth. sed. §. ea C. h. t.

IV. Si heres Inventarium facere neglexerit l. ult. §. pen. C. de jur. delib.

V. Si testator expresse prohibuit heredem beneficio legis uti. Nov. 1. c. 2. §. 2. Auth. Sed cum testator. C. h. t.

TIT. XXIII.

De Fideicommissar. Hereditat. & ad SC. Trebell.

I. SEquitur de Fideicommissis: Est autem Fideicommissum, quod non directe, sed verbis precariis relinquitur. Ulp. t. 25. pr. 2. l. 1.

2. *Fideicommissum duplex est; Universale, cum vel tota hereditas, vel pars hereditatis, relinquitur titulo Universali: & Particulare seu Singulare, quando res singulae, & titulo Singulari, restitui rogantur.*

3. *Et relinquitur vel in testamento, §. 2. I. §. 2. h. t. vel ab Intestato. §. 10. I. h. t.*

4. *Fideicommissa autem primis temporibus, §. 1. ante Augustum scil. infirma fuere, & pudore tantum eorum, qui rogabantur, continebantur. Quia nemo invitus cogebatur praestare id de quo rogatus erat. §. 1. I. h. t. add. l. 13. C. de cont. emt.*

5. *Eratque tum temporis usus Fideicommissorum tribus maxime casibus;*

i. *Si quis relinquere vellet incapaci, deportato scil. orbo, coelib, similibusve. v. Ulp. t. 22. §. 2. 3. t. 15. pr.*

ii. *Si quis moreretur in peregrinatione, ubi testamentum jure Romano facere non poterat. arg. pr. I. de codicil.*

iii. *Si quis vellet heredem hereditatem post certum tempus alteri restituere. l. 15. ff. de ann. legat.*

6. *Temporibus vero Augusti vim juris acceperunt, tantusque favor fideicommissorum paulatim factus est, ut & Praetor proprius crearetur, qui de fideicommissis jus diceret, quem Fideicommissarium appellarunt. d. §. 1.*

7. *Heres autem fiduciarius, qui rogatus erat §. 3. hereditatem restituere, restituta hereditate nihilominus heres permanebat. §. 3. I. h. t. Qui enim semel heres est, heres esse non desinit. l. 88. ff. de hered. inst. l. 7. §. 10. ff. de minor.*

8. *Hinc, ut eo magis confirmarentur defunctorum*

functorum Voluntates, l. 1. §. 2. 3. & 4:
ff. ad SC. Treb. temporibus Neronis Imp. Tre-
bellio Maximo & Annæo Seneca Coss. (Suffectis
scil. non Ordinariis) SCtum Trebellianum fa-
ctum est, quo cautum, ut si hereditas ex causa
fideicommissi restituta sit, omnes actiones quae ju-
re civili heredi & in heredem competere, ei &
in eum darentur, cui ex fideicommissis restituta
esset hereditas. §. 4. I. h. t.

§. 5. 9. Sed quia heredes scripti, quum aut totam
hereditatem aut pene totam plerumque restituere re-
gabantur, adire hereditatem ob nullum vel mi-
nimum lucrum recusabant, atque ob id extingue-
bantur fideicommissa. §. 5. I. h. t.

10. Postea Vespasiani Augusti temporibus, Pe-
gaso & Pufione Coss. scil. Suffectis, SCtum Pe-
gasianum factum est, quo cautum, Ut ei, qui
rogatus esset hereditatem restituere, perinde lice-
ret Quartam partem retinere, atque ex Lege Fal-
cidia ex legatis retinere conceditur. §. 5. I. h. t.
& si ea non contentus heres adire nollet, ad
adeundem & restituendum cogi posset. §. 6. I. h. t.

§. 6. 11. Hinc, si quidem non plus, quam do-
drantem hereditatis, scriptus heres rogatus sit
restituere, tunc ex Trebelliano SCto restitueba-
tur hereditas, & in utrumque actiones here-
ditariae pro rata dabantur: At si plus quam do-
drantem, vel totam hereditatem, restituere
rogatus esset, locus erat SCto Pegasiano; Eo-
que casu Quarta quidem retenta, quasi partis
& pro parte stipulationes interponebantur, tan-
quam inter legatarium partiarium & heredem;
si vero totam hereditatem restituere, Emptae
& Venditae hereditatis stipulationes interpone-
bantur. §. 6. I. h. t. Paul. 6. Sent. 3. Ulp. t. 25. §. 15.

12. Cum

12. Cum autem hæ stipulationes quibusdam casibus *captiosae*, i. e. *damnosae*, v. l.

14. §. 5. ff. *quod met. c. l. 6.* §. 10. ff. *quae in fraud. cred.* essent, placuit, exploso *SCto Pegasiano*; omnem auctoritatem *Trebelliano SCto* praestare, Ut ex eo fideicommissariae hereditates restituantur. §. 7. *I. b. t.*

13. Adeo ut *SCti Trebelliani* jam tria sint capita: Quorum 1. cavetur, Ut liceat heredi fiduciario *Quartam* (quae *Trebellianica* dicitur) vel quod deest retinere; vel per errorem facti v. l. 9. *C. ad L. Falcid.* solum repetere. §. 7. *I. l. 21. ff. b. t.*

14. Inter quam *Quartam* & *Falcidiam* hoc interest; Quod in *hanc Quartam* imputentur omnia ea, quae heres quocunque titulo habet ex iudicio defuncti; In *Quartam* vero *Falcidiam* ea tantum; quae habet jure hereditario titulo institutionis. l. 91. ff. *ad L. Falcid.*

15. II. Ut pro rata portione Actiones in *fideicommissarium* transeant. l. 1. *C. ad SC. Trebell.* Onera tamen legatorum ad solum fideicommissarium spectant; l. 1. §. ult. ff. *eod.* Nisi minus dodrante heres restituere rogatus sit. d. l. 1. §. pen.

16. III. Ut heres *fiduciarius* ad adeundum & restituendum cogi possit; Quo casu nullum neque commodum, neque damnum, apud heredem remanet. §. 7. *I. b. t. l. 4. ff. eod.*

17. Sive autem totam hereditatem, sive §. 8. partem quis restituere rogatus sit; idem juris est. §. 8. *I. b. t. add. l. 76. ff. de R. V. l. 82. §. 3. ff. de legat. 1.*

18. Sed si quis una aliqua re deducta sive §. 9. praecepta, quae *Quartam* continet; rogatus sit

restituere hereditatem, simili modo ex *Trebeliano Scto.* restitutio fiet; perinde ac si *quarta parte* retenta rogatus esset reliquam hereditatem restituere. Sed multum interest, an certa re contentus, an *Quarta* retenta, rogatus sit hereditatem restituere. *Priore* enim casu heres legatarii loco est; *l. 1. §. ult. ff. b. t. l. pen. C. de hered. inst.* omniaque onera ad fideicommissarium transeunt. *Posteriori* casu scinduntur *Actiones*, & pro *Dodrante* quidem transferuntur ad *fideicommissarium*, Pro *Quadrante* remanent apud heredem. §. 9. *l. h. t. l. 30. §. 3. ff. cod.*

§. 10. 19. Non tantum autem in testamento, sed & ab intestato, uti ante dictum, fideicommissum relinqui potest §. 10. *l. h. t.* Licet enim fidei ejus, qui à defuncto nihil accepit, committi non possit; *l. 9. C. de fideic.* Hic tamen illud non obstat; Tacite enim ab intestato succedentibus datur hereditas, eo ipso quod non adimitur. *l. 8. §. 1. ff. de jur. Codicill.*

20. Quod si autem fideicommissum relictum sit, ab eo, qui testamenti tempore proximus erat, *nommatim*, tunc eo mortuo alii successores non tenentur; *l. 1. §. 9. ff. de legat.*

3. Si *generaliter*, secus est. *l. 3. de jur. Codicill.*

§. 11. 21. *Fideicommissarius* etiam, cui aliquid restituitur, rogari potest, ut id rursus alii totum, aut aliud quid restituat. §. 11. *l. h. t.* Jus tamen *Quartae* retinendae solus heres habet, non *fideicommissarius*. *l. 47. §. 1. ad L. Falc. l. 22. §. ult. ff. b. t. l. 55. §. 2. ff. cod.* Semel enim adita hereditate Voluntas defuncti rata constituitur. *d. l. 55. §. 2.* Nisi *Fiduciarius* in gratiam *Fideicommissarii Quartae* non detraxerit. *l. 1. §. 19. ff. b. t.*

22. Quod

22. Quod si testator fidei heredis sui prae- §. 13.
sentis committat, ut vel hereditatem, vel
speciale fideicommissum restituat, & neque
ex scriptura, neque ex v. testum numero
(qui in fideicommissis legitimus esse nosci-
tur; *l. ult. §. ult. C. de cod.*) possit res ma-
nifestari, & heres adimplere fidem recuset,
negando rem ita esse subsecutam; Potest Fi-
deicommissarius, praestito prius jurejurando de
Calumnia, v. *l. 34. §. 4. ff. de jurejur.* he-
redi *Fiduciario* juramentum deferre, quod ni-
hil tale à testatore audiverit; Quod heres vel
praestare, vel fideicommissum solvere debet;
§. 12. *l. b. t. l. ult. C. de Fideic. l. 38. ff. de
jurejur.* Adco ut heres (cum solus veritatem
sciat.) jusjurandum referre nequeat. arg. *l.
34. pr. ff. de jurej.*

23. Cessat autem detractio *Quartae Trebel-
lianicae* i. Si heres coactus adeat; §. 7. *in f.
l. b. t. l. 4. l. 14. §. 4. ff. ad SC. Treb.*

II. Si testator prohibuerit; *Nov. l. c. 2.
§. 2.* Ubi tamen Exceptio est in liberis. *l.
6. C. ad SC. Treb.*

III. In testamento militis; *l. 7. C. ad L.
Falcid.*

IV. Si heres neglexerit conficere inventa-
rium. *l. ult. §. 12. 14. C. de jur. delib.*

T I T. XXIV.

De Singulis rebus per Fideic. relictis.

1. Quid sit *Fideicommissum Singulare* supra
dictum.

2. Cum autem *Fideicommissa Singularia* Le-
gatis

gatis exaequata sint. l. 2. C. comm. de Legat. ea, quae de legatis dicta sunt, & hic locum habere, ultro intelligitur.

TIT. XXV.

De Codicillis.

pr. 1. **A**Nte Augusti tempora Codicillorum jus non fuit in usu, sed propter utilitatem, ut scil. peregrinantes, qui propter penuriam Civium Romanorum testamentum facere non poterant, *pr.* l. h. t. l. 8. §. 2. ff. cod. (Jus enim testandi habere debebant; l. 6. §. 3. ff. cod.) Codicillos facere possent, paulatim recepti sunt. *pr.* l. h. t.

2. Sunt autem Codicilli testati vel intestati ultima voluntas minus solennis, non in hac comparata, ut sic testamentum. l. 1. l. 13. §. 1. ff. h. t.

3. Quae ultima verba non sunt superflua; si quis enim testamentum facere voluerit, neque perfecerit, non valebit hoc jure Codicilli; d. l. 1. l. 13. §. 1. ff. h. t. Nisi Clausulam Codicillarem adjecerit, qua testatur, si non valeat tanquam testamentum, se nihilominus velle, ut valeat jure Codicilli. l. antepen §. 1. ff. qui test. fac. poss. l. 41. §. 3. ff. de Vulg. & Pup. subst. l. ult. §. 1. C. h. t. add. l. 3. in f. ff. de test. mil. l. 88. §. ult. ff. de leg. 2.

§. 1. 4. Suntque Codicilli 1. vel Scripti, in quibus Voluntas scribitur; vel Nuncupativi, in quibus nuncupatur. l. 13. C. de SS. Eccles. l. ult. §. ult. C. h. t.

II. Alii

II. Alii *testato*. alii *ab intestato* facti. §. 1.
I. l. 8. §. 1. ff. h. t.

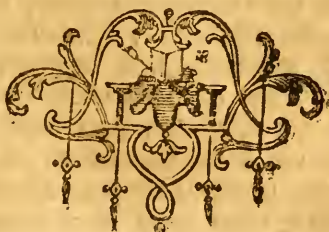
5. Codicilli *ab Intestato* facti vicem testamenti exhibent, suisque viribus subsistunt: Et proinde, quicumque Intestati successor erit, etiam postea natus, codicillis relicta praestabit. l. 3. l. 8. pr. l. 16. ff. h. t.

6. Testamento vero existente, siue ante id, siue postea codicilli facti sint, vires ex Testamento accipiunt, & jus ejus sequuntur. §. 1. I. h. t. l. 3. §. ult. l. 16. ff. eod. l. 1. C. h. t.

7. Differunt autem Codicilli à Testamentis §. 2.
I. Quod in Codicillis hereditas *directo* (per fideicommissum potest) neque adimi, & proinde nec exhereditatio scribi, nec conditio adjici, nec heredi substitui possit; §. 2. I. h. l. 10. ff. eod. l. 2. C. eod. Ne jus Testamentorum & Codicillorum confundatur. d. §. 2. l. 7. C. h. t.

II. Quod Codicillos etiam plures, si modi §. 3.
sibi non sint contrarii, quis facere possit. §. 3. I. h. t. l. 6. §. 1. ff. l. 3. C. h. t.

III. Quod fere nullam solennitatem ordinationis desiderent; §. 3. I. h. t. Quinque enim testes (etiam foeminae, arg. l. 20. §. 6. ff. qui testam. fac. poss. l. 18. ff. de testib.) eorumque subscriptio, si scripti sint Codicilli, unitasque actus hic sufficiunt. l. ult. §. ult. C. h. t.

De Successione ab Intestato, secundum
Ordinem Nov. 118. C. 1. 2. 3.

1. **H**ereditas deferitur vel ex *Testamento*, vel ab *Intestato*. §. ult. I. per quas *pers. cuique acq.*

2. Quae ex *Testamento* deferitur vocatur *Testamentaria*, quae ab *Intestato Legitima*, quia sola lege deferitur: Atque ita hae species, tanquam oppositae, ponuntur in l. 3. §. 2. ff. pro soc. l. 17. §. 1. ff. de acq. her. Licet alio sensu *Testamentaria* etiam possit dici *Legitima*, in quantum LL. XII. Tabb. confirmatur. l. 130. ff. de V. S.

3. Dictum adhuc quomodo deferatur ex *Testamento*; sequitur, ut videamus quomodo deferatur ab *Intestato*.

4. De quo non agimus secundum ordinem priorum Tit. 13. L. 3. I. Quia in iis referitur tantum jus antiquum; Sed potius secundum ordinem d. Nov. 118. in qua jus habemus novissimum.

5. *Intestatus* proprie appellatur, qui cum posset testamentum facere, testatus non est: Sed & is qui testamentum fecit, si ejus hereditas adita non est, vel ruptum est testamentum, intestatus non improprie dicitur decessisse. Plane qui testari non potuit, proprie non est intestatus, puta impubes, furiosus, vel cui bonis interdictum est; sed hos quoque pro intestatis accipere debemus. l. 1. ff. de suis & legit. hered. pr. I. de hered. quae ab intest.

6. Fun-

6. Fundamentum *Successionis ab Intestato* ponendum est in praesumpta voluntate defuncti; Qui cum de bonis disponere, & extraneis ea, vel in totum, vel pro parte, donare potuisset, si id non fecerit, censetur eadem relinquere illis, qui ad ista, per leges, *ab Intestato* vocantur. l. 8. §. 1. ff. de jur. Codicill.

7. Succedentium autem ab Intestato in d. Nov. 118. Cap. 1. 2. 3. tres referuntur ordines, *Descendentium, Ascendentium, & Collateralium.*

8. *Primus ordo Descendentium* est, primo. Cap. 1. que loco *Liberi*, cujuscunque gradus aut sexus sint, vocantur ad hereditatem Parentum. d. Nov. 118. praef. cap. 1.

9. Ratio enim naturalis, tanquam lex quaedam tacita, liberis parentum bona addicit, velut ad debitam successionem eos vocando. l. 7. pr. ff. de bon. damn. l. 7. §. 1. ff. und. lib. Unde & filii vivo quoque patre quodammodo Domini dicuntur rerum paternarum. l. 11. ff. de lib. & post. Unde etiam tanquam immotam regulam Apostolus ponit, si filius ergo heres. Ep. ad Rom. 8: v. 17.

10. An *Pater* moriatur, an *Mater*? nihil interest.

11. Jure antiquo quidem filius *Matri* non succedebat; Cum Lex XII. Tab. sanguinis ratione duo tantum successionum genera constitueret, *Suorum* scil. & *Agnatorum*. Sed deinde propter naturalem conjunctionem, liberi ad hereditatem *Matris* per *SCtum Orphitianum*, sub D. Marco Orphito & Ruf. Coll. A. U. C. 831. post N. C. 178. conditum, pr. I. de SC. Orfit. ut & *Aviae*, aliorumque *ascendentium*, per Constitutiones Prin-

Principales, §. 1. *I. de SC. Orfic. & li. N. c. 1.* vocati sunt.

12. Nihil interest, liberi masculi sint an Foeminae? Filia cum Filio aequo jure succedit. *l. 11. C. fam. erisc. d. N. c. 1.* verb. *cujuslibet naturae.*

13. Licet aliud Jure divino inter Hebraeos dispositum sit; *Num. 27. v. 8.* quo filia ad hereditatem patris demum vocatur, deficientibus filiis: Sufficere enim visum est, si filiae dos honesta daretur.

14. Non retert proximior an remotior gradu sint, puta *Nepotes. d. c. 1.* verb. *cujuslibet gradus.*

15. Nec interest, sintne ex filio, an filia nati. *d. c. 1.* verb. *sive ex Masculorum genere, sive Foeminarum descendens.*

16. Olim quidem Agnati Cognatos excludabant; §. 15. *I. de hered. quae ab intest.* Sed discrimen illud Agnatorum & Cognatorum, Agnatorumque privilegium, Justinianus Imp. fustulit. *d. Nov. 118. pr. & c. 4. add. l. 4. C. de lib. praeter.*

17. Nihil etiam interest, Sine sint liberi, an Emancipati? *d. c. 1.* verb. *sive suae potestatis sive sub potestate sit.*

18. Emancipati jure Civili ante per Sui excludabantur; §. 9. *I. de hered. quae ab intest.* Jure tamen Praetorio admittebantur ad successionem, per Bonorum possessionem. *d. §. 9. i. t. ff. & C. und. lib. quae intra annum petenda erat; l. 1. §. 12. ff. de success. Es dict. §. 4. I. de bon. poss.* Nunc vero admittuntur etiam jure Civili.

19. Sed Sui sunt ipso jure heredes. *l. 14. ff. de*

ff. de suis & legit. hereditatemque non agnitam transmittunt ad suos heredes; Emancipati vero demum additione, ideoque hereditatem non agnitam, nisi ad descendentes, non transmittunt. l. 3. C. de jur. delib. l. un. C. de his quae ant. ap. tab. Quae differentia per d. Nov. 118. non videtur sublata.

20. Liberi autem usque adeo Parentibus suis succedunt, ut omnibus non tantum cognatis defuncti collateralibus, sed & Ascendentibus praependantur, eosque plane excludant. *d. c. i.*

21. Sed intelligendum hoc est de illis rebus, quae secundum alias leges patribus non acquiruntur. *d. c. i.*

22. Unde si defunctus in potestate fuerit, & filium reliquerit, peculium *Profectitium* defuncti ad Patrem pertinebit pleno jure: Peculium *Adventitium* pertinet ad Patrem quoad usumfructum; in proprietatem defuncti filius succedit: In peculium *Castrense* & *Quasi castrense*, filius succedit pleno jure; Itemque in bona *Adventitia* quorum *ususfructus patri acquisitus non est*. *Cuj. ad d. Nov. 118.*

23. Duo etiam casus occurrunt, quibus parentes superstites, cum liberis defuncti, ad certam partem, jure singulari admittuntur.

24. Sic i. Pater, qui viva uxore filios emancipavit, admittitur, mortua dein uxore, simul cum liberis defunctae ad virilem portionem bonorum uxoris suae & matris liberorum, sed usufructu tenus. *l. 3. C. de bon. matern.*

II. Conjux superstes inops admittitur cum liberis, ad bona conjugis defuncti locupletis, pro quarta, aut virili, quoad usumfructum. *Nov. 117. c. 5. Auth. Praeterea. C. und. Vir. & Uxor.*

25. Sunt autem liberi vel omnes *Primi*, *Secundi*, vel *ulterioris* gradus; Vel partim *Primi*, partim *Secundi*, *ulteriorisve*.

26. In gradu *Primo* vel *unus* est, vel *plures*.

27. Si *unus*, totam hereditatem nanciscitur.

28. Si *plures*, dividunt hereditatem in *Capita*, i. e. in tot partes, quot sunt personae. *Auth. in successionem. C. de suis & leg. lib.*

29. Quod si ex liberis primi gradus *Nepotes* extent, isti excluduntur; adeo ut licet filius emancipatus sit, nepos vero in potestate retentus, filius tamen praecedat; neque locus amplius sit. *Tit. ff. de Conjungendis cum emancipatio liberis.*

30. In gradu *Secundo* vel *ulteriori*, si omnes sunt ex eodem parente, dividunt similiter hereditatem in *Capita*.

31. Si vero ex diversis sunt parentibus, siue omnes aequali gradu sint, siue quidam remotiores cum proximioribus concurrant, dividunt hereditatem in *Stirpes*, i. e. tantum ex hereditate consequuntur, quantum parens (qui defuncto immediate potuisset succedere) fuisset accepturus, si vixisset. *d. c. 1. §. 6. I. de hered. quae ab intest.*

32. Si partim sint in gradu *Primo*, partim *ulteriori*, illi qui sunt gradu *primo* succedunt in *Capita*, qui vero *ulteriori* similiter in *Stirpes*.

33. In *Capita* autem succeditur, quoties succedentes proprio jure, ex sua persona, veniunt. In *Stirpes* vero, cum veniunt *Jure Repraesentationis*, i. e. ex persona ejus, in cujus jus & locum successerunt.

34. Quod *Jus Repraesentationis* recte describitur, *Jus*, quo intrant filii filiaeque in locum

cum patris & matris praedefunctorum, personamque eorum ita repraesentant, juris fictione, ut tantum ex hereditate capiant, quantum parens si vixisset accepturus fuisset, arg. d. c. 1.

35. Estque Jus hoc Repraesentationis juri Divino, nec non rectae rationi & aequitati conveniens. §. 6. I. de her. quae ab intest. l. 1. §. 4. ff. de suis & legit. hered.

36. Et locum habet in omnibus nepotibus & descendantibus, in infinitum, §. ult. I. de hered. quae ab intest. d. Nov. 118. c. 1, l. 220. §. 3. ff. de V. S.

37. Vera haec sunt, non tantum in liberis natis, sed & postumis; dummodo ante mortem defuncti, de cujus scil. hereditate quaeritur, concepti fuerint, quales pro natis habentur. l. pen. ff. de stat. hom. v. l. 1. §. 8. ff. und. cogn. l. 6. in f. pr. ff. de inj. rupt. irr. test.

38. Quod si post mortem defuncti concepti fuerint, jure nostro excluduntur. v. l. 6. ff. de suis & legit. hered. l. 1. §. 8. 9. ff. und. cogn. §. 8. I. de hered. quae ab intest.

39. Liberis ex justo matrimonio quacsitis aequiparantur Adoptivi (scil. quamdiu constat adoptio, l. pen. C. de adopt. §. 14. I. de hered. quae ab intest.) & proinde patri adoptivo, etiam extraneo, ab intestato succedunt, l. 10. §. 1. C. de Adopt. d. §. 14. l. 5. C. de suis & legit. hered. ejusque ascendentes excludunt. l. 2. §. 6. ad SC. Tert.

40. Legitimati succedunt etiam, sed non eodem modo.

41. Legitimati enim per Oblationem Curiae Patri succedunt, non aliis l. 9. C. de nat. lib. N. 89. c. 4.

42. *Legitimati vero per subsequens Matrimonium, & Rescriptum Principis, indistincte succedunt.* §. 2. *I. de hered. quae ab intest.*

43. *Liberi Naturales, i. e. ex concubina nati, Patri, si habet liberos legitimos, justamve uxorem non succedunt, sed tantum alimenta accipiunt. Si vero nec liberi iusti, nec uxor extat, tunc succedunt in duas uncias, cum matre concubina, in capita, dividendas.* Nov. 89. c. 12. §. 4. 6.

44. *Quae tamen successio ad liberos primi gradus restringitur, ad nepotes autem non extenditur.* l. ult. C. de nat. lib.

45. *Matri vero etiam Illustri, & omnibus per Maternam lineam ascendentibus, succedunt,* l. 5. C. ad SC. Orfit. §. 3. *I. cod. l. 2. 4. 8. ff. und. cogn.*

46. *Spurii seu vulgo quaesiti patri, cum eum demonstrare nequeant, l. 23. ff. de stat. hom. non succedunt, nec alimenta ex ejus hereditate consequuntur.* Nov. 89 c. 12. §. 4. 5.

47. *Matri vero succedunt, etiam cum liberis legitimis; §. 3. I. de SC. Orfit. l. 2. ff. und. cogn. l. 1. §. 2. ff. ad SC. Orfit. Nisi Mater Illustris sit, & alii extent liberi legitimi.* l. pen. C. ad SC. Orfit.

48. *Liberi ex complexibus nefariis, incestis & damnatis, nati, parentibus non succedunt, adeo ut ne quidem alimenta ab iis exigere possint.* Nov. 89. c. ult. Auth. Ex complexu C. de incest. nupt.

49. *Necessaria tamen ad vitam sustentandam suppeditari ipsis debent. c. cum haberet x. qui dux. ux. quam poll. arg. l. 4. ff. de agn. & al. lib. Nov. 12. c. 3.*

50. Ne-

50. Neque enim putandum hoc etiam jure nostro prohibitum esse; *Necessaria* enim ab *Alimentis* diversa sunt. v. l. 5. §. 10. & 12. ff. de agn. & al. lib. jung. Nov. 12. c. 2. & Nov. 89. c. 12. §. 6.

51. Quod si *liberi diversorum Matrimoniorum* fuerint, ex eodem scil. patre sed diversa matre, vel eadem matre diverso autem patre procreati, quoad eos haec servanda est regula; *Communi parenti succedunt communiter, propria parenti soli.* v. l. 4. ff. ad SC. Tert. l. 4. 5. C. de sec. nupt.

52. Exceptio tamen notanda est in iis, quae sponsalium vel nuptiarum jure, vel ex donationibus mortis causa, hereditatibus, legatis, vel fideicommissis praemortui conjugis, superstes lucratus est; In his enim omnibus, prioris conjugii liberi soli succedunt. l. 3. 4. 5. 8. C. de secund. nupt.

53. Liberi *Spiritualis* i. e. ex sacro baptismatis fonte suscepti l. 26. C. de nupt. proprie liberi non sunt, & nusquam ad hereditatem parentum spiritualium vocantur.

54. Quod si defunctus *Descendentes* non relinquat, vocatur ad hereditatem defuncti *Ordo Ascendentium.* Cap. 2.

55. Etsi enim Parentibus non sic liberorum, ut liberis parentum debetur hereditas, propter votum parentum, & naturalem erga liberos charitatem, ratio tamen miserationis parentes ad bona liberorum admittit, & turbato ordine mortalitatis, non minus Parentibus, quam liberis, pie relinqui debet. l. 15. pr. ff. de inoff. test. l. 7. §. 1. ff. si tab. test. null. ext. add. l. 6. pr. ff. de jur. dot. l. 1. ad Timoth. c. 5. v. 4.

56. Succedunt autem *Parentes* liberis suis, sive Pater sive mater sit, sive alii sint *Parentes*, Avus scil. vel Avia, in infinitum. *d. Nov. 118. c. 2. verb. Si pater aut mater aut alii parentes supersint.*

57. Jure antiquo *Mater* ad liberorum hereditatem non admittebatur, sed mutatum hoc est deinceps, per *SC. Tertullianum*, tempore D. Pii, Q. Flavio Tertullo & Lucinio Sacerdote *Coff. A. U. C. 811. post. N. C. 185. factum v. §. 2. I. ad SC. Tert. & l. 2. C. de jur. lib. l. ult. C. ad SC. Tert. v. §. 4. 5. I. eod.* Quoad *Aviam* jus antiquum manebat. Justinianus autem per *d. Nov. 118. c. 2.* differentiam illam sexus in totum sustulit, ita ut nunc *Mater* cum *Patre*, *Avia* cum *Avo*, caeteraeque in gradu ulteriori venientes foeminae cum masculis, aequaliter concurrant.

58. Si plures existant *Ascendentes*, eorumque alii sint in gradu primo, alii secundo vel ulteriori, tunc proximiores remotiores excludunt, *d. C. 2. vers. Si plurimi. Auth. defuncto. C. ad SC. Tertull.* neque *Juri Repraesentationis* hic locus est.

59. Si vero *Ascendentes* eundem gradum habeant, hereditas inter eos dividitur aequaliter. *d. c. 2.*

60. Nec interest fuerint ne liberi in potestate patris, an emancipati, abrogata. *l. ult. C. ad SC. Tert.*

61. Succedunt autem *Ascendentes*, si in utraque linea eodem gradu adsint, & paterni & materni, non in *Capita*, sed secundum *Lineas*; ita ut *Ascendentes Paterni* auferant unum

unum semissem, *Materni* alterum, licet dispari sint numero. *d. c. 2. verb. ut medietatem.*

62. Unde apparet, secundum rationem juris nostri, inter bona *Paterna* & *Materna* distinguendum non esse, ut scil. bona *Paterna* Parentibus paternis, *Materna* maternis deferantur. Cum enim hereditas jubetur dividi æqualiter, certum est dictam distinctionem exclusam esse.

63. Et quidem hæc adeo procedunt, ut *Parentes omnibus ex latere cognatis præponantur. Exceptis solis Fratribus & Sororibus ex utroque parente defuncto conjunctis. d. c. 2.*

64. Qui si extent, una cum Parentibus, ad hereditatem fratris vel sororis, æqualiter admittuntur. *d. c. 2.*

65. Arogato jure antiquo, quo Fratres excluderent Parentes. *l. ult. C. comm. de success. l. 4. C. de bon. quæ lib.*

66. Concurrentibus autem Fratribus Sororibusque cum Parentibus, dividenda est hereditas in *Capita*, pro numero personarum, ut tantum quisque Fratrum Sororumque percipiat, quantum Parentes singuli, sive unus extiterit, sive plures; *d. c. 2. vers. Si vero. Secus ac eo casu cum parentes soli sunt.*

67. Neque solum *Parentum* nomine quibuscum concurrunt, *Patrem* & *Matrem*, sed & reliquos ascendentes *proximos* intelligimus *d. c. 2. add. l. 51. ff. de V. S.*

68. Admittuntur autem cum Ascendentibus Fratres & Sorores, non tantum quoad proprietatem, sed & usumfructum; Ut Pater, licet in aliis filii bonis adventitiis usumfructum habeat, *l. 6. c. de bon. quæ lib. in eo tamen, quod*

quod ex hereditate fratris filius consequitur, usumfructum minime acquirat, sed pleno jure hoc filio cedat. *d. c. 2. v. Nullum usum.*

69. Quod si cum *Ascendentibus* inveniantur *Fratres germani*, aliorumque *germanorum defunctorum liberi*, hi per *d. Nov. 118. c. 23. v. Si autem.* Nullo modo ad hereditatem defuncti admittuntur: Per *Nov. 127. c. 1.* autem simul cum praedictis personis, ad hereditatem ejus, vocantur.

70. Et quidem ita, ut quantum ad Parentes & Fratres attinet hereditas dividatur *in Capita*, quantum ad hos liberos vero *in Stirpes*, quia veniunt jure repraesentationis *d. c. 1.*

71. Si vero cum parentibus nulli Fratres vivi, sed defunctorum filii soli concurrunt, a Parentibus excludi videntur. Nulla enim lege vocantur, & jus repraesentationis fratrum filiis non aliter competit, quam si concurrant cum propriis *Thiis. d. Nov. 118. c. 3. v. Sed & ipsis.*

72. Similiter & quidem multo magis, si eum Parentibus inveniantur fratrum utrimque conjunctorum *nepotes*, isti per Parentes excluduntur.

73. Sed si dubium sit, an parens, an filius prior mortuus sit, si forte naufragio, vel quo alio modo simul perierint; Quid ratione successionis statuendum? Hoc casu distinguendum est: An filius pubes fuerit an impubes? Si pubes patri supervixisse praesumitur, si impubes contra. *v. l. 9. §. ult. l. 22. l. 23. ff. de reb. dub.*

74. Quoad Parentes *Adoptivos* notanda est differentia.

75. Sunt

75. Sunt enim vel *Adoptantes*, vel *Arrogantes*: & *Adoptantes* vel *Extranei*, vel *Ascendentes*.

76. Si parens *Adoptivus Extraneus* est, quia hoc casu jura Patris Naturalis minime dissolvuntur, nec quicquam ad patrem, ad optivum transit, filio non succedit. §. 2. *I. de adopt.*

77. Si vero ex numero *Ascendentium* est, quia tunc effectus patriae potestatis tolluntur & in adoptantem transferuntur, adeo ut is filius naturali patri amplius non succedat, sed ad solum adoptantem respicere dicatur, *l. pen. pr. C. de adopt.* ad hereditatem filii admittendus est.

78. Quoad patrem *Arrogantem* interest, num arrogatus filius decedat *impubes*? & tunc ejus cognati, ex cautione de bonis restituendis, praeferuntur *Arrogatori*. §. 3. *I. de adopt.*

79. An vero *pubes*? & quidem sine liberis: & tunc pater arrogator succedit. §. 2. *I. de acq. per arrog.*

80. Si tamen extent fratres & sorores utrimque conjuncti, hi cum patre arrogatore secundum ante dicta succedunt *in Capita*.

81. Liberis *Legitimatis* per *Oblationem Curiae* Pater succedit; vid. *l. 9. C. de Nat. Lib. N. 89. c. 4.* per *Subsequens Matrimonium* & *Rescriptum Principis* vero etiam alii *Ascendentes* vid. *N. 89. c. 8. pr. c. 9. pr. §. 1.*

82. Parentes *Naturales* eadem ratione, qui liberi ad eorum vocantur hereditatem, veniunt ad bona liberorum. *Nov. 89. c. 13.*

83. Si igitur filius ex concubinato natus fuerit, & reliquerit legitimos descendentes vel justam uxorem, pater ab ejus hereditate

excluditur, casu necessitatis tamen alendus; Descendentibus vero, vel uxore non extante, admittitur ad duas uncias.

84. Ratione matris autem; aliorumque in linea materna ascendentium, sic non distinguitur. v. l. 2. 4. ff. und. cogn.

85. Quod si liberi naturales fuerint legitimi, tum etiam pater ipsis aequali ac aliis legitime natis succedit; Quia rediguntur in patriam potestatem: ita ut à legitimis in tantum non differant. arg. §. 2. de her. quae ab intest. Nov. 72. c. 2.

86. Si liberi *Spurii* fuerint, pater utpote jure incertus, §. 4. l. de success. cogn. ipsis succedere nequit; l. 4. ff. und. cogn. Mater vero (non etiam illustris) alique ascendentis per maternam lineam, ad eorum hereditatem admittuntur; d. l. 4. l. 2. eod. junct. l. 5. C. ad SC. Orfit. quia semper certa est. l. 5. ff. de in jus voc.

87. Incestuosus, adulterinus, aliisque ex damnato legibus complexu natis, parentes nulli, siue paterni, siue materni, succedere possunt, indigni scil. parentum nomine. arg. Auth. ex complexu. C. de incest. nupt. Nov. 89. c. ult.

88. Bona itaque eorum si descendentibus non reliquerint, fisco applicantur; ita tamen ut casu necessitatis pater ex iis alendus sit. arg. Auth. Inestas C. de incest. nupt.

89. Parentes *Spirituales* liberis spiritualibus non succedunt, uti nec isti dictis parentibus, nulla enim hac de re invenitur legis dispositio.

Cap. 3. 90. Si vero defunctus neque Descendentes neque Ascendentes reliquerit, locus fit *Ordini Collateralium*. d. Nov. 118. c. 3.

91. Et

91. Et *primi* quidem ad hereditatem defuncti vocantur *Fratres* & *Sorores*, *Germani*, seu ex eodem patre & eadem matre nati d. c. 3. pr.

92. Optima sane ratione: aequissimum enim videtur, ut Parentibus deficientibus, bona defuncti concedantur eorum liberis; ita enim defunctis refertur gratia in personis liberorum, qui pars quasi sunt parentum, & quibus si viverent parentes maxime relinqui vellent.

93. Excludunt itaque *Fratres* utrimque conjuncti defuncti patruos & amitas, avunculos & materteras; similiter uti & apud *Israëlitas* cautum erat. Num. 27. v. 9. 10.

94. Nec non fratres & sorores *consanguineos* & *uterinos*. d. c. 3. v. 3. ex diverso.

95. Abrogato jure antiquo, quo post suos hereditas deferebatur *agnatis*, & proinde etiam simul *consanguineis*. §. 1. I. de leg. agn. success. l. 1. C. de leg. her.

96. Si defunctus relinquat *Fratres* *Sorores*ve *germanos*, & defunctorum germanorum filios, hi ad defuncti hereditatem cum de patre & matre *thiis*, masculis & foeminis admittuntur, *Jure Repraesentationis*; ita ut *Fratrū*, respectu divisio fiat in *Capita*, liberorum vero in *Stirpes*. d. Nov. 118. c. 3. v. Si autem.

97. Quod jus *Repraesentationis* *Fratrū* *filii* olim non competebat, cum *Lex XII. Tabb.* jure agnationis tantum vocaret proximum. §. 1. 5. I. de leg. agn. succ.

98. Sunt autem *Thii* de patre & matre, patris & matris fratres sororesque, patruus & amita, avunculus & matertera; §. 3. I. de grad. cogn. quos *Graeci* *Δεῖς* vocarunt, d. §. 3. quasi divinos, & propter aetatem majorem & gradus superioritatem colendos. 99.

99. Quod si *fratrum utrimque conjunctorum filii soli inveniantur*, neque cum Thiis paternis vel maternis concurrant, hoc casu hereditatem defuncti non in stirpes dividunt, sed *Capita. l. 2. §. 2. ff. de suis & leg. her. l. 14. §. 1. in f. C. de legit. her.*

100. Cessat enim hoc casu *Jus-Repraesentationis*, quod in hoc ordine *fratrum filii* tantum concessum, cum concurrunt cum propriis *ibiis*; *d. c. 3. v. Sed & ipsis*. Et veniunt jure proximitatis ex propria quisque persona.

101. Diversa ratio est quando concurrunt cum Thiis; Isti enim cum gradu praecedant, in totum eos excluderent, nisi privilegium repraesentationis ipsis datum fuisset; Quod privilegium ne vergeret in Thiorum injuriam, ita limitandum fuit, ne plus auferrent plures, quam parens eorum, cujus personam induunt; obtinere potuisset.

102. Quam sententiam à multis impugnata, expressa constitutione confirmavit Carolus V. Imp. A. C. 1519. v. Forster. *de Success. ab int. L. 8. C. 3.*

103. Quae de *filiis fratrum* dicimus, eadem de *filiis sororum* intelligenda sunt.

104. Olim quidem hi tanquam *cognati*, per istos tanquam *agnatos*, à *patrui* hereditate excludebantur. *§. 3. l. de legit. agn. succ.* Sed differentia illa agnatorum & cognatorum sublata est. *d. Nov. 118. c. 4.*

105. Si *defunctus reliquerit fratris germani praedefuncti filios*, & *fratrem consanguineum vel uterinum*, tunc filii isti excludunt Thios, gradu licet proximiores; jure scil. repraesentationis: Quo sicut pater eorum, si viveret, prae-

pone-

poneretur fratribus ab uno latere conjunctis, ita & filii patrem repraesentantes eisdem praeponuntur. *d. Nov. 118. c. 3. v. Unde consequens.*

106. Si, fratribus omnibus defunctis, extent utrinque conjunctorum, & consanguineorum, vel uterinorum filii, ad defuncti hereditatem jure proximitatis simul videntur admittendi.

107. Jure enim repraesentationis gaudent tantum fratrum germanorum filii, cum concurrunt cum suis Thiis. *d. c. 3. v. Sed ipsis.*

108. Si defunctus reliquerit patruos, avunculos, amitas & materteras, & fratrum vel sororum liberos, omnes pariter admittendi videntur: Sunt enim omnes aequaliter gradu tertio defuncto conjuncti; nec filiis fratrum hoc casu jus repraesentationis concessum invenitur.

109. Deficientibus Fratribus Germanis eorumque filiis, succedunt fratres consanguinei & uterini. *d. c. 3. v. His non existentibus.*

110. Et si ex iis praemortuus forte aliquis reliquerit filios, hi perinde ut in germanorum filiis dictum, jure repraesentationis cum Thiis admittendi sunt.

111. Adeo ut non extantibus fratrum germanorum filiis, nepotes eorum Fratres Consanguinei & Uterini etiam excludant. Jus repraesentationis enim tantum datum est fratrum filiis. *d. c. 3. v. sed & ipsis.* non vero nepotibus.

112. Si nec fratres ex uno latere conjuncti, nec horum filii extent, deinceps omnes à latere venientes, tam foeminae quam masculi, tam cognati quam agnati, tam ex uno quam ex utroque latere conjuncti, tam ascendentes quam descendentes, admittuntur, secun-

dum gradus praerogativam, ut viciniore relinquitur praepositum; Et si ejusdem gradus sint, omnes concurrant, divisa hereditate in Capita. d. Nov. 118. c. 3. §. 1.

113. Admittuntur autem etiam ultra gradum decimum in infinitum, dummodo sufficientibus argumentis cognationis seriem demonstrare possint. d. §. 1. verb. omnes deinceps. l. 2. §. 1. ff. de suis Et leg.

114. Cum jure Praetorio antiquo cognati isti solum admitterentur, qui usque ad gradum sextum cognationis sunt, & ex septimo sobrino sobrinaque nati nataeve. §. 5. l. de success. cogn.

115. Arrogati, cum etiam post constitutionem Imp. in l. pen. §. ult. C. de adopt. nanciscantur jura familiae, sibi invicem si plures sunt, succedunt. Dummodo arrogatus intra libertatem non decesserit. v. §. 3. l. de adopt.

116. Adoptivi tum demum sibi invicem succedunt, cum adoptati sunt ab aliquo ascendentium. l. pen. pr. Et §. 1. C. de adopt.

117. Fratres Legitimati per subsequens Matrimonium fratribus aliisve agnatis succedunt; Idem est si legitimati sint per Rescriptum Principis. Nov. 89. c. 8. pr. c. 9. §. 1. Non vero si per Oblationem Curiae. d. Nov. c. 4.

118. Fratres Naturales ex diversis concubinis nati sibi non succedunt. arg. l. 5. ff. de in jus voc. l. 23. ff. de stat. hom.

119. Naturales vero ex eadem concubina, sive eodem, sive diverso patre, nati, sibi invicem succedunt, jure cognationis. l. 2. l. 4. ff. und. cogn.

120. Idem de Spuriis seu vulgo quaesitis dicendum

cendum videtur; Ut scil. diversis matribus, eodem patre genitis, mutuum succedendi jus denegetur: Diversis vero patribus, eadem matre natis, concedatur. *d. l. 2. 4. ff. und. cogn.*

121. *Incestuosi* aliive ex complexibus nefariis nati, nec *fratres* nec *consobrini* vocantur, quia liberorum nomine indigni censentur. *Nov. 89. c. 15.* Et proinde nec ipsi cognationis jure aliis, nec alii ipsis, succedere possunt.

122. *Affinitatis* jure successio non conceditur. *l. 7. C. comm. de success. l. 3. l. 5. C. eod.*

123. Nullis itaque extantibus neque *Agnatis* neque *Cognatis*, bona olim *Fiscus* occupabat; Sed deinceps *Prætor* ex humanitate introduxit: quantum quasi succedendi ordinem, nempe *Conjugum. t. t. ff. und. vir. & ux. §. 2. l. de bon. poss.* Si modo legitimum fuerit matrimonium, & ad mortem conjunctum. *l. un. pr. §. 1. ff. d. t.* Quod jus per *Theod. & Valent.* confirmatum est. *l. un. C. und. vir. & ux.*

124. Sunt etiam *Collegia* quaedam, quibus hereditas defuncti conceditur, v. t. *C. de hereditatibus Decurionum, Naviculariorum, Cohortatium, Militum, & Fabricensium.* & nonnulli alii, qui *Fisco* praeferuntur. v. *l. un. C. si lib. Imp. Soc. Auth. Omnes peregrini. C. comm. de success. l. 20. C. de Ep. & Cler. Nov. 131. c. 13. in f. Nov. 123. c. 38.*

125. Tandem privato herede nullo existente, bona ut vacantia *Fisco* applicantur, jure *Regalium.* *l. 1. l. 4. C. de bon. vac.*

126. Modo intra quadriennium, ex quo certum esse coepit nullum successorem extare, & *fisco* agnoscantur. *l. 1. §. 2. ff. de jur. fisc. l. 10. ff. de div. temp. praescri.*

127. Quod

127. Quod per *l. un. C. de Caduc. toll.* ubi tantum modi quidam, quibus fiunt caduca tolluntur; minime mutatum est.

128. Fiscus tamen creditoribus, utpote de damno vitando certantibus, satisfacit. *l. 11. ff. de jur. fisc.* sed ultra quantitatem bonorum non tenetur. arg: *l. 1. §. 1. ff. de jur. fisc.* Licet inventarium non confecerit.

129. *Pactis* jure nostro non defertur hereditas: Pacta enim de hereditate viventis, tanquam bonis moribus contraria, cum votum inducant captandae mortis alienae, & libertatem testandi restringant, improbata sunt. *l. 15. l. 19. l. ult. C. de pact. l. 5. C. de pact. convo. l. 4. C. de inut. stip.*

T I T. X I V.

De Obligationibus.

1. **A**ctum adhuc est de *Hereditatibus*; tum quae *ex Testamento*, tum quae *ab Intestato* heredibus obveniunt; Sequitur de *Obligationibus*.

2. Recte enim *Obligationes* ad secundum Juris Objectum, quod de *Rebus* agit, referuntur. *tit. I. de reb. corp. & incorp. l. 49. ff. de V. S.*

3. Est autem *Obligatio*, *Vinculum*, quo adstringitur ad aliquid dandum, faciendum vel praestandum. *pr. l. h. t. junct. §. 1. l. de Exc. l. 95. §. 4. ff. de solut. l. 3. ff. h. t.*

4. Estque vel *Mere Naturalis*, vel *Mere Civilis*; vel *Mixta*. v. *Diff. N. 1. de Caus. Obl. c. 4. §. 4. & seqq.*

5. *Obligatio Mere Naturalis* est *vinculum*
requi-

aequitatis, quo ita adstringimur ad aliquid dandum; vel faciendum, ut nulla eo nomine sit actio jure Civili. v. l. 95. §. 4. ff. de solut. l. 84. §. 1. ff. de R. J.

6. Eaque non male subdividitur, ut si vel *Efficax*, vel *Inefficax*, seu ut alii loquuntur; *Plenior*, vel *Minus plena*.

7. *Inefficax* est, quae Juris Civilis auxilio fere destituitur: Talis est I. Obligatio ad *avtodoxa* & gratitudinem. l. 25. §. 11. ff. de her. pet.

II. Obligatio ex Testamento minus solenni; nec non ad integra legata praestanda; l. 5. §. 15. ff. de den. int. Vir. & Ux. v. supr. ad t. de testam. ord. §. 32.

III. Obligatio pupilli pubertati proximi; v. l. 1. f. ff. de nov. l. 25. §. 1. ff. quand. dies leg. ced. junct. l. 41. ff. de cond. indeb. l. 59. ff. de O. & A. l. 127. ff. de V. O. Et similes:

8. *Efficax* vero est, quae eosdem fere effectus habet, quibus Obligatio mixta: Sola Actione excepta, quam non producit.

9. Potest enim tale Naturale debitum, cum quovis alio ex conventionem descendenti, compensari; l. 6. ff. de compens. Potest constitui; l. 1. §. pen. ff. de const. pec. Potest novari; l. 1. in f. ff. de novat. Possunt ei fidejussores & pignora accedere; §. 1. I. de fidei. l. 5. ff. de pign. Non potest denique Naturale debitum per errorem facti solutum repeti. l. 10. ff. de O. & A. l. 19. ff. de cond. indeb. l. 3. §. 7. ff. quod quisque jur. l. 7. §. 17. ff. ad L. Falcid. l. 3. C. de usur.

10. Obligatio Mere Civilis est Vinculum meri Juris Civilis, quo quis ita tenetur, ut summo jure in eum sit actio, quae tamen Jure Practorio per exceptionem infirmari possit. v. l. 3. §.

1. ff. de const. pec. l. 112. ff. de R. J.

11. Talis obligatio est, si quis metu coactus, aut errore lapsus, aliquid promiserit; ut & si, post constitutam obligationem, debitor cum creditore pactus sit, ne à se petatur.

§. 1. & seqq. I. de Except.

pr. h. t. 12. Mixta Obligatio, seu Naturalis & Civilis simul, est vinculum & Aequitatis, & Juris Civilis, quo quis ita adstringitur ut Actio efficax in eum detur; seu Juris vinculum, quo necessitate adstringimur alicujus rei solvendae, secundum nostrae Civitatis jura pr. I. h. t.

§. 1. 13. Obligationes Mixtae sunt vel Civiles, vel Praetoriae: Civiles sunt, quae aut Legibus constitutae, aut certo Jure Civili comprobatae sunt; Praetoriae, quas Praetor ex sua Jurisdictione constituit. §. 1. I. h. t.

§. 2. 14. Oriuntur autem Obligationes Mixtae, aut ex Contractu, aut Quasi ex contractu, aut ex Maleficio, aut Quasi ex Maleficio. §. 2. I. h. t. l. 1. ff. de O. & A.

15. Suntque hi quatuor ordinarii fontes Obligationum.

16. Sed aliquando Obligationes proprio jure oriuntur ex variis causarum figuris, l. 1. ff. de O. & A. ex mera Aequitate. v. l. 32. ff. de reb. cred. l. 3. §. 3. ad exhib. §. 29. I. de R. D.

17. Et primum quidem subjicitur de Contractibus; Quos ut accuratius intelligamus, de Pactis quaedam praemittenda sunt.

18. Pactum, seu Conventio, est duorum plurimorum in idem placitum consensus. l. 1. §. 2. ff. de pact. l. 3. ff. de pollic.

19. Estque Nudum, vel Non nudum. l. 7. §. 1. 2. & 4. ff. de pact. l. 10. C. cod. l. 15. ff. de praeser. verb.

20. Pa-

20. *Pactum Nudum* (quod sic dicitur, quia solum pactum est, nihil amplius, l. 23. C. de pign.) est, quod in nudis placiti & conventionis finibus subsistit, nec certum nomen habens, nec ullam obligandi causam praeter conventionem. d. l. 7. §. 1. 2. 4. ff. de pact. l. 27. C. de locat.

21. Quod Naturalem producit obligationem & Exceptionem, non Actionem. d. l. 7. §. 4. ff. l. 10. l. 21. l. 28. C. de pact. l. 1. C. de pact. conv.

22. Nisi I. Pactum confirmatum sit, vel Jure Civili (Quod in specie *Legitimum* dicitur, l. 6. ff. de pact.) uti *Pactum Donationis*, l. 35. §. 5. C. de don. §. 2. I. eod. item quo *Dos* constituitur; l. 6. C. de jur. dot. Vel Jure Praetorio, uti *Constitutum* & *Conventio de Pignore*. l. 1. pr. ff. de pec. const. l. 17. §. 2. ff. de pact. l. 1. ff. de pign. act.

23. Vel II. Contractibus bonae fidei in continenti adjectum: Quod ipsam Actionem ex contractu descendente format, l. 7. §. 5. ff. de pact. l. 13. C. eod.

24. *Pactum Non nudum* (quod & alii *Vestitum* vocant) uno nomine recte dicitur *Contractus*.

25. Est autem *Contractus* (verus scil. de *Quasi Contractu* sequitur infr. t. 28.) *conventio habens speciale nomen, vel eo deficiente civilem causam obligandi*. l. 7. §. 1. 2. ff. de pact. l. 1. ff. de Aestimato. v. Diss. N. 2. de C. O. c. 2.

26. Ex qua de descriptione Principalis *Contractuum* divisio, quod scil. vel *Nominati* sint, vel *Innominati*, simul intelligitur.

27. *Contractus Nominati sunt, qui speciale nomen habent; l. 7. §. 1. ff. de pact. tanquam signum certae formae & Actionis.*

28. *Nomen enim Obligationem & Actionem non producit; sed acceperunt hae Conventiones propter frequentem usum certum nomen, ut natura earum, etiam si nihil specialiter dictum sit, ex solo nomine satis intelligatur: Qualis est Emptio Venditio, Locatio Conductio, similesque d. l. 7. §. 1.*

29. *Contractus Innominati sunt, qui speciale nomen non habent, sed Civilem causam Obligandi, d. l. 7. §. 1. & ad quatuor summa genera referri possunt; I. Do ut des; II. Do ut facias, III. Facio ut des; IV. Facio ut facias. d. l. 7. §. 2. l. 5. ff. de praesc. Verb.*

30. *In quibus Causa non finalem seu impellentem, quae in omnibus pactis intercedit, significat, sed dationem vel factum, i. e. implementum ab altera parte praestitum, ea lege, ut alter similiter det, vel faciat. d. l. 7. §. 2. ff. de pact.*

31. *Ut adeo inter Contractus Nominatos & Innominatos, non una sit differentia; Nam I. Contractus Nominati certum nomen habent, Actionemque ejusdem Nominis producant; Contractus Innominati non speciale nomen sed Causam habent, Actionemque pariunt Praescriptis verbis. l. 2. l. 17. §. ult. l. 24. pr. ff. de P. V. v. Diff. N. 11. de C. O. c. 2. §. 36. 37. Et v. c. 1. §. 2. Et seqq. c. 2. §. 23.*

32. *II. Perfecto Contractu Nominato, alteri, invito altero, à contractu non licet recedere; l. 5. C. de O. Et A. In Contractibus Innominatis poenitentiae locus est. l. 5. §. 1, ff. de*

ff. de praeser. verb. t. t. ff. de cond. caus. dat. caus. non sec.

33. III. *Contractus Innominati* omnes *dationem* vel *factum* requirunt; *Nominati* vero perficiuntur, aut *Re*, aut *Verbis*, aut *Literis*, aut *Consensu*. §. ult. I. h. t.

34. Licet enim in omni *Contractu Consensus* sit necessarius, l. 1. §. 3. *ff. de pact.* quidam tamen praeter *Consensum* requirunt *Rei traditionem*; Quidam *Verba*; quidam *Literas*; quidam praeter *Consensum* nihil desiderant, sed solo *Consensu* perficiuntur. t. I. de Obl. ex consens.

T I T. XV.

Quibus modis Re contrah. Oblig.

I. **C**ontractus, qui *Re* perficiuntur, seu praeter *Consensum* rei *traditionem* requirunt, sunt quatuor, *Mutuum*, *Commodatum*, *Depositum*, *Pignus*.

2. *Mutuum* est *Contractus Realis*, quo res fun- pr. h. t.
gibiles, seu pondere numero & mensura constan-
tes, ita dantur alicui, ut ejus fiant, ea lege, Ut
is quandoque reposcenti creditori tantundem ex eo-
dem genere reddat. pr. I. h. t.

3. *Mutuum* est *contractus Realis*; *Mutuum* proinde esse non potest, nisi pecunia proficiscatur, i. e. nisi res fungibilis tradatur. l. 2. §.

3. *ff. de reb. cred.*

4. Adeo ut *Obligatio*, ultra quam datum est, contrahi nequeat. v. l. 11. §. 1. *ff. cod.*

5. Licet fictio brevis manus admissa sit. v. l. 9. §. ult. l. 11. l. 15. *ff. de reb. cred.*

6. Mutui datio autem in iis rebus consistit, quae pondere, numero, mensurave constant; Veluti vino, oleo, frumento, pecunia numerata, aere, argento, auro. pr. l. h.

7. Quae res pondere, numero, & mensura, constare dicuntur, quia ex certo pondere, numero, & mensura aestimantur, & hoc modo sunt in commercio, ut iis in creditum ire possimus. l. 2. §. 1. ff. de reb. cred.

8. Neque enim omnes res, quae appendi, numerari possunt, pondere numero & mensura constare dicuntur; Alioqui nihil ferre esset, in quo mutuum non consisteret. Ut adeo aliud sit pondus, numerum, mensuram, habere, aliud pondere, numero, mensura, constare.

9. Dantur autem hae res ita, ut accipientium fiant; pr. l. h. l. 1. §. 2. ff. de O. & A. l. 2. ff. de reb. cred. & proinde dominium earum in accipientem transferatur.

10. Dantur ea conditione, ut tantundem in eodem genere (non idem in specie) ejusdem bonitatis & qualitatis reddatur. d. pr. l. h. l. 2. ff. de reb. cred.

11. Quod & per se intelligitur, licet expresse dictum non sit, ut ejusdem qualitatis res reddatur. l. 3. ff. de reb. cred.

12. Pro nummis tamen aureis reddi possunt argentei, neque aliud pro alio reddi censetur, quia in nummis non tam corpus seu substantia inspicitur, quam valor & aestimatio; l. 1. ff. de cont. emt. Nisi creditor ex ea re damnum aliquod passurus sit. l. 99. ff. de solut.

13. Unde etiam, si moneta mutata sit, tem-

tempus contractus maxime spectandum esse manifestum est, arg. l. 3. ff. de reb. cred. sive bonitas monetæ intrinseca mutata sit, sive extrinseca.

14. Quod si autem idem genus restitui nequeat, solvenda est aestimatio. vid. l. 22. ff. de reb. cred.

15. Actio ex hoc contractu nascitur Mutui, l. 5. C. quib. non obl. long. temp. præscr. seu Certi Condictio. pr. in f. l. h. t.

16. Quæ est Actio Personalis, stricti Juris, quæ datur Mutuum danti, seu Creditori, contra Mutuum accipientem, seu Debitorem, ad tantundem ejusdem generis & bonitatis reddendum. d. pr. l. h. t. l. 2. l. 3. ff. de reb. cred.

17. Habet quidem indebiti solutio similitudinem quandam cum Mutuo, producitque actionem, quæ vocatur Condictio Indebiti; §. 1. l. h. t. §. 6. l. de Oblig. quæ quas. ex cont. nasc. Verus tamen contractus non est, sed quasi talis; d. §. 6. Qui enim solvendi animo dat, magis vult negotium distrabere, quam contrahere. d. §. 1. in f.

18. Commodatum est Contractus Realis, quo §. 2. res, sive mobilis, sive immobilis, l. 1. §. 1. ff. commod. l. 17. pr. ff. de præscr. verb. alicui, certo modo, gratis (si enim merces intercedit est Locatio Conductio) utenda datur, ea conditione, ut eadem in specie reddatur.

19. Qui contractus à Mutuo longe distat; 1. Mutuum enim consistit in rebus fungibilibus quæ usu consumuntur; Commodatum non item. l. 3. §. ult. l. 4. ff. commod.

II. In Mutuo transfertur dominium; in Commodato non transfertur. §. 2. l. h. t.

III. In *Mutuo* restituitur idem in genere; in *Commodato* eadem species. d. §. 2.

IV. Quod *Mutuo* datur, si pereat, perit damno mutuatarii; Res enim perit suo domino, l. 9. c. de pign. act. & genus interire nequit: l. 11. C. si cert. pet. Sed si res *commodata* perierit, videndum an dolo, an casu, an culpa perierit; d. §. 2. Uti deinceps dicetur.

20. Oritur ex hoc contractu *Actio Commodati*, quae duplex est *Directa*, & *Contraria*. d. §. 2. I. h. t.

21. *Actio Commodati Directa* est *Actio Personalis*, bonae fidei, quae datur *Commodanti*, contra *Commodatarium*; ad rem finito usu restituendam.

22. *Actio Commodati Contraria* vero, quae *Commodatario* datur, contra *Commodantem*, ad hoc ut servetur *indemnitas*. v. l. 18. §. 2. l. pen. ff. h. t.

23. Debet autem *Commodatarius* exactissimam diligentiam custodiendae rei praestare; Non enim sufficit tantam diligentiam adhibuisse; quantam suis rebus adhibere solitus est, si modo alius diligentior poterat eam rem custodire: §. 2. I. h. t. Sed de casu fortuito non tenetur. d. §. 2.

24. Cum autem *Doli*, *Casus fortuiti*, & *culpa* eorumque praestationis, in jure nostro, plurimisque contractibus, saepissime fiat mentio; de iis hic quaedam subjicienda sunt.

25. *Dolus* malus est omnis calliditas, fallacia, machinatio, ad decipiendum; fallendum, circumveniendum alterum adhibita. l. 1. §. 2. ff. de dol. mal.

26. *Dolus* praestatur in omni contractu, l.

5. §. 2. ff. commod. l. 23. ff. de R. J. i. e. damnum dolo datum in omni contractu refarciendum est.

27. Adeo, ut ne quidem conveniri possit, ne dolus praestetur; l. 23. ff. de R. J. l. 1. §. 7. ff. depos. l. 27. §. 3. 4. ff. de pact. Est enim talis conventio bonis moribus contraria, invitaeque contrahentes ad delinquendum.

28. Casus fortuitus est, omne id, quod humano capto praevideri non potest, aut cui praevisto non potest resisti. l. 18. ff. commod. l. 15. §. 2. ff. locat. l. 6. C. de pign. act. l. 1. §. 4. ff. de O. & A. l. 2. §. 7. ff. de adm. rer. ad Civ.

29. Casus fortuitus praestatur in nullo contractu d. l. 23. de R. J. l. 6. C. de pign. act.

30. Nisi mora praecesserit, aut debitor rei periculum seu casum in se susceperit. d. l. 23. ff. de R. J.

31. Mora enim perpetuat obligationem, ut si res post moram perierit debitor perpetuo teneatur, ac si res adhuc extaret; l. 23. ff. de V. O. l. 82. §. 1. l. 91. §. 3. eod. Pactumque adjectum dat legem contractui, l. 1. §. 35. ff. depos. l. 23. ff. de R. J. l. 1. C. depos.

32. Culpa est omne factum inconsultum, quo alteri nocetur injuria. arg. l. 31. ff. ad L. Aquil. l. 91. pr. ff. de V. O. add. l. 2. §. 5. ff. de O. & A. l. 72. ff. pro soc. l. 213. §. ult. ff. de V. S.

33. Estque triplex, Lata v. l. 123. §. 1. ff. d. V. S. l. 22. §. 3. ad SC. Treb. l. 20. C. de Neg. gest. Levis, d. l. 22. §. 3. ff. ad SC. Treb. l. 20. C. de Neg. gest. & Levissima, v. l. 44. ff. ad L. Aquil. Quemadmodum enim Diligentia, sic & Negligentia est Magna, major, maxima.

34. *Culpa Lata* est, *omissio ejus diligentiae*, quam omnes homines rebus suis adhibere solent; seu non facere id, quod etiam negligentissimus faceret. l. 213. §. 1. ff. de V. S. l. 32. ff. depos. l. pen. §. 2. ff. de jur. & fact. ign.

35. *Levis Culpa* est *omissio ejus diligentiae*, quam hominum natura desiderat, & quam vulgo homines frugi suis rebus adhibere soliti sunt. arg. l. 32. ff. depos. l. 1. §. 4. ff. de O. & A. l. 25. §. 16. ff. fam. ercisc. l. 1. ff. de tut. & rat. dist.

36. *Levissima* est *omissio ejus diligentiae*, quam vigilantissimus quisque paterfam. suis rebus adhibet. l. 18. ff. commod. l. 1. §. 4. ff. de O. & A. l. 3. ff. de peric. & comm. rei vend. §. 1. l. de Obl. quae quas. ex cont.

37. *Lata Culpa*, aequae ac *Dolus*, praestatur in omni contractu.

38. Licet enim *Dolus* proprie non sit. l. 22. §. 3. ad SC. Treb. l. 7. ff. ad L. Corn. de sicar. l. 20. C. de neg. gest. l. 7. C. arbit. tutel. prope fraudem tamen ac dolum accedit; l. 29. ff. mand. l. 7. §. 1. ff. de susp. tut. Et hinc in civilibus, v. l. 32. ff. depos. l. 226. ff. de V. S. l. 5. §. 15. ut in possess. legat. l. 1. §. 5. ff. de O. & A. etiam famosis, pro dolo habetur. l. 11. §. ult. ff. de his qui not. infam. in f. l. 7. §. 1. de susp. tut. l. 1. §. 2. si is qui test. lib.

39. Non vero in criminalibus; l. 7. ff. ad L. Corn. de sic. nisi forte res sit mali exempli. l. 3. §. 2. d. t. l. 38. §. 5. ff. de poen.

40. In quibusdam autem contractibus tantum *Dolus* & *Lata culpa*, in quibusdam etiam *Levis*, in quibusdam insuper & *Levissima* praestatur. Sequentes proinde Regulae notandae sunt.

41. I. In quibus contractibus utilitas solius dantis est, nulla accipientis (ut in Deposito) praestatur tantum Dolus & Lata Culpa.

II. In quibus utilitas est Utriusque (uti in Emptione Venditione, Locatione Conductione) praestatur Dolus, Culpa Lata, & Levis.

III. In quibus versatur utilitas solius Accipientis (utiplerumque in Commodato) praestatur Culpa etiam Levissima. v. l. 5. §. 2. ff. Commod. l. 10. §. 1. l. 18. ff. eod. l. 31. circ. fin. ff. locat. l. 23. ff. d. R. §.

42. Nisi aliud convenerit; d. l. 23. de R. §. d. l. 5. §. 2. Vel speciali ratione quaedam causae exceptae sint.

43. Sic enim qui Precario rogavit & Agri-
mensor dolum tantum ac latam culpam praestant:
l. 8. §. 3. ff. de precar. l. 1. §. 1. ff. si mens.
fals. mod. Tutor & Curator etiam culpam levem;
l. 1. ff. de tut. & rat. dist. l. 7. C. arb. tut.
Depositarius qui se deposito obtulit, Negotiorum
gestor, & Mandatarius, culpam etiam levissi-
mam. l. 1. §. 35. ff. depos. l. 11. ff. de neg.
gest. §. 1. I. de Obl. quae quas. ex cont. l. 23.
ff. de R. §. l. 13. l. 21. C. mand.

44. Depositum est Contractus Realis, quo quis §. 3.
alicui rem mobilem, gratis, custodiendam tradit.
l. 1. ff. depos. §. 3. I. b. t.

45. Est autem Depositum duplex, Depositum
in specie sic dictum, & Sequestratio; quae est
Depositum rei litigiosae. l. 5. §. 1. & seq. l. 17.
ff. depos.

46. Depositum in specie sic dictum est vel Sim-
plex, vel Miserabile; quod scil. incendii, tumultus,
ruinae, naufragii causa deponitur. l. 1. §. 1. ff. b. t.

47. Sequestratio etiam duplex est; Volunta-

ria, cum partes mutuo consensu rem litigiosam apud alium deponunt: & *Necessaria*, quæ fit ad mandatum judicis; & ordinario est prohibita. l. un. C. de prohib. seq. pec.

48. Ex *Deposito in specie* sic dicto *Actio* critur *Depositi*, eaque *Directa* & *Contraria*. l. 5. pr. ff. depos.

49. *Actio Depositi Directa* est *Actio Personalis*, *Bonae fidei*, quæ datur *Deponenti*, contra *Depositarium*, ad rem depositam cum omni causa restituendam. d. §. 3. l. h. t. l. 1. §. 19. 23. 24. l. 7. §. 1. ff. depos.

50. *Actio Depositi Contraria* *Depositario* datur, adversus *Deponentem*, ut servetur indemnitas. l. 5. pr. ff. depos.

51. Ex *Sequestratione* oritur *Actio Depositi Sequestraria*; l. 12. §. 2. ff. h. t. Eaque similiter *Directa*, & *Contraria*.

52. *Actio Depositi Sequestraria Directa* est, quæ, finita lite, datur *Victori* contra *Sequestrem* (v. l. 110. ff. de V. S. Gell. L. 20. c. 10.) ad rem depositam cum omni causa restituendam. l. 5. §. 1. l. 12. §. 2. ff. depos.

53. *Actio Sequestraria Contraria* est, quæ datur *Sequestri*, contra *Victorem*, ut indemnitas servetur. arg. l. 5. pr. §. ff. cod.

54. *Depositarius* autem ex eo solo tenetur, si quid dolo commiserit, culpæ autem nomine, i. e. desidie ac negligentie, non tenetur. d. §. 3. l. h. t.

55. Est enim contractus, qui solam utilitatem dantis continet. l. 5. §. 2. ff. commod.

56. Nisi tamen aliud convenerit, l. 1. §. 6. ff. depos. vel *Depositarius* deposito se obzulerit. l. 1. §. 35. ff. depos.

57. *Pignus*

57. *Pignus hic est Contractus Realis, Bonae fidei, quo res a Debitore traditur Creditori, in securitatem crediti. §. 4. l. h. t.*

58. Oriturque ex hoc contractu *Actio Pignoratitia*; eaque *Directa* & *Contrario. d. §. 4. l. h. t. inscr. t. ff. de pign. act.*

59. *Actio Pignoratitia Directa est Personalis, bonae fidei, quae datur Debitori, contra Creditorem, soluto debito, l. 9. §. 3. ff. de pign. act. ad rem pignoratam, non deteriore, cum omni causa restituendam. d. §. 4. l. 40. §. ult. ff. de pign. act. l. 1. & 2. seqq. C. eod.*

60. *Contraria, quae datur Creditori, contra Debitorem, ut servetur indemnus. v. l. 8. l. 3. l. 9. ff. eod.*

61. Est autem *Pignoratitia* haec actio toto coelo diversa, ab *Hypothecaria*.

62. 1. *Pignoratitia* (*Directa* scilicet) enim datur Debitori contra Creditorem; *Hypothecaria* Creditori contra omnem possessorem. §. 7. l. de Act. l. 17. ff. de pign.

11. *Pignoratitia* in personam est; d. §. 4. l. h. t. *Hypothecaria* in rem. d. §. 7. l. de Act.

111. *Pignoratitia* nascitur ex contractu, & est Civilis *Hypothecaria* vero ex jure pignoris, l. 17. ff. de pign. & est Praetoria, §. 7. l. de act.

1V. *Pignoratitia* datur debito soluto; l. 9. §. 3. ff. de pign. act. *Hypothecaria* vero debito adhuc durante competit. d. §. 7.

63. Licet distinctio haec non semper servata sit, & *Actio Hypothecaria* aliquando abusive vocetur *Pignoratitia*. l. 3. §. 3. ff. ad exhib. l. 13. ff. de cond. ind. l. 41. ff. de pign. act.

64. Praestatur hic dolus, culpa lata & levis: Non levissima. *Pignus enim utriusque gratia da-*

tur, & Debitoris quo magis pecunia ei credatur, & Creditoris quo magis ei in tuto sit creditum. §. 4. I. h. l. 5. §. 2. ff. commod. l. 23. ff. de R. J. Non obſt. l. 13. §. 1. ff. de pign. act.

TIT. XVI.

De Verborum Obligation.

fr. h. t. 1. **V**erborum Obligatio, ſeu Stipulatio (quæ olim differebant, Vid. Gai. L. 3. T. 2. §. 3. 4. ſed nunc fere confunduntur, l. 6. C. de tranſact.) eſt contractus Juris Civilis, ſtricti juris, Verbis conſtans, quibus is, qui interrogatur, daturum facturumve ſe, quod interrogatur, reſpondet. l. 5. §. 1. ff. pr. I. h. t. l. 1. §. 7. ff. de O. & A.

2. Adinventæ maxime eſt Stipulatio aliarum obligationum firmandarum cauſa; Unde & nomen accepit. pr. in f. I. h. t. Paul. 5. Sent. 7. §. 1. vid. l. 45. ff. de pact. l. 3. C. de rer. perm. l. 4. §. ult. ff. de uſur. l. 99. ff. de V. O.

3. Unde & ea, quæ omnium obligationum ſunt communia, hic fere pertractantur.

§. 1. 4. In Stipulatione olim ſolennia verba erant neceſſaria; §. 1. I. h. t. Sed ea Leoniana Conſtitutione ſublata ſunt. d. §. 1. in f. l. 10. C. de cent. ſtip. Adeo, ut nihil jam interſit, quæ lingua quibusve verbis fiat Stipulatio, dummodo congrue ad interrogata reſpondeatur. d. §. 1. d. l. 10.

5. Plane ipſa Pacti & Stipulationis differentia ſublata non eſt; & proinde ad Stipulationem etiamnum requiritur, ut fiat utroque præſente & loquente, verbaque ex utraque parte interveniant, ſine notabili intervallo. l. 1. pr. §. 1. 2. ff. h. t.

6. Duæ

6. Duæ autem ex hoc contractu oriuntur *pr*
actiones tam Condictio Certi, si certa sit stipu-
latio; quam Ex Stipulatu, si sit incerta. d. pr.
I. h. t. Licet & rem certam petentes in ge-
nere ex stipulatu agere dici possint. l. 83. §.
6. ff. de V. O.

7. Ex quibus *prima Stipulationum divisio*
manifesta est: Stipulatio enim alia Certa est,
alia Incerta.

8. *Certa est stipulatio, cum constat, quid,*
quale, quantum sit in obligatione. l. 74. l. 75.
§. 5. ff. h. t.

9. *Incerta est, cum non constat, quid, quale,*
quantum, sit in obligatione? Veluti si quis cer-
tam quantitatem vini, frumenti, sine expref-
sione qualitatis, factumve stipulatus sit, v. l.
75. ff. §. ult. I. h. t.

10. Sic enim *incertam obligationem* hic ac-
 cipere oportet; non etiam ita, ut ad mini-
 mum redigi possit. v. l. 69. §. 4. ff. de jur.
 dot. l. 94. & seq. l. 115. ff. h. t.

11. *Secunda Stipulationum divisio est, quod §. 2.*
sint vel Puræ, vel In Diem conceptæ, vel
Conditionales. §. 2. I. h. t.

12. *Stipulatio pura est, cui nec dies, nec con-*
ditio, neque expresse, neque tacite, inest. d. §.
2. l. 73. ff. h. t.

13. Si *Pura sit stipulatio, id quod promif-*
sum est, confestim peti potest. §. 2. l. h. t.
l. 41. §. 1. ff. h. t. l. 14. ff. de R. J.

14. *Paræ enim obligationis hic effectus est,*
ut dies statim & cedat & veniat, i. e. Obligat-
io statim oriatur & Actio. l. 213. ff. de V. S.

15. Ex humanitate tamen dilatio quaedam
 indulgenda est, neque creditor statim cum sac-

co adesse debet; l. 105. ff. de solut. Utique tantum temporis concedendum est, intra quod traditio fieri possit. §. ult. l. de inuit. stip.

16. Dies certus (incertus enim, si modo incertum sit An sit exiturus? conditionem facit, l. 75. ff. de cond. & dem. l. 21. & seqq. ff. quand. dies. leg. ced.) stipulationi adjicitur dupliciter; Nam vel ex die incipit obligatio, vel conferatur ad diem l. 44. §. 1. ff. de O. & A.

17. Ex die incipit obligatio, cum dies adjicitur quo pecunia solvatur; §. 2. l. h. t. d. l. 44. §. 1. ff. de O. & A. seu cum dies adjicitur, uti terminus à quo.

18. Quo casu dies statim quidem cedit, sed non venit. l. 213. ff. de V. S. i. e. pecunia statim quidem debetur, sed sine affectu; Ita acc. l. 41. §. 1. ff. h. t. l. 1. §. 2. ff. de cond. & dem. Peti enim prius quam dies venerit non potest: Imo ne quidem eo ipso die, in quem stipulatio facta est, peti potest; quia totus in dies arbitrio solventis tribui debet. §. 2. l. h. t. l. 38. §. 16. l. 46. ff. h. t.

19. Quia autem ante diem obligatio oritur, hinc solutum, licet per errorem, repeti nequit. l. 10. ff. de cond. indeb.

20. Plane cum dies in favorem Rei plenamque adjiciatur, l. 17. ff. de R. J. liberum ei est, ante diem, invito etiam creditore, solvere; l. 50. ff. de O. & A. l. 70. ff. de solut. l. 38. §. 16. ff. h. t. Sed si Creditoris gratia adjectus sit, secus est. l. 15. ff. de ann. legat.

§. 5.

21. Adjicitur autem hic dies vel expresse, vel tacite; Tacite dies inest vel ob qualitatem rei promissae, veluti si quis stipulatus sit

fit

fit domum aedificari; l. 14. ff. h. t. vel ob
adjectionem loci: Tantum enim temporis con-
cedendum est, ut aliquid fieri, vel eo loco
praestari possit. §. 5. I. h. t. l. 2. §. 6. ff.
de eo quod cert. loc. l. 41. §. 1. l. 73. ff. h. t.

22. Et ideo si quis Romae ita stipuletur,
Hodie Carthagini dare spondes, inutilis erit sti-
pulatio, cum impossibilis sit repromissio. d.
§. 5. l. 31. ff. de O. & A. Nisi uterque
dispensatorem suum, quem forte ibi habet,
ante de futura stipulatione certiore fecerit.
vid. l. ult. §. 4. ff. h. t.

23. *Ad diem* confertur obligatio, cum dies
adjicitur, ut intelligatur quam diu solvendum sit;
seu cum dies adjicitur uti terminus adquem: Quo
casu promissum statim peti potest, sed finito
die opponitur exceptio. l. 44. §. 1. ff. de O. & A.

24. Hinc si quis decem annuos *quoad vivam* §. 3.
promittat, obligatio quidem ipso jure perpe-
tua est, sed heres petendo pacti exceptione sub-
movebitur. §. 3. I. h. t. l. 56. §. 4. ff. eod.
l. 44. §. 1. ff. de O. & A.

25. Stipulatio Conditionalis est, cum in aliquem §. 4.
casum futurum & incertum differtur obligatio. §.
4. l. 1. h. t. v. supr. ad t. de hered. inst. §.
25. & seqq.

26. Adjectiones, quae non differunt, quales §. 6.
sunt in §. 6. I. h. t. Vel quae certo exiturae sunt,
ut si cras solvitur, pro Conditionibus non ha-
bentur. l. 9. §. 1. ff. de nec. d. §. 6. I. h. t.

27. In Stipulatione Conditionali dies neque
cedit neque venit, l. 213. ff. de V. O. i. e.
ante conditionem existentem neque obligatio
oritur, neque actio.

28. Ex condicionali enim stipulatione tantum
Ee

Spes est debitum iri: Quam tamen spem in heredem transmittimus, si, prius quam conditio extet, mors nobis contigerit. d. §. 4. I. h. t. l. 57. ff. eod. Licet in Legatis secus sit. l. 4. l. 5. §. 2. ff. quand. dies leg. ced.

29. Qualis adjiciatur conditio possibilis (impossibilis enim stipulationem vitiat; §. 10. I. de Inut. stip. l. 31. ff. de O. & A.) sive Casualis, sive Potestativa, l. 99. §. 1. l. 115. §. 1. & 2. ff. h. t. sive Mixta, l. 108. ff. eod. nihil interest; Dummodo non expresse in arbitrium promittentis (si tacite fiat, non nocet, l. 52. ff. de cond. & dem.) conferatur, talis enim stipulationem reddit inutilem. l. 17. l. 46. §. ult. ff. h. t. l. 8. ff. de O. & A.

30. Quod si conditio negativa adjecta fuerit, veluti si in Capitolium non adscendero dare spondes? perinde est, ac si quis dari sibi stipulatus esset, cum moreretur. d. §. 4. I. h. t. l. 115. §. 1. ff. h. t. Secus ac in Legatis, quæ sub tali conditione relicta statim peti possunt, præstita cautione Mutiana. l. 7. l. 79. §. 2. ff. de cond. & dem.

§. 7. 31. Non solum autem Res in stipulatum deduci possunt, sed etiam Facta; §. ult. I. h. t. l. 2. pr. ff. eod. Ex quo Tertia Stipulationum divisio manifesta est, Quod scil. aliae in dando, i. e. dominium transferendo, §. 14. I. de Act. l. 75. §. ult. ff. h. t. Alia in faciendo, vel non faciendo, consistant. v. l. 72. pr. §. ult. l. 84. junct. l. 124. ff. h. t.

32. Verum in Stipulationibus quæ factum continent, optimum erit poenam subicere, ne quantitas stipulationis in incerto sit. d. §. ult. I. h. t.

33. Cum enim stipulatio facti Reum, re ipsa,

ipsa, tantum ad id quod Actoris interest, obliget, l. 68. ff. h. t. l. 72. ff. eod. Id autem quod Interest, quantum mihi abest, quantumque lucrari potui, contineat. l. 13. ff. rem rat. hab. valde incertam esse talem obligationem, nisi poena subjiciatur, facile intelligitur, v. l. 24. ff. de R. J.

TIT. XVII.

De duobus Reis Stipulandi & Promittendi.

1. **N**on tantum autem unus semper *Reus* pr. h. t. *Stipulandi* est, unus *Promittendi*, sed & duo pluresve *Rei Stipulandi* & *Promittendi* (qui & in aliis contractibus, imo & Testamento aliquando constituuntur; l. 9. pr. ff. h. t. l. 8. §. 1. ff. de legat. 1.) fieri possunt. pr. l. h. t.

2. *Rei* hic dicuntur à *Re* i. e. lite, Litigatores scil. tam *Actores*, quam *Rei* in specie sic dicti. Vid. Cic. L. 2. de Orat. c. 43. 79. Fest. in voc. *Reus* l. 5. pr. ff. de V. O.

3. Sunt vero duo pluresve *Rei Stipulandi*, qui eandem rem, ab eodem, in solidum stipulati sunt, ea mente, ut quamvis solida singulis, una tamen debeat omnibus. d. pr. §. 1. l. h. t.

4. Duo pluresve *Rei Promittendi* sunt, quorum singuli eandem rem, eidem stipulanti in solidum promiserunt, ea mente, ut quamvis solidum singuli debeant, una tamen debeat ab omnibus. l. 2. l. 3. §. 1. ff. h. t. pr. §. 1. l. h. t.

5. Ex hujusmodi obligationibus § stipulationibus §. 1. solidum singulis debetur, § promittentes sin-

guli in solidum tenentur. In utraque tamen obligatione una res tantum vertitur. §. 1. l. h. t. l. 2. l. 3. §. 1. ff. cod.

6. Hinc *Rei Stipulandi* singuli solidum exigere possunt, & si uni solutum sit, reliqui amplius exigere non possunt; d. l. 2. l. 3. §. 1. l. 31. §. 1. ff. de novat. Adeo ut nec iste, cui solutum est, cogatur *Correis stipulandi* partem communicare; Nisi sint socii, vel aliud convenerit.

7. Imo unus è *Correis stipulandi*, etiám acceptum ferendo, novando, iurjurandum deferendo, promissorem liberare potest. l. 2. l. 16. ff. b. t. l. 31. §. 1. ff. de novat. l. 11. §. 21. ff. de legat. 3. l. 27. & 28. ff. de iurej. Non vero paciscendo; l. 27. in f. pr. ff. de pactis. quia pacto non tollitur obligatio.

8. Hinc & *Rei Promittendi* in solidum singuli conveniri possunt; d. l. 3. §. 1. ff. b. t. junct. N. 99. c. 1. Auth. Hoc ita. C. b. t. Adeo ut nec post d. Nov. 99. c. 1. (quo tantum mutatur l. 11. pr. ff. b. t.) beneficio divisionis gaudere videantur; nec si unus solverit, à reliquis partem repetere possit. Nisi sint socii, (ita accip. l. 2. C. b. t.) aut aliud actum sit.

9. Quin & unus solvendo, l. 3. ff. b. t. acceptum rogando, d. l. 2. ff. b. t. l. 16. ff. de accept. novando, seu alium debitorem dando, l. 20. ff. ad SC. Vellej. nec non iurando, l. 28. ff. de iurej. obligationem perimit.

§. 2. 10. Ex duobus autem *Reis Promittendi*, alius pure, alius in diem, vel sub conditione, obligari potest; nec impedimento erit dies, aut conditio, quo minus ab eo, qui pure obligatus est, petatur. §. 2. l. b. t. l. 7. l. 9. §. 1. & ult. ff. cod.

TIT.

TIT. XVIII.

De Stipulatione Servorum.

1. **N**eq̃e tantum homines liberi sed & *pr. b. t.*
serui, qui caeteroquin jure Civili pro
 nullis habentur, l. 32. l. antepen. de R. F.
ex persona Dominorum stipulari possunt. pr. l.
 b. t. add. l. 31. ff. de hered. inst.

2. Licet sint in hereditate jacente; d. pr.
 b. t. Hereditas enim jacens, quamdiu adita
 non est; personam defuncti sustinet. l. 34. l.
 61. ff. de A. R. D. §. 2. l. de her. inst.

3. Quodcumque autem servus stipulatur Do- §. 1. 2.
 mino acquirit; §. 1. l. b. l. 1. pr. l. 15. ff. b. t.
 nisi factum stipulatus sit; §. 2. l. b. t. Ea enim
 quae facti sunt, ad Dominum non transeunt.
 l. 44. ff. de cond. & dom. l. 38. §. 6. ff. de V. O.

4. Si servus communis sit, unicuique domi- §. 3.
 num, pro portione domini acquirit, nisi jussu unius,
 aut nominatim alicui eorum stipulatus est. §. 3.
 l. b. t. l. 5. l. 7. ff. eod.

5. Quod si autem contempto jussu unius, al-
 teri stipulatus sit, videndum, An Dominus jus-
 ferit nominatum ut sibi stipularetur? Quo casu
 jubenti acquiritur; An in genere, ut stipulare-
 tur? Quo casu acquiritur ei, cui stipulatus est.
 l. ult. C. per. quas pers. obl. acq.

TIT. XIX.

De Divisione Stipulationum.

1. **Q**uarto dividuntur stipulationes in Volun- *pr. l. 2.*
 tarias seu Conventionales, & Necessarias;
 quae sunt vel Judiciales, vel Praetoriae, vel Com-
 munes,

munes, i. e. tam Judiciales quam Praetoriae
pr. I. h. l. 5. ff. de V. O.

§. 1. 2. *Judiciales sunt, quae à mero Judicis scil. Pedanei officio proficiuntur*; §. 1. I. h. t. seu Jure novo, (sublato more dandorum Judicum Pedancorum, l. 2. C. de pedan. jud.) quae post litem contestatam interponuntur: Veluti de dolo cautio in actione in rem, vel quod metus causa, ne scil. res deterior fiat; De persequendo servo qui in fuga est; Restituendove pretio, si res forte pereat. §. 1. I. h. t. l. 20. l. 45. ff. de R. V. l. 9. §. 5. & 3. ff. quod m. c. l. 69. §. ult. ff. de legat. 1.

§. 2. 3. *Praetoriae sunt, quae à mero Praetoris officio proficiuntur*; §. 2. I. h. t. l. 5. ff. de V. O. seu jure novo, quae ante litem contestatam praestari jubentur: Veluti Damni infecti, qua dominus aedium ruinosarum vicino cavet de damno futuro, nondum facto; l. 7. ff. de damn. inf. l. 2. ff. cod. Legatorum, qua heres cavet de legatis praestandis; t. t. ut leg. nom. cav. Fructuaria; l. 7. ff. usufr. quemadm. cav. Judicatum solvi; Rem ratam haberi. l. 1. §. 1. 2. ff. de stip. praet. §. 4. 5. I. de satisd.

4. Sub Praetoriis continentur & Aedilitiae, quibus Venditor cavet de morbis & vitiis rerum venalium. §. 2. I. h. t. l. 1. & pass. ff. de Aedil. Edict. l. 31. & seq. ff. de Evict.

§. 4. 5. *Communes sunt, quas & Praetor & Judex praestari jubet*; §. 4. I. h. t. seu quae & ante & post litem contestatam interponi possunt; Veluti, Rem salvam fore pupillo; d. §. 4. §. pen. I. de satisd. tut. arg. l. 3. C. de tut. qui satis non ded. l. 1. C. de ord. jud. Vel de Rato stipulatio. d. §. 4. l. 1. §. 2. ff. de stip. Praet. l. 1. C. de ord. Jud.

6. *Voluntariae seu Conventionales sunt, quae sunt ex sola conventionem partium; quarum totidem pene sunt genera, quot rerum contrahendarum.*
 §. 3. *I. h. t. l. 5. ff. de V. O.*

T I T. XX.

De Inutilibus Stipulationibus.

1. **Q**uinto stipulationes dividuntur in *Utiles & Inutiles.*

2. Est autem *Inutilis stipulatio*, vel propter *Exceptionem*, v. l. 36. ff. de V. O. l. 2. §.

3. ff. de dol. mal. exc. Vel *Ipso jure*; & quidem fere tripliciter; I. *Ratione Rei* in stipulationem deductae; II. *Ratione Personarum*; III. *Ratione Modi & formae* stipulandi.

3. Quemadmodum enim omnis res, quae in rerum natura est & commercio hominum, *pr. §. 1. 2. h.*
 in stipulationem deduci potest; *pr. I. h. t. l. 1.*

ita si res in rerum natura non est, nec esse potest (ita accip. §. 1. *I. h. t. v. l. 53. ff. pr. de V. S.* fructus enim futuri in stipulationem recte deducuntur; v. l. 73. ff. de V. O.) neque est in commercio, in stipulationem deduci nequit. §. 2. *I. h. t. l. 1. §. 9 ff. de O. & A.*

4. Estque haec stipulatio adeo inutilis, ut nec aestimatio ejus debeatur, nec poena eo nomine promissa peti possit. l. 69. l. 103. ff. de V. O.

5. Hinc rem sacram, aut religiosam, aut publicam, quae usibus populi perpetuo exposita est, vel liberum hominem, stipulari nemo potest. §. 2. *I. h. t. l. 1. §. 9. ff. de O. & A. l. 83. §. 5. l. 103. ff. de V. O.*

6. Adeo ut nec in pendentis sit stipulatio, quod publi-

publica in privatam deduci, & ex libero servus fieri possit, d. §. 2. add. l. 29. ff. de R. F. nec sub conditione tali concepta stipulatio valeat: Quae enim natura sui dominio nostro exempta sunt, in obligationem deduci nullo modo possunt, & casus tales sperare incivile atque inhumanum est. d. §. 2. l. 83. §. 5. ff. de V. O. l. 34. §. 2. ff. de cont. emt.

7. Aliud juris est, si res per accidens acquiri non possit, quod forte e. gr. jam stipulatoris sit; l. 31. ff. de V. O. vel si in commercio si quorundam, non omnium; quo casu sufficit in commercio esse stipulatoris, licet non sit in commercio promissoris. l. 34. ff. de V. O. l. 71. ff. de V. S.

8. Quin imo, licet initio utiliter res in stipulatum deducta sit, si tamen postea in aliquam eorum causam, de quibus dictum est, sine facto promissoris (quod si factum ejus, culpa, vel mora intercesserit, secus est; l. 83. §. 6. l. 23. l. 91. pr. & §. 2. ff. de V. O.) devenierit, extinguitur stipulatio; d. §. 2. h. t. nec obligatio semel extincta postmodum reviviscit. l. 93. §. 8. ff. de solut.

9. Similiter, si quis rem suam dari sibi stipulatus est, inutilis est stipulatio; d. §. 2. h. t. l. 82. ff. de V. O. l. 1. §. 10. ff. de O. & A. Id enim quod stipulatoris est, ejus fieri amplius non potest. §. 14. l. de Act. Quod & verum est, licet postea aliena facta sit. d. §. 2.

§. 21. 10. Sic nec rem alienam stipulari possumus in casum, quo nostra futura est; Actus enim in id tempus, quo inutilis est, non recte confertur. §. 21. l. h. t.

§. 23. 11. Si quis se facturum aliquid promisit, valet

valet stipulatio, dummodo factum sit possibile & honestam. §. 23. *I. h. t.*

12. Sed si quis *alium* daturum facturumve §. 3. quid promiserit, nisi poena adjecta sit, non §. 20. obligatur; §. 3. §. 20. *I. h. t. l. 38. §. 2. ff. de V. O.* Ipse enim non obligatur, quia de se non promisit; *l. 83. ff. de V. O.* nec alium obligat, quia nemo ex contractu alterius obligari potest. *l. 3. C. de ux. pro marit.*

13. Quod si vero *effecturum se* vel curaturum, ut *Titius daret*, ipsosponderit, obligatur; quia proprium factum promissoris hac stipulatione continetur. *d. §. 3. I. h. d. l. 83. add. l. 38. ff. de V. O. l. 14. §. 2. ff. de pec. const.*

14. Ratione *Personarum* inutilis est stipulatio, §. 4. 18: si quis alteri stipuletur, quam ei cujus juri subiectus est; *Inventae enim sunt hujusmodi stipulationes vel obligationes, ut unusquisque acquirat sibi, quod sua interest: Caeterum si alii detur, nihil interest Stipulatoris.* §. 4. §. 18. *I. h. t. l. 38. §. 17. ff. de V. O. l. 11. ff. de O. & A.*

15. Unde & recte *nihil agere* dicitur; *d. §. 4.* Neque enim sibi obligationem acquirit, cum hoc actum non sit; neque extraneo, cum hoc repugnet fini omnium obligationum. *d. §. 18. d. l. 11.*

16. Plane si quis stipulari extraneo velit, *pœnam stipulari* conveniet, ut, *nisi ita factum sit ut est comprehensum, committatur poenae stipulatio, etiam ei, cujus pecuniariter nihil interest alteri fieri, vel dari.* *d. §. 18. d. l. 38. §. 17.*

17. Quo ipso stipulatio haec inutilis (si ideo inutilis est, quia continet quod impossibile aut turpe est, secus est; *l. 61. l. 69. ff. de V. O.*) effectum sortitur, & si contra factum fuerit, ff poena

poena *quantacunque* adjecta sit, debetur. d. §. 18. d. l. 38. §. 17. ff. de V. O.

§. 19. 18. Tum &, si ejus interest, alteri stipulari potest. Puta si contutor à contutore stipuletur, rem pupilli salvam fore; si procuratori suo quis dari stipulatus sit; vel creditori suo, quod sua interest. §. 19. I. h. t. l. 38. §. 20. 23. ff. de V. O. Quibus casibus, non tam alteri, quam sibi ipsi stipulari videtur. l. 118. §. ult. eod.

19. Sunt denique, qui ratione officii aliis stipulari possunt, Tutor, scil. Curator, Actor Civitatis, similisque arg. l. 5. §. pen. ff. de pec. const.

20. Licet autem stipulatio extraneo facta ordinario sit inutilis, *solutio tamen in extraneam personam conferri potest.* d. §. 4. I. h. t.

21. Quo casu obligatio quidem in solidum stipulatori acquiritur, d. §. 4. ut adjectus neque petere, neque novare, neque acceptum ferre possit. l. 10. ff. de solut.

22. Adjecto tamen, invito etiam stipulatore, solvi potest, *ut liberatio ipso jure contingat.* d. §. 4. l. 12. §. 3. ff. de solut.

23. Nisi jam lis contestata l. 16. ff. de fidei. l. 57. §. 1. ff. de solut. quia tum sit quasi novatio. l. 29. ff. de nov. Aut status adjecti in deterius mutatus sit. l. 38. ff. de solut. junct. l. 56. §. 2. ff. de V. O.

24. Quod si tamen adjecto solutum sit, habet. stipulator contra eum *Mandati actionem.* d. §. 4. l. 131. §. 1. ff. de V. O.

25. Si quis vero *sibi & extraneo* stipuletur, stipulatio non in totum, sed pro dimidia tantum parte inutilis est. d. §. 4. I. h. l. 110. ff. de V. O.

26. Si quis autem alterius juri subjectus est,

est, siue in potestate dominica sit, siue patricia, stipulari ei potest. *d. §. 4. I. h. t.*

27. Quin & pater filio recte stipulatur, & quod ita stipulatus est, sibi acquirit. *d. §. 4. in f. l. 39. l. 56. §. 3. l. 130. ff. de V. O.* Pater enim & filius pro una habentur persona, *l. ult. C. de impub. & al. subst.* Exceptis tamen, quae de jure patri non acquiruntur. *d. l. 39. l. 130. de V. O.*

28. Ab eo tamen, qui juri tuo subjectus §. 6. est, tibi ipsi stipulari non potes, neque iste à te recte stipulatur; §. 6. *I. h. t.* Quia nemo sibi ipsi debitor & creditor esse potest. *l. 11. ff. de leg. 1. l. 16. ff. d. furt.*

29. Licet naturalis ex eo oriatur obligatio; *l. 38. §. 1. l. 64. ff. de cond. indeb.* quae etiam in patre, à filio aliquid stipulante, hunc effectum habet, ut fidejussor acceptus teneatur. *l. 56. §. 1. ff. de fidei.*

30. Qui omnino *Mutus* vel *Surdus* est, cum §. 7. in stipulatione utrimque verba debeant intercedere, stipulari nequit. §. 7. *I. h. t. l. 1. ff. de V. O. l. 1. §. pen. ff. de O. & A.*

31. Propter defectum iudicii stipulari nequeunt *furiosi*, §. 8. *I. h. t. l. 1. §. 12. ff. de O. & A.* ne quidem curatore auctore; *l. 5. ff. de R. J.* Ut & omnes qui *Menti capti* sunt.

32. Quibus similes quodammodo sunt *Prodigi*; nisi quod hi stipulando sibi acquirere possint. *l. 6. ff. de V. O.*

33. *Pupillus infans*; i. e. septennio minor. §. 9. *l. 1. §. 2. ff. de adm. tut. l. 18. C. de jur. delib.* (quia nullum, i. e. non tantum, quantus hic requiritur, habent intellectum) stipulari nequit. §. 2. *I. h. t.*

34. *Pupillus infantiae proximus*, i. e. qui nondum egressus est annum decimum & dimidium (si quidem masculus est) stipulando sibi acquirere potest, ex benignitate; d. §. 9. sed aliis se sine tutoris auctoritate obligare nequit.

35. *Pupillus pubertati proximus*, i. e. qui annos modo dictos quidem superavit, sed decimum quartum nondum explevit, stipulando similiter sibi acquirere potest. d. §. 9.

36. Quin etiam se ipsum obligare potest *naturaliter*; l. 1. §. 1. ff. de nov. l. 25. §. 1. ff. quand. dies leg. ced. l. 127. ff. de V. O. l. 95. §. 2. ff. de solut. Licet naturali huic obligationi, omnis effectus, qui pupillo nocere potest, detractus sit; v. l. 127. d. V. O. (Ita accip. l. 41. ff. de cond. ind. l. 59. ff. d. O. & A.) sed *civiliter*, sine tutoris auctoritate stipulando, sese obligare nequit. d. §. 9. I. h. l. 9. pr. ff. de Auct. tut.

37. Sed qui in potestate parentis est, impubes, ne Auctore quidem patre obligatur, neque acquirere potest; d. §. 9. I. h. l. ult. §. 2. ff. de V. O. pater enim & filius sunt una persona, nemo autem in rem suam auctor fieri potest. §. ult. I. de auct. tut.

38. Similiter, & quidem multo magis, *Minores* ex stipulatione acquirunt sibi, & obligantur *naturaliter*; non vero sine Curatorum auctoritate, quemadmodum nec in aliis causis (paucis exceptis, v. l. 9. §. 2. ff. de min. l. 8. C. de nupt. l. 46. ff. de O. & A.) *Civiliter*. l. 3. C. de in inst. rest. min.

39. *Ratione Modi & Formae* inutilis est stipulatio, si quis ad interrogata non congrue respondet, i. e. non ad idem de quo rogatur, nec eadem qualitate. §. 5. I. h. t. §. 1. I. de V. O.

40. *Veluti si quis x. aureos à te dari sibi stipuletur, tu quinque promittas, vel contra; aut si ille pure stipuletur, tu sub conditione promittas, vel contra. d. §. 5.*

41. Utrobique tamen non idem juris est; si quis enim roganti decem quinque promittat, non in totum inutilis est stipulatio, sed quoad concurrentem summam subsistit; Minor enim summa majori semper inest. l. 1. §. 4. l. 83. §. 3. ff. de V. O. add. l. 113. ff. de R. J.

42. Quemadmodum nec in totum inutilis est stipulatio, si quis plures res copulative stipulanti, unam vel quasdam sponderit; Obligatio enim in iis, pro quibus sponderit, contrahitur. §. 17. l. b. t. l. 1. §. 5. l. 83. §. 4. ff. de V. O.

43. Sed, si quis pure stipulanti sub conditione promittat, vel contra, stipulatio plane inutilis est, quia mutatur forma & qualitas interrogationis, & proinde alia fit obligatio. l. 1. §. 3. ff. de V. O. Nisi tamen diversitas responsionis stipulatori illico placuerit. d. §. 3.

44. Similis est is, qui stipulanti alicui disjunctive, Stichum aut Pamphilum, unum se daturum respondet; l. 83. §. 2. ff. de V. O. Hoc casu enim stipulanti sub conditione, pure respondisse censetur.

45. Plane, si quis stipulanti in genere respondeat promitto vel dare spondeo, non inutiliter respondet, sed breviter in eandem rem, diem, vel conditionem, respondisse videtur; neque enim necesse est in respondendo eadem omnia repeti, quae stipulator expresserit. d. §. 5. §. 17. l. b. t. l. 1. §. 2. ff. de V. O.

46. Si impossibilis conditio adjiciatur (sive ea natura sit impossibilis, sive lege; l. 15. ff.

de cond. inst. l. 26. & seq. ff. de V. O.) nihil valet stipulatio; §. 10. I. b. t. l. 7. l. 35. ff. de V. O. l. 1. §. 11. ff. de O. & A. Quemadmodum nec ullus alius contractus. l. 31. ff. de O. & A. Licet in testamentis fecus sit. §. 10. I. de hered. inst.

§. 24. 47. Non tamen ideo inutilis est stipulatio, si *conditio possibilis* adjecta post mortem stipulatoris, vel promissoris, demum extiterit; Stipulatoris enim heres agere, & promissoris conveniri potest. §. 24. I. b. t. §. 4. I. de V. O. l. 57. ff. eod.

§. 11. 48. Item inutilis est stipulatio inter *absentes* concepta; §. 11. I. b. t. quales (cum stipulatio non nisi utroque loquente fieri possit; l. 1. pr. ff. de V. O.) hic sunt, qui exaudire se invicem non possunt. d. l. 1. pr. ff. de V. O.

49. Ut autem de eo constet, an inter praesentes facta sit stipulatio, recte faciet stipulator, si curet stipulationem in scripturam redigi, & instrumentum de ea confici. d. §. 11.

§. 16. 50. Pro hac scriptura enim duplex est praesumptio; *Veritatis*, qua creditur stipulationem inter praesentes vere factam esse: d. §. 11. & *Solennitatis*, qua creditur stipulationem debite celebratam esse. §. 16. I. b. t. l. 14. C. de cont. stip. l. 30. l. 134. §. 2. ff. de V. O.

51. Quae praesumptiones quidem *juris* sunt, non tamen *juris & de jure*; Admittitur enim probatio in contrarium. d. l. 14. C. de cont. stip. l. 7. §. 12. ff. de pact.

52. Et licet factum negantis ordinario per rerum naturam non sit probatio; l. 23. C. de prob. non pertinet hoc tamen ad factum, quod tempore & loco circumscriptum est, quod per indirectum probari potest. d. l. 14.

53. Inutilis etiam est stipulatio, si circa ipsam rem in stipulatum deductam, §. 22. *I. h. t. l. 83. §. 1. l. 137. §. 1. ff. de V. O.* Vel in persona stipulantis, vel promissoris (error in nomine proprio non nocet; §. 29. *I. de Legat.* Vid. ad tit. de Legat. §. 92. & seq.) erratum sit. *l. 15. ff. de jurisd. l. 2. ff. de jud.* Quod & aliis contractibus commune est. *l. 9. pr. ff. de cont. emt.*

54. Quod si de corpore constet, sed in qualitate materiae erratum sit, ut si quis aes stipulatus sit, quod aurum esse putabat, stipulatio subsistit. *l. 22. ff. de V. O.* Licet in emtione venditione, propter pretium intercedens, secus sit: *l. 9. §. ult. ff. de cont. emt.*

55. Inutilis est denique stipulatio, propter Exceptionem, si sine causa facta sit. *l. 2. §. 3. ff. de dol. mal. exc. junct. l. 112. ff. de R. J.*

56. Stipulatio post mortem stipulatoris vel promissoris concepta olim inutilis erat; §. 12. *I. h. t.* quia obligatio, quae non inceperat a defuncto vel contra defunctum, ab herede vel contra heredem incipere non poterat.

57. Aliud erat, si quis stipulatus esset cum moriar, vel cum morieris, §. 14. *I. h. t.* quia tempus mortis vitae annumeratur: *l. 18. §. 1. ff. de man. test.* Nec non si quis stipulatus esset post mortem tertii. §. 15. *I. h. t.*

58. Sed dicta regula per *l. un. C. ut act. ab hered. & cont. hered.* abrogata est; v. supr. ad tit. de Legat. §. 102. & per *l. 11. l. 13. C. de cont. stip.* sancitum est, ut siue post mortem, siue pridie quam moriatur stipulator, vel promissor, stipulatio concepta sit, valeat stipulatio. *d. §. 12.*

59. Simi-

§. 13. 59. Similiter inutilis erat stipulatio *prae-
stera*, cum quis obligationem vult nasci an-
te conditionis eventum, veluti si quis ita sti-
puetur, *si cras navis ex Asia venerit hodie da-
re spondes*. §. 13. *I. h. t.*

60. Sed & talis stipulatio per Leonem
Imp. primum in dote admitta, & per Imp.
Justinianum in genere confirmata est. *l. 25.
C. de testam. d. §. 13.*

TIT. XXI.

De Fidejussoribus.

1. **S**exta Stipulationum divisio est, quod
aliae sint *Principales*, aliae *Accessoriae*,
quales sunt *Fidejussoriae*.

pr. h. t. 2. Est autem *Fidejussor* (qui & *Sponsor*,
Phaedr. l. 1. Fab. 16. Sen. l. 3. de Ben. c.
51. & Appromissor dicitur; *l. 64. §. 4. ff.*
solut. matr. l. 43. ff. de solut.) qui id, quod a-
lius debet, citra novationem, sua fide esse jubet,
interposita stipulatione, ut *Creditori* eo magis cau-
tum sit. *pr. I. h. t.*

3. *Fidejussor* sua fide esse jubet id, quod alius
debet, citra novationem; Accedendo scil. ad a-
lienam obligationem. In quo differt ab *Ex-
promissore*, qui alienam obligationem novando
in se suscipit, ita ut reus principalis non
maneatur obligatus. *l. ult. ff. de SC. Maced.*

4. *Interposita stipulatione*; Per quam fidejuf-
sor discernitur à pecuniae constitutae Reo, qui
nudo pacto constituit se soluturum, id quod
alius debet; *l. 1. ff. de pec. const.* Nec non
Mandatore; §. 6. *I. Mand.* quia *Mandatum*

solo consensu perficitur. l. un. l. de obl. ex cons.

5. Quibus verbis autem fiat fidejussio, si-
ve Latinis, siue Graecis, dummodo intelligi
possint, nihil interest. §. 7. l. 8. pr. ff. h. t.

6. Accedit itaque alienae obligationi fide- §. 3.
jussor, utique quoad effectum obligationis;
l. 57. l. 16. §. 3. ff. h. t. licet ordine lo-
quendi etiam praecedere possit. §. 3. l. 1.
6. §. 2. ff. h. t.

7. In quo iterum differt a *Mandatore*, qui §. 3.
non sequitur; l. 12. §. 14. ff. mand. ut &
à pecuniae constitutae Reo, qui non praecedit.
l. 1. §. 1. ff. de pec. const.

8. Hinc, licet efficacius quidem & arctius
obligari possit, quam reus principalis, uti
contingit, si naturali obligationi accesserit;
l. 6. §. ult. l. 16. §. 4. ff. h. t. non tamen
ita obligari potest, ut plus debeat (vel re, vel
locò, vel tempore, vel causa; v. §. 33. l.
de Act.) quam debet is, pro quo obligatur:
*In Accessione enim non potest esse plus, quam
est in re principali.* §. 5. l. 33. ff. h. t.

9. Adeo, ut in duriores causam adhibiti
omnino non, i. e. ne quidem ad concurrentem
summam, v. l. 1. §. ult. ff. de O. & A. §.
7. l. de inut. stip. l. 137. §. 6. ff. de V. O.
l. 1. §. ult. ff. de eo qui pr. tut. l. ult. pr.
ff. de leg. 3. obligentur, l. 8. §. 7. ff. h.
l. 70. ff. eod. quasi contra formam juris ac-
cepti, l. 49. in fin. eod.

10. In omnibus autem obligationibus fidejusso- §. 2.
res assumi possunt, i. e. siue re, siue verbis, si-
ue literis, siue consensu contractae fuerint. §. 1.
l. h. t. l. 1. l. 2. l. 8. §. 1. & seqq. l. 16. §. 3. ff. h. t.

11. Nec interest, siue naturalis sit obliga-

tio siue civilis; d. §. 1. *I. h. l. 6. in f. l. 7. l. 16. §. 3. ff. h. t.* (dummodo talis sit, quae effectus habeat; v. *l. 6. ff. de V. O. l. 112. ff. de R. J.*) siue ex contractu, siue ex delicto descendens. *l. 8. §. 5. l. 56. §. ult. l. 70. §. ult. ff. h. t.*

12. Excipitur I. si ex delicto non ad poenam pecuniariam, sed ad poenam corporalem agatur; arg. *l. 13. ff. ad L. Aquil.* Nisi forte caveatur iudicio sisti. *l. 1. 2. pr. §. 1. l. 3. l. 4. ff. de custod. reor.*

11. Excipitur obligatio mariti de dote restituenda. *t. t. C. ne fidej. dot. dentur. add. l. 17. in f. ff. de test. tut.*

13. Fidejubere possunt, quicunque & stipulari: Excipiuntur. 1. Milites; *l. 8. §. 1. ff. qui satisd. cog.*

11. Clerici in causa laicorum; Nov. 123. c. 1. c. pen. x. de fidej.

111. Foeminae; d. *l. 8. §. 1.* tum propter SCtum Vellejanum *t. t. ff. §. C. ad SC. Vellej.* tum propter N. 134. c. 8. Auth. Si qua Mulier. C. eod.

§. 2. 14. Fidejussor autem non tantum ipse obligatur, sed etiam heredem relinquit obligatum. §. 2. *I. h. t. l. 4. §. 1. ff. h. t. l. 24. cod.* Quod & aliis contractibus commune est. *l. 49. ff. de O. & A.*

§. 4. 15. Si plures sint fidejussores, quotquot erunt numero singuli in solidum (licet id dictum non sit, *l. 3. C. h. t.*) tenentur. §. 4. pr. *h. t.*

16. Adeo, ut liberum sit creditori (etiam nondum excusso reo principali, *l. 5. C. h. t.*) à quo velit, conditione certi, vel actione ex stipulatu, pr. *I. de V. O.* solidum petere. d. §. 4.

17. Beneficia tamen quaedam Fidejussoribus concessa sunt. 18. 1. Be-

18. I. *Beneficium Epistolae D. Hadriani*, sive *Divisionis*, quo compellitur creditor à singulis, se modo solvendo sint litis contestatae tempore, partes petere. d. §. 4. h. l. 26. l. 51. §. 1. & §. pen. ff. cod.

19. Si aliquis litis contestatae tempore solvendo non sit, hoc reliquos onerat. d. §. 4. d. l. 51. §. 1.

20. Non tamen ex *Epistola D. Hadriani* ipso jure inter confidejussores dividitur obligatio, sed ope exceptionis d. l. 26. ff. h. t. Unde si per modum exceptionis (quod & post litem contestatam, ante sententiam, fieri potest, quia est exceptio juris; l. 10. C. h. t.) fidejussor hoc beneficium non opposuerit, sed solidum solverit, partem à confidejssore repetere nequit. d. §. 4. l. 39. ff. h. t.

21. Sibi enim imputare debet, quare beneficio hoc usus non sit. d. §. 4. l. 26. ff. h. t.

22. Plane si actiones sibi cedi curaverit, aliud dicendum est. l. 17. l. 36. l. 39. ff. l. 2. l. 11. l. 14. C. h. t.

23. II. *Beneficium Ordinis seu Excussionis*, quo jure novo, v. Nov. 4. c. 1. Auth. praesente. C. h. t. creditor prius convenire debet reum principalem, quam adversus fidejussorem experiri possit.

24. III. *Beneficium Cedendarum actionum*, l. 17. ff. h. t. quo unum fidejussorem conveniens, ei actionem suam contra caeteros confidejssore cedere tenetur, antequam conventus solvere cogatur.

25. Quibus tamen beneficiis fidejussores renunciare possunt. l. pen. C. de pact.

26. Quod si fidejussor pro Reo quid solve- §. 6.
rit, hoc repetit vel per actionem Mandati, si
mandatum expresse vel tacite intercesserit;

vel per *actionem Negotiorum gestorum*, si quis pro ignorante (non etiam invito, l. 40. ff. mand. l. ult. C. de neg. gest.) fidejussit. §. 6. I. h. t. l. 10. §. 11. ff. mand. l. 6. §. 2. l. 18. l. 20. §. 1. d. t. l. 6. C. cod.

§. ult. 27. Si scriptum sit aliquem fidejussisse, duplex pro ea scriptura praesumptio est, *Veritatis* ac *Solemnitatis*, similiter ac in alia stipulatione. Vid. ad tit. de inut. stip. §. 50. & seqq.

TIT. XXII.

De Literarum Obligationibus.

§. un. 1. **O**lim scriptura fiebat obligatio, quae Nominibus fieri dicebatur; §. un. pr. h. t. cum scilicet creditor (vel Argentarius, v. l. 10. pr. §. 1. ff. de edend. praesente debitore (qui & ipse in tabulis suis hoc notabat) in tabulis accepti & expensi, nomen alicujus tanquam debitoris, perscribebat.

2. Sed nomina haec in desuetudinem abiierunt, & posterior aetas *syngraphis*, i. e. cautionibus utriusque manu subscriptis, uti coepit: Adeo ut domesticae annotationes vim probandi jam non habeant. l. 5. l. 6. l. 7. C. de prob.

3. Constitutus tamen postmodum *Contractus Literarum*, cum quis scriptura mutuo consensu tradita, confessus est, sese ab aliquo certam summam accepisse mutuam, quam revera non accepit, & intra biennium *chirographum* non retractavit. §. un. l. h. t.

4. Ex qua scriptura non statim, sed post biennium, oritur *Obligatio literarum*. d. §. un.

5. Intra biennium enim habet confessus i.

Cons.

Conditionem cautionis, sive chirographi. l. 7. C. de non num. pec. l. ult. C. de cond. ex Leg.

II. *Querelam seu protestationem sibi numeratum non esse; quae si in scriptis fiat coram magistratu, exceptionem facit perpetuam. l. 8. l. 9. l. 14. §. 4. Et Auth. seq. C. de non num. pec.*

III. *Exceptionem non numeratae pecuniae, creditori agenti, intra biennium (olim quinquennium) opponendam. l. 3. l. 5. l. 8. l. 14. pr. C. eod. d. §. un. I. h. t.*

6. In qua illud speciale est, quod, licet scriptura ordinario contra scribentem probet, onus tamen probandi transferat in creditorem; *l. 3. C. de non num. pec.* Faciles enim sunt homines in tradendis chirographis, futuram numerationem sperantes.

7. Quibus remediis si quis intra biennium usus non sit, post biennium valida *ex scriptura*, non vero ex mutuo praesumto, oritur obligatio. *d. §. un. h. t. §. ult. I. de obl.*

8. Adeo, ut ne quidem post biennium *Exceptio non numeratae pecuniae* locum habeat, licet debitor suspiciat in se onus probandi, sibi numeratum non esse. *d. §. un. l. 8. l. 10. l. 14. pr. §. 3. C. de non num. pec.*

9. Locum autem hic contractus tum demum habet, cum mutuum datum esse dicitur, non etiam si quid ex alia causa, petatur. *l. 5. l. 14. pr. §. 4. l. un. C. de non num. pec.* Licet *Exceptio non numeratae pecuniae* etiam in aliis contractibus intra biennium opponi possit. *§. 2. I. de except.*

De Obligat. ex Consensu.

§. un. h. i. **C**ontractus qui Consensu perficiuntur sunt, in quibus, praeter consensum, nihil requiritur; §. un. I. h. t. l. 2. ff. de O. & A. Quales sunt *Emtio Venditio, Locatio Conductio, Emphyteusis, Societas, Mandatum.* d. §. un. §. 3. I. de locat. cond.

2. Qui à caeteris multum differunt. i. In Consensualibus enim sufficit eos, qui negotium gerunt consentire; d. §. un. I. h. In reliquis praeter consensum, vel rei traditio, vel verba, vel literae necessaria sunt.

3. Hinc & ii. Consensuales inter absentes per nuncium aut epistolam, & inter praesentes nutu perfici possunt; d. §. un. I. h. Quod in Verborum obligatione secus est. l. i. ff. de V. O. §. ii. I. de inut. stip.

4. iii. Consensuales omnes sunt bonae fidei, i. e. in istis alter alteri obligatur in id, quod alterum alteri ex bono & aequo praestare oportet, licet de eo expresse nihil dictum sit; d. §. un. I. h. §. 30. I. de Act. l. 7. ff. de neg. gest. Mutuum autem, Stipulatio, nec non Litterarum Obligatio, sunt stricti juris. v. l. 99. ff. de V. O. §. 28. I. de Act.

TIT. XXIV.

De Emtione Venditione.

pr. h. t. i. **E**mtio Venditio (cujus origo à permutationibus coepit, l. i. ff. h. t.) est contractus Juris Gentium, Consensualis, quo id agitur,

ut res seu merx, pro certo pretio, tradatur pr. I. l. 1. §. 1. 2. l. 2. §. 1. l. pen. §. ult. ff. h. t.

2. Unde contractus hujus non male tria dicuntur *substantialia*, v. l. 72. ff. l. 3. C. h. t. *Consensus* scil. l. 11. C. h. *Merx*, l. 8. pr. ff. h. t. & *Pretium*. d. pr. in f. I. l. 2. §. 1. ff. h. t.

3. Non quasi ad *perfectionem* ejus requiratur, ut res vendita tradatur, & pretium numeretur; (haec enim ad *consummationem* pertinent) Sed quia consensus circa rem dandam, & pretium numerandum, versatur.

4. *Perfecta* enim Emtio Venditio est, simul atque de re tradenda, & pretio pure *conveniret*, quomodo nondum pretium numeratum, ac ne arrha quidem data fuerit. d. pr. I. h. t.

5. Adeo ut alter altero invito à contractu perfecto recedere nequeat. l. 3. de resc. vend. Contractus enim primum voluntatis sunt, postea necessitatis. l. 5. C. de O. & A.

6. Quod & verum est, licet arrharum forte datarum damnum pati, vel interesse, vel imo duplum praestare velit. l. 6. C. de resc. vend.

7. Quin nec in Emtione Venditione, quae §. 4. propter conditionem adjectam (potest enim conditio, uti aliis contractibus, ita & hic adijci; §. 4. I. h. t.) imperfecta est, poenitentiae locus est. l. 8. ff. de peric. & comm. rei vend. add. l. 35. §. 5. ff. h. t.

8. Secus est, si placuerit emtionem venditionem in scriptis celebrari, neque instrumenta emtionis fuerint conscripta, in mundum redacta, & subscripta, seu omnibus partibus absoluta. d. pr. I. h. t. l. 17. C. de fid. instr.

9. Donec enim aliquid deest ex his, & poenitent.

nitentiae locus est, & potest emtor sine poena recedere ab emtione venditione. d. pr. l. h. l. 17. C. de fid. instr.

10. Nisi tamen arrharum nomine jam aliquid datum sit, hoc enim casu licet contractus imperfectus sit, qui recusat adimplere contractum, si quidem est emtor perdit quod dedit, si vero venditor, duplum restituere compellitur, licet super arrhis nihil expressum sit. d. pr. l. h. l. 17. C. de fid. instr.

11. Consensum impediunt Vis & Error.

12. Hinc ad emendum vendendum, ne quidem justo pretio, l. 9. ff. rer. am. (nisi ob justam causam, puta utilitatem publicam, v. §. ult. l. de his qui sunt sui vel alien. jur.) nemo cogi potest. l. 11. C. h. t. Adeo ut, si quis coactus vendiderit, contractus rescindatur. l. 1. C. de resc. vend.

13. Error in corpore emtionem nullam facit; l. 9. ff. h. t. non etiam in nomine vel qualitate. d. l. 9. §. 1. 2.

14. Nisi error in qualitate, simul errorem in corpore involvat: puta si quis id, quod revera aes est, aurum esse putaverit. d. l. 9. §. 2. l. 41. §. 1. ff. h. t.

15. Quo casu si quidem in totum erratum est, emtio nulla est, & id quod datum est condici potest. d. l. 9. §. 2. l. 14. l. 41. §. 1. ff. h. t. si vero pro parte, emtio subsistit; d. l. 14. sed venditor partem pretii remittere debet, l. 13. §. 4. 5. ff. de act. emt. & ad interesse tenetur. l. 21. §. 2. ff. eod.

§. ult.

16. Res emi vendi possunt omnes quae sunt in commercio; §. ult. l. h. t. quaecunque alienatio alia ratione non est prohibita.

bita. v. l. ult. C. de reb. alien. non alien.

17. Non tantum corporales, sed & incorporales, puta hereditas, actio; t. i. ff. & C. de hered. vel act. vend. Non tantum praesentēs, sed & futurae, puta redditus annui, Nov. 72. c. pen. spes; l. 8. §. 1. ff. h. t. Non tantum propriae, sed & alienae. l. 28. ff. h. t.

18. Licet enim talis venditio vero rei domino non praepjudicet, neque venditor rem teneatur praecise facere emtoris; l. 30. §. 1. ff. de act. emt. Tenetur tamen venditor, re evicta, ad hoc quod interest. d. §. 1. t. t. ff. & C. de Evict.

19. Quod si res venditae non sint in commercio, & in eo emtor à venditore deceptus sit, Venditor similiter obligatur ad id quod interest. §. ult. l. h. t. l. 62. §. 1. ff. de cont. emt. Et hoc sensu earum rerum venditio valere dicitur. l. 4. l. 70. ff. h. t.

20. Pretium debet i. esse Verum; neque enim sine pretio emptio esse potest. pr. in f. l. l. 2. §. 1. ff. h. t. Unde non valet donationis causa; l. 36. l. 38. ff. h. t. vel uno nummo, contracta. Unus nummus enim non est pretium; l. 10. §. ult. ff. de acq. poss. Et proinde talis emptio imaginaria est, l. 55. ff. h. t. & re ipsa in donationem incidit. l. 46. ff. locat. l. 3. l. 9. C. h. t.

21. II. Justum; i. e. tale, ut venditor non minus quam dimidiam partem justī pretii accipiat. Propter laesionem enim ultra dimidium emptio venditio rescindi potest, l. 2. C. de resc. vend.

22. III. Certum; Vel per se, vel per relationem ad aliud. v. l. 7. §. pen. & ult. ff. h. t.

23. Quod si pretium conferatur in arbitrio §. 2. una tertiū non interti, si quidem ille pretium

definiverit valet emptio, & standum est ejus definitioni *omnimodo*, licet pluris vel minoris, quam valet, rem aestimaverit. §. 1. *I. h. t. l. ult. C. eod.*

24. Nisi manifesta ejus sit iniquitas, quae corrigi potest per judicium bonae fidei; v. *l. 78. §. seq. pro soc. l. 19. C. de transact.* vel alteruter ultra dimidium laesis sit; Quo casu contractus rescindi potest ex *l. 2. C. de resc. vend.*

25. Sin autem ille, qui nominatus est, vel noluerit, vel non potuerit pretium definire, tunc pro nihilo est emptio venditio, quasi nullo pretio statuto. *d. §. 1. l. ult. C. h. t.*

26. Quod si dictum sit quanti postea aestimabitur, vel pretium generaliter in arbitrium tertii incerti, vel alterutrius contrahentium conferatur, emptio nulla est. *d. l. ult. C. h. t. l. 35. §. 1. ff. eod.*

§. 2.

27. IV. Debet pretium in pecunia numerata consistere. §. 2. *l. 1. §. 1. ff. l. 9. C. h. t. l. 1. ff. de rer. perm.*

28. Sabinus quidem & Cassius JCTi etiam in alia re pretium consistere posse putarunt; sed Nervae & Proculi JCTorum contra sententium sententia probata est. *d. §. 2. l. 1. princ. ff. de rer. perm. l. pen. C. eod.*

29. Summa ratione, tum quod una eademque res non possit vendi, & pretium esse rei emittae; tum quod *Emptio Venditio* cum *Permutatione* non sit confundenda. §. 2. *I. h. t. l. 1. pr. ff. de rer. perm.*

30. Plane si pretium ab initio statutum sit, ratio juris non obstat, quominus volenti venditori res quaedam loco pretii in solutum dari possit. arg. *l. 8. pr. mand.*

31. Ex

31. Ex *Emtione Venditione* perfecta oritur
Actio *Emti Venditi*.

32. Actio *Emti* est, Actio *Personalis*, Bonae
fidei, quae datur *Emtori*, pretio *11. 10* (nisi al-
liud convenerit) soluto, vel oblato, l. 13. §.
8. ff. de *Act. emt. adversus Venditorem*, ad
rem tradendam cum fructibus, accessione, & omni
causa, praestanturque dolum, & levem culpam.
l. 11. §. 2. ff. de *act. emt.* l. 13. §. 10. 13.
16. & ult. ff. *cod.* l. 35. §. 4. ff. *b. t.*

33. Et si quidem venditor facultatem tra-
dendi habet, tenetur ad rem praecise traden-
dam, adeo ut invito *emtori* non satisfaciat
solvendo id quod ejus interest. d. l. 11. §.
2. §. 2. I. de *donat.* l. 6. C. de *resc. vend.*
junct. l. un. C. de *sent. quae pro eo quod inte-*
rest. prof.

34. Quod si res vendita perierit vel dete- §. 3.
rior facta sit, *Emtoris* (cujus & lucra & ac-
cessionones sunt, §. 3. I. *b. t.* l. 7. ff. de *per.*
& *comm. rei vend*) non *Venditoris* damnum
est; *Emtione* enim perfecta periculum rei vendi-
tae statim ad *emtozem* pertinet, tametsi adhuc ea
res *emtori* tradita non sit. d. §. 3. I. *b. t.* l.
§. ff. de *peric. & comm. rei vend.*

35. Licet enim venditor ante traditionem
dominus maneat, d. §. 3. I. *circ. fin.* & pe-
riculum rei ordinario ad dominum pertineat;
l. 9. C. de *pign. act.* Aliud tamen est, si domi-
nus ejusdem rei sit debitor, & causa domini
transferendi jam existat. §. 40. I. de *Rer. div.*

36. Secus est 1. si *emtio* venditio imperfe-
cta sit; d. l. 8. ff. de *peric. & comm. rei vend.*
veluti si aliquid ad pondera, numerum, vel
mensuram, venditum, nec appensum, admen-

244 LIB. III. TIT. XXIV.

sum, adnumeratum sit. l. 35. §. 5. ff. h. t.

II. Si damnum dolo, vel culpa levi venditoris, datum sit; d. §. 3. l. h. t. l. 5. §. 2. ff. commod. Quo pertinent l. 12. l. 14. §. 1. ff. de peric. & commun. rei vend.

III. Si Venditor periculum vel custodiam in se susceperit. d. §. 3. l. 23. ff. de R. F.

IV. Si emtio sit alternativa, vel generis. l. 34. §. 6. ff. h. t.

37. Actio Venditi est, quae datur Venditori contra Emptorem, re tradita, vel oblata, ad pretium, una cum usuris post tempus traditionis, solvendum. d. l. 11. §. 2. l. 13. §. 19. & seqq. ff. de Act. emt.

TIT. XXV.

De Locatione Conductione.

§. h. t. 1. **L**ocatio Conductio est contractus Juris gentium, Consensualis, quod id agitur ut pro usu alicujus rei vel operae, certa merces solvatur. pr. l. l. 1. l. 2. pr. ff. h. t.

2. Estque Emptioni Venditioni proxima, iisdemque fere juris regulis consistit. d. pr. l. l. 2. pr. ff. h. t.

3. Quemadmodum enim Emptionis Venditionis substantialia sunt, Consensus, Merx, & Pretium; Ita & Locationis Conductionis sunt, Consensus, v. l. 11. l. 32. C. h. t. Usus rei seu operae, & Merces. pr. l. h. t. l. 23. in f. ff. comm. div.

4. Unde sicut Emptio Venditio perfecta est, si de pretio & re danda convenerit, ita & Locatio Conductio contrahi intelligitur, si merces, pro usu danda, constituta sit. d. pr. l. h.

5. Hinc

5. Hinc etiam, uti pretium in Emtione debet esse verum, justum, certum, & in pecunia numerata consistens; ita & *Mercēs* in *Locatione Conductione* debet esse vera, *l. 23. ff. comm. div. justa, certa, & in pecunia numerata consistens.*

6. Nisi res locata talis sit, quae fructus ex se producit, quo casu pars fructuum, mercedis loco constitui potest. *l. 35. §. 1. in fin. ff. l. 8. l. 18. l. 21. C. h. t.*

7. Et si quidem merces in arbitrium tertii §. 1. conferatur, eadem, quae in Emtione Venditione diximus, & de *Locatione Conductione* dicta esse intelligimus. §. 1. *l. l. 25. pr. ff. h. t. vid. ad t. praec. §. 23. & seqq.*

8. Quod si res utrimque utenda data sit §. 2. nulla mercede constituta, non *Locatio Conductio* est, sed contractus innominatus: & *actio in factum praescriptis verbis* (sic plene vocatur in *l. 24. ff. de praescr. Verb. add. l. 6. in f. C. de transact.*) danda est. §. 2. *l. h. t. l. 17. §. 3. ff. de praescr. verb.*

9. In quibusdam tamen Emtio & Locatio differunt. I. In *Emtione Venditione* enim hoc agitur, ut res vendita apud emptorem perpetuo sit, & si dominus fuit venditor dominium in emptorem transeat. In *Locatione Conductione* usus rei temporalis est, neque dominium rei locatae in conductorum transfertur. *l. 39. ff. h. t.*

II. In *Emtione* pretium intercedit quo res aestimatur, hic merces quo usus rei.

III. In *Emtione* locum habet cautio de Evictione *t. t. ff. & C. de Evict. in Locatione* non item.

10. Quod si cum aurifice convenerit, ut ex §. 4. suo auro certi ponderis e. gr. annulos faceret, &

decem aureos acciperet; Dubitatum, sitne emptio venditio? Sed placuit Emptionem Venditionem esse. §. 4. *I. h. t. l. 20. l. 65. ff. de cont. emt.* Quod si suum aurum Titius dederit, mercede pro opera constituta, quin locatio conductio sit, nullum est dubium. *d. §. 4.*

11. Ex Locatione Conductione perfecta, datur *Actio Locati Conducti* *pr. I. h. t.*

§. 5. 12. *Actio Locati* est *Actio personalis*, Bonae fidei, quae datur Locatori, contra Conductorem, ad mercedem, finito anno, vel tempore constituto (nisi forte ante tempus conductor sine causa rem conductam deseruerit, quo casu locator statim agere potest; *l. 24. §. 2. ff. h. t. add. l. 55. §. 2. eod.*) solvendam, & rem finita locatione restituendam, praestandumque dolum & leuem culpam. §. 5. *I. h. t.*

13. Est enim contractus in quo utriusque versatur utilitas; *l. 5. §. 2. ff. commod.* Unde & superlativus *d. §. 5. verb. diligentissimus* & *l. 25. §. pen. ff. h. t.* pro positivo accipiendus est.

14. Locator autem culpam conductoris probare debet. Unde, si aedes incendio consumtae sint, Locatori de damno contra Conductorem agere volenti, probandum erit, incendium culpa Conductoris lata aut levi contigisse. *arg. l. 11. ff. de per. & comm. rei vend.*

15. Ante finitam Locationem Conductor rem Conductam restituere, vel ea excedere non cogitur. *l. 3. C. h. t.*

16. Nisi i. toto biennio mercedem non solverit; *l. 54. §. 1. l. 56. ff. h. t.*

II. Ipse dominus re sua indigeat; *l. 3. C. h. t.*

III. Dominus reficere velit; *d. l. 3.*

Vel

Vel iv. Conductor rem deteriore faciat.

d. 3.

17. Praeter dictos casus, finitur Locatio Conductio ordinario i. *Solutio jure Auctoris. l.*

9. §. 1. ff. h. t.

11. *Tempore constituto praeterlapso. Non etiam §. ult. morte contrahentium. Heres enim conductoris eodem jure in conductione succedit, & heres locatoris Locationem servare tenetur. §. ult. l. 10. C. l. 19. §. 8. ff. h. t.*

18. Quod secus est in successore particulari: Emtor enim, vel Legatarius, stare locationi, nisi aliud actum sit, non tenetur, l. 25. §. 1. ff. h. t. l. 9. C. eod. & conductorem adeo expellere potest.

19. Cum enim Locator maneat dominus, potest, non obstante locatione, dominium rei locatae in alium transferre; l. 21. C. mand. qui cum non contraxerit cum conductore, ad servandam locationem non obligatur. Locator tamen à conductore conveniri potest ad praestandum id quod ejus interest. d. l. 25. §. 1. ff. h. t.

20. Actio Conducti est, quae datur Conductori, contra Locatorem, ad praestandum usum, vel id quod interest, l. 15. pr. §. 1. & seqq. l. 24. §. 4. ff. l. 32. C. h. t. refundendas impensas necessarias, & utiles, l. 55. §. 1. l. 61. ff. h. t. nec non damnum, dolo vel levi culpa datum, resarciendum. l. 19. §. 1. l. 60. §. 7. ff. h. t.

De Emphyteusi.

21. Usque adeo autem aliquam familiarita- §. 3.
tem

tem inter se videntur habere Emtio-Venditio & Locatio-Conductio, ut super Emphyteusi dubitatum sit, essetne Emtio Venditio, an Locatio Conductio? Donec lege Zenoniana separatus constitueretur contractus. §. 3. l. h. t. l. i. C. de jur. emph.

22. Est autem *Emphyteusis contractus Juris Gentium, Consensualis* (scriptura probationis tantum gratia intercedit; l. i. C. h.) *bonae fidei, quo dominus praedii sui usum & fructum, & jus dominio proximum, alteri in perpetuum, aut ad tempus non modicum, concedit, ea lege, ut in agnitionem domini, certum canonem (qui & Vectigal, rubr. & l. i. ff. si ag. vect. & Pensio dicitur d. §. 3. l. h.) solvat. d. §. 3. l. h. l. i. ff. si ag. vect. l. i. l. 2. l. 3. C. de jur. emph.*

23. Praedia primum ea lege colenda & melioranda concedebantur sterilia; Postmodum autem & fertilia, imo & ipsa aedificia. l. 15. §. 26. ff. de damn. inf. Nov. 120. c. 1. §. ult. Auth. Si quas. C. de SS. Eccles. Neque secularia tantum, sed & Ecclesiastica in Emphyteusin data sunt. Nov. 120. c. 1. pr. §. 1. 2. c. 6. §. 1. 2. Nov. 55. c. 2.

24. Unde Emphyteusis, in Ecclesiasticam, & Civilem seu Sæcularem, non inale dividitur.

25. Ex hoc contractu oritur *Actio Emphyteuticaria*, quæ utrimque directa est, & *Emphyteutæ* quidem datur contra Dominum, ad Emphyteusin, secundum pacta conventa, præstandam: Domino autem emphyteuseos contra Emphyteutam, ad solvendum canonem, arg. l. i. C. de jur. emph.

26. Traditione facta (non ante, arg. l. 20. C. de Pact.) consequitur *Emphyteuta* jus

in re, dominio proximum, quod DD. *Utile dominium* vocant; l. 3. §. 4. ff. de reb. eor. qui sub. tut. l. 3. C. h. t. & ex eo actionem in rem, qua rem ab omni possessore, etiam ab ipso domino vindicare potest. l. 1. §. 1. ff. si ager vect.

27. Ut jus non tantum habeat fructus, omnemque rei utilitatem, percipiendi; (Quod & conductori, & fructuario concessam est;) Sed & servitutem imponendi, l. 1. §. ult. ff. de superf. oppignorandi, l. 31. ff. de pign. donandi, permutandi, l. 1. C. de fund. patr. & quoquo modo, etiam invito domino (dummodo laudemium, i. e. l. pars pretii, l. 3. C. de jur. emph. ei à novo Emphyteuta solvatur) ad alium transferendi. l. 1. ff. si ag. vect. l. 3. C. de dejur. emph.

28. Venditionis tamen causa excepta est. Si quis enim emphyteusin velit vendere, significare istud Domino debet, nec non pactum ab aliis oblatum: Habetque Dominus, si emere velit, & voluntatem intra duos menses declaret; jus προτιμήσεως. d. l. 3.

29. Cum vero omnem utilitatem Emphyteuta percipiat, aequissimum est, ut & onera sustineat rei inhaerentia,

30. Hinc tributa quotannis Fisco solvere, & apochas fiscales Domino, quibus tributa fisco soluta probare possit; praestare tenetur. l. 2. C. de jur. emph.

31. Hinc etiam, si aliud dictum non sit, universae quidem rei interitus ad Dominum; particulare vero damnum ad Emphyteutam spectat, etiamsi majorem fundi partem calamitas absorberit. l. 1. C. h. t.

32. Eandem ob causam Emphyteuta propter sterilitatem, hostiumve incurSIONem, remissionem canonis (in conductione secus est; *l. 25. §. 6. ff. locat.*) impetrare nequit. Canon enim non pro modo fructuum, qui ex fundo percipi solent, uti in Locatione Conductione, sed in recognitionem dominii tantum solvitur. *d. §. 3. l. h. t. l. 1. pr. ff. si ag. vect. l. 1. C. de jur. emph.*

33. Jus autem Emphyteuseos non tantum per hunc contractum acquiritur, sed & per *Ultimas voluntates*; arg. *l. 26. pr. ff. de pign. act. §. 1. l. de usufr. §. ult. l. de serv. nec non per Praescriptionem longi temporis.* arg. *l. ult. C. de praescr. long. temp.*

34. Finitur vero Emphyteusis 1. *Consolidatione*, quae fit vel moriente Emphyteuta nullis relictis successoribus, vel tempore emphyteuseos constitutae praeterlapso; *l. 3. ff. si ager vect. vel praescriptione*; sive Dominus debito tempore & modo rem Emphyteuticam possederit, sive emphyteuta dominium, canonem non solvendo, contra dominum per tempus legibus constitutum, praescripserit. arg. *l. 15. §. 27. ff. de damn. inf.*

35. II. *Totius rei interitu*, *l. 1. in f. C. de jur. emph.*

36. III. Si Emphyteuta canonem, in emphyteusi seculari intra triennium, *l. 2. C. de jur. emph. in Ecclesiastica intra biennium*, Nov. 7. c. 3. §. 2. N. 124. c. 8. Auth. Qui rem C. de SS. Eccl. non solverit, vel apochas tributorum non exhibuerit. *d. l. 2.*

37. Quo casu emphyteusis amittitur ipso jure, ut sententia Judicis non desideretur; *d. l. 2.*

Licet

Licet dominus proprii auctoritate emphyteutam expellere nequeat. arg. l. 13. ff. quod met. c.

38. Adeo ut postea moram, per canonis oblationem, purgare nequeat; d. l. 2. de jur. emph. l. 2. C. de fund. patr. neque dominus huic poenae renunciassse censetur, quamvis post triennium, sine protestatione, canonem recipiat. Auth. Qui rem. C. de SS. Eccles. Nov. 120. c. 8.

39. Exc. 1. Si canonem oblatum dominus accipere recusaverit, eumque oblatum in aede sacra, vel apud Acta deposuerit emphyteuta. l. 2. in f. C. de jur. emph. l. 19. C. de usur. l. 9. C. de sol.

II. Si nemo existat, cui pensionem solvat, Veluti jacente hereditate Domini defuncti. arg. l. 21. §. seq. ff. de usur.

III. Si Emphyteuta debitam sibi à Domino pecuniam cum canone compenset. arg. §. 30. I. de Act.

40. IV. Perit emphyteusis, si totam rem emphyteuticam, ignorante Domino, emtionis titulo in alium transtulerit. l. 3. C. de jur. emph.

41. Si vero donaverit, legaverit, permutterit, secus est. l. 71. §. f. ff. de legat. 1. l. 16. §. ult. ff. de pign. act. d. l. 3. C. de jur. emph.

42. Diversi juris ratio est, quod si jus suum vendat, nihil ipsius intersit, à quo pretium accipiat, an à domino, an ab ullo alio; Ut adeo Dominus aliis merito præferendus sit. Reliquæ autem causæ fiunt vel propter affectum erga aliquem ut in donatione, vel propter utilitatem uti in permutatione, & oppignoratione.

43. V. Et ultimo, si Emphyteuta rem in emphyteusin datam dolo vel culpa insigniter reddat deteriolem. N. 120. c. 8. Auth. cui rem. C. de SS. Eccles.

44. Finita autem emphyteusi Meliorationes, nisi plane extraordinariae fuerint, ad Dominum pertinent. l. 2. C. de jur. emph.

TIT. XXVI.

De Societate.

1. **S**ocietas in genere dici potest, *Communio consensu suscepta*; Estque vel *Vitae*, quam *Matrimonium* appellamus; v. l. 1. ff. de act. rer. am. Vel *Bonorum*, de qua sola hic agimus.

2. Quae est *contractus Juris Gentium Consensualis*, quo res vel operae licitae, l. 53. l. 57. ff. b. t. communicantur, *lucri in commune faciendi gratia*. l. 29. §. 2. ff. b. t.

pr. b. t. 3. Societas autem alia est *Universalis*, alia *Singularis*. v. pr. l. b. t.

4. *Universalis* est, vel *omnium omnino bonorum*; In qua omnia praesentia continuo, etiam sine traditione, communicantur, *Actiones cedendae*, & quae postea obveniunt in commune redigenda sunt; l. 1. §. 1. l. 2. l. 3. pr. §. 1. l. 73. pr. §. 1. ff. b. t. Vel *eorum*, quae ex *quaestu* veniunt; Quae in dubio contracta censetur. l. 7. Et seqq. ff. b. t.

5. *Singularis* est *unius alicujus negotiationis*, vel *artificii*. pr. l. b. t. l. 52. §. 5. ff. b. t.

6. Dividi etiam ii. Societas potest, in *Expressam* & *Tacitam*; v. l. 4. ff. b. t. nec non iii. In *Puram* & *Conditionalem*. l. pen. C. b. t.

§. 1. 7. Quod si de partibus *lucris* & *damni* nihil convenerit, *aequales partes in lucro & damno spectantur*; §. 1. l. b. Si modo *aqualis sit collatio*, caeteroquin pro *rata partes fieri debent*. arg. l. 6. l. 80. ff. eod.

8. Sed

8. Sed si expressae fuerint partes (sive in §. 3. lucro & damno simul, sive in alterutro tantum; vid. §. 3. *I. h. t.*) hae servari debent: *d. §. 1. I. h. t.* Pacta enim adjecta dant legem contractui *l. 1. §. 6. ff. depos. l. 23. ff. de R. J.*

9. Dum tamen non sint naturae hujus contractus contraria, qui aequalitatem, tanquam jure quodam fraternitatis, desiderat. *l. 63. pr. ff. h. t.*

10. Valet itaque pactum, quo partium definitio arbitrio tertii nominatim permittitur: Cujus tamen arbitrium, si manifesta appareat iniquitas, corrigi potest per judicium bonae fidei. *l. 76. & seqq. ff. h. t.*

11. Valet etiam pactum, si duo inter se pacti sint, ut ad unum quidem duae partes lucri & damni pertineant, ad alium tertia. *d. §. 1. I. h. t.*

12. Nec non si convenerit ut ad Titium lucri duae partes pertineant, damni tertia, ad Sejum duae partes damni, lucri tertia; Si modo Titius ratione operae plus contulerit; Quia saepe quorundam ita pretiosa est opera in societate, ut eos justum sit conditione meliore in societatem admitteri. §. 2. *I. h. t. l. 29. pr. ff. h. t.*

13. Unde & ita coire posse societatem non dubitatur, ut alter pecuniam conferat alter non conferat, & tamen lucrum inter eos commune sit, quia saepe opera alicujus pro pecunia valet. *d. §. 2. I. l. 1. C. h. t.*

14. Quin & tale pactum valet, ut quis lucri partem ferat, de damno non teneatur. *d. §. 2.*

15. Non valet autem pactum, ut alter lucrum tantum, alter damnum sentiat: Qualis Societas Leonina veteribus dicta est; *l. 29. §. 2. ff. h. t.* Ex *Aesopi* Fabula de Leone, A-

fino, & Vulpe. Add. *Phaedr. L. 1. Fab. 5.*

§. 4.

16. Finitur *Societas* non tantum *mutuo consensu*, quod omnibus contractibus consensu-
libus commune est; §. ult. *I. quib. mod. toll. obl.* Sed & *1. Renunciatione* unius ex sociis;
§. 4. *I. h. t. l. 63. §. ult. l. 65. §. 3. ff. h. t.* sive ea expressa sit, sive tacita. *l. 64. ff. h. t.* Etiam si ab initio convenerit, ut so-
cietas perpetuo duraret.

17. Licet enim, in aliis contractibus alter, altero invito, à contractu recedere nequeat; *l. 5. C. de O. & A.* Aliud tamen hic placuit, ne in-
viti retineantur in communione, quae mater
solet esse discordiae. *l. 77. §. 20. in f. ff. de leg. 2. l. 26. §. 4. ff. de cond. in deb.*

18. Nisi tamen *1. quis renunciaverit ab-*
senti v. l. 17. §. 1. ff. h. t.

II. *Intempestive*; *l. 14. l. 17. §. 2. ff. h. t.*

III. *Callide*, i. e. ut obveniens aliquod lu-
crum solus habeat: Quo casu socios quidem
à se, non vero se etiam à sociis, liberat; lu-
crum proinde perceptum communicare debet,
damnique particeps, sed lucri, quod alii fa-
ciunt, expers manet. §. 4. *I. h. t. l. 65. §. 3. & seqq. h. t.*

§. 5.

19. II. *Morte Naturali, vel Civili*; Si unus
enim ex sociis mortuus sit, solvitur *Societas*;
§. 5. *I. h. t. l. 4. §. 1. l. 65. §. 9. ff. eod.*
neque heres (excepta societate *Vestigialium*
l. 59. ff. h. t.) in societatem succedit, licet
tale pactum adjectum sit; *l. 35. l. 59. l. 65. §. 11. ff. h. t.* quia *qui societatem contrahit certam*
personam eligit. d. §. 5. Heres tamen ex ante
gesto obligatus est, *l. 65. §. 9. l. 35. & seqq. l. 63. §. 8. ff. h. t.* & inchoata à defuncto ex-
plicare debet. *l. 40. ff. h. t.* 20. A.

20. Adeo, ut & unius morte solvatur societas, licet plures supersint; nisi in coëunda societate aliter convenerit. d. §. 5. l. 1. 65. §. 9. ff. h. t.

21. Similiter si quis capitis deminutionem §. 7. maximam & mediam passus sit, solvitur societas, quia civiliter mortuus censetur: l. 63. §. ult. l. 4. §. 1. ff. h. t. Eoque pertinet. §. 7. l. h. t.

22. III. Item si alicujus rei contracta Societas §. 6. sit, & finis negotio impositus, finitur societas. §. 6. l. h. l. 65. §. 10. ff. eod. Ut & si tempus adjectum praeterlapsum sit. l. 65. §. 5. ff. h. t.

23. IV. Solvitur Societas cessione bonorum, §. 8. seu egestate. §. 8. l. h. t. l. 4. §. 1. ff. eod. Sed hoc casu, si adhuc consentiant in societatem, nova videtur incipere societas. §. 8. l. h. t.

24. Ex hoc contractu, Actio oritur, Pro Socio §. ult. cio, utrimque Directa; §. 2. l. de pecem. lit. Quae est personalis, bonae fidei, & datur Socio contra Socium, ad conferenda bona communia, ad lucrum communicandum, praestandumque dolum; latam & levem culpam. §. ult. l. h. t. l. 72. l. 52. §. 2. 3. ff. eod. l. 5. §. 2. ff. commod. l. 67. pr. ff. h. t. Ita tamen, ut Socius gaudeat beneficio competentiae, neque ultra teneatur quam facere possit. l. 63. ff. h. t.

T I T. XXVII.

De Mandato.

1. **M**andatum est contractus Juris Gentium, Consensualis, quo negotium aliquod alicui gratis gerendum committitur, & ab altero suscipitur. 2. Di-

§. ult.
h. t.

2. Dicitur *gratis*; Originem enim ex officio atque amicitia trahit; quibus contraria est merces. l. 1. §. 4. ff. h. t. Unde mercede constituta Locatio conductio esse incipit. §. ult. l. h. t.

3. Plane honorarium aliquod intervenire nihil prohibet. l. 6. pr. ff. h. t. Licet, nisi certum quid & statim promissum sit, nihil peti possit. l. 17. C. h. t.

4. *Mandatum* varie dividitur; Est enim, 1. Aliud *Expressum*, aliud *Tacitum*. l. 6. §. 2. l. 18. l. 53. ff. l. 6. C. h. t.

II. Aliud *Generale* (cujus tamen subdivisionem in *Generale cum libera*, & *sine libera* non agnoscimus) aliud *Speciale*. l. 6. §. 6. ff. h. t. l. 1. §. 1. ff. de proc.

III. Aliud *Negotiorum Judicialium*, aliud *Extrajudicialium*. l. 33. pr. §. 1. l. 35. §. 3. l. 43. ff. de. proc.

§. 12. IV. Aliud *Purum*, aliud *Conditionale*. §. 12. l. 1. §. pen. ff. h. t.

pr. §. 1. V. Aliud *Mandantis tantum gratia*, aliud *Mandatarii*, aliud *Mandantis & Mandatarii*, aliud *Aliena tantum*, aliud *Mandantis & Aliena*, aliud *Mandatarii & Aliena gratia contractum*. pr. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. l. h. t.

5. *Mandatum* quidem *Aliena tantum gratia contractum*; ab initio non est obligatorium; quia ab initio mandantis nihil interest; l. 8. §. 6. ff. h. t. Ex post facto tamen fieri potest obligatorium, postquam scil. ex gestu mandatarii mandans Titio obligari coepit. l. 28. ff. de neg. gest.

§. 6. 6. *Mandatum Mandatarii gratia tantum contractum*, consilium magis est, quam mandatum; & ob id non est obligatorium; etiamsi non expeditur

pediat ei cui mandabatur; cum cuique liberum sit apud se explorare, an sibi expediat consilium. §. 6. I. l. 2. §. ult. ff. h. t. l. 47. ff. de R. J.

7. Nisi tamen consilium sit fraudulentum; d. l. 47. ff. de R. J. Vel terminos simplicis consilii excedat; puta si quis tibi mandaverit ut pecuniam Titio foenerares: quo casu fidem suam pro persona designata imponere videtur. d. §. 6. in f. I. h. t.

8. Illud quoque mandatum non est obligatorium, §. 7. quod contra bonos mores est. §. 7. I. h. l. 6. §. 3. l. 22. §. 6. ff. h. t. Adeo ut neque Mandatarius obligetur ad perficiendum, neque Mandans conveniri possit; si forte perfecerit mandatarius, & ejus facti nomine poenam solverit: Quia proprii delicti poenam praestitit. d. §. 7. I. h. t. Licet uterque eo casu ex delicto obligatus sit; §. pen. I. l. 11. §. 3. ff. de injur. l. 15. §. 1. ff. ad L. Corn. de Sic. l. 5. C. de accus. 2 Sam. 12. vs. 9. 1 Reg. 21. vs. 19.

9. Non debet autem Mandatarius excedere fines mandati. §. 3. I. h. t. Hoc enim si fecerit aliud agere censetur. l. 5. pr. ff. h. t. ad Gell. L. 1. C. 13.

10. Hinc si quis Titio mandaverit ut sibi §. 8. fundum emeret aureis centum, ille autem emerit aureis centum & viginti, actionem non habet, nequidem negotiorum gestorum, licet res tanti valeat. d. §. 8. l. ult. C. de neg. gest. l. 31. §. 4. ff. eod.

11. Ad summam tamen concurrentem (licet & de eo aliquando dubitatum sit) actio conceditur; & multo magis igitur si res minoris emta sit. d. §. 8. l. 3. §. ult. l. 4. ff. h. t.

§. 9.

12. Speciale in hoc contractu est, quatenus admodum & de *Societate* diximus, quod contra regulam. l. 5. C. de O. & A. extinguatur 1. *Revocatione mandantis*; §. 9. I. h. t. l. 12. §. pen. ff. h. t. Ne quis scil. pati cogatur negotia sua ab aliis perfici.

§. 11.

13. Quod si tamen res amplius integra non sit, *Mandans* obligatur ex ante gesto. l. 15. ff. h. t.

14. II. *Renunciatione mandatarii* §. 11. I. h. t. l. 22. §. ult. ff. cod. Quia officium non magis reluctanti extorqueri, quam invito obtrudi convenit.

15. Dummodo tempestive renunciatum sit, ut integra causa *Mandatori* reservetur, eandem rem per alium aeque commode explicandi. d. §. 11.

16. Nisi tamen iusta causa intercesserit, aut non renunciandi, aut intempestive renunciandi. d. §. 11. puta valetudinis adversae, vel inimicitarum capitalium. l. 23. l. 24. & seqq. ff. h. t.

§. 10.

17. III. *Morte Mandantis vel Mandatarii*; neutrius enim personam mandatum egreditur. §. 10. I. l. 26. l. 57. ff. h. t. Unde neque mortuo *Mandatore*, *Mandatarius* mandatum implere, neque mortuo *Mandatario* heres ejus suscipere cogitur; neque, si utroque casu impletum sit, actio dabitur. d. l. 26. l. 27. §. 3. ff. h. t.

18. Nisi quid mandatum sit, quod non nisi post mortem mandantis perfici potest; l. 12. §. ult. & seq. ff. h. t. l. ult. ff. de solut. Vel II. *mandatarius*, ignorans *mandatorem* decessisse, mandatum executus fuerit. l. 16. ff. h. t. d. §. 10. I. h. t.

19. Summa sane aequitatis ratione; neque enim

enim in hoc iudicio, in quo de bona fide agitur, de apicibus juris disputandum est. l. 29. §. 4. ff. h. t.

20. Ex Mandato oritur Actio Mandati, Directa, & Contraria.

21. Actio mandati Directa est Actio Personalis, Bonae fidei, quae datur Mandanti, contra Mandatarium, ad negotium susceptum perficiendum, rem quam mandati nomine acquisivit tradendam, l. 10. §. 2. & 8. l. 8. §. 5. ff. h. t. praestandumque dolum, & omnem culpam etiam levissimam. l. 13. l. 21. C. h. t.

22. Actio Mandati Contraria vero, quae datur Mandatario, contra Mandantem, ad hoc ut indemnis seruetur, §. 8. l. h. t. l. 61. §. 5. ff. de furt. l. 26. §. 5. l. 3. §. 1. 2. l. 4. l. 12. §. 7. & seqq. ff. h. t.

T I T. XXVIII.

De Obligat. quae quasi ex cont. nasc.

1. Quasi ex contractu nascitur obligatio, cum pr. h. t. citra conventionem, inter invitos etiam & ignorantes, nascitur ex facto non turpi. l. 5. §. 1. & seqq. ff. de O. & A. pr. §. 1. & seqq. l. h. t. Dissert. N. 2. de Caus. Obl. c. 3. §. 7. & seqq.

2. Dicitur citra conventionem; si enim conventio factum praecessit, verus contractus est. l. 1. §. 3. ff. de pact.

3. Additur, ex facto non turpi; Quia si turpe factum fuerit, delictum est.

4. Fundamentum hujus obligationis non est tacitus consensus, quia hic etiam ignorantes,

imo inviti, & furiosi, obligantur; §. 1. I. h. t. l. 46. ff. de O. & A. sed naturalis aequitas & utilitas communis. d. §. 1. I. h. t.

5. Sive autem ex quibusdam negotiis obligatio, *quasi ex contractu*, nasci dicatur, sive eadem negotia *Quasi Contractus* vocentur, nihil interesse videtur; Cum & in jure nostro *Quasi possessio*, l. 10. ff. si serv. vind. *Quasi usufructus*, §. 2. I. de usufr. l. 2. §. 1. ff. de usufr. ear. rer. *Actio quasi Serviana*, §. 7. I. de Act. aliaque similia, occurrant.

6. Talia negotia seu *Quasi Contractus* memorat Imp. hęc titulo v. Neque plures dari videntur. v. d. Dist. N. 2. c. 3. §. 20. & seqq.

§. 1.

7. 1. *Quasi contractus est Negotiorum gestio; cum quis alterius*, v. l. 9. §. 3. ff. de neg. gest. *absentis*, vel *praesentis*, dummodo ignorantis, negotia, sine mandato gerit utiliter. §. 1. l. h. t. v. l. 10. §. 1. ff. h. t.

8. Ex quo *Actio* oritur *Negotiorum gestorum Directa*, & *Contraria*. d. §. 1. I. h. t. l. 2. ff. de neg. gest.

9. *Actio Negotiorum gestorum Directa est Actio Personalis, bonae fidei, quae datur Domino negotiorum, eique cujus interest*, l. 47. ff. de neg. gest. *adversus Gestorem, ad ratione reddendas, & reliqua praestanda*, l. 2. l. 23. ff. de neg. gest. *nec non praestandum dolum, omnemque culpam*. §. 1. I. h. t. Quia similis est depositario, qui se deposita obtulit. v. l. 1. §. 35. ff. depos. add. l. 21. C. mand.

10. Si tamen affectione coactus, ne alterius bona distraherentur, negotiis se obtulit, de dolo tantum & lata culpa tenetur. l. 3. §. 9. ff. de neg. gest.

11. *Actio Negotiorum gestorum Contraria est, quae datur Gestori, contra Dominum, ut servetur indemnitas. l. 2. l. 27. ff. de neg. gest. §. 1. I. h. t.*

12. Sed si quis invito & prohibente domino gessit, actio haec contraria locum non habet. l. fin. C. de neg. gest.

13. II. *Quasi contractus est Tutelae administratio; §. 2. l. h. t. ex qua Actio oritur Tutelae Directa, & Contraria. d. §. 2.*

14. *Actio Tutelae Directa est Actio personalis, bonae fidei, quae datur Pupillo, finita tutela, l. 4. pr. ff. de tut. & rat. distr. contra Tutorem, ad rationes reddendas, l. 1. ff. d. t. & reliqua praestanda, nec non dolum & levem culpam. d. l. 1. l. 7. C. arb. tut. Propter favorem pupillarem: Non tamen etiam ad levissimam, ne tutores, qui plerumque inviti constituantur, nimium onerentur.*

15. *Actio Tutelae Contraria est, quae datur Tutori adversus Pupillum, ut servetur indemnitas. l. 1. l. ult. ff. de cont. tut. act. d. §. 2. I. h. t.*

16. III. *Quasi contractus est Rei communio §. 3. 4. sine consensu inita, cum duo pluresve rem quandam sine societate communem habent. §. 3. 4. I. h. t.*

17. Estque vel *Universalis*, inter coheredes scil., vel *Singularis*. d. §. 3. 4.

18. *Ex communione Singulari oritur Actio Communi dividundo utrimque directa, quae tantum Personalis est (non in rem & in personam mixta, quia quasi ex contractu oritur) & datur sociis contra socium (qui improprie hic ita vocantur) ad rem communem dividendam, & praestandas praestationes personales. d. §. 3. §. 5. I. de off. jud. l. 1. ff. commun. div.*

19. Consistunt autem *praestationes personales*, in lucro percepto pro parte communicando, §. 4. & 5. *I. de off. jud.* damno dato pro parte refarciendo, l. 16. §. *pen. ff. fam. ercisc.* & impensis factis pro parte restituendis. l. 4. §. 3. *comm. div.*

20. Ex *Communione universali hereditatis*, datur *Actio Familiae erciscundae*, i. e. hereditatis v. l. 195. §. 1. *ff. de V. S. dividendae*; Quae datur coheredi, contra coheredem, ad communem hereditatem dividendam, l. 2. *pr. ff. fam. ercisc.* & praestandas praestationes personales. l. 1. *ff. eod.*

§. 5. 21. IV. *Quasi Contractus est Aditio hereditatis*; §. 5. *I. b. t. l. 3. §. ult. ff. quib. ex caus. in poss. eatur.* ex qua *Legatariis* & *Fideicommissariis* (non creditoribus qui ex vero contractu agunt; l. 49. *ff. de O. & A. l. 2. §. 2. ff. de V. O. l. 62. ff. de R. J.*) datur *Actio ex testamento*, contra heredem, ad praestanda legata & *fideicommissa*, *testamenta vel codicillis relicta*. d. §. 5. l. 5. §. 2. *ff. de O. & A.*

§. 6. 22. v. Et ultimus *Quasi Contractus est Solutio Indebiti* §. 6. *I. b. t.*

23. Ex qua *Actio* oritur quae vocatur *Condictio indebiti*. t. t. *ff. & C. de cond. ind.* daturque indebitum solventi, contra accipientem, ad restituendum indebitum.

24. Ut autem haec actio locum habeat, requiritur I. Ut aliquid solutum sit. d. §. 6. *I. b. t.*

II. Ut solutum sit indebitum, i. e. naturaliter & civiliter indebitum: Si enim naturale sit debitum, licet civiliter indebitum, non repetitur. l. 10. *ff. de O. & A.*

III. Ut solutum sit per errorem; l. 1. §. 1. *ff. b. t.*

ff. h. t. Cujus enim per errorem dati re-
petitio est, ejus consulto dari donatio est.
l. 53. ff. de R. J.

iv. Ut solutum sit *per errorem facti*, non
juris. l. 10. C. de jur. & fact. ign. l. 9. ff.
ead. l. 9. C. ad L. Falc. Nisi forte talis sol-
verit, cui jus ignorare permittitur. *v. l. 9.*
pr. §. 1. ff. de jur. & fact. ign.

2§. Cessat tamen *Conditio Indebiti* i. In iis §. *ult.*
causis, in quibus *lis inficiando crescit in duplum*,
i. e. in quibus actio adversus confitentem in
simplum datur, adversus negantem vero in
duplum. *l. 23. §. pen. ff. ad L. Aquil. §. 26.*
I. de Act. Quales sunt i. Causa Legis Aqui-
liae; ii. Legati ad pias causas; & iii. Depo-
siti miserabilis. §. *ult. I. h. t. d. l. 23. §.*
pen. ff. ad L. Aquil. d. §. 26. I. de Act. l.
1. §. 1. ff. depof.

26. Cessat etiam ii. In causa jurisjurandi
§. *11. I. de Act.*

iii. In casu rei judicatae. *l. 1. C. h.*

iv. Si solutum sit debitum naturale. *l. 10.*
ff. de O. & A.

v. Si quid transactionis causa solutum. *l.*
65. §. 1. ff. de cond. ind.

vi. Si quid dotis nomine a Matre simili-
busque datum sit. *l. 32. §. 2. ff. eod.*

T I T. XXIX.

Per quas pers. nob. obl. acq.

i. **A**cquiritur vero nobis obligatio non
tantum per nosmetipsos, sed & per
eos, quos in potestate habemus, servos scil.
& li.

& liberos nostros, nec non per servos fructuarios, & eos quos tanquam nostros b. f. possidemus; *pr. §. 1. 2. 3. I. h. t.* eodem modo, quo Dominium per eos acquiri dictum est supra ad *t. Per quas pers. cuique acq.*

TIT. XXX.

Quibus modis tollitur Obligatio.

1. **T**ollitur autem obligatio vel *Ipso jure*, vel *Ope Exceptionis*, de quo inf. ad *t. de Except.* videbimus.

pr. h. t. 2. *Ipso Jure* tollitur obligatio, secundum Imp. nostrum in *h. t. 1. Solutione pr. I. h. t.*

3. Quae, si *generaliter* accipiat, ad omnem liberationem pertinet. *l. 54. l. 52. ff. de solut. l. 176. ff. de V. S.*

4. Sed *specialiter* accepta, est *naturalis praestatio ejus*, quod debetur. *d. pr. I. h. t. l. 49. l. 52. ff. de solut. l. 4. §. 3. ff. de re jud.*

5. Aliud enim pro alio invito creditori solvi non potest. *d. pr. I. h. l. 2. §. 1. ff. de reb. cred. l. 16. C. de sol.*

6. Licet nummi argentei pro aureis recte solvantur; quia in pecunia non tam substantia, quam quantitas seu valor, consideratur. *l. 1. ff. de cont. emt. l. 65. §. 1. ff. de V. O.*

7. Totum etiam debitum solvendum est, neque per partes invito creditore (si consentiat aliud est; Ita acc. *§. 1. in f. h. t. l. 9. §. 1. ff. de sol.*) solutio fieri potest. *l. 9. C. de solut. l. 41. §. 1. ff. de usur. arg. l. 3. ff. fam. ercisc.*

8. Nisi debitum pro parte sit liquidum, pro

pro parte illiquidum; Quo casu creditor partem oblatam accipere cogendus est. l. 21. ff. de reb. cred.

9. Quis autem solvat, sive ipse reus, sive alius pro eo, nihil interest; liberatur enim & alio solvente, sive sciente, sive ignorante debitore, vel invito eo solutio fiat. d. pr. l. h. t. l. 23. l. 40. l. 53. ff. de solut.

10. Effectus vero Solutionis est, quod non tantum ipse reus liberetur, sed & Accessiones, fidejussores, mandatores; pignora & hypothecae. d. pr. in f. h. t. l. 43. ff. de solut.

11. II. Acceptilatione; quae est imaginaria solutio, §. 1. l. h. t. l. 1. ff. de accept. seu verborum conceptio, quibus creditor, cui verbis quid promissum, rogatus a debitore, an id, quod ita debetur, acceptum ferat? respondet, se acceptum ferre.

12. Quod si in alia, quam verborum obligatione, acceptilatio intercedat, non quidem obligationem ipso jure tollit, vim pacti tamen habet, & exceptionem producit. l. 19. l. 8. pr. ff. de accept.

13. Quin & aliae obligationes per Acceptilationem tolli possunt, si modo per Stipulationem Aquilianam in verborum obligationem translusae sint. §. 2. l. h. t. l. 18. §. 1. ff. de accept.

14. III. Novatione; §. 3. l. h. t. quae est §. 3. prioris obligationis, in aliam vel civilem vel naturalem, per stipulationem (non etiam per nudum pactum, l. 27. §. 2. ff. de pact.) facta transfusio atque translatio. l. 1. pr. & §. 1. l. 2. ff. de novat.

15. Est autem Novatio alia Voluntaria de qua

qua sola hic agitur; alia *Necessaria*, quae fit per litis contestationem, l. 29. ff. h. t. l. 86. Et seq. ff. de R. J. & proprie non est novatio v. *Dissert. N. 6. de Caus. Obl. c. 5. §. 14. Et seqq.*

16. *Novatio Voluntaria* fit vel nova intercedente persona, quae alienam obligationem expromittendo in se transfert, ita ut prior debitor non maneat obligatus. Unde & talis *Expromissor* dicitur. l. 37. §. ult. ff. de oper. lib.

17. Quod si mandatu debitoris fiat, species est *Novationis* quae *Delegatio* vocari solet. l. 11. pr. §. 1. ff. de nov.

18. Vel manente eodem debitore; Quo casu posteriori obligationi aliquid novi, conditio puta, aut dies, aut fidejussor, adjici aut detrahi debet. d. §. 3. l. h. t.

19. Quin & expresse adjici debet, novandi animo haec fieri. d. §. 3. in f. l. ult. C. de nov.

20. Caeteroquin & pristina obligatio manet, & secunda ei accedit, ut ex utraque causa obligatus sit debitor. d. §. 3.

§. 4. 21. iv. *Contrario consensu*. §. 4. l. h. t. Quo modo obligationes tantum consensu contractae, non etiam aliae, dissolvuntur. d. §. 4. l. h. t. l. 3. l. 7. §. 1. ff. de resc. vend. l. 58. ff. de pact. add. l. 35. ff. de R. J.

22. Si modo res adhuc integra sit, neque traditio intercesserit. d. §. 4. l. 7. §. 6. ff. de pact.

23. Praeter enumeratos tamen ab Imp. modos, plures occurrunt alibi, quibus ipso jure tollitur obligatio.

24. Quorum praecipui sunt i. *Confusio*; cum
in

in eandem personam jus creditoris & debitoris concurrir. l. 75. l. pen. ff. de solut. l. 7. C. de pact.

II. *Debiti obfignatio & depositio*; cum creditore debitum oblatum accipere recusante, pecunia debita obfignatur & deponitur in publico. l. 19. C. de usur. l. 9. C. de solut.

III. *Compensatio*, quae est debiti & crediti inter se contributio. l. 1. ff. de compens. l. ult. C. eod. §. 30. I. de act.

IV. *Rei sive speciei ante moram interitus*. l. 23. ff. de V. O.

V. *Duarum lucrativarum causarum in eandem rem & personam concursus*. l. 17. ff. de O. & A. §. 6. I. de legat.

VI. *Tutela & cura creditoris*. Nov. 72. c. 1. vid. sup. ad tit. de Auct. tut. §. 11. & seqq.

VII. *Praescriptio ex l. 3. & 4. C. de praescr.* 30. vel 40. ann.

VIII. *Pecuniae seu rei debitae sine iudice facta ablatio*. l. 13. ff. quod. met. c. l. 7. C. und. vi.

De Obligat. quae ex delict. nasc.

ar. b. t. **C**um sit expositum superiori libro de obligati-
onibus ex Contractu, & quasi ex Contra-
ctu, sequitur ut de obligationibus ex Maleficio,
& quasi ex maleficio dispiciamus. *pr. l. b. t.*

2. Est autem Delictum proprie acceptum,
(quomodo enim quasi ex delicto obligatio nase-
catur infra videbimus) seu Maleficio, factum
illicitum dolo malo commissum, quod poenam me-
retur. *v. Dissert. N. 2. de Caus. Obl. c. 4.*
& D. 5. c. 4. §. 19. & seqq.

3. Dividitur in Publicum & Privatum. *l. t.*
ff. & l. de publ. jud. t. ff. de priv. del.

4. Delictum Publicum (quod & frequentius
Crimen dicitur, *v. l. 2. §. 3. C. de vet. jur.*
enuch.) est, quod ex lege quadam publicorum ju-
diciozum descendit, *l. 1. ff. de publ. jud. &*
directo maxime tendit ad laesionem Reip., cujus
accusatio cuius datur è populo. *§. 1. l. de publ. jud.*

5. Privatum est, quod directo magis tendit ad
laesionem privatorum, cujus accusatio ei maxime
competit, cujus interest.

6. Privata subdividi possunt, in Ordinaria,
& Extraordinaria, quibus & annumerare licet
Popularia. *l. 1. §. f. ff. de poen. l. 3. ff. de*
extr. crim. l. 2. ff. de concuss. arg. l. 3. §. 1.
ff. de pop. act.

7. Ex Ordinariis fere agit laesus Civiliter,
i. e. ad rem, vel poenam, sibi applicandam, *§.*
ult. l. b. t. §. 12. l. de injur. Ex Extraordina-
riis

De Obl. quae ex delict. nasc. 269

riis autem criminaliter. d. l. 8. §. f. l. 9. ff. de ext. crim.

8. Cum autem laesio privata ad publicum etiam per indirectum pertineat, permissum quoque postmodum est, de privatis delictis (extra ordinem) agere criminaliter, ad poenam corporalem, vel poenam pecuniariam fisco applicandam. l. ult. ff. de delict. priv. l. ult. ff. de furt. l. ult. ff. de injur.

9. Delicta Privata Ordinaria sunt quatuor, Furtum, Rapina, Damnum, & Injuria. pr. l. h.

§. Quae omnia re i. e. facto illicito constant. d. pr. l. h. l. 18. ff. de poen.

10. Furtum (quod à ferendo i. e. auferendo §. 1. dictum, §. 2. l. h. t. l. 1. §. 2. ff. de furt.) est §. 2. contrectatio fraudulosa, lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam usus ejus, possessionisve, quod lege naturali prohibitum est admittere. §. 1. l. h. t. l. 1. §. 3. ff. de furt.

11. Furtum est contrectatio; Sola enim furti faciendi cogitatio non facit furem l. 1. §. 1. de furt. l. 225. ff. de V. S. Adeo ut quamvis furti faciendi causa conclave quis intraverit, nondum tamen fur sit. l. 21. §. 7. ff. h. t.

12. Et quia contrectare est loco movere, l. 3. §. 18. ff. de acq. poss. hinc rei immobilis (licet olim de eo dubitatum sit) furtum fieri nequit. §. 2. v. abolita l. de usuc. l. 25. ff. de furt.

13. Fraudulosa; sine dolo enim & affectu §. 7. furandi furtum non committitur. §. 7. l. h. l. 53. ff. de furt.

14. Hinc necesse est, ut sciens aliquis rem alienam contrectet invito domino. d. §. 7. d. l. 53.

15. Si quis enim re commodata e. g. aliter utatur, quam utendam acceperit, dominumque per-

missurum credat, extra crimen videtur. d. §. 7. I. h. t. l. 46. §. 7. ff. de furt.

§. 8. 16. Sed & si credat aliquis invito domino se rem contrectare, Domino autem volente id fiat, licet re ipsa furtum sit, v. *Prov. 25. vs. 8.* furti tamen actio locum non habet. §. 8. *I. h. t. d. l. 46. §. pen. de furt.*

17. Unde quaesitum & dubitatum est, si Titius servum Maevii sollicitaverit, ut res quasdam domino surriperet, & Dominus sciens res à servo contrectari, patiat, ut in ipso facto furem leprehendat; An *Actio Furti*? An *Servi corrupti* in duplum, contra Titium danda sit? Sed utramque hoc casu dandam esse Imp. constituit. d. §. 8. *I. h. l. 20. C. de furt.*

§. 18. 18. Cumque sine affectu furtum non committatur, sequitur etiam eos, qui plenum animi intellectum non habent, furiosos scil., infantes, & infantiae proximos, furtum non committere. §. 18. *I. h. add. l. 12. ff. ad L. Corn. de sic. §. 9. I. de inut. stip.*

19. Aliud est in eo, qui pubertati proximus est, cum doli capax sit, & intelligat se delinquere. d. §. 18. *l. 23. ff. de furt. l. 111. ff. de R. J.* Licet poena ratione aetatis mitiganda sit. arg. *l. 37. §. 1. ff. de minor.*

20. *Lucri faciendi gratia*; Si enim nocendi tantum gratia fiat contrectatio, *Damnum* est, quod vindicatur *Lege Aquilia*. arg. *l. 5. §. ult. l. 41. ff. ad L. Aquil.* Sin contumeliae causa, *Injuria*; propter quam *actio injuriarum* institutenda est. *l. 53. ff. de furt. add. l. 39. ff. eod.*

21. Unde si quis necessitate pressus, famis levandae causa, esculenta aufert. furti non tenebitur. arg. *l. 2. §. 2. in f. ff. ad L. Rhod.*

de

de jact. Proverb. c. 6. v. 30. Matth. 12. v. 1.

Et seqq. c. 3. x. de furt.

22. Vel ipsius rei; scil. alienae, Rei propriae enim qua propriae furtum fieri nequit.

l. 43. §. 1. ff. h. t.

23. Aliud est, si quis in ea re aliquid Juris §. 10.

habeat, dominusque rem auferendo istud inter-

vertat; Veluti si debitor rem, quam creditori

pignoris causa dedit, subtraxerit. §. 10. I. h. t.

l. 12. §. 2. l. 19. §. pen. l. 79. ff. de furt.

24. Sive autem res mobiles sint magnae, §. 9.

sive parvae, v. §. 16. I. de R. D. pr. I. de vi

bon. rapt. sive animatae sive inanimatae, nihil

interest; Adeo ut & liberorum hominum, libe-

rorum scil. qui in nostra sunt potestate, fur. um

(quod *Plagium* dici solet fieri possit. §. 9. I.

h. t. l. 14. §. 13. ff. de furt.

25. Quo casu patri, (in cujus dominio quasi

sunt liberi ex jure Quiritum; l. 1. §. 2. ff. de

R. V.) actio non in duplum vel quadruplum

datur, quia liberum corpus aestimationem non

recipit; l. 1. §. 5. ff. de his qui deiec. vel eff. Sed

ad id, quod ejus, ratione acquisitionis & opera-

rum, interest. l. 80. §. 1. in f. ff. de furt.

26. Quin & locus est judicio publico Le-

gis Fabiae de Plagiariis, v. l. ult. C. ad L.

Fab. de plag.

27. Vel etiam usus ejus; Hinc si creditor pigno- §. 6.

re, depositarius re deposita utatur, vel ille, qui rem

utendam accepit, in alium usum eam transferat,

quam cujus gratia ea data est, furtum committit. §.

6. I. h. t. l. 54. l. 76. ff. de furt. Quod & Ve-

teres de eo dixerunt, qui in *Ariciam* (sic enim

scriptum videtur) acceptum equum longius per-

duxisset. d. §. 6. I. h. t. Val. Max. L. 8. c. 2.

28. Pos.

28. *Possessionisve*; de furto possessionis agitur in §. 10. *I. h. t.* & jam ante dictum §. 23.

29. *Quod Lege naturali prohibitum est admittere.* Furtum enim natura turpe est. l. 1. §. ult. ff. de furt. l. 42. ff. de V. S. Cic. L. 3. de offic. c. 5. Exod. 20. vs. 15. junct. Rom. 20. vs. 14. 15.

§. 3. 30. Est autem furtum aliud *Manifestum*; aliud *Nec manifestum*. §. 3. *I. h. t.*

31. *Furtum Manifestum est, cum fur in arποφώρα i. e. in ipso furto, vel rem furtivam tenens, acclamando vel accurrendo, l. 7. §. 1. & 2. ff. de furt. sive per ipsum dominum, sive per alium, sive in publico, sive in privato, antequam eo percenerit, quo furtum eo die deferre vel deponere destinavit, deprehenditur. d. §. 3. l. 3. & seqq. ff. de furt.*

32. *Nec manifestum est, cum fur ita non deprehenditur. d. §. 3. in f. I. h. t. l. 8. ff. de furt. Vel ut Gai. L. 4. I. tit. 1. §. 1. inquit, quod quamlibet dum fieret inventum non est, tamen furtum factum fuisse probatur.*

§. 4. 33. Furtorum quidem genera olim erant quatuor, *Conceptum, Oblatum, Prohibitum, & Non exhibitum.* §. 4. *I. h. t.*

34. Sed cum requisitio rei furtivae, secundum veterem observationem, cum lance scilicet *licio* Vid. *Fest.* in voce lance. Petron. Satyr. c. 57. ab usu recesserit, *Actiones* etiam furti *Concepti, Oblati, Prohibiti, & Non exhibit,* in desuetudinem abierunt; omnesque qui rem furtivam susceperunt, aut celarunt, jam furti nec manifesti conveniri possunt. d. §. 4. *I. h. t.*

§. 5. 35. Ex hoc delicto oritur *Actio Furti Manifesti, & Nec manifesti.*

36. *Actio*

De Obl. quae ex delict. nasc. 273

36. *Actio Furti Manifesti est Praetoria, & datur contra furem in quadruplum; §. 5. I. h. t. convenienter juri Divino v. Exod. 22. vs. 1. & seqq.* Cum olim ex LL. XII. Tabb. propter *furtum manifestum* servi ex saxo praecipitarentur, Liberi autem verberibus caesi; in servitutem addicerentur ei; cui furtum factum esset. v. A. Gell. L. 11. cap. ult.

37. *Actio furti Nec manifesti civilis est, §. 4. I. d. nox. act. & datur, etiam ex LL. XII. Tabb. contra furem in duplum, d. §. 5. I. h. t. Gell. d. l.*

38. Poena corporalis vel capitalis, ob furtum simplex, jure nostro novissimo non tantum incognita, sed & expresse prohibita est. Nov. 134. c. ult.

39. Sed aliud postmodum placuit Frederico, v. L. 2. Feud. tit. 27. §. 9. nec non Carolo V. Imp. (variis tamen adhibitis distinctionibus) in Nemese Carolina.

40. Datur autem actio furti Domino, omni §. 13. quae ejus interest, §. 13. I. h. t. ex honesta scil. causa; l. 10. 11. 12. §. 1. ff. de furt. & ejus periculo rest. est. l. 85. pr. l. 14. §. 10. & seqq. ff. eod.

41. Unde constat Creditorem de pignore §. 14. surrepto furti actione agere posse; etiamsi idoneum debitorem habeat. §. 14. I. h. t. l. 12. §. ult. l. 14. §. 5. 6. ff. de furt. Tum quia ei expedit pignori potius incumbere, quam in personam agere; d. §. 14. l. 25. ff. de R. J. Tum maxime, quia ad rem restituendam tenetur actione pignoratitia. d. l. 14. §. 6.

42. Adco quidem, ut quamvis ipse debitor eam rem surripuerit, nihilominus creditori competat actio furti. d. §. 14.

43. Quo casu ipsum debitum duplatur vel quadruplatur, l. 87. ff. de furt. & quod debitor ex actione furti praestitit creditoris lucro est. l. 22. ff. de pign. act. l. 12. §. 1. ff. distr. pign. Quod, si extraneus pignus abstulerit, secus est; tum enim duplatur vel quadruplatur aestimatio pignoris, d. l. 87. & quod creditor percepit debito imputat. d. l. 22. ff. pign. act. l. 15. pr. ff. h. t.

§. 15. 44. Item si Fullo polienda curandave, aut Sarcinator sarcienda vestimenta, mercede certa constituta, acceperit, eaque furto amiserit, ipse (si modo solvendo sit) furti actionem habet, non dominus; §. 15. I. h. t. Custodiam enim praestare debet. l. 12. ff. h. t.

45. Idem de bonae fidei Emptore dicendum est. d. §. 15. add. l. 14. pr. ff. h. t.

§. 16. 46. Quod si res commodata furto ablata sit, Commodatario similiter actio furti, concedenda videbatur; sed Imp. electionem eo casu concedit Commodanti, An Actione furti contra furem? An potius Commodati contra commodatarium agere velit; Ita tamen, ut, si alterutram elegerit, ad alteram non habeat regressum: si modo furto rem surreptam esse sciverit. §. 16. I. h. t. l. ult. C. de furt.

§. 17. 47. Depositario autem actio furti non conceditur; Quia dolum tantum praestat & latam culpam; §. 3. I. quib. m. re cont. obl. Ex improbitate autem sua actionem nemo consequitur; §. 17. I. h. t. l. 14. §. 3. l. 12. §. 1. ff. de furt.

48. Plane si culpam quoque Depositarius in se suscepit, vel deposito se obtulerit, aliud dicendum est. §. ult. I. de vi bon. rapt. l. 1. §. 35. ff. de pos.

49. Da-

49. Datur autem *Actio furti*, non tantum §. 11. contra eum, qui *furtum fecit*, i. e. rem contrectavit, sed & contra eum, cujus ope, vel consilio, furtum factum est. §. 11. *I. h. t.*

50. Separatim enim haec verba, *ope, consilio*, accipienda sunt, ut sufficiat vel *opem* tantum tulisse, vel *consilium* tantum dedisse. *l. 53. §. ult. ff. de V. S. l. 50. §. pen. ff. de furt. l. 52. pr. & §. 19. l. 54. §. pen. ff. eod.*

51. Si modo *consilium* proprie accipitur pro *impulsione & instructione*, & furtum secutum sit. *l. 52. §. 19. ff. de furt.* Si enim accipitur pro *maligno proposito*, cum ope semper conjunctum est; *l. 52. §. 2. ff. h. t.* Sin pro *consilio simplici* sine instructione, consilium dantem furti non obligat. *d. §. 11. in f. I. h. t.*

52. Non autem datur *Actio furti* contra §. 12. eos, quos in potestate habemus, filiosfam. scil. & servos nostros; licet revera furtum committant. §. 12. *I. h. t.*

53. Pater enim & dominus privatae animadversionis jus habent; *l. 17. ff. de furt.* neque cum iis magis, quam nobiscum, agere possumus. *l. 16. ff. eod.* Excepta causa peculii castrensis & quasi castrensis. *l. 52. §. 5. ff. de furt.*

54. Si vero ope & consilio alterius ab iis furtum factum fuerit, quia utrique furtum committitur, convenienter & ille furti tenetur. *d. §. 12. l. h. t. l. 36. §. 1. ff. de furt.*

55. Praeter *Actionem Furti Civilem* in *duplum vel quadruplum*, datur etiam *Extraordinaria Criminalis*. v. *l. ult. ff. de furt.*

56. Imo dantur insuper domino, cui res §. ult. furto ablata est, *duae Actiones Rei persecutoriae*; *Rei scil. Vindicatio*, quae datur Domino, *l.*

23. ff. de R. V. contra omnem possessorem, etiam contra bonae fidei emptorem, adeo ut ne quidem pretium repetere possit: l. 2. C. de furt. l. 23. C. de R. V. Nec non II. *Condictio Furtiva*, quae datur Domino, contra furem ejusque heredem, & quidem, si in totum heres est, in solidum. l. ult. I. h. t. l. 9. ff. de cond. furt. junct. l. 7. §. 1. ff. de pos.

57. Quae tamen actiones omnes simul institui nequeunt.

58. In quantum enim tendunt ad idem, vel poenam, vel rei persecutionem, concurrunt *electivae*; l. 43. §. 1. de R. F. in quantum vero ad diversa *cumulativae*. l. 54. §. 3. ff. de furt.

TIT. II.

De Vi bonor. raptor.

1. h. t. 1. **S**ecunda species Delicti Privati est *Rapina*; l. 1. §. 1. ff. de aleat. quae est violenta rei alienae ablatio, lucri faciendi gratia. pr. I. h. t. l. 1. ff. eod.

2. Cujus delicti nomine propriam actionem Praetor introduxit, quae appellatur *Vi bonorum raptorum*. pr. I. h. t.

3. Ut scil. innotesceret, Praetorem quoque curam agere reprimendae temeritatis hoc genus hominum. arg. l. 3. §. 1. ff. nauf. caup. stab. l. 15. §. 26. ff. de injur.

4. Quae actio, etiam propter rem minimam, intra annum (est enim Praetoria poenalis; l. 35. pr. ff. de O. & A.) est quadrupli, post annum simpli. pr. I. h. t. l. 2. §. 13. ff. eod.

5. Ita

§. Ita tamen ut quadruplum non totum poena sit, sed & in quadruplo insit rei persecutio, poena autem sit tripli, *sive comprehendatur raptor in ipso delicto, sive non*; *Ridiculum enim esset, levioris conditionis esse eum, qui vi rapit, quam qui clam amovet.* d. pr. in f. I. h. t.

6. Unde etiam pluribus actionibus raptor tenetur, *Furti scilicet manifesti* (est enim fur improbus; pr. I. h.) & *nec manifesti*; l. 1. ff. h. t. l. 32. §. ult. l. 30. §. 3. l. 88. ff. de furt. *Actione Legis Aquiliae*; l. 2. §. 10. & 26. ff. h. t. *Interdictio Unde vi*; l. 9. C. und. Vi. Ut & *Lege Julia de Vi Publica & privata* l. 2. §. 1. ff. h. t.

7. Non tamen semper *Actio Vi bonorum raptorum* datur in quadruplum: Si enim Christianus aliquid eripit Iudaeo, poena simpli est; l. 6. C. de pagan. & contra, si quis navicularios diripuerit, sola poena quadrupli est. l. 5. C. de Navic. Quin & si quis in viis publicis grassatur, poena capitalis locum habet. vid. l. 28. §. 10. ff. de poen.

8. Ita autem competit *Actio Vi bonorum raptorum*, §. 1. si dolo quis rapuerit; Si quis enim eo animo rapuerit, quasi domino etiam liceat per vim rem suam auferre à possessoribus, absolvi debet, tam quoad hanc actionem, quam quoad actionem furti. §. 1. I. l. 2. §. 18. ff. h. t.

9. Sed ne, dum Italia excogitantur, inveniatur via, per quam raptores impune suam exerceant avaritiam, constitutum est, ut nemini liceat vi rapere vel rem mobilem vel se moventem, licet suam eandem rem existimet. Sed si quis contra statuta Principum fecerit, rei quidem suae dominio cadere, si autem aliena res sit, post resti-

tutionem ejus etiam aestimationem ejus praestare. d. §. 1. I. h. t. add. l. 13. ff. quod met. caus. Quod & ad invasiones praediorum (quorum uti non furtum, ita neque rapina fieri potest) extensum est. d. §. 1. in f. l. 7. C. und. Vi.

§. 2. 10. Datur autem *Actio Vi bonorum raptorum* ei, cujus interest rem non esse raptam, sive in bonis, sive ex bonis ejus fuerit. Ex quibus enim causis furti actio competit in re clam facta, ex iisdem datur *Actio Vi bonorum raptorum*. §. 2. I. h. t. l. 2. §. 22. §. 23. ff. h. t.

11. Contra heredes tamen non datur, ne quidem quatenus ad eos pervenit, quia sufficit contra eos *Condictio furtiva*. l. 2. §. ult. ff. eod.

TIT. III.

De Lege Aquilia.

1. **T**ertium Delictum Privatum est Damnum (quod in genere omnem deminutionem significat; l. 3. ff. de damn. inf.) *injuria datum*, seu *Laesio rei alienae, sine lucro damnum dantis, dolo malo, facta*.

2. Nisi enim dolo malo damnum datum sit, delictum dici nequit.

3. Sane etiam propter culpam & quidem levissimam, uti statim dicetur, damnum dans conveniri potest, verum id non delicta sed aequitati adscribendum est.

4. Vindicatur autem damnum injuria datum, *Lege Aquilia*. pr. h. t.

5. Quae nomen habet ab Aquilio Tribuno Pl. & proprie *Plebiscitum* est. l. 1. §. 1. ff. §. 15. I. h. t.

6. Quia

6. Quia tamen Plebiscita vim legis acceperunt, §. 4. de I. N. G. & C. v. supr. ad. t. d. I. N. G. & C. §. 28. etiam *Lex* vocari potest.

7. Cujus Legis tria fuere capita: Et quidem *Primo Capite* cautum est, Ut si quis alienum hominem, alienamve quadrupedem, quae pecudum numero sit, injuria occiderit, quanti ea res eo anno plurimi fuerit, tantum domino dare damnetur. pr. I. l. 2. pr. ff. h. t.

8. Cautum est hoc capite de alieno homine, i. e. servo (qui hic comparatur pecudibus; l. 2. §. 2. ff. h. t.) occiso; Non de libero, Liberi enim corporis non est aestimatio; Ut de libero homine dolo occiso agendum sit ex L. Cornelia de Sicariis. l. 1. §. 3. ff. ad L. Corn. de Sic.

9. Nec non de aliena quadrupede occisa, quae §. 1. pecudum numero sit, i. e. quae gregatim pascitur. §. 1. l. h. l. 2. §. 2. ff. eod. quarum numero & sues contineri receptum est. d. §. 1. d. l. 2. §. 2.

10. Ut autem agi ex *Lege Aquilia* possit, §. 2. requiritur, ut servus, vel animal, quod pecudum numero est, injuria, i. e. nullo jure, occisum sit; sive id dolo malo fiat, sive culpa, etiam levissima. l. 5. §. 2. l. 44. ff. §. 2. I. h. t.

11. Si quis enim servum alienum jure permittente occiderit, non tenetur: Puta si quis latronem, aliumve vim inferentem, interfecerit; d. §. 2. l. h. Vim enim vi repellere omnes leges omniaque jura permittunt. l. 3. ff. de I. & I. l. 4. l. 5. l. 45. §. 4. ff. h. t.

12. Dummodo inculpatæ tutelæ moderatio servata sit, l. 1. C. und. Vi.

13. Qua

13. Qua ut usus quis dici possit, necesse est i. Ut ab altero vis injusta illata sit; ii. Ut alter sui tuendi, non ulciscendi causa, vim inferentem interfecerit. *d. l. 3. l. 4. l. 5. l. 45. §. 4. ff. b. t.*

14. Adeo ut Duella sponte suscepta nulla ratione defendi possint.

§. 3. 15. Similiter si quis casu occiderit, Lege Aquilia non tenetur. *§. 3. l. h. t.*

§. 4. 5. 16. Culpa autem intercedit, si e. gr. non miles, vel miles quidem, sed in loco insolito, jaculis sese exercendo, aliquem trajecerit; *§. 4. l. 9. §. ult. ff. b. t.* Si putator ad viam publicam ramum ex arbore, non præclamans, dejecerit, & transeuntem occiderit; *§. 5. l. h. t. l. 31. ff.* Si Medicus, qui servum fecuerit, curationem ejus dereliquerit; *§. 6. l. h. t. l. 8. ff. eod.* Vel per imperitiam male cum secuerit, aut perperam medicamenta dederit. *§. 7. l. l. 7. in f. l. 8. ff. b. t.*

17. Licet enim imperitia per se culpa non sit, est tamen culpa in eo, qui peritiam & artem proficitur. *l. 9. §. pen. l. 13. §. 5. ff. loc. cond. l. 27. §. 29. ff. b. t.* Ita accip. *l. 123. ff. de R. J.*

§. 8. 18. Quin & culpa, licet levissima, committitur, si impetu mularum, vel equorum, dum mulio, vel is qui equo vehitur, eos retinere nequit, aliquis obtritus sit; *§. 8. l. h. t.* Si modo alius firmior retinere potuisset. *d. §. 8. l. 8. §. 1. ff. b. t.* Nemo enim temere affectare debet, in quo vel intelligit, vel intelligere debet, infirmitatem suam alii periculosam futuram. *d. l. 8. §. 1.*

§. 9. 19. Cautum autem hoc Capite primo, ut

tanti teneatur occidens, *quanti ea res retro in eo anno* (repetitis scil. ex die caedis 365. diebus) aliquando fuerit plurimi §. 9. I. l. 21. §. 1. l. 23. §. 3. ff. h. t.

20. Quia ratione creditum est pro parte poenalem esse hujus legis actionem; Unde nec in heredem (in quantum scil. poenalis est) transit, d. §. 9. I. h. Nisi lis cum defuncto contestata sit. §. 1. I. de perp. & temp. act.

21. Neque solum perempti corporis ratio §. 10. habetur; sed & omnis ejus damni, quod occasione perempti corporis datum est; *Veluti si servum tuum heredem institutum ante quis occiderit, quam is jussu tuo hereditatem adierit, nam hereditatis quoque amissae rationem habendam constitat.* §. 10. I. h. t. ubi & alia exempla. add. l. 21. §. ult. l. seqq. ff. h. t.

22. Plane si quis dolo alienum servum occiderit, capitalis etiam criminis reus est, & ex *Lege Cornelia de Sicariis* conveniri potest. §. 11. h. t. *Lex enim Cornelia* non distinguit, quis homo occisus sit? l. 1. §. 2. ff. ad L. Corn. de Sicar. dummodo dolo (non etiam culpa, licet lata) id factum sit. l. 23. §. 9. ff. h. t. l. 7. ff. ad L. Corn. de Sicar.

23. *Caput Secundum Legis Aquiliae* abiit in §. 12. desuetudinem. l. 27. §. 3. ff. h. t. §. 12. I. h. t.

24. Quo quid cautum sit, non constat. Licet non improbabilis conjectura sit, de servo corrupto eo capite actum fuisse. arg. l. 5. §. 2. ff. de serv. corr.

25. *Capite Tertio* de omni caetero damno, §. 13. praeter hominem & pecudem occisos, cautum est; *Ut si quis alienum servum, pecudemve, vulnerando, vel aliud animal occidendo, aliamve*

rem rumpendo, i. e. quovis modo cōrumpendo, v. l. 27. §. 13. & seqq. ff. h. t. alteri damnum fecerit, tanti teneatur, quanti ea res retro 30. diebus proximis fuit plurimi. l. 27. §. 5. ff. §. 13. 14. 15. l. h. t.

26. Quod si liber homo vulneratus sit, non quidem directā, sed *Utilis L. Aquiliae actio* (quam & pater nomine filii habet; l. 7. ff. h. t.) conceditur; l. 13. ff. h. t. in quam operarum cessantium & impendiorum aestimatio venit.

27. Cicatricum autem & deformitatis jure nostro non habetur ratio. l. ult. ff. de his qui de jec.

§. ult. 28. Datur autem ob damnum datum *Actio Legis Aquiliae Directa*, & *Utilis*, nec non *Actio In factum*. §. ult. l. h. t.

29. *Actio L. Aquiliae Directa* est, quae ex *Verbis Legis* datur, cum quis corpore & corpori damnum dederit. d. §. ult. l. 51. ff. h. t.

30. *Utilis* hic est, quae non ex verbis sed ex mente legislatoris datur, cum quidem corpori, non tamen corpore damnum datum est, vel alia ratione *Directa* locum habere nequit. d. §. ult. l. 7. l. 11. §. 8. l. 13. ff. h. t.

31. *Actio in Factum* est, quae, ubi neque *Directa* neque *Utilis* locum habet, ex aequitate datur, cum neque corpore damnum datum, neque corpus laesum est. d. §. ult. l. 33. §. 1. l. 49. ff. h. t. l. 15. ff. de P. V.

32. Concūrrit autem aliquando *Actio ex Lege Aquilia*, cum iudicio *Legis Corneliae*, uti §. 22. dictum est, cum actione *Furti*, l. 5. §. 2. ff. h. t. nec non *Injuriarum*; l. 34. pr. ff. de O. & A. non tamen ita, ut omnibus simul agi possit. v. supr. ad t. de Obl. ex del. §. 57. 58. & infr. ad t. de perp. & temp. act. §. 19. 20.

TIT.

T I T. I V.

De Injuriis.

1. **I**njuria variis modis accipitur. *pr. l. 1. pr. h. t.*
l. 1. ff. h. t.

2. Hic autem *Injuria est, omne dictum factumve, ad alterius contentum, dolo malo directum.* *l. 3. §. 1. ff. h. t.*

3. Unde sine animo injuriam inferendi (qui tamen ex ipso facto saepe colligitur, *l. 5. C. h. t.*) non fit injuria, *d. l. 5. & proinde neque per jocum, l. 3. §. 3. ff. h. t. neque per eum qui doli capax non est, l. 3. §. 1. ff. eod. committitur.*

4. *Injuria duplex est, Realis vel Verbalis.* *§. 1. §. 1. l. 1. §. 1. ff. h. t.*

5. *Realis est cum manus inferuntur, d. l. 1. §. 1. d. §. 1. l. vel tale factum committitur, quod ad alterius contentum pertinet, puta si alicujus bona quasi debitoris, qui nihil deberet, possessa fuerint, ab eo, qui intelligebat eum nihil sibi debere; si quis matrem fam. praetextatum praetextatamve affectatus fuerit, vel alicujus pudicitiam attentaverit; d. §. 1. l. h. t. l. 9. in f. l. seqq. l. 15. §. 15. & seqq. ff. h. t. add. l. 13. §. 3. l. 20. §. 15. §. 17. ff. eod.*

6. *Verbalis iterum duplex est, committitur enim verbis vel ore, vel scripto prolatis.*

7. Prioris generis injuria verbalis vocatur *Convicium, d. l. 1. §. 1. ff. d. §. 1. l. h. t. quasi convocium, à vocum collatione. l. 15. §. 4. ff. h. t.*

8. Ex quo quis adeo injuriarum reus est, ut convitiantem i. neque convicii veritas, arg. *l.*

5. C. b. t. nisi id scire publice interfit; l. 18. ff. b. t. 11. Neque potestatio facto contraria; 111. Neque recriminatio iisdem verbis facta, excuset.

9. Posterioris generis injuria verbalis est *Libellus famosus*; v. l. un. C. de famos. libel. Cum quis scil. ad infamiam alicujus libellum, aut carmen, aut historiam, scripserit, composuerit, ediderit, dolove malo fecerit quo quid eorum fieret. §. 1. I. b. t. Qui Pasquillus vulgo dicitur, à trunco Pasquini in foro Romano, cui affigi solet.

§. 9. 10. 11. Injuria alia Simplex est, alia Atrox. §. 9. I. l. 7. §. 7. ff. b. t.

11. Injuria Atrox aestimatur 1. ex ipso facto, veluti si quis ab alio vulneratus sit, vel fustibus caesus; quae & atrocior fit, si in oculo v. gr. quis vulneratus sit. §. 9. I. l. 8. ff. b. t.

11. Ex loco quo injuria illata est, veluti si cui in Theatro, vel foro, vel in conspectu Praetoris injuria illata sit.

111. Ex Persona, veluti si magistratus injuriam sit passus, vel si Senatori vel digniori ab humiliore persona injuria facta sit. d. §. 9. I. d. l. 7. §. ult. ff. b. t.

§. 7. 12. Poena injuriarum ex L. XII. Tabb. propter membrum quidem ruptum, aliamve gravio-rem injuriam, vel talio erat, vel major pecuniaria; propter levio-rem autem poena 25. assium constituta erat. §. 7. I. b. t. A. Gell. L. 20. c. 1. Collat. Leg. Mos. & Rom. tit. 2.

13. Sed ea in desuetudinem abiit; d. §. 7. occasionem maxime dante L. Neratio homine insigniter improbo, qui 25. assibus datis pro oblectamento habebat os liberi hominis depalmare. Gell. d. L. 20. c. 1; 14.

14. Postea Praetores injuriam passis permiserunt aestimare injuriam, eaque aestimatio in judiciis frequentata est. d. §. 7. l. 1. §. 44. ff. h. t.

15. Quin & *Lege Cornelia* tribus casibus, cum quis *Pulsatus*, vel *Verberatus*, v. l. 5. pr. §. 1. ff. h. t. vel *domus alicujus vi introita est*, criminale judicium constitutum est. §. 8. l. h. t. Licet & deinceps receptum sit, ut ex iis causis agi etiam posset civiliter. l. 37. §. 1. ff. eod.

16. Datur itaque propter injuriam illatam
1. *Actio Injuriarum Praetoria Aestimatoria*; Quae datur injuriam passio, omnique ad quem injuria pertinet, contra injuriam inferentem, ad id quanti injuriam aestimaverit. d. §. 7.

17. Datur haec Actio non tantum injuriam passio, sed & aliis ad quos injuria pertinet.

18. Injuriam enim quis patitur non solum per semet ipsum, sed & per liberos suos, quos in potestate habet, item per uxorem suam, id enim magis praevaluit. §. 2. l. b. t. l. 1. §. 3. & seqq. ff. eod.

19. Adeo ut propter injuriam uxori illatam, iv. personae actionem habere possint, ipsa uxor scil. Pater ejus, Maritus, & Socer. d. §. 2. d. l. 1. §. ult.

20. Si modo injuriam inferens sciverit injuriatam personam esse filium suam. vel uxorem, l. 18. §. 4. ff. h. t.

21. Sic Domino per servum injuria fieri videtur, dummodo ea atrocior sit, vel levior aperte ad contumeliam domini respiciat. §. 3. l. b. t. l. 15. §. 34. 35. ff. eod.

22. Quod si citra contemplationem Domini servo gravior injuria facta sit, non quidem domino neque servo actio datur, Prae-

tor tamen injuriam inultam non relinquit. *d. l. 15. §. 35. ff. h. t.*

§. 4. 23. Si servo communi injuria facta sit, aequum est, non tantum pro ea parte, qua dominus quisque est, aestimationem injuriae fieri, sed etiam ex dominorum persona, quia ipsis fit injuria. *§. 4. l. 1. §. ult. ff. h. t. Sic acc. l. 16. ff. eod.*

§. 5. 24. Quod si ususfructus in servo Titii, proprietas Maevii sit, magis Maevio injuria fieri intelligitur; *§. 5. l. h. t. nisi aperte in contumeliam Titii vulneratus sit. l. 15. §. antep. § ult. ff. h. t.*

25. Sed & si libero homini, qui tibi bona fide servit, injuria facta sit, nulla tibi actio dabitur, sed suo nomine experiri poterit, nisi in contumeliam tuam pulsatus sit. *d. l. 15. §. antep. § ult. ff. h. t.*

§. 6. 26. Idem & in servo alieno bona fide tibi serviente juris est. *d. §. 6.*

§. 11. 27. Datur autem haec actio contra eum, qui injuriam intulit, sive ipse fecerit, sive per alium fieri curaverit; quo casu contra utrumque actio institui potest. *§. 11. l. 1. 11. pr. §. 3. ff. h. t. l. 152. §. 1. ff. de R. J. l. 15. §. 1. ff. ad L. Corn. de Sic.*

28. Datur ad id, ut Reus tanti condemnetur, quanti Actor injuriam (pro ut ea atrocior, vel levior est) aestimaverit; salva tamen moderatione judicis. *§. 7. § 11. l. h. t.*

29. II. Datur propter injurias reales, tribus casibus, Actis Civilis ex L. Cornelia. *§. 8. l. 5. ff. h. t. v. §. 15.*

§. 10. 30. III. Accusatio criminalis extraordinaria *§. 10. l. h. t. Quemadmodum & in furto alisque*

isque delictis privatis. *l. ult. ff. de furt. l. ult. ff. de delict. priv.*

31. Quae in specie propter *Libellum famosum* jure novo (si quidem crimen capitale in eo alteri objectum sit) ad poenam tendit Capitalem; *l. un. C. de fam. lib.* & non tantum contra auctorem, sed eum quoque qui inventum propalavit, locum habet. *d. l. un.*

32. Tendit etiam ad poenam capitalem, propter injuriam cultui locisque sacris, aut sacerdotibus, ministrisque, in cultu & loco sacro illatam. *l. 10. C. de Ep. & Cler.*

33. Propter injuriam Scholaribus, i. e. Studiosis, & docentibus, & discipulis; *v. l. 1. ff. de off. Ass. l. 4. ff. de extr. cogn. l. 9. §. 1. ff. de poen. l. 2. §. 45. ff. de O. l. illatam*, ad poenam infamiae, dignitatisque privationem. *Auth. Habita. C. ne fil. pro patr.*

34. Plane dictis actionibus simul agi nequit; Una enim electa reliquae consumuntur, quia omnes ad Vindictam tendunt. *l. 6. l. 7. §. 1. ff. h. t. l. un. C. quand. Civ. Act. crim. praesj.*

35. Sed multum interest, An *Civiliter* agatur, an *Criminaliter*.

36. Si enim *Civiliter* agatur, quilibet agere, & actionem suscipere, per se & procuratorem potest; *l. 11. §. 2. ff. h. t. Sin Criminaliter*, Procurator intercedere nequit; propter inscriptionem in crimen. *l. ult. ff. de furt.*

37. Excipiuntur Illustres & super illustres, qui actionem injuriarum etiam criminaliter per procuratores, & persequi, & suscipere possunt. *d. l. ult. d. §. 10. l. h. t. N. 71. c. 1.*

38. Moribus multis in locis introducta etiam est *Actio ad Palinodiam* seu recantationem
(sub

(sub qua & *Deprecatoria* comprehendi potest) qua agitur, ut *injuria Verbalis*, seu *ementita*, *verbis revocetur*.

39. Quae civilis est non criminalis, & cum *Æstimatoria* cumulari potest.

40. Receptum quoque est *Fus Retorsionis*, quo quis *injuriam Verbalem*, in *continenti*, in *injuriante* retorquendo, illam à se amolitur. v. l.

44. §. 6. ff. de bon. lib. Quod maxime commodum est, quia per hoc & tempori & sumptibus parcitur.

41. Si tamen eo quis usus sit, actionem injuriarum amplius instituere nequit.

§. 12. 42. Cessat autem Actio injuriarum variis casibus. Locum enim non habet, i. propter *Remissionem*, sive *expressam*, cum pactum de injuria intercessit; l. 17. §. 1. ff. de pact. l. 17. §. 1. l. 11. §. 1. ff. h. t. sive *tacitam*, cum quis injuriam passus, ad animum eam non revocavit, i. e. sine ullo offensae vel commoti animi indicio, injuriam excepit; §. ult. l. 11. §. 1. ff. h. t. Vel postea cum injuriante sponte familiariter conversatus sit.

43. II. Extinguitur morte & injuriam *infe-rentis*, & injuriam *passi*; quia vindictam continet; §. 1. l. de perp. & temp. act. nisi cum defuncto lis contestata sit. d. §. 1.

44. III. Tollitur lapsu anni. l. 17. §. 6. in ff. h. t. l. 5. C. eod. pr. l. de perp. & temp. Act. Utilis quidem ratione principii l. 14. §. 2. ff. quod met. c. continui vero ratione decursus.

45. Quod tamen ad *Actionem Civilem* ex *L. Cornelia*, quae perpetua est, i. e. ad xxx. annos durat, pr. l. de perp. & temp. act. non pertinet.

46. Uti neque ad *Accusationem criminalem*, quae

quae non nisi xx. annis finitur. l. 12. C. ad
L. Corn. de fals.

TIT. V.

De Obligat. quae quas. ex delict. nasc.

1. SEquitur de Obligationibus, quae quasi ex
delicto nascuntur.

2. Est autem Quasi Delictum, Factum quod
quidem proprie delictum non est, sed propter cul-
pam tamen delicto est proximum. Cujus hoc tit.
iv. memorantur species.

3. i. Quasi Delictum est; si Judex per im-
peritiam, sive imprudentiam, male judicaverit.
pr. l. b. t.

4. Male enim judicando litem suam facit,
i. e. periculo litis se obstringit, causamque ejus,
secundum quem pronunciavit, suscipere cogi-
tur, & quasi suam defendere. d. pr. l. b. t.

5. Quod si non per imprudentiam, sed dolo
malo male judicaverit; ex vero delicto obliga-
tur; l. 15. §. 1. ff. de jud: simulque & famae
dispendio, & vera litis aestimatione punitur,
d. l. 15. §. 1. l. ult. C. de poen. jud. qui. mal. jud.

6. II. Si ex aedibus alicujus, vel coenaculo, de-
jectum aliquid; vel effusum sit in viam publicam,
ita ut alicui noceat. §. 1. l. b. t. l. 5. §. 5. ff. de
O. & A. l. 1. pr. ff. de his qui eff. vel dejec.

7. Quo casu Actio in factum datur ei, cui
nocitum est, contra inhabitantem, sive ipse,
sive alius ex iis, qui cum eo sunt; dejece-
rint; culpam enim eorum praestare debet,
l. 1. §. 4. l. pen. §. 2. ff. d. t. §. 1. l. b. t.

8. Nam publice interest, sine metu & pe-

riculo per itinera commeari. l. 1. §. 1. ff. de his qui eff. vel dejec.

9. Et quidem, si damnum datum est aestimabile, datur actio in duplum; Si vero liber homo occisus sit, ad poenam 50. aureorum, eoque casu popularis est; l. 5. §. 5. ff. de his qui eff. vel de j. Sin vulneratus, in id quantum ob eam rem judici aequum videbitur. d. §. 1.

10. *Judex enim computare debet mercedes Medicis praestitas, caeteraque impendia; quae in vulnerationem facta sunt, praeterea operas quibus caruit vel cariturus est, ob id quod inutilis factus est.* d. §. 1. l. h. t. Cicatricum autem vel deformitatis, cum liberum corpus aestimationem non recipiat, nulla habetur ratio. l. ult. ff. de his qui eff. vel de j.

11. III. Si quis ea parte, qua vulgo iter fieri solet, id positum aut suspensum habet, quod potest, si ceciderit, alicui nocere. d. §. 1. l. h. t. l. 5. §. 5. ff. de O. & A. l. 5. §. 5. ff. de his qui eff. vel de jec.

12. Quo casu Actio in factum conceditur cuivis e populo, adversus eum, qui positum habet, ad poenam x. aureorum. d. §. 1. d. l. 5. §. 6. & ult.

13. Quod si tamen inhabitans ipse non dejecerit, sed hospes, aliusve, consultum ipsi est contra deicientem, vel ponentem, *Actio in factum*, ad repetendum, quod ejus rei nomine praestare debuit. l. 5. §. 4. ff. de his eff. vel de jec.

§. 2. 14. Si filius familias seorsum a patre habitavit, & quid ex coenaculo ejus dejectum effusumve fuerit, siue quid positum suspensumve haberit, cujus casus periculosus est, cum filio agendum

De Obl. quae quas. ex delict. nasc. 291

dum est, contra patrem autem nulla est actio, ne quidem de peculio. §. 2. I. h. t. l. 5. §. pen. ff. de O. & A.

15. Actio enim de peculio contra patrem, non nisi ex contractu, vel quasi contractu, conceditur. l. 1. §. 7. ff. de his qui eff. vel dej. l. 58. ff. de R. J.

16. IV. Si in navi caupona vel stabulo, per §. 3. eos, quorum opera utitur exercitor, furtum vel damnum factum sit, §. 3. I. h. t. l. 5. §. ult. ff. de O. & A.

17. Licet enim exercitor hic nihil deliquerit, quia tamen culpa est malorum hominum opera uti, l. 16. §. 1. ff. de R. V. l. ult. §. 4. ff. naut. caup. stab. datur hoc casu contra exercitorem, non etiam heredem, l. ult. §. ult. ff. naut. caup. quasi ex maleficio, actio in duplum, §. ult. I. h. t. l. ult. §. 1. ff. naut. caup.

18. Quod si per vectores vel viatores, quorum opera exercitor non utitur, factum sit, haec actio non conceditur, l. ult. §. 2. ff. eod. sed tum Actio de Recepto locum habet, quae ex contractu est in simplum. l. 1. §. ult. l. 2. l. 3. §. 1. ff. Naut. caup. stab.

19. Nisi Exercitor navis, cauponae, vel stabuli, de custodia non praestanda protestatus sit, & viatores non contradixerint, l. ult. pr. ff. d. t.

TIT. VI.

De Actionibus.

pr. b. t. i. **A**ctum adhuc est de Personis & de Rebus, superest ut de Actionibus loquamur.

pr. l. b. t.

2. Actio (quae ab agendo i. e. tractando dicta est) varie accipitur.

I. Latissime, pro omni persecutione judiciali, ut non solum actionem Civilem, sed & Criminalem, quae proprie Accusatio dicitur, contineat. Rubr. C. quand. Civ. act. Crim. praes. l. 1. ff. stellion. l. ult. ff. de priv. delict. l. 4. C. de Edend.

II. Late, pro omni actione Civili, sive ea ordinaria sit, sive extraordinaria. l. 37. ff. O. & A. l. 178. §. 2. l. 10. l. 34. ff. de V. S. l. 9. C. de hered. vel act. vend.

III. Strictè, pro Actione in Rem & in Personam; l. 25. ff. de O. & A. Ut Interdicta, Praejudicia, non contineat. l. 35. §. 2. l. 39. ff. de procurat.

IV. Strictissime, pro sola actione in Personam. l. 28. ff. de O. & A. §. 2. l. quib. mod. Obl. toll.

3. Actio in lata significatione hic videtur posita, & nihil est aliud, quam Jus persequendi in Iudicio, quod sibi debetur. pr. l. l. 51. ff. b. t.

4. Actio est Jus, i. e. remedium jure concessum. l. 7. §. 1. ff. de in int. rest. Consideratur enim hic Actio ut Via & medium, per quod ad id, quod nostrum est, aut nobis debetur, pervenitur: Non tanquam jus quod est

in

in Patrimonio, & ad secundum Juris ob-
jectum pertinet. l. 49. ff. de V. S.

5. *Persequendi*, i. e. quovis modo petendi,
Latius enim hæc vocula hic accipienda, ne-
que ad persecutiones extraordinarias v. l. 178.
§. 2. de V. S. restringenda est.

6. *In Judicio*, i. e. apud Magistratum seu
Judicem competentem; Nemo enim sibi jus
dicere debet, aut propria auctoritate, quod si-
bi deberi putat, occupare, l. 12. ff. quod met,
c. l. 1. §. 2. ff. quod Legat. Ne tumultus exci-
tetur in Rep. l. 176. ff. de R. J.

7. *Judex Competens* est idem qui congru-
us, coram quo Reus conveniri potest; Actor
enim sequitur forum Rei. l. 2. l. 5. C. de jurisd.
omm. jud. l. ult. C. ubi in rem act.

8. Sortitur vero forum Reus vel ex *Jure
Communi*, vel *Privilegio*.

9. Ex *Jure Communi* 1. Ratione domicilii;
l. 19. §. f. ff. de jud. l. 2. C. de jurisd.

II. Contractus; c. f. x. de for. comp. v. l.
21. ff. de O. & A.

III. Delicti; l. 7. §. 4. l. f. ff. de accus. l.
11. C. de cust. reor. t. t. C. ubi de crimin.

IV. Rei sitae; l. 38. ff. de judic. l. f. C.
ubi in rem act.

V. Continentiae causae; l. 10. C. de jud. &
VI. Ratione prorogatae jurisdictionis. l. 18.
ff. de jurisd.

10. Ex *Privilegio* vero, quod Rei seu cau-
sae, vel Personae, tum Actoris, tum Rei,
concessum est.

11. *Quod sibi* (Accusatio itaque criminalis
huc non pertinet) *debetur*, i. e. quod alter
quovis modo praestare tenetur. Neque enim

tantum hoc ad *Actionem in personam* pertinet, qua proprie persequimur id quod nobis debetur, sed & *Actionem in rem*; Verbumque debetur hic late accipiendum est. l. 178. §. ult. ff. de V. S.

§. I. 15. 12. Omnium autem *Actionem*, quibus inter aliquos, apud *Judicem Arbitrosve*, de quacunque re quaeritur, *summa* diviso in duo genera deducitur; aut enim *In Rem* sunt, quae alio nomine dicuntur *Vindicationes*, §. 15. l. h. t. aut in *Personam*, quae vocantur etiam *Conditiones*. d. §. 15. §. 1. l. h. t. l. 25. pr. ff. eod.

13. *Actio in Personam* est, qua cum eo agimus, qui obligatus est nobis ad faciendum aliquid, dandum, vel restituendum; d. §. 1. l. 25. ff. h. t. quae ex obligatione oritur, & semper adversus eundem, obligatum scil. locum habet.

14. *Actio in Rem* est, quae oritur ex jure in re, daturque contra omnem rei possessorem. d. §. 1. d. l. 25. ff. h. t.

15. Tertium genus *Actionum Mixtarum* scil. quae ratione originis & in rem sunt & in personam, i. e. tam ex jure in re, quam ex jure ad rem oriantur, non agnoscimus.

16. Nullae enim sunt *Actiones*, quae vel ad *Actiones in Rem*, vel ad *Actiones in Personam*, satis commode referri nequeant.

17. *Actiones* siquidem *Finium regundorum*, *Familiae erciscundae*, *Communi dividundo*, & *Petitio hereditatis*, quas multi *Quadrigas mixtarum actionum* appellant, vel in rem sunt, vel in personam tantum.

18. Et quidem tres priores, *Finium regundorum*, *Familiae erciscundae*, & *Communi dividundo*, actiones in personam esse manifestum est.

est, ex l. 1. ff. fin. reg. l. 1. §. 1. C. de Ann. exc.

19. Oriuntur enim ex obligatione, quae quasi ex contractu descendit. §. 3. 4. I. de Obl. quae quasi ex contr.

20. Licet quantum ad Finium confusionem attinet, delictum concurrere possit. v. l. 4. §. 4. ff. fin. reg.

21. *Petitio hereditatis* autem, *Actio in Rem* est; l. 25. §. 18. ff. de pet. her. l. 27. §. 3. ff. de R. V. l. 28. ff. h. t. Quia oritur ex jure hereditatis, quod jus est in re. l. 9. l. 19. pr. ff. de hered. pet. l. 1. §. f. ff. si quadr. paup. fec. dic. l. 6. ff. de relig.

22. *Mixtae* tamen dictae actiones vocari possunt, ratione subjectae materiae, eo quod partim de rebus, partim de praestationibus personalibus, exercentur. l. 25. §. 18. ff. de hered. pet. l. 22. §. 4. ff. fam. ercisc. Eoque sensu *Mixtae in rem* & *in personam* vocantur in §. 20. I. h. t. & *Petitio hereditatis Mixta personalis* in l. 7. C. de pet. her. dicitur. §. 20.

23. Sunt autem Actiones in rem & in personam, *Civiles*, vel *Praetoriae*. §. 3. I. h. t. §. 3.

24. *Civiles*, quae ex civilibus & legitimis causis descendunt; *Praetoriae* quas Praetor ex sua jurisdictione comparatas habet. d. §. 3.

25. Actionum in Rem Civilium Imp. tres hic memorat species, d. §. 3. *Rei vindicationem*, quae ex dominio nascitur, & soli domino conceditur; d. §. 1. I. h. t. l. 23. pr. de R. V. *Actionem confessoriam* & *Negatoriam*, quae dantur de servitutibus. §. 2. I. h. t. t. ff. si servo. vind. vel ad al. pert. neg.

26. *Actio Confessoria* est *Actio in Rem*, qua §. 2. quis

quis servitutem, siue realem, siue personalem, sibi competere contendit. l. 2. ff. si serv. vind.

27. Negatoria est actio in Rem, qua quis servitutem alteri deberi negat. d. l. 2. ff. si serv. vind.

28. In quibus tamen magis intentio agentium, quam verba orationis consideranda sunt.

29. Quod genus Actionis, Negativae scil., in controversiis rerum corporalium proditum non est; Nam in his agit qui non possidet; Ei vero, qui possidet, non est actio prodita, per quam neget rem Actoris esse. d. §. 2. l. h. t.

30. Sane hoc uno casu (sic leg. videtur) quo scil. Negatoria agitur, qui possidet nihilominus is actoris partes obtinet; sicuti in latioribus Dig. libris oportunius apparebit. d. §. 2. in fin. v. t. ff. si ususfr. pet. t. ff. si serv. vind. vel ad al. pert. neg.

31. Actiones Praetoriae in Rem sunt Publiciana; Rescissoria, Serviana & Quasi Serviana.

§. 4.

32. Actio Publiciana, (quae a Q. Publicio, qui Praetor Urbanus fuit cum M. Junio, Cic. pro Cluent. c. 45. nomen habet) est Actio Praetoria in rem, ex dominio Praetorio descendens, qua is, qui rem alienam, à non domino, ex justa causa, & bona fide, accepit; ejusque possessionem, priusquam eam usucepit, casu amisit, agit contra possessorem, qui deteriore jure possidet, ut rem quasi usucaptam restituat. §. 4. l. h. t. l. 1. pr. ff. de Publician.

33. Adeo directa, i. e. jure civili prodita, hoc casu non dabatur; d. §. 4. quia jure civili actio in rem non datur nisi vero rei domino. l. 23. pr. ff. de R. V.

34. Cum autem durum esset eo casu actionem deficere, inventa est à Praetore Actio, in

qua

quia dicit is, qui possessionem amisit, eam rem se usucepisse, quam usu non cepit, & ita vindicat suam esse. d. §. 4.

35. Datur haec Actio ei tantum; qui rem alienam accepit à non domino, bona fide; & ex justa causa, & adeo in causa est usucapiendi. d. §. 4. l. 1. pr. §. 1. & seqq. l. 12. §. 4. ff. de publ. in rem act.

36. Non etiam contra omnem possessorem conceditur, sed contra eum tantum, qui deteriori jure possidet; Unde contra verum rei dominum locum non habet. l. pen. & ult. ff. de publ. in rem act. add. l. 9. §. 4. ff. eod.

37. Actio Rescissoria, v. l. 28. §. pen. & §. 5. ult. ff. ex q. caus. maj. l. 24. C. de R. V. (quae a Publicio etiam Praetore introducta; & sic dicta est; quia per eam rescinditur quod jure civili ratum est; l. 35. in f. pr. ff. de O. & A.) est Actio Praetoria in rem, similiter ex dominio Praetorio descendens, quae datur Praesentis, cuius res, per absentem ex quacunque causa, l. 21. §. 1. ff. ex quib. c. maj., est usucapta, vel Absenti propter causam necessariam, vel justam, l. 1. §. 1. l. 3. & seqq. l. 36. §. pen. & ult. & 2. seqq. ff. eod. cuius res usucapta est per praesentem, (intra annum, §. 5. l. h. t. jure novo intra quadriennium. l. f. C. de temp. in int. resti) contra eum qui usucepit, ut res usucapta, rescissa usucapione, restituatur, quasi ea usucapta non esset. §. 5. l. h. t.

38. Quam actionem Praetor introduxit, ne absentia alterius alteri noceat, vel absens propter justam causam damnum patiatur. l. 21. pr. ff. ex q. caus. maj.

39. Eamque non sustulit Imp. per remedium,

dium, praesenti contra absentem concessum, in l. 2. C. de annal. exc.

§. 7. 40. *Actio Serviana*, (à Servio Praetore sic dicta) est actio Praetoria in rem, v. l. 17. ff. de pign. l. 18. C. eod. ex jure pignoris descendens, quae quis experitur de rebus coloni, quae pignoris jure, sive expresse, sive tacite veluti fructus in praedio rustico, l. 7. pr. ff. in quib. caus. pign. tac. cont. (non etiam in vecta & illata, quae tacite pignori tantum obligantur in praedio Urbano; l. 4. ff. eod.) pro mercedibus fundi ei tenentur; §. 7. I. b. t. Daturque contra omnem pignoris possessorem. l. 16. §. 3. ff. de pign.

41. *Quasi Serviana* seu *Hypothecaria* est, quae reliqui omnes creditores pignora hypothecae persequuntur. d. §. 7. I. b. t.

42. Inter pignus enim & hypothecam (quantum ad actionem Hypothecariam attinet) nihil interest, d. §. 7. Sed soni tantum diversitas intercedit. l. 5. §. 1. ff. de pign.

43. Licet in aliis sit differentia. Nam pignoris appellatione eam proprie rem contineri dicimus, quae simul etiam traditur creditori, maxime si mobilis sit. At eam, quae sine traditione nuda conventionione tenetur, proprie hypothecae appellatione contineri dicimus. d. §. 7. in f. l. 9. §. 2. ff. de pign. act.

44. Ut erronea adeo sit sententiam docentium, pignus esse in re mobili, hypothecam in re immobili; Non obst. l. 238. §. 1. ff. de V. S. Qui §. 1. ex d. §. 7. I. b. t. explicandus est.

§. 8. 45. *Actiones Praetoriae in Personam*, rei persecutoriae, hic memorantur, *Pauliana*, *De Con-*

Constitututa pecunia, De Peculio, in Factum ex Jurejurando. §. 8. I. h. t.

46. *Actio Pauliana, est Actio Praetoria in §. 6. personam l. 38. pr. & §. 4. ff. de usur. (oritur enim ex maleficio) quae datur creditoribus missis in possessionem bonorum debitoris, l. pen. C. de revoc. his quae in fraud. cred. contra possessores fraudis conscios, l. 1. l. 6. §. 8. ff. eod. d. l. pen. C. eod. Vel ex causa lucrativæ res alienatas tenentes, d. l. 6. §. 11. d. l. pen. ut res in fraudem Creditorum alienatae, rescissa traditione, creditoribus restituantur, quasi traditae non essent. §. 6. I. h. t. l. 1. pr. ff. quae in fraud. cred.*

47. *Actio de Constituta pecunia est Praetoria, §. 9. personalis, quae datur Creditori contra eum, qui nudo pacto constituit se soluturum, quod ipse vel alius debet, ut solvat constitutum. §. 9. I. h. t. l. 1. pr. ff. de pec. const. v. Dissert. N. 7. de Caus. obl. c. 6.*

48. *Inter quam actionem, & Receptitiam, olim quaedam erant differentiae; §. 8. I. h. t. l. 2. C. de const. pec. Theoph. b. Sed Receptitia deinde abrogata, & si quid plenius in ea esset, id in actionem pecuniae constitutae transfusum est. d. l. 2. d. §. 8.*

49. *Ut, si modo debitum praecesserit, l. 1. §. 1. & seqq. l. 11. ff. de pec. const. locum habeat haec actio, sive ipse constituens debeat, sive alius. l. 5. §. 2. ff. eod. l. 2. C. eod. sive naturale debitum sit, sive civile. l. 1. §. 6. 7. ff. eod.*

50. *Datur actio haec Praetoria, si quis constituerit nudo pacto; Nam alioqui si quis stipulanti promiserit, jure civili tenetur. d. §. 9. I. h. t.*

§. 10. 51. *Actio de Peculio est Praetoria, personalis, adjectitia, quae ex contractu (non etiam maleficio, l. 58. l. 133. ff. de R. F.) filii vel servi, datur contra patrem vel dominum peculio tenus; §. 10. l. h. t. deducto prius quod patri vel domino debetur. l. 9. §. 2. 3. ff. de pecul.*

52. *Licet enim ex contractu filiorum servorumve ipso jure non teneantur, l. 8. ff. de resc. vend. l. 8. §. ult. ff. de accept. aequum tamen est peculio tenus eos condemnari. d. §. 10.*

§. 11. 53. *Actio in Factum ex Jurejurando est Praetoria, personalis, adjectitia, quae datur ei, qui adversario deferente, sive in iudicio, sive extra iudicium, l. 34. §. 7. l. 17. pr. ff. de jurej. juravit sive deberi, adversus deferentem, ad solvendum id, de quo juratum est. §. 11. l. h. t. v. Dissert. N. 5. de C. O. c. 4. §. 40. & seqq.*

54. *Quo jurejurando praestito non quaeritur amplius, an pecunia debeatur, sed an juraverit. d. §. 11. l. 5. §. 2. l. 9. §. 1. ff. cod.*

55. *Summa sane ratione; Cum ad religionem accedat deferentis conventio, & consensus. l. 25. l. 26. §. ult. ff. de jurejur.*

56. *Sive autem juraverit, sive cum jurare paratus esset, adversarius jusjurandum ei remisit, v. l. 6. cod. nihil interest. l. 5. §. ult. l. 9. §. 1. ff. cod. l. 1. l. 8. C. de reb. cred.*

§. 12. 57. *Poenales quoque actiones Praetor bene multas ex sua jurisdictione introduxit; Veluti contra eum, qui Album corruptit, qui Parentem vel Patronum sine venia in jus vocavit, qui in jus vocatum vi exemit, vel ut alius eximeret effecit. §. 12. l. h. t.*

58. *Si quis enim Album Praetoris, jurisdictionis perpetuae causa propositum, i. e. Edictum*

dictum in tabula dealbata scriptum, v. l. 2.
 §. 10. ff. de O. F. l. 1. C. de interd. corru-
 perit, contra eum actio popularis, ad 500.
 aureos, conceditur. l. 7. pr. ff. de jurisd.

59. Si quis Parentem vel Patronum sine
 venia in jus vocaverit, in eum 50. aureorum
 judicium datur. l. 4. §. 1. & seqq. l. pen. §
 ult. ff. de in jus voc.

60. Quod non tam ideo cautum videtur,
 quia indistincte olim obtorto collo reos in jus
 rapere licuerit, quam quod Actiones quaedam
 sint famosae, qualem contra Parentem vel
 Patronum institui nimis inverecondum est. l.
 10. §. pen. ff. de in jus voc.

61. Si quis vi exemerit eum, qui in jus
 vocatus est, vel dolo malo effecerit, ut exi-
 meretur, contra eum datur actio in id quan-
 ti ea res ab Actore aestimata est. l. pen. §.
 1. ff. ne quis eum qui in jus voc.

62. Praeter quas sunt plures etiam aliae,
 Veluti de *Dejectis* vel *Effusis*, de *periculose*
Suspensis vel *Positis*, contra *Nautas*, *Caupones*,
Stabularios, de quibus ad tit. *praeced.* similesque

63. De *Actionibus Praejudicialibus* dubitatum §. 13.
 videtur, essentne in rem, an in personam;
 Sed Imp. eas in rem esse statuit, §. 13. l.
 b. t. Quia scil. per eas jus aliquod, quemad-
 modum & in *Actione Confessoria*, vindicatur.

64. Sunt autem *Actiones Praejudiciales*, qui-
 bus inter aliquos de statu alterutrius agitur.

65. *Praejudiciales* dicuntur, quia praejudi-
 cii faciendi causa instituuntur, & aliis rebus
 praejudicium faciunt. v. l. 1. §. ult. l. 2. l.
 3. ff. de agn. § al. lib. 1. ult. ff. si ingen.
 esse dic.

66. Sunt autem hae tres, d. §. 13. 1. Qua quaeritur, An aliquis liber an servus sit? quae & *Liberalis causa* dicitur. v. l. 7. §. ult. ff. de liberal. caus.

II. An libertus quis sit, an ingenuus? l. 14. l. 15. ff. de prob. l. ult. ff. si ingen. esse dic.

III. Qua agitur de partu agnoscendo. tt. ff. de agnosc. & al. lib.

67. De quibus ultimo loco, postquam de Actionibus Civilibus & Praetoriis actum est, non male subjicitur. Neque enim Praetoriae omnes sunt, neque Civiles; Sed una ex illis, per quam scil. quaeritur, An liber quis sit? *Legitimam causam* habet, quia ex LL. XII. Tabb. descendit. l. 2. §. 24. ff. de O. F. Caeterae ex ipsius Praetoris jurisdictione substantiam capiunt. d. §. 13. in f.

§. 16. 68. Secunda Actionum divisio est, quod quaedam Actiones Rei persequendae gratia comparatae sint, quaedam poenae persequendae, quaedam Mixtae sint. §. 16. I. h. t. l. 35. ff. de O. & A.

69. Rei persequendae causa comparatae, seu Rei persecutoriae, sunt, quibus persequimur quod quovis modo ex patrimonio nobis abest. d. l. 35.

§. 17. 70. Tales ergo sunt omnes actiones in Rem, & Personales ex contractu, ut & Condictio furtiva, & Actio rerum amotarum, ex delicto descendentes. §. 17. I. h. t.

§. 18. 71. Actiones Poenae persecutoriae sunt, quibus persequimur poenam legitimam. arg. l. 7. ff. de serv. export. Quales sunt Actio Furti, aliaeque ex delictis descendentes. §. 18. I. h. t.

72. Actiones Mixtae i. e. Rei & Poenae persecutoriae sunt, quibus partim id quod ex patrimonio nobis abest, partim poenam persequimur legitimam.

73. Qua-

73. Quales sunt *Actio Vi bonorum raptorum*, §. 19.
quia in quadruplo rei persecutio continetur;

Actio Legis Aquiliae de damno dato, si adversus inficientem agatur in duplum, vel in id quanti intra annum vel xxx. dies, res fuerit plurimi; *Actio de Legatis Ecclesiae*, vel aliis venerabilibus locis, relictis, si contra inficientem, vel solutionem differentem, usque dum in jus vocatus sit, instituatur in duplum. §. 19. I. h. t. add. §. 26. eod. §. ult. I. de obl. quae quas ex cont.

74. Tertia diviso est, quod omnes actiones §. 21.
vel in Simplicium conceptae sint, vel in Duplum, vel in Triplum, vel in Quadruplum. Ulterius enim nulla actio extenditur. §. 21. I. h. t.

75. In Simplicium sunt omnes actione Rei §. 22.
persecutoriae. §. 22. I. h. t.

76. In Duplum agimus Actione Furti Nec §. 23.
manifesti, Damni ex Lege Aquilia contra inficientem, Depositi, si depositum sit miserabile, Servi corrupti; nec non Actione de legatis Venerabilibus locis relictis, contra inficientes, vel differentes. §. 23. 26. 27. I. h. t. l. I. §. 1. ff. depos.

77. Quarum quaedam ab initio statim sunt §. 26.
dupli, quaedam demum ex post facto, uti ex dictis ultro intelligitur. §. 26. I. h. t.

78. In Triplum actio contra eos conceditur, §. 24.
qui majorem summam, quam ipsis competit, in libello proposuerunt, ut ex hac causa viatores, i. e. executores litium, ampliorum summam sportularum nomine exigere. §. 24. I. h. t.

79. In quadruplum agimus Actione Furti manifesti, Quod Metus causa, In factum contra Calumniatores, item Actione contra executores litium, qui plus debito exegerint. §. 25. I. h. t.

80. Quae

§. 27. 80. Quae tamen similiter in eo differunt; quod *Actio Quod Metus causa in quadruplum* deum contra contumacem locum habeat, reliquae vero ab initio simpliciter in quadruplum concedantur. §. 27. I. h. t.

§. 28. 81. Quarta Actionem divisio est, quod quaedam actiones sint Bonae fidei, quaedam Stricti juris, §. 28. I. h. t. quaedam Arbitrariae. §. 31. I. h. t.

82. Actiones Bonae fidei sunt, in quibus libera potestas permittitur iudici, ex bono & aequo aestimandi, quid alterum alteri praestare oporteat. §. 30. I. h. t. Cic. de off. L. 3. c. 17.

83. In bonae fidei enim judiciis multa veniunt, de quibus nominatim non convenit; l. 31. §. 20. ff. de Aedil. Edict. Quia tantundem in b. f. judiciis officium iudicis valet, quantum in stipulatione (e. gr.) nominatim ejus facta interrogatio. l. 7. ff. de neg. gest.

84. Caeterum Bonae fidei Actiones sunt haec; Ex Empto Vendito, Locato Conducto, Negotiorum gestorum, Mandati, Depositi, Pro Socio, Tutelae, Commodati, Pignoratitia, Familiae erciscundae, Communi dividundo, Praescriptis verbis de Aestimato & quae ex Permutatione competit, Petitio hereditatis. §. 28. I. h. t. & Actio ex Stipulatu de Dote. §. 29. I. h. t.

85. Praeter quas, plures actiones bonae fidei, in jure nostro non reperiuntur.

86. Quod tamen non ita intelligendum est; quasi exclusae etiam essent actiones quae sub expressis tacite continentur. Sub actionibus enim Negotiorum gestorum, Mandati &c. continentur tum Directae tum Contrariae, sub genere species. Qua ratione Actionem Funerariam sub

sub *Actione Negotiorum gestorum* contineri, recte statuitur. arg. l. 14. §. 7. 9. 11. 13. 16. ff. de relig.

87. Quin & *Actio Emphyteuticaria* bonae fidei esse videtur, propter similitudinem quam *Emphyteusis* habet cum emtione venditione & locatione conductione. §. 3. I. de Locat. cond.

88. De *Hereditatis petitione* dubitatum est; Sed Imp. noster eam bonae fidei esse aperte constituit; in l. ult. §. 3. C. de pet. hered. d. §. 28. in f.

89. Habet enim praestaciones personales, l. 25. §. antepen. ff. de hered. pet. adeoque quodammodo ad naturam actionis negotiorum gestorum accedit; Unde & mixta personalis dicitur. l. 7. C. cod.

90. *Actionem* etiam ex *Stipulatu de Dote*, §. 29. quae olim stricti juris erat, sublata *Rei uxoriae actione*, bonae fidei esse voluit. l. un. C. de rei. ux. act. d. §. 29. I. b. t.

91. Quin imò quatuor singularia hic constituta sunt;

i. Ut *Actio ex stipulatu* mulieri detur, quamvis nulla stipulatio de dote reddenda sit interposita.

ii. Ut illa actio sit bonae fidei.

iii. Ut adjunctam habeat *tacitam hypothecam* in bonis mariti. d. l. un. §. 1. d. §. 29.

iv. Ut ex hac causa mulier praeferatur omnibus aliis creditoribus, etiam anteriorem expressam hypothecam habentibus. l. ult. §. 1. C. qui pot. in pign.

92. Quod tamen privilegium soli competit mulieri, ejusque liberis; d. l. ult. §. 1. C. qui pot. in pign. d. §. 29. non etiam extraneis. d. l. un. §. 6.

93. *Actiones Stricti juris*, seu *Stricti iudicii*, l. 5. §. ult. ff. de in lit. jur. sunt, in quibus potestas iudicis olim formulae, v. Sen. de Ben. L. 3. c. 7. iam conventioni partium, adstricta est. v. l. 99. ff. de V. O.

94. *Jus strictum* enim hic non jus summum, uti alibi, v. l. 8. C. de jud. l. 17. ff. de inj. rupt. irr. l. 2. §. 5. ff. de aq. plu. arc. Sed parvam, seu non liberam iudicis potestatem significat.

95. Sunt autem *Stricti juris Actiones* omnes istae, quae non sunt *Bonae fidei*, vel *Arbitrariae*.

§. 31. 96. *Actiones Arbitrariae* sunt quae ex arbitrio iudicis pendent, seu in quibus propter contumaciam, (si scil. iudicis arbitrio jubentis rem petitori restitui non pareat reus) Vel loci adjectionem, sequitur condemnatio in aliquid majus. §. 31. I. h. t. l. 14. §. 4. ff. quod met. C. l. 46. Et seqq. ff. de R. V. l. 2. ff. de eo quod cert. loc.

97. Quas actiones ab actionibus *Bonae fidei*, & *Stricti juris*, diversas esse, docent tum textus in d. §. 31. I. h. t. verb. praeterea. l. 5. pr. Et §. 4. ff. de in lit. jurand. l. 3. §. 1. ff. de usur. tum diversa harum actionum natura.

98. In *B. f. judiciis* enim condemnatio fit ex natura ipsius actionis, hic ex accidenti; In *Stricti juris actionibus* condemnatio fit secundum strictam conventionem partium, in *Arbitrariis* ex arbitrio iudicis.

99. *Arbitrariae* sunt *Publiciana*, *Serviana*, *Quasi Serviana*; l. 16. §. 3. ff. de pign. §. 31. I. h. t. Imo omnes actiones in rem, arg. l. 46. Et seqq. ff. de R. V. l. 5. l. 8. ff. de in lit. jur. Sola excepta *Hereditatis petitione*, quae b. f. est; *Actio quod Metus causa*, l. 14. §. 1. 4. ff.

ff. quod m. c. De eo quod certo loco, Ad exhibendum, §. 31. I. h. t. omnesque actiones in personam (dummodo non sint b. f.) ad restituendum conceptae.

100. Ne tamen iudex potestate Sibi concessa vel arbitrio abutatur, monet Imp. quasi ἐν πάροδῳ, quantum possibile est (in obligatione alternativa, vel generis id fieri nequit) certae pecuniae vel rei sententiam ferendum esse, etiamsi de incerta quantitate apud eum actum sit. §. 32. I. h. t. l. 21. *ff. de R. C. v. l. 59. §. 1. 2. ff. de re jud.*

101. Huc pertinet, qua poena afficiendus sit Actor, si plus petierit quam sibi debetur. §. 33.

102. Et si quidem agens intentione sua plus complexus fuerit, quam ad eum pertinebat, olim causa cadebat, i. e. rem amittebat seu litem perdebat. §. 33. I. h. t. add. Sucton. in Claud. c. 14. Cic. L. 1. de Orat. C. 36. Ad Her. L. 1. C. 12. de Inv. L. 2. c. 19. Quintil. L. 3. c. 8. L. 7. c. 3. Paul. L. 1. sent. T. 10. L. 2. sent. T. 5. §. 1. l. 1. *ff. de interrog. act.*

103. Plus autem quatuor modis petitur, *Re, Tempore, Loco, & Causa.* *Re*, si quis pro x. viginti, pro parte rem totam, vel pro parte minore majorem petierit;

Tempore, si quis ante tempus;

Loco, si alibi;

Causa seu qualitate, si quis in obligatione disjunctiva simpliciter alterutrum, vel in obligatione generis V. C. *Vini*, in specie *Campanum* petierit: Electio enim eo ipso adversario tollitur, cui stipulationis jure liberum fuit, aliud solvere quam petitur. d. §. 33. I. h. t.

104. *Quin etiam, licet vilissimum sit, quod quis petat, nihilominus plus petere intelligitur, quia saepe accidit, ut promissori facilius sit illud solvere, quod majoris pretii est. d. §. 33.*

105. Sed poena illa antiqua pluris petitionis mutata est, & jure novo constitutum, ut, si tempore plus fuerit petendum, induciat, quas ipse Actor sponte induxerit, vel quas natura actionis continet, duplicentur, iisque finitis, Actor non ante audiatur, priusquam omnes expensas litis refuderit; §. 10. I. de exc. Sin autem quantitate, vel alio modo, plus fuerit petendum, in omne, si quod forte damnum ex hac causa acciderit, commissum tripli condemnatione puniatur. §. 33. I. h. t.

§. 34. 106. Si minus intentione sua complexus fuerit Actor, quam ad eum pertineat, sine periculo aget, in reliquum equum nihilominus iudex adversarium eodem iudicio condemnat. §. 34. I. h. t.

§. 35. 107. Si quis aliud pro alio intenderit, nihil eum periclitari placet, sed in eodem iudicio, i. e. apud eundem iudicem, sine nova interpellatione, errorem suum ei corrigere permittitur. §. 35. I. h. t.

108. Potest enim Actio semel edita, seu libellus & emendari, & mutari, non tantum ante, sed & post litem contestatam. l. 4. §. ult. ff. de nox. act. l. 18. §. i. ff. de Vi & vi arm. l. 3. C. de Edend.

§. 36. 109. Quinta Actionum divisio est, quod quaedam & quidem pleraeque dentur in Solidum, quaedam in Minus quam solidum. §. 36. I. h. t.

110. Actiones in minus quam solidum competunt,

§. Pro-

I. Propter *rationem Peculii*, aliamve similem qualitatem adjectitiam. d. §. 36.

II. Propter *Beneficium Competentiae*.

III. Propter *Jus Compensationis*.

III. *Beneficium Competentiae* (sic vocari sol. §. 37. let) est jus quibusdam personis concessum, quo non possunt in plus conveniri, quam facere possunt, 38. 40.

i. e. quam facultates eorum patiuntur, ut tantum iis relinquatur, quod iis ad victum quotidianum & alimenta sufficiat. §. 37. I. b. t. l. 30. ff. de re jud. l. 173. pr. ff. de R. J. l. 15. pr. ff. sol. matr.

III. 2. Competit hoc jus *Conjugibus*, §. 37. I. b. t. l. 20. ff. de re jud. Socero, l. 21. ff. eod. Parentibus, Patronis, §. 38. I. b. t. l. 16. 17. ff. de re jud. Fratribus, arg. l. 63. pr. ff. pro soc. Sociis, etiam particularibus, dummodo agatur Actione pro socio; d. §. 38. l. 63. pr. ff. pro soc. Ita accip. l. 16. ff. de re jud. Donatori si ex donatione conveniatur, d. l. 16. l. 28. ff. de R. J. cui soli etiam conceditur prius deducere aes alienum; l. 19. §. 1. ff. de re jud. l. 49. & seqq. ff. eod. Nec non iis qui bonis cesserunt. §. 40. I. b. t. l. 4. 6. 7. ff. de cess.

III. 3. *Compensatio* est debiti & crediti inter se contributio. l. 1. ff. de compens. §. 39. I. b. t.

III. 4. Ut ea locum habeat, ante omnia requiritur, ut debitum utrimque sit liquidum, & ejusdem generis. l. ult. C. de compens.

III. 5. *Compensatio* in b. f. judiciis olim locum habebat ipso jure, in stricti juris judiciis per exceptionem inducebatur. §. 30. I. b. t. Sed postea constitutum, ut compensationes, quae aperto jure nituntur, omnes actiones,

etiam stricti juris, ipso jure minuant. d. §. 30. I. h. t. d. l. ult.

116. Excepta sola *Depositæ Actione*, cui aliquid compensationis nomine opponi iniquum visum est; Ne, sub praetextu compensationis, depositarum rerum quis exactione defraudetur. d. §. 30. I. h. t. d. l. ult. C. de compens.

TIT. VII.

Quod cum eo qui in alien. pot. est
neg. gest. esse dicitur.

pr. h. t. 1. **S**exta Actionum divisio est, quod *Actiones* oriuntur vel ex *Facto Proprio*, vel ex *Facto Alterius*, ejus tamen maxime, qui in nostra est potestate, *servi* scil. vel *filiifam. pr. I. h. t.*

2. Quales sunt *Actio Quod Jussu*, *Exercitoria*, *Institoria*, *Tributoria*, de *Peculio*, de *In rem verso*.

§. 1. 3. *Actio Quod Jussu* est *Actio Praetoria*, personalis, *Adjectitia*, quae datur ex contractu *servi*, qui *jussu Domini* contraxit, contra *Dominum in solidum*. §. 1. I. h. t. l. 1. pr. §. 1. 3. 4. ff. quod jussu.

4. Quia is, qui ita contrahit, *filium Domini* sequi videtur. d. §. 1. I. h. t.

§. 2. 5. *Actio Exercitoria* est *Actio Praetoria*, personalis, *adjectitia*, quae datur ex contractu cum *Magistro navis inito*, contra *Exercitorem in solidum*; §. 2. I. h. t. Nam & hic quasi *jussus exercitoris* intervenit. arg. l. 29. ff. de reb. cred. l. 1. pr. §. 2. ff. de exerc. act.

6. *Exercitoria* vocatur, quia *Exercitor* is appellatur, ad quem *quotidianus navis* quaestus

stus pertinet. §. 2. I. h. t. l. 1. §. 15. ff. de exerc. act.

7. *Magister* autem navis est, cui navis, siue marinae, siue fluviatilis, cura mandata est. l. 1. §. 1. §. 5. ff. de exerc. Act.

8. Datur autem haec actio contra *Exercitorem* ita demum, si quid cum *Magistro*, ejus rei gratia, cui praepositus est, contractum fuerit. d. §. 2. I. h. t. l. 1. §. 7. §. 12. ff. de exerc. act.

9. *Actio Institoria* est actio Praetoria, personalis, adjectitia, quae datur ex contractu cum *Institore* inito, si quid cum eo, ejus rei causa, cui praepositus est, contractum fuerit, contra praeponentem in solidum. d. §. 2. I. h. t.

10. Ideo autem *Institoria* appellatur, quia qui negotiationibus terrestribus praeponuntur *Institores* vocantur, d. §. 2. l. 18. ff. de instit. act. eo quod negotio gerendo instent. l. 3. l. 5. ff. eod.

11. *Actio Tributaria* est *Actio Praetoria*, personalis, adjectitia, quae datur contrahenti cum servo in mercibus peculiaribus, volente vel sciente Domino, l. 1. §. 2. 3. ff. de trib. act. contra Dominum, si merces peculiares non aequaliter diviserit, ut merces pro rata distribuantur. §. 3. I. h. t. §. 3.

12. *Tributoria* appellatur, quia ipsi domino distributionem earum mercium Praetor permisit. d. §. 3. l. ult. ff. de trib. act.

13. Quae actio dolum malum coërcet Domini, l. 7. §. 2. ff. eod. & propter iniquam distributionem locum habet.

14. *Actio de Peculio* est actio Praetoria, personalis, adjectitia, quae datur ex contractu servi, §. 4.

vi, contra Dominum peculio tenus. §. 4. I. h. t.

15. Actio de In Rem verso est Actio Praetoria, personalis, adjectitia, quae datur contra Dominum ex contractu servi; quatenus in rem Domini aliquid versum est. d. §. 4. t. t. ff. de in rem vers.

16. In Rem autem versum intelligitur quicquid necessario vel utiliter, in utilitatem Domini impensum est. l. 3. §. 1. l. 5. l. 7. l. 10. ff. de in rem vers.

17. Quod ad voluptatem pertinet in rem versum non videtur; tolli tamen, in quantum sine detrimento rei fieri potest; permittitur; d. l. 3. §. 4.

18. Quae quidem Actiones de Peculio, & de In rem verso, & separatim, & conjunctim, proponi & in iudicium deduci possunt; ita tamen, ut ex una tantum sequatur condemnatio. d. §. 4.

§. 5. 19. Omnes autem praedictae Actiones aliquid concurrunt, Ut is, qui jussu domini contraxit, cuique Institoria vel Exercitoria actio competit, de Peculio, deque eo quod in rem domini versum sit, agere possit. §. 5. I. h. t.

20. Sed electivae, non cumulative; l. 9. §. 1. ff. de trib. act. l. 4. §. ult. ff. h. t. quia omnes ex contractu sunt, & rei persecutoriae; quarum una alteram consumit. l. 43. §. 1. ff. de R. J.

21. Stultissimus autem fuerit, si quis ex iis optimam non elegerit, i. e. eam, qua solidum, vel plurimum quis consequi; vel eam, quam optime probare potest. d. §. 5.

22. Non tamen praedictae actiones sunt per se subsistentes, sed directarum (uti in singulis monitum) adjectitiae tantum qualitates.

23. Unce

23. Unde & per interpretationem Prudentis §. ult. *ulr*
tum postmodum receptum videtur, ut quod
ex hisce causis debetur, directio statim à patre
dominove condici possit. §. ult. *I. h. t. l. 29. ff.*
de reb. cred. l. 17. §. ult. ff. de inst. act.

24. Et hæc quidem tam quoad contractus §. 6.
cum *filiisfam.* quam cum *servis* initos, locum
habent. §. 6. *I. h. t.*

25. Sed illud in *filiisfam.* maxime singulare §. 7.
est, quod *filiisfam.* non liceat pecuniam dare
mutuam: §. 7. *I. h. t.*

26. Prohibet hoc enim *SCtum Macedonianum*, ab improbo foeneratore *Macedone* sic dictum; *l. 1. ff. de SC. Maced.* tempore Claudii Imp. ut videtur, latum. Tacit. *L. 11. Annal. c. 31.* & Vespasiani repetitum, Sueton. *in Vespas. c. 11.*

27. Quod ideo *Senatus* prospexit; quia *filiisfam.* sæpe onerati aere alieno creditarum pecuniarum, quam in luxuriam consumeabant; vitæ parentum insidiabantur. *d. §. 7. in f. l. 1. l. 3. §. 3. ff. de SC. Maced.*

28. Quod si quis contra *SCtum filiisfam.* crediderit, *denegatur ei actio tam adversus ipsum filium* (ex contractu scil. proprio) *filiamve, nepotem neptemve, sive adhuc in potestate sint; sive postea morte parentis vel emancipatione sui juris esse cœperint; Quam adversus patrem avumve* (scil. de peculio) *sive eos habeat adhuc in potestate; sive emancipaverit. d. §. 7. l. h. t.*

29. Adeo ut & *filiusfam.* *Exceptione SCti Macedoniani* utens, si quidem pecuniam male consumserit, tutus sit in conscientia:

30. Nec vivo patre renunciare ei possit; quia non in ipsius favorem tantum, sed maxi-

me patris, & odium foeneratorum, introductum est.

31. Prohibet autem SCtum *mutuam* dare pecuniam, non etiam vinum, oleum; frumentum, nec alium cum filiofam. celebrare contractum; dummodo nihil fiat in fraudem SCti. l. 3. §. 3. l. 7. §. 3. ff. de SC. Maced.

32. Cessat SCtum ratione filii i. Si habeat peculium castrense vel quasi castrense. l. 1. §. 3. l. 2. ff. d. t.

ii. Si patremfam. se esse dixerit l. 1. C. eod. vel publico errore pro tali habitus sit. l. 3. ff. eod.

iii. Si paterfam. factus debitum agnoverit. l. 9. ff. l. 2. C. ad SC. Maced. l. 7. §. ult. ff. eod.

33. Ratione Patris i. Si voluntate ejus pecunia mutua data sit. l. 12. ff. l. 2. C. eod.

ii. Si ratum habuerit. l. 7. §. 15. l. 16. ff. eod.

iii. Si filius patris Institor fuerit. l. 7. §. 11. ff. eod.

34. Ratione denique *causae* i. Si pecunia accepta sit ad satisfaciendum ei, cui valide obligatus erat. l. 7. §. 14. ff. de SC. Maced.

ii. Si pecunia in rem Patris versa. l. 7. §. 12. ff. eod.

iii. Si filiofam. Studiorum vel Legationis causa alibi degenti, ad necessarios sumtus, pecunia data sit. l. 7. §. 13. ff. l. 5. C. eod.

iv. Si ad dotandam sororem pecunia accepta sit. l. 17. ff. eod.

TIT. VIII.

De Noxalibus Actionibus.

1. **N**on tantum autem ex *contractu* servorum, sed & ex *delictis*, contra nos oriuntur actiones, quae vocantur *Noxales*.

2. *Actio Noxalis* (quae a *Noxa*. i. e. male-^{pr. b. t.}ficio sic dicta, l. 1. pr. ff. b. t.) est *Actio Praetoria*, *personalis*, *adjectitia*, quae ex *delicto servi privato*, contra *dominum ignorantem vel prohibentum*, vid. l. 2. 3. 4. ff. b. t. datur, ut *damnum datum resarciat*, vel *servum noxae dedat*, pr. l. b. t.

3. Datur *Actio Noxalis* propter *delictum servi privatum*, non etiam *publicum*, propter quod poena vel *capitalis* vel *corporalis* locum habet. l. 17. §. 18. ff. de *Ædil. Edict.* l. 200. ff. de *V. S.*

4. Datur contra *dominum*, omnemque e. §. 5. tiam b. f. *possessorem*. l. 11. l. 13. ff. b. t. *Noxa* enim, seu *noxalis actio*, *caput sequitur*, §. 5. l. b. t. l. 20. l. ult. ff. *cod.* i. e. datur contra omnem eum, ad quem *servus pervenerit*. d. §. 5. l. b. t.

5. Datur ad hoc, ut *dominus* vel *damnum datum resarciat*, quod proprie in obligatione est, vel *servum noxae dedat*, quam potestatem dominus a lege accepit. l. 6. §. 1. ff. de *re jud.*

6. Summa ratione. Iniquum enim est nequitiam servorum, ultra ipsorum corpora, dominis *damnosam esse*. §. 2. l. b. t. l. 2. ff. *cod.*

7. Noxae itaque dedendo *servum dominus* §. 3. liberatur, *dominiumque ab eo transfertur*; Sin

autem damnum ei, cui deditus est, servus refarcierit quaesita pecunia, auxilio Praetoris invito domino manumittitur. §. 3. *I. h. t.*

8. Quod si manumissus fuerit servus, directo ipse tenetur, & extinguitur noxae deditio. *d. §. 5. I. h. t.*

§. 6. 9. Si servus domino noxiam commisit, actio nulla nascitur; Namque inter Dominum, & eum, qui in potestate ejus est, nulla obligatio nasci potest. §. 6. *I. h. t. l. 1. C. eod.*

§. 4. 10. Dividuntur autem actiones noxales in *Civiles & Praetorias*, prout scil. *directae* vel *Civiles* sunt vel *Praetoriae*. §. 4. *I. h. t.*

11. *Civiles* sunt, quae legibus sunt Constitutae, *veluti Furti ex LL. XII. Tab. Damni injuriae ex L. Aquilia: Praetoriae*, quae ex Edicto Praetoris, *veluti Injuriarum & Vi bonorum raptorum. d. §. 4.*

§. 7. 12. Dabantur etiam olim actiones noxales propter delicta liberorum, quod postea mutatum est: tum quod absurda visa est ratione filiorum filiarumque noxae deditio; tum quod ipse filius ex delicto, nec non Pater per indirectum actione judicati de peculio, conveniri possit. §. 7. *I. h. t. l. 33. & seqq. ff. eod. l. 3. §. 11. ff. de pecul.*

TIT. IX.

Si Quadrupes pauper. feciss. dic.

§. *h. t. l. 1.* **A** Nimalium etiam nomine, quae ratione carent, noxalis actio *LL. XII. Tab. prodita est. pr. I. h. t.*

2. Si enim Quadrupes, quae pecudum numero

mero est, contra naturam damnum dederit, datur *Actio de Pauperie*. §. 1. *I. h. t.*

3. *Pauperies est damnum sine injuria facientis datum; nec enim potest animal injuriam fecisse dici, quod sensu caret. d. pr. I. h. t. l. 1. §. 1. ff. h. t.*

4. Est Itaque *Actio de Pauperie*, quae, si quadrupes contra naturam damnum dederit, datur damnum passio, contra dominum animalis, ut dominum resarciat, vel animal noxae dedat. *d. pr. d. l. 1.*

5. Locum habet haec actio in iis quae contra naturam moventur, ut puta si equus calcitrosus calce percusserit, aut bos cornu petere solitus cornu petierit. *d. pr. I. h. t.*

6. Si secundum naturam animal damnum dederit, datur actio de pastu pecorum. *l. 14. §. ult. ff. de praeser. Verb.*

7. Pecus includere (quod moribus est receptum) jure Civili non licet. *l. 39. §. 1. ff. ad L. Aquil.*

8. Quod si culpa aut instigatu alterius damnum datum sit, contra instigantem ex *Lege Aquilia* agendum est. *l. 1. §. 3. 4. 6. 7. ff. h. t.*

9. Similiter si genitalis sit feritas, *pr. I. §. 1. h. t. l. 1. §. 10. ff. eod.* vel bipes damnum dederit, cessat *Actio de Pauperie*, directa scil. *Utilis* enim locum habet. *§. 1. I. h. t. l. pen. ff. eod.*

10. Caeterum sciendum est, dari etiam *Actiones Aedilitias*, contra eos, qui canem, verrem, aprum, ursum, leonem ibi habuerunt, qua vulgo iter fit, ut nocere possit. *§. 1. I. h. t.*

11. Si enim ex ea re liber homo petierit, in solidos ducentos, si nocitum libero homini esse dicetur, in id quanti bonum & æquum judici videtur, condemnantur; cæterarum vero rerum, quanti damnum datum, dupli. d. §. 1. I. h. t. l. 40. & seqq. ff. de Ed. Ed.

TIT. X.

De iis per quos agere poss.

1. Tandem obligamur etiam per *Procuratores*.

pr. h. t. 2. Olim alterius nomine agere non licebat, nisi *pro populo, pro libertate, pro tutela, nec non furti pro absentibus Reip. causa, vel iis qui apud hostes essent.* *pr. I. h. t.*

3. Sed quia hoc non minimam incommoditatem habebat, quod alieno nomine neque agere neque excipere actionem licebat, coeperunt homines per Procuratores litigare. d. *pr. I. h. t. l. 1. §. 2. ff. de proc.*

4. Adeo ut jam, licet nulla incommoditas subfit, per Procuratores agere liceat.

5. Est autem *Procurator* in genere, qui *aliena negotia mandatu domini administrat.* l. 1. ff. de proc.

6. Hoc loco *specialiter* pro eo accipitur, qui *negotia judicialia mandato domini administrat.*

§. 1. 7. Constituitur *Procurator mandato*, & *Proinde solo consensu;* d. l. 1. *pr. & §. 1. ff. de proc.* ignorante etiam, quin & invito adversario. §. 1. I. h. t. v. l. 26. ff. de J. R.

8. *Procurator* esse potest qui non prohibetur. arg. l. 43. §. 1. ff. de proc.

9. Pro-

De iis per quos agere poss. 319

9. Prohibetur *Curiosus*, l. 2. §. 1. ff. de proc. *Surdus*, *Mutus*, l. 43. ff. eod. *Perpetuo morbo laborans*, l. 54. ff. eod. *Minor annis xvii. §. 5. I. qui & ex quib. c.* (Jure Can. etiam minor annis xxv. c. 5. de proc. in 6.) *Mulier*, §. ult. I. de exc. l. 54. ff. de proc. nisi agat in rem propriam; l. 4. C. eod. *Miles*, d. §. ult. I. de Exc. l. 7. l. 13. C. de Proc. nisi agat etiam in rem suam, vel pro numero; l. 8. §. 2. ff. de Proc. *Potentior*, l. 1. 2. C. ne lic. pot. *Servus*, l. 6. C. de jud. *Reus criminis*, l. 6. C. de proc. *Infamis*, Paul. L. 1. Sent. T. 2. §. 1. l. 1. §. 5. ff. de post. si modo infamia sit notoria: ita acc. §. ult. I. de except.

10. Intervenire possunt *Procuratores* in omnibus causis, exceptis iis, in quibus poena corporalis locum habet. l. pen. §. 1. ff. de publ. jud.

11. Differt autem *Procurator* à *Syndico*, *Defensore*, & *Advocato*.

12. *Syndicus* est, cui ab universitate omnia negotia mandata sunt. l. 1. §. 1. 2. ff. quod cujusque univers. nom.

13. *Defensor* est, qui *Reum* sine mandato in judicio defendit. l. 43. §. ult. ff. de proc.

14. *Advocatus* est, qui desiderium amici sui, in jure, apud eum, qui jurisdictione praeest, exponit, vel alterius desiderio contradicit. l. 1. §. 2. ff. de postul.

15. *Procurator* mandato constituitur, *Advocatus* non item.

II. *Procurator* satisdat; §. 3. l. de satisd. *Advocatus* non item.

III. *Procurator*, post litis contestationem, h.

tis sit dominus; l. 22. C. de proc. *Advocatus* non item:

TIT. XI.

De Satisfactionibus.

i. **C**um autem Procuratores saepenumero in iudicio satisficere debeant, de *Satisfactionibus* in genere hoc loco simul agitur: *pr. l. 1.* 2. Satisfactionum autem modus alius antiquitati placuit, alium novitas per usum amplexa est. *pr. l. h. t.*

3. Olim enim, si in rem agebatur, Actor ipse agens non cogebatur satisfacere; Reus satisficiebat iudicatum solvi: Procurator Actoris satisficiebat Dominum rem ratam habiturum, Procurator Rei similiter iudicatum solvi. *pr. l. h. t.*

§. i. 4. Si vero in personam agebatur, ratione Actoris eadem obtinebant, quae in actione in rem; Reus autem, si quidem ipse actionem excipiebat, non satisficiebat; Procurator autem Rei satisficiebat iudicatum solvi. §. 1. l. h. t.

5. Sed haec iure novo aliter observantur: Actor enim secundum jus novissimum, si ipse agit, five actione in rem, five in personam, satisficat. 1. Si intra duas menses, à tempore exhibiti libelli litem contestaturum, N. 96. C. 1. Auth. libellum. C. de lit. cont. eamque ad exitum persecuturum, & si succubuerit, expensarum nomine decimam quantitatis libello comprehensae partem restituturum. N. 112. C. 2. Auth. Generaliter C. de Episc. & Cler.

§. 2. 6. Reus, si ipse actionem excipiat, five in rem, five in personam, satisficat sese in iudicio

icio usque ad finem litis permansurum esse. §.

2. I. h. t.

7. Satisfacere autem est, cautionem praestare fidejussoriam. l. 1. ff. qui satisfac. cog. l. 7. ff. de Stip. Praet. add. Supr. ad t. de satisfac. tut. §. 4. 5.

8. Sunt tamen quidam, qui etiam alio modo cavere possunt, quales sunt. 1. Viri Illustres & Spectabiles, qui tantum jurant. l. 7. C. de dignit.

11. Qui fidejussores invenire nequeunt; his enim similiter permittitur praestare cautionem juratoriam. N. 112. c. 2. Auth. Generaliter C. de Episc. & Cler.

111. Immobilium possessores, qui nudae re-promissioni committuntur, si modo immobilia habeant in eo territorio, sub cujus Magistratu litigatur. l. 15. ff. qui satisfac. cog.

9. Procurator Actoris, si mandatum habeat, §. 3. vel dominus litis eum praesens in judicio constituat, non satisfacat. l. 1. C. de proc. Si vero conjuncta sit persona, l. 35. l. 40. §. ult. ff. de proc. vel Procurator omnium bonorum, l. 5. §. 18. ff. de nov. op. nunc. vel dubium sit an mandatum habeat, d. l. 1. C. de proc. (si enim certum est eum mandatum non habere, ne quidem cum satisfactione admittitur; d. l. 1. l. 24. C. de proc.) satisfacat. Dominum rem ratam habiturum §. 3. I. h. t.

10. Procurator Rei, si à domino in judicio constitutus sit, non satisfacat; Sed ipse Reus, per satisfactionem judicium solvi firmat Procuratoris personam, & praeterea satisfacat se tempore recitandae sententiae in iudicium venturum. §. 4. I. h. t. Si vero Reus

Sf

prae-

praefens ex quacunque causa non fuerit, ipse Procurator satisdat *judicatum solvi*. §. 5. *I. h. t.* Nemo enim alienae rei sine *satisfactione defensor idoneus intelligitur*. d. §. 5.

§. 6. II. Quae omnia apertius & perfectius quotidiano iudiciorum usu (qui omnium rerum optimus est magister) in ipsis rerum documentis apparent. §. 6. *I. h. t.*

TIT. XII.

De Perp. & temp. act. &c.

pr. h. t. I. **S**eptima Actionum divisio est, quod quaedam sint *Perpetuae*, quaedam *Temporales*. *pr. I. h. t.*

2. Ante Theodosium Imp. omnes actiones Civiles erant perpetuae, nulloque tempore excludebantur; Omnesque Praetoriae temporales, annoque circumscribebantur; Nam & ipsius Praetoris annale erat imperium. d. *pr. I. h. t.*

3. Postmodum Actiones Civiles (ut litium aliquis finis esset) certo tempore circumscriptae sunt: Adeo ut Actiones in rem tribus, decem, vel xx. annis, *pr. I. de usuc. Actiones in personam xxx. annis*, praescribantur. l. 3. *C. de praescr. xxx. vel xl. ann.*

4. Quadraginta tamen annos actiones vivunt. I. Si lis sit contestata; l. f. *C. de praescr. 30. ann.*

II. Actio hypothecaria, quae contra ipsum debitorem (non tertium) locum habet; l. 1. §. 1. *C. de annal. exc.*

III. Actiones religiosis locis competentes. N. III. c. 1. N. 131. c. 6. *Auth. Quas Actiones. C. de SS. Eccles.*

5. Quin

5. Quin & uno casu l. annos actio durat, si scil. quid alea amissum & solutum sit. l. ult. C. de Aleat.

6. Quia tamen ad longum tempus hae actiones Idurant, etiamnum vocantur *perpetuae*. pr. l. b. t. vers. aliquando. add. l. 1. ff. pro soc.

7. Alium etiam deinde constitutum quoad *Actiones Praetorias*. *Actiones enim Praetoriae Rei persecutoriae* etiam factae sunt *perpetuae*; Excepta *Rescissoria*, qua rescinditur id, quod jure Civili ratum est. l. 35. ff. de O. & A.

8. *Actiones autem Praetoriae poenales* manserunt annales; d. l. 35. ff. de O. & A. Excepta *Actione lurti manifesti*, quae est perpetua: Absurdum enim existimavit Praetor. eam anno terminari. pr. l. b. t.

9. Octava Actionum divisio est, quod quae §. 1. dam actiones dentur *Hereditibus*, & contra *Heredes*; Quaedam *Hereditibus*, non contra *Heredes*: Quaedam *Neque Hereditibus*, neque contra *Heredes*. Inscr. & §. 1. l. b. t.

10. *Actiones Rei persecutoriae*, sive ex Contractu, sive ex Delicto (qualis est *Condictio furtiva*, & *Actio rerum amotarum*) dantur *Hereditibus* & contra *Heredes*. l. 49. ff. de O. & A. l. 157. §. 2. ff. de R. J. l. 7. §. 2. ff. de cond. furtiv. l. 9. ff. eod.

11. *Actiones Poenales*, sive ex Delicto, sive ex Contractu, puta Deposito miserabili, dantur quidem *Hereditibus*, sed non contra *Heredes*. d. §. 1. l. b. t.

12. Nisi ab ipsis principalibus personis fuerint contestatae, quo casu hereditibus dantur & contra heredes. d. §. 1. in fin. l. 26. l. 58. ff. de O. & A. l. 164. ff. de R. J. l. un. C. ex delict. def.

13. Quod tamen ex delicto ad heredem pervenit, id semper ei aufertur. l. 38. ff. de R. J. l. 5. ff. de calumn. d. l. un.

14. Actiones quae Vindictam continent, neque Heredibus dantur, neque contra Heredes; d. §. 1. l. h. t. nisi & hic lis contestata sit. d. l. un. C. ex delict. def.

15. Talis est Actio injuriarum, de Revocandis donationibus, similesque. d. §. 1. l. h. t. l. 7. C. de rev. don. add. l. pen. ff. de in jus voc. l. pen. ff. ne quis eum &c.

16. Plures Actionum divisiones Imp. in Inst. non exhibet.

17. Possunt caeteroquin ulterius actiones dividi. In Directas, & Utiles; v. l. 37. ff. de O. & A. l. 47. ff. de neg. gest. Generales, & Speciales; v. l. 38. pr. ff. pro soc. Simples, & Duplices. d. l. 37. ff. de O. & A.

18. Sed cum Imp. pro ratione instituti sufficere haec putaverit, nec nos de hisce similibusve divisionibus plura addimus.

19. Non possumus tamen non de Cumulatione, & Concursu actionum, verbo aliquid subjicere.

20. Cumulatio Actionum est plurium Actionum, sive unius, sive plurium rerum nomine competentium, in eodem libello coacervatio.

21. Quae jure nostro ordinario est illicita. l. 76. §. 8. ff. de leg. 2. l. 18. ff. de exc. l. 6. ff. de exc. rei jud.

22. Concursus autem Actionum est, cum Actiones duae pluresve, eidem Actori, adversus eundem reum, ex eadem vel diversis causis competentes, concurrunt.

23. Quoad Concursum vero actionum sequentes tenendae regulae.

24. 1. Quo-

24. I. *Quoties Actiones ex diversis causis descendunt*, sive ejusdem rei nomine competant, sive diversarum, *concurrunt cumulative*, i. e. omnibus agi potest. l. 18. l. 29. ff. de O. & A. l. 2. pr. ff. de priv. del. 56. pr. ff. de furt.

25. II. *Quoties vero ex eadem causa, eodem scil. contractu, vel Delicto, descendunt, si quidem ejusdem rei nomine competunt*, i. e. omnes vel Rei persecutoriae sint, vel Poenales, *concurrunt electivae*, i. e. una tantum quis experiri potest. l. 34. §. 1. l. 53. pr. ff. de O. & A. l. 9. §. 1. ff. de trib. act. l. 43. §. 1. junct. l. 57. ff. de R. J.

26. Nisi in una plus sit quam in alia; Quo casu si actum sit ea, in qua minus est, deinde adhuc altera agere licet, in quantum in ea plus est. l. 34. pr. l. 41. §. 1. ff. de O. & A. l. 1. ff. arb. furt. caes. l. 28. ff. de act. emt. l. 47. ff. pro soc.

27. III. *Quod si vero ex eadem causa descendant, & diversarum rerum nomine competant*, i. e. una sit Rei persecutoria, altera Poenalis, *concurrunt etiam cumulative*, i. e. utraque agi potest. l. 34. §. 2. ff. de O. & A. l. 7. §. 1. ff. de cond. furt. l. 54. §. 3. ff. de furt. l. 45. ff. pro soc. l. 42. ff. loc. d. 2. §. 1. ff. de tut. & rat. distr.

TIT. XIII.

De Exceptionibus.

I. **A**ctum est de Actionibus & armis A-
 etorum; Sequitur ut & de remediis
 § 3 de-

defensoriis Reorum, i. e. *Exceptionibus*, dispiciamus. *pr. I. b. t.*

2. *Exceptio* est *Actionis exclusio*, seu *Rei defensio*, quae *actioni* aliqui *jure constitutae opposita*, eam *acquitatis ratione* excludit. *l. 2. ff. pr. I. b. t. l. 12. ff. de dol. m. & met. exc.*

3. Dicitur *Exceptio Rei defensio*; *Comparatae* enim sunt *exceptiones defendendorum eorum gratia*, cum quibus agitur. *pr. I. b.*

4. *Actioni* aliqui *jure constitutae opposita*; *Allegationes* enim, quibus dicitur, *actionem ipso jure sublatam esse*, non sunt *exceptiones*; *Contraria* enim sunt, *liberari ipso jure*, & *liberari per exceptionem*. *l. 34. §. 1. ff. de O. & A.*

5. Ut adeo *divisio Exceptionum à DD. tradita*, quod scil. *aliae sint Furis, aliae Facti*, proprie locum non habeat.

6. Subjicitur, *per eam, actionem jure constitutam, acquiratis ratione excludi*; Saepe enim accidit, ut licet ipsa *persecutio*, qua actor experitur (secundum strictam juris rationem) *justa sit*, tamen *iniqua sit adversus eum*, cum quo agitur. *pr. I. b. t.*

§. 1. 2. 7. Quod Imp. probat per *Exempla Exceptionis Metus, Doli, Erroris*, §. 1. *I. b. t.* Non numeratae pecuniae, §. 2. *Pacti de non petendo*, §. 3. *Furisjurandi*, §. 4. & *Rei judicatae*. §. 5. *I. b. t.*

§. 7. 8. Variarum autem sunt *Exceptionum divisiones*; 1. Quod quaedam sint *Civiles*, quaedam *Praetoriae*. §. 7. *I. b. t.*

§. 8. 9. II. Quod quaedam sint *Perpetuae & Peremptoriae*, quaedam *Temporales & Dilatoriae*. §. 8. *I. b. t. l. 3. ff. eod.*

10. *Per-*

10. Perpetuae & Peremptoriae sunt, quae semper agentibus obstant, & semper rem de qua agitur perimunt: Qualis est Exceptio Doli (scil. Specialis; non Generalis) Metus, Pacti conventi ne omnino pecunia peteretur, §. 9. I. h. t. d. l. 3. Jurisjurandi, Transactionis, Rei judicatae, similesque.

11. Temporales atque Dilatoriae sunt, quae ad tempus nocent, & temporis dilationem tribuunt: Qualis est Pacti conventi, ne intra certum tempus, veluti quinquennium, ageretur. §. 10. I. h. t. d. l. 3. ff. eod.

12. Sed Exceptiones Dilatoriae diversi sunt generis; Vel enim ad ipsum Processum pertinent, Vel ad Merita causae.

13. Quae ad Processum pertinent, respiciunt vel Personas in judicio versantes, Principales, & minus principales, Vel Modum procedendi.

14. Personae Principales sunt Judex, Actor, & Reus.

15. Jurisdictionem Judicis respiciunt, Exceptio seu praescripto fori, l. ult. C. h. t. Incompetentiae vulgo dicta: Exceptio Praeventionis, l. 7. ff. de jud. & Exceptio litis pendentiae, l. 30. ff. de jud.

16. Ipsam personam Judicis respiciunt, Exceptio Suspicionis, l. 16. C. de jud. & Inhabilitatis. l. 12. §. 2. ff. eod.

17. Personam Actoris, & Rei, respiciunt, Exceptiones, si dicatur eos personam standi in judicio non habere, t. t. C. que leg. pers. stand. in jud. hab. & similes.

18. Personas minus Principales, Advocatos scil. & Procuratores, respiciunt Exceptiones, si dicatur Advocatos postulare, Procuratores in judicio

dicio versari non posse; quae in specie dicuntur *Procuratoriae*; Quantum ad procuratores scil. attinet. §. ult. *I. h. t.*

19. *Modum Procedendi* respiciunt *Exceptiones* ratione *Citationis*, *Termini nimis angusti*, *Loci non tuti*, *Feriarum*; &c. Nec non ratione *Libelli*, *Exceptio obscuri & inepti libelli*; similesque.

20. *Ad Merita causae* pertinent *Exceptio* pluris *petitionis*, §. 10. *I. h. t.* *Praescriptio* *moratoria* à Principe impetrata, l. 2. l. 4. *C. de prec. Imp. off. Sub* & *Obreptionis*, l. 2. *C. si cont. jus vel util. publ. Cedendarum actionum*, *Competentia*, *Non impleti contractus*, aliaeque similes.

21. Ut autem sciamus, quo tempore *Exceptiones* proponendae sint, distinguendum inter *Exceptiones Dilatorias*, & *Peremptorias*.

22. *Perpetuae & Peremptoriae* in *stricti juris* judiciis ante *litem contestatam* proponendae seu allegandae, post probandae sunt. l. 8. *C. h. t.* l. 9. *C. de praescr. long. temp.* Ita accip. l. 2. *C. sent. rescind. non poss.*

23. In *bonae fidei* judiciis, & ante, & post *litem contestatam* opponi possunt.

24. Quae vero litis contestationem impediunt, veluti *Rei judicatae*, *Juris jurandi*, *Transactionis*, ante *litem contestatam* proponendae & probandae sunt.

25. Quaedam etiam post ipsam *sententiam* proponi possunt, Veluti *Exceptio SCti Macedoniani*, & *Vellejani*. l. 11. ff. de *SC. Maced.*

26. *Dilatoriae* autem ordinario ante *litem contestatam* proponendae sunt. l. pen. & ult. *C. h. t.*

27. Nisi Reus eas ignoraverit, vel post li-

tem

tem contestatam demum ortae sint, c. 4. x. h. t. arg. l. 11. §. 8. ff. de interrog. in jur. fac. Vel tales sint, quae iudicium retro reddunt nullum. l. 24. C. de Proc.

28. Quin & Dilatoriae quaedam post sententiam proponi possunt; puta

I. Si sententia nulla sit propter incompetentiam Iudicis l. f. C. Si à non comp. jud.

II. Exceptio competentiae. l. 41. §. f. ff. de re jud. l. 17. §. ult. ff. sol. matr.

III. Cedendarum actionum. l. 41. §. 1. ff. de fidej.

29. IV. Exceptiones sunt vel Reales vel Personales. §. ult. de replic. l. 7. pr. & §. 1. ff. h. t.

30. Reales sunt, quae rei cohaerent, & proinde quoque fidejussoribus & heredibus competunt. l. 7. §. 1. l. 19. ff. h. t. Uti Rei judicatae, Doli mali, Furisjurandi, Quod motus causa, Pacti in rem, SCti Macedoniani & Vellejanti. d. l. 7. §. 1. §. 4. l. de replic. l. 9. §. pen. ad SC. Maced. l. 16. §. 1. ff. ad SC. Vellej.

31. Personales, quae personae cujusque cohaerent, & ad alios non transeunt. l. 7. pr. ff. h. t. Veluti Exceptio competentiae, d. l. 7. d. §. ult. l. de replic. & Pacti personalis. l. 22. l. 25. §. 1. ff. de pact.

32. Quin & Mixta quodammodo est exceptio Minoris aetatis. l. 18. in f. l. 19. pr. ff. de min.

33. Quod si plures exceptiones Reus habeat, omnibus uti potest. l. 5. ff. h. t. l. 43. ff. de R. J.

34. Neque ulla temporis praescriptione ordinata

dinario excluduntur. l. 5. §. ult. ff. de dot. mal. § met. exc.

35. Quod secus est in *Actionibus*: Actor enim cum lubet actionem movere potest, Reus autem non potest cum vult excipere. d. l. 5. §. ult.

TIT. XIV.

De Replicationibus.

pr. h. t. 1. **I**nterdum evenit, ut *Exceptio*, quae primae facie iusta videbatur, tamen inique noceat: Quod cum accidit, alia allegatione opus est, adjuvandi Actoris gratia, quae *Replicatio* dicitur, quia per eam replicatur atque resolvitur ius exceptionis. pr. l. h. t.

2. Ut adeo *Replicatio* nihil sit aliud, quam contraria exceptio, seu exceptionis à Reo propositae exclusio. l. 2. §. 1. ff. de exc. l. 10. C. cod.

§. 1. 3. *Replicationem* autem excludit *Duplicatio*,
2. 3. §. 1. l. h. t. (quae alio sensu vocatur *Triplicatio* in l. 2. §. 3. ff. de exc.) *Duplicati-*
onem Triplicatio, §. 2. l. h. t. *Triplicationem*
Quadruplicatio; Et sic deinceps multiplican-
tur nomina, dum aut *Reus* aut *Actor* obji-
cit. §. 3. l. h. t. l. 2. §. 3. ff. de Except.

4. Ut tamen litium aliquis sit finis, *Duplicati-*
onem vel *Quadruplicati-*
onem transcendere
vix permittendum est.

T I T. X V.

De Interdictis.

1. **P**AUCIS etiam agendum de *Interdictis*, seu *Actionibus extraordinariis*, quae pro illis competunt.

2. *Interdicta olim formulae erant seu concepti- pr. h. t. ones verborum, quibus Praetor jubebat aliquid fieri, vel fieri prohibebat. pr. I. h. t.*

3. Quibus si paritum non esset, tum aut manu ministrorum Decretum exequebatur, aut ex causa *Interdicti* actionem & judicium dabat. l. 1. §. 2. ff. si vent. nom. l. 3. ff. ne vis fiat ei qui in poss.

4. Sed formulae & mos dandorum judici- §. ult. um Pedaneorum abierunt in desuetudinem, l. 2. C. de ped. jud. omniaque judicia extraordinaria facta sunt; §. ult. I. h. t. Ut ab ipsis actionibus incipere jam liceat. l. ult. C. h. t.

5. Unde *Interdicta* jure novo nihil sunt aliud, quam *extraordinariae actiones*, quibus de possessione, vel quasi possessione, agitur. pr. I. junct. §. ult. I. h. t. inscr. & l. 2. §. 2. ff. eod.

6. Eaque utilissima sunt, quia in hisce controversiis ultra jurgium saepe proceditur, & manibus non temperatur; Ut celerrime componi debeant. v. l. 13. §. 3. ff. de usufr. Theoph. b.

7. Summa autem *Interdictorum* divisio haec §. 1. est, quod aut *Prohibitoria* sunt, aut *Restitutoria*, aut *Exhibitoria*. §. 1. I. h. t.

8. Sequens divisio est, quod quaedam A. §. 2.

adipiscendae possessionis causa comparata sunt, quaedam Retinendae, quaedam Recuperandae.

§. 2. *I. h. t.*

§. 3. 9. *Adipiscendae possessionis est Interdictum Quorum bonorum; (à prioribus verbis Interdicti ita dictum) Quod datur bonorum possessori, contra eum, qui pro herede vel possessore possidet, ad consequendam possessionem rerum hereditariarum. §. 3. I. h. t. l. 1. ff. quor. bonor.*

10. *Datur hoc Interdictum Bonorum possessori, i. e. ei, cui ex Edicto Praetoris Bonorum possessio seu hereditas Praetoria data est; l. 1. ff. quor. bonor. Et nihilominus est Adipiscendae possessionis: Bonorum possessio enim alia juris est, alia corporis: Bonorum possessionem juris Bonorum Possessor habet, sed Bonorum possessionem corporis per Interdictum adipiscitur.*

11. *Pro Herede autem possidere dicitur, qui putat se heredem esse: Pro Possessore is possidet, qui nullo jure rem hereditariam, vel etiam totam hereditatem, sciens ad se non pertinere, possidet. d. §. 3. I. h. t. l. 1. ff. de her. pet.*

12. *Ideo autem Adipiscendae possessionis vocatur, quia ei tantum utile est, qui nunc primum conatur adipisci rei possessionem; itaque si quis adeptus possessionem amiserit eam, hoc Interdictum ei inutile est. d. §. 3. l. 1. in f. ff. quor. bon.*

13. *Simile huic Interdicto est Remedium l. ult. C. de Ed. Div. Hadr. toll. quo scriptus heres in testamento nullo visibili vitio laboranti, petit, ut mittatur in possessionem hereditatis.*

14. *Adi-*

14. *Adipiscendae possessionis* etiam est *Interdictum Quod Legatorum*; Quod datur heredi qui satisdedit, adversus quemlibet; legatorum nomine, rem hereditariam, sine voluntate heredis, occupantem, ad hoc, ut eam (ob Legem scil. Falcidiam) restituat, vel in id quod interest condemnetur. l. 1. ff. quod legator. l. un. C. eod.

15. *Interdictum* etiam *adipiscendae possessionis* in §. 3. *I. h. t.* memoratur *Salvianum*, Quod datur Domino fundi, ad adipiscendam *Possessionem* rerum coloni, pro mercede fundi pignori obligatarum. d. §. 3. in f. t. t. ff. *Et C. de interd. Salv.*

16. Quamvis autem in hunc finem competat etiam *Actio Serviana*, utilius tamen est hoc *Interdicto* experiri: Quia in illa probandum est, rem, quae pignori obligata est; fuisse in bonis vel dominio coloni; In hoc autem sufficit probare, rem pignoris causa esse inductam, & à colono eo tempore possessam. l. 1. ff. de *Salv. interd.* l. 1. §. 2. ff. de pign.

17. *Retinendae possessionis* causa, comparata sunt *Interdicta Uti possidetis & Utrubi*. §. 4. *I. h. t.*

18. *Interdictum Uti possidetis* datur rerum immobilium possessori, contra turbantem, ad id quod interest, l. 1. l. 3. §. f. ff. *uti possi.* *Et ut caveat eum in posterum turbatum non iri.* arg. l. un. C. h. t. l. 7. l. 12. si serv. vind.

19. *Interdictum Utrubi* de possessione rerum immobilium competit. d. §. 4. *I. h. t.*

20. *Uti possidetis Interdicto* is vincebat, qui *Interdicti* tempore possidebat; *Utrubi*, qui maiore parte anni, nec vi, nec clam, nec precario, ab *Adversario* possidebat: Quod postea mutatum;

Nam utriusque *Interdicti potestas* (quantum ad possessionem pertinet) exaequata est, Ut ille vincat & in re soli, & in re mobili, qui possessionem nec vi, nec clam, nec praecario, ab adversario, litis contestatae tempore, detinet. d. §. 4. in f. l. h. t. l. un. §. 1. ff. utrobi.

§. 6.

21. *Recuperandae possessionis causa* comparatum est *Interdictum unde vi* (similiter à prioribus *Interdicti* verbis sic dictum) per quod is, qui dajecit, cogitur restituere possessionem, licet is ab eo, qui vi dejecit, vi vel clam vel precario possideat. §. 6. l. h. t. l. 1. pr. ff. de Vi & Vi arm.

22. Datur hoc *Interdictum* possessori rerum immobilium; de rebus mobilibus datur actio *Vi bonorum raptorum*. l. 1. §. 6. ff. d. t.

23. Datur contra dejicientem, sive per se, sive per alium dejecerit. l. 1. §. 12. 14. 15. ff. h. t. Contra dejectum autem, si dejicientem in continenti rursum dejecerit, locum non habet. l. 3. §. 9. l. 17. ff. de Vi & Vi arm.

24. Datur ad restituendam possessionem vi ablatam, & refarciendum omne damnum dejectione datum. l. 1. p. §. 31. & seqq. ff. eod.

25. Plura similia remedia reperiuntur, & Jure nostro Civili, & Jure Canonico.

26. Sed omnium optimum est remedium C. Redintegranda 3. Caus. 3. Q. 1. Quod datur de omni re, sive mobili, sive immobili, quocunque modo injusto ablata, adversus quemcunque possessorem, licet non spoliaverit, nec spoli conscius fuerit, ad restituendum.

27. Ter-

27. *Tertiam Interdictorum divisio est, quod §. 7. aut Simplicia sunt, aut Duplicia §. 7. I. h. t.*

28. *Simplicia sunt, in quibus alter Actor alter Reus est, qualia sunt omnia Restitutoria aut Exhibitoria, d. §. 7. I. h. t.*

29. *Duplicia sunt, in quibus uterque Actoris & Rei vicem sustinet; Qualia sunt in quibus verba Praetoris diriguntur ad utrumque; Veluti Uti possiditis, & Utrubi. d. §. 7. In quibus tamen lite mota pro Actore habetur, qui prior ad iudicium provocavit. arg. l. 13. ff. de iud.*

30. *Sunt autem Interdicta Actiones, & proinde etiam in rem, vel in personam.*

31. *Interdicta in Rem sunt, quae descendunt ex jure in re, puta, Quorum bonorum, quod oritur ex jure hereditatis; & Salvianum, quod oritur ex jure pignoris; Nec non Uti possiditis, & Utrubi, quae descendunt ex jure possessionis. Non obstat. l. 1. §. 3. ff. de interd.*

32. *In Personam, quae oriuntur ex obligatione, uti Interdictum Unde Vi, quod oritur ex delicto.*

33. *Dantur Interdicta, uti supra dictum, de Possessione, vel Quasi possessione; Unde de Possessione quaedam subjicienda sunt.*

34. *Possessio in genere est rei detentio. l. 1. pr. & §. 1. ff. de acq. vel am. poss.*

35. *Estque 1. Vel Vera, vel Quasi talis, l. 10. ff. si serv. vind. pr. I. h. rerum scil. incorporalium. l. 18. §. 1. ff. pet. hered.*

36. *11. Naturalis vel Civilis. l. 1. §. 9. ff. de Vi & vi arm. l. 10. C. de acq. Poss. Quae tamen divisio non semper eodem modo accipitur.*

37. *Na-*

37. *Naturalis* enim possessio aliquando *late* accipitur pro nuda detentione; l. 2. §. 1. ff. pro hered. l. 7. §. 11. ff. comm. div. Aliquando *strictè* pro ea, qua quis rem non quidem animo domini, sed propter jus in re possidet. Talis est possessio fructuarii; l. 12. pr. ff. de A. vel A. poss. Creditoris ratione pignoris, l. 37. ff. de A. R. D. Emphyteutae, l. 15. §. 1. ff. de his qui satisd. cog. aliorumque.

38. *Civilis* similiter aliquando *late* ponitur, pro omni ea, quam jus civile agnoscit, & ex qua remedia oriuntur possessoria; Eoque sensu Creditor pignus *civiliter* possidere dici potest. Aliquando *strictè* pro ea, qua quis rem detinet tanquam dominus. l. 1. §. 9. ff. de Vi & vi arm. l. 2. §. 1. ff. pro hered.

39. III. Possessio alia est *Bonae fidei*; seu *Non vitiosa*; Alia *Malae fidei* seu *Vitiosa*. l. 3. §. 22. ff. de acq. vel am. poss.

40. IV. Alia *Iusta*; quae *Iusto titulo*; alia *Iniusta*, quae *sine titulo iusto* acquisita est. l. 13. §. 1. ff. de publ. in rem act.

§. 5. 41. *Acquiritur Possessio* animo & corpore simul; §. 5. I. h. t. l. 3. §. 1. 3. l. 8. ff. de acq. vel am. poss. l. 153. ff. de R. J. Retinetur etiam solo animo; d. §. 5. I. h. t. l. 3. §. 7. ff. de A. vel A. poss. l. 4. C. eod. Amitti vero solet quemadmodum acquiritur, animo scil. & corpore. d. l. 8. ff. de A. vel A. poss. d. l. 153. ff. de R. J. Licet quandoque solo etiam Animo amitti possit. l. 3. §. 6. ff. de A. vel am. poss.

T I T. X V I.

De poen. tem. litigant.

1. **M**agnam autem curam egerunt isti, qui *pr. h. t.* jura sustinebant, i. e. Legislatores & Jcti, ne facile homines ad litigandum procederent; *pr. I. h. t.* Caverunt etenim, ut temeritas litigantium, modo *Pecuniarii poena*, modo *Jurisjurandi religione*, modo *Infamia* coerceretur. *pr. I. h. t.*

2. *Pecuniaria poena* locum habet. 1. Dum §. ult. liberi & liberti, Parentes vel Patronos sine venia in jus vocantes, 50. aureorum poena puniuntur. §. ult. *I. h. t. l. pen. & ult. ff. de in jus voc.*

II. Dum Actores plus petentes coercentur poena plus petitionis. v. §. 33. *I. de Act. §. 10. I. de Exc.*

III. Dum in quibusdam causis, veluti *Legis Aquiliae*, & *Legatorum piis causis* relictorum, lis inficiando crescit in duplum. §. 1. *I. h. t.*

IV. Dum temere litigantes condemnantur in expensas. §. 1. *in f. I. h. t. l. 79. ff. de jud. l. 13. §. 6. C. de jud. l. pen. C. de fruct. & lit. exp. N. 82. c. 10.*

3. Quod si utraque pars justam litigandi causam habuerit, expensae compensantur. d. l. pen. §. 1. *C. de fruct. & lit. expens.*

4. *Jurisjurandi religione* coercentur tam Reus quam Actor, dum praestant *Jusjarandum Calumniae*. d. §. 1. *I. h. t.*

5. Debet enim Actor de Calumnia jurare, quod

quod non calumniandi animo litem moverit, sed existimando se bonam causam habere. d.

§. 1. l. 2. C. de jurej. propt. cal.

6. Reus, quod putans se bona instantia uti ad contradicendum pervenit. d. §. 1. d. l. 2.

7. Utriusque etiam partis Advocati jurant, se integro animo causam clientis sui suscipere, nec falsi patrocinii sibi conscios esse, nullam se operam in causa clientis intermissuros, denique se patrocinium omisuros, si quid malitiose fingi in eo deprehenderint. d. §. 1. d. l. 2. l. 14. §. 1. C. de jud.

8. Quod jusjurandum olim saepius praestabatur in singulis instantiis; l. 1. C. de jurejur. propt. cal. Sed hodie sufficit ab initio litis semel jurasse. N. 49. c. 3. Auth. Hoc Sacramentum. C. eod.

9. Est autem *Jusjurandum Calumniae* jure nostro necessario praestandum, adeo ut ne quidem partes istud sibi remittere possint. l. 2. §. 4. C. de jurej. propt. cal.

10. *Infamia* est privatio existimationis, & inde dependentium juriam, propter violatam turpibus factis vitae honestatem. l. 8. l. 17. C. ex quib. c. infam. irrog. l. 3. C. de re milit. l. 3. pr. ff. de test.

11. Estque duplex, *Juris & Facti*. arg. l. 13. C. ex quib. c. inf. irrog. l. 2. ff. de obj. par. & pater. praest. l. 39. ff. de furt.

12. *Infamia Juris* est privatio existimationis, propter turpe factum jure notatum. l. 5. §. 1. ff. de extr. cogn. l. 1. §. 5. 8. ff. de post.

13. Eaque contingit vel ipso jure, vel intercedente sententia Judicis. v. l. 1. ff. de his qui not. infam.

14. *Infam.*

14. *Infamia Facti* est, quae oritur ex turpi facto, quod quidem jure non est notatum, sed ex-
istimationem tamen alicujus apud bonos & gra-
ves viros onerat & sugillat. v. l. 2. ff. de his
qui not. inf. l. 13. l. 17. l. 19. C. eod. l. 2.
ff. de obseq. par. & patr. praest. l. 39. ff. de
furt.

15. A qua diversa est *levis notae macula*,
l. 27. C. de inoff. test. quae ex fordido vi-
tae genere, vel alia causa oritur.

16. Condemnati autem non tantum pro-
pter Delicta fiunt infames, veluti Furtum, Ra-
pinam, Injuriam &c. sed & ex quibusdam
Contractibus, Tutelae scil., Mandati, Depositi,
& Societatis. §. 2. I. h. t.

17. Si modo damnati sint I. Suo nomine;
l. 1. l. 4. §. ult. ff. de his qui not. infam.

II. Propter dolum; l. 6. §. ult. ff. eod.

III. Directis non contrariis actionibus; Nam
in contrariis judiciis de dolo non agitur, sed
tantum de calculo, & supputatione ejus, quod
contrario judicio agenti abest. d. l. 6. §. ult.
§. 2. I. h. t.

TIT. XVII.

De Officio Judicis.

I. Superest ut de Officio Judicis dispiciat. pr. h. t.
mus. pr. h. t.

2. *Judex* (pro Magistratu acceptus) est
Vir bonus, jurisdictioni publica auctoritate prae-
positus. l. 137. §. 2. ff. de V. O. l. 4. §. 1.
ff. fam. erisc. l. 3. C. de jurisd. omn. jud.
Horn. 1. Ep. 16.

3. Dicitur *Jurisdictioni publica auctoritate prepositus*; Ut sciamus neminem privata auctoritate jurisdictionem sibi arrogare posse, & ut intelligamus excludi hinc *Arbitrum*, v. l. 1. l. 3. ff. de recept. qui arb. recep. nec non *Judicem Pedaneum*, cui olim nuda tantum notio, non jurisdictionis competebat. v. l. 5. ff. de re jud.

4. Est autem *Jurisdictionis publica*, de causis tum criminalibus, tum civilibus, juris dicendi, & judicatum exequendi, potestas. l. 3. C. de jurisd. l. 2. ff. eod. l. 5. ff. de re jud. l. 99. ff. de V. O. l. ult. §. 1. ff. de off. ejus cui mand. est jurisd. l. un. ff. si quis jus dic. non obt.

5. Dicitur non raro alio nomine *Imperium*. v. l. 7. §. 14. ff. de pact. junct. l. 1. §. 2. ff. de N. O. N. l. 13. §. 4. ff. ad S. C. Treb. l. 7. in f. l. 8. l. 9. ff. de off. Proc. l. 215. ff. de V. S. l. 3. ff. de jurisd. junct. l. 12. §. 1. ff. de jud.

6. Quo sensu *Imperium* dividitur in *Merum* & *Mixtum*, seu *Jurisdictionis* in *Criminalem* & *Civilem*. d. l. 3. ff. de Jurisd.

7. *Merum imperium* seu *Jurisdictionis Criminalis* est, habere gladii potestatem ad animadvertendum in facinerosos homines, d. l. 3. l. 79. ff. de R. J. seu potestatem juris dicendi, & exequendi, in causis criminalibus.

8. *Mixtum vero* seu *Jurisdictionis Civilis*, potestas Juris dicendi & exequendi in causis Civilibus. d. l. 3. Licet & quandoque ipsam executionem & coercionem, *Jurisdictioni civili* cohaerentem, significet. l. 1. §. 1. in f. l. ult. ff. de off. ejus cui mand. est jurisd.

9. Ea-

9. Eaque varie subdividitur; I. in *Voluntariam* & *Contentiosam*; l. 2. pr. ff. de off. proc. II. In *Ordinariam* & *Extraordinariam*, l. 7. §. f. ff. de off. proc. l. 6. §. 2. ff. de tutel. III. In *Principalem* seu *Propriam*, *Mandatam*, & *Prorogatam*; l. 5. l. 6. ff. de jurisd. l. 1. l. 2. ff. de jud. De quibus, aliisque eo pertinentibus, v. ad t. ff. de Jurisd.

10. Praestat officium *Judex* maxime in *Judicio*.

11. *Judicium* est *Legitima causae controversae tractatio*, inter *Actorem* & *Reum* coram *Judice* competenti, *litisfiniendae gratia* instituta.

12. *Partes Judicii* maxime considerandae sunt in *jus Vocatio*, *Litis contestatio*, *Causae cognitio* & *Sententia*.

13. In *jus vocare* est *juris experiundi causa*, ad eum *vocare*, qui *jurisdictioni praest.* l. 1. ff. de in jus voc.

14. In *jus* autem *vocatio* semper est necessaria: Omnium enim actionum institutendarum *Principium* ab ea parte *Edicti* profiscitur, quae *Praetor* edicit de in *jus* vocando. §. ult. l. de poen. tem. litig. v. Gen. 3. vs. 9.

15. Unde & recte, si *Judicium* late accipiat, in *jus vocatio* *Judicii* prima pars constituitur.

16. *Litis contestatio* est *judicii suscepti utrimque facta professio*; seu *negotii hinc inde apud judicem facta narratio*, continens *petitionem Actoris*, & ad eam *Rei conventi responsionem*, per *contradictionem*. l. un. C. de lit. contest. junct. l. 14. §. 1. C. de jud. l. 2. pr. C. de jurej. propt. cal.

17. *Sententia* est duplex, *Definitiva*. & *Interlocutoria*. l. 39. ff. de minor. l. 9. in f. l. 12. C. de Sent. & interl.

18. *Interlocutoria* est, quae pronuntiatur super causa incidenti. d. l. 39. ff. de minor.

19. *Definitiva* est iudicis pronuntiatio, qua causa principalis deciditur, absolvens, vel condemnando Reum. l. 1. ff. de re jud.

20. Quae, si intra decendium non appelletur, Nov. 23. c. 1. transit in rem judicatam, & si non pareat condemnatus, sequitur *Executio*. l. 1. l. ult. C. de Execut. rei jud.

21. Et quidem imprimis illud observare debet iudex, ne aliter judicet, quam Legibus aut Constitutionibus aut moribus proditum est. pr. l. b. t. l. 13. C. de sent. & interl.

22. Si contra Leges judicaverit, sententia est ipso jure nulla, ut appellare non sit necesse. l. 19. ff. de appel. l. 1. §. 2. ff. quae sent. sin prov. l. 2. C. quand. prov. non est necess.

23. Debet etiam judicare secundum Acta & probata; l. 6. §. 1. ff. de offic. Praesid. l. 18. ff. comm. div. ne caeteroquin malis hominibus fenestra aperiatur.

24. Non tamen contra conscientiam, sed simul secundum conscientiam, ex Actis scil. & probatis instructam. d. l. 6. §. 1. l. 79. §. 1. ff. de jud. l. 3. §. 2. in f. l. 13. ff. de testib. N. 125. c. 1. Cic. Orat. pro Cluent. c. 53. l. 15. ff. de cond. inst.

25. Quod si conscientia Actis & probatis contraria sit, recte faciet Iudex, si deponet officium Judicis, & induat personam testis.

§. 1. & 26. Tandemque id curare debet Iudex, seqq.

ut secundum naturam cujusque Actionis accommodate sententiam pronunciet, uti per exempla ostendit Imp. §. 1. & seqq. h. t.

T I T. XVIII.

De Publicis Judiciis.

1. **P**ublica Judicia sunt, quae ex Legibus Judiciorum Publicorum veniunt. l. 1. ff. h. t. add. supr. ad tit. de oblig. quae ex delict. §. 4.
2. Quae publica dicuntur, quia cuivis ex populo executio eorum, seu accusatio, v. l. 1. §. 1. ff. de incend. ruin. naufr. l. 11. pr. ff. de accus. l. 7. §. 1. ff. de injur. plerumque datur; I. h. t. & à privatis, tum in instituendo, tum in exercendo; multum differunt. pr. I. h. t.
3. Publicorum autem judiciorum quaedam Capitalia sunt, quaedam Non capitalia. §. 2. l. h. t. l. 2. ff. eod.
4. Capitalia sunt, ex quibus poena mors aut exilium est, seu, quae reum afficiunt morte naturali vel civili. d. §. 2. add. l. 28. ff. de poen.
5. Non capitalia, quae corporis coercitionem, relegationem, infamiam, vel poenam pecuniariam irrogant. d. §. 2. I. h. t. l. 2. ff. eod. Licet in latiori sensu causa etiam existimationis Capitalis aliquando vocetur. l. 103. ff. de V. S.
6. Publica autem judicia sunt haec; 1. Lex Julia (à Julio Caesare, ut videtur, dicta) Majestatis, quae in eos, qui Majestatem publicam laeserint, l. 3. ff. ad L. Jul. Maj. seu contra Imp. vel Remp. aliquid moliti sunt, suum vigorem extendit. §. 2. I. h. t.

7. Quod crimen duplex est, *Perduellionis*, & *Majestatis in specie* dictum. l. ult. ff. ad L. *Ful. Maj.* l. ult. C. de abol.

8. Crimen *Perduellionis* est, cum quis *hostili animo adversus Remp. vel Principem animatus est.* d. l. ult. v. l. 1. 2. 3. 4. ff. ad L. *Ful. Maj.*

9. *Majestatis in specie* dictum est, cum alio quocunque modo contra *Majestatem Principis vel Reip.* indirecto aliquid committitur. d. l. ult. ff. ad L. *Ful. maj.* l. ult. C. de abol.

10. *Criminis Perduellionis* poena non tantum ultimum supplicium est, sed & quod memoria Rei post mortem etiam damnatur. d. §. 3. l. ult. ff. l. 6. C. ad L. *Ful. Maj.*

11. *Criminis vero Majestatis in specie* poena mitior est, vel capitis, vel deportationis, vel relegationis, similisve. v. Paul. 5. *Sent.* 24. l. 24. ff. de poen.

12. II. *Lex Julia* (ab Augusto lata, l. 1. ff. ad L. *Ful. de adult.*) de *Adulteriis*; Quae temeratores alienarum nuptiarum punit, nec non eos, qui cum masculis nefandam libidinem exercere audent. §. 4. l. b. t.

13. *Adulterium* jure nostro est vitatio ejus, quae alteri nupta est. l. 6. §. 1. ff. ad L. *Ful. de adult.* Quod si maritus cum soluta rem habeat, *Stuprum* est. d. l. 6. §. 1.

14. Poena adulterii ex *Lege Julia* relegatio fuit. arg. l. 5. ff. de quaest. l. 11. l. 29. §. 1. ad L. *Ful. de adult.* Vid. Tac. L. 1. *Annal.* c. 53. L. 4. c. 42. Plin. I. Ep. 31.

15. Sed *Constantinus M.* fecit capitalem, voluitque poenam esse gladii; l. 30. §. 1. C. ad L. *Ful. de adult.* N. 134. c. 10. (Se-

con-

cundum quam Tribonianus *d. §. 4. l. h. r. inflexit*:) *Convenienter Juri Divino. Lev. 20. v. 10. Deut. 22. v. 22.*

16. Mulierem autem adulteram in Monasterium detrudi, & post biennium (facta intra biennium marito recipiendi potestate) radi, postea voluit Justinianus Imp. in Nov. 134. c. 10.

17. Eademque poena gladii dictatur peccato Sodomitico. *d. l. 4. l. h. t. l. 31. C. ad L. Jul. de Adult.*

18. Punitur etiam Lege Julia Stupri flagitium, cum quis sine vi, vel virginem, vel viduam honeste viventem, stupraverit. *d. §. 4. l. h. t. l. 6. §. 1. ff. ad L. Jul. de adult.*

19. Cujus poena eis quidem, qui honesti sunt, publicatio est dimidiae partis bonorum; si humiles, corporis coercitio cum relegatione. *d. §. 4.*

20. Secus ac jure Divino, quo stuprator stupratam ducere debet & dotare. *Deut. 22. v. 29.*

21. III. *Lex Cornelia* (à L. Cornelio Sylla §. 5. lata, l. 2. §. 32. ff. de O. F.) de Sicariis; quae homicidas persequitur, vel eos, qui hominis occidendi causa cum telo ambulant. §. 5. *l. h. t. l. 1. pr. ad L. Corn. de Sicar.*

22. Poena *Legis Corneliae* deportatio fuit, & omnium bonorum ademptio, non capitalis nisi quoad humiliores. l. 3. §. pen. l. pen. ff. *ad L. Corn. de Sic.*

23. Sed postea capitalis poena, gladii scilicet in homicidas constituta est; l. 8. C. eod. §. 5. *l. h. t.* (qui de jure novo accipiendus est) *Convenienter iterum juri Divino, Exod. 21. v. 12. Lev. 24. v. 17.*

24. Quae tamen ut locum habeat, requiritur, ut homicidium dolo malo sit commissum: Lata enim culpa pro dolo hic non habetur. *l. 7. ff. ad L. Corn. de Sic.*

25. Eadem Lege & Venefici capite damnantur, qui artibus odiosis; tam venenis, quam fursis magicis (quod fieri posse credit Imp.) homines occiderint, vel mala medicamenta publice vendiderint. *§. 5. l. h. t. l. 1. §. 1. l. 3. ff. ad L. Corn. de Sic. l. 1. C. de Malef. & Mathem.*

§. 6. 26. IV. Lex Pompeja (à Cn. Pompejo M. lata) de Parricidiis; Qua cavetur, ut si quis parentis, aut filii, aut omnino affectionis ejus, quae nuncupatione parricidii (sic legendum) contineatur, fata properaverit, vel cujus dolo malo id factum sit, vel conscius criminis existit, poena parricidii puniatur. *§. 6. l. h. t.*

27. Quae non est ordinaria, sed nova i. e. rara & singularis; ut scilicet parricida virgis primum sanguineis caesus, *l. pen. ff. ad L. Pomp. de Parricid.* postea culeo insutus, cum cane, gallo gallinaceo, vipera, & simia, & inter feraleas eas angustias comprehensus, in vicinum mare vel amnem projiciatur. *d. §. 6. l. h. t. d. l. pen. l. un. C. de his qui par. vel lib. occid.*

§. 7. 28. V. Lex Cornelia de Falsis, quae etiam Testamentaria dicitur. *§. 7. l. h. t. l. 30. ff. ad L. Corn. de fals.*

29. Qua poena irrogatur ei, qui testamentum vel aliud instrumentum falsum scripserit, signaverit, recitaverit, subjecerit, vel signum adulterinum fecerit, sculpsit, expresserit, sciens dolo malo. *d. §. 7. l. h. t.*

30. Fal-

30. *Falsum enim est Veritatis imitatio, vel suppressio, in fraudem alterius improbe facta. Nov. 73. pr. l. 23. l. 16. §. 2. ff. ad L. Corn. de fals.*

31. *Poena Legis Corneliae de Falsis in servis est ultimum supplicium, in liberis deportatio. d. §. 7. l. 1. §. ult. ff. ad L. Corn. de. Fals.*

32. *Qui vero falsam monetam cudit, vel probam abradit, minuit, tingit, criminis etiam Majestatis Reus est, & ex Constantini Imperatoris Constitutione, igne crematur. l. 2. C. de fals. monet.*

33. vi. *Lex Julia de Vi Publica, & Privata. §. 8. l. h. t.*

34. *Vis Publica est, quae armis, aliove atrociori modo infertur; d. §. 8. l. 1. l. 3. l. 5. l. 10. l. ult. ff. ad L. Jul. de vi publ. Privata, quae minus atrox est & sine armis committitur. d. §. 8. l. h. t.*

35. *Et si quidem armata vis arguatur, deportatio ex Lege Julia de Vi publica irrogatur; Si vero sine armis, in tertiam partem bonorum publicatio imponitur. d. §. 8. l. 10. §. ult. ad L. Jul. de Vi publ. l. 1. l. ult. ff. ad L. Jul. de Vi priv.*

36. *Sin autem per Vim raptus virginis, vel viduae, vel sanctimonialis, vel alterius, fuerit perpetratus, tunc & raptores, & ii qui opem huic flagitio tulerunt, etiam capite puniuntur. d. §. 8. l. h. t. l. un. C. de rapt. virg.*

37. vii. *Lex Julia Peculatus; §. 9. l. h. §. 2. t. Est autem Peculatus furtum pecuniae, reive publicae, vel Sacrae. §. 9. l. h. t. l. 4. l. 9. §. 2. ff. ad L. Jul. pecul.*

38. Estque *Peculatus in specie* sic dictus, furtum scil. pecuniae vel rei publicae; l. 9. §. 3. l. pen. ff. ad L. Jul. pec. l. un. C. eod. Vel *Sacrilegium*, furtum scil. rei sacrae, vel religiosae, è loco sacro vel religioso. v. l. 1. l. 4. pr. §. 1. l. 5. l. 9. §. 1. 2. l. 11. §. 1. ff. eod.

39. *Peculatus in specie* dicti, si quidem ipsi iudices tempore administrationis pecuniam subtraxerint, poena est capitalis; d. §. 9. l. h. t. l. un. C. de crim. pec. Si alii, poena est deportatio, d. §. 9. l. 3. ff. ad L. Jul. pec. vel quadruplum. l. pen. ff. eod.

40. *Sacrilegii* poena est extraordinaria, l. 4. §. 2. l. 6. pr. ff. ad L. Jul. pec. & plerumque capitalis. l. 9. ff. eod. add. Jos. 7. vs. 29.

§. 10. 41. VIII. *Lex Fabia de Plagiariis*. §. 10. l. h. t. Est autem *Plagium* fraudulenta liberi hominis, vel servi alieni, suppressio. l. 1. l. 3. l. 5. l. 6. ff. de L. Fab. de Plag. l. 5. 14. l. 15. l. ult. C. eod.

42. *Plagii* ex ipsa *Lege Fabia* poena fuit pecuniaria; postea gravius puniri coepit & quandoque capite. d. §. 10. l. h. t. l. ult. ff. ad L. Fab. de Plag. l. 7. l. ult. C. eod. Uti & *Lege Divina*. Exod. 21. v. 16. Deut. 24. v. 7.

§. 11. 43. IX. *Lex Julia de Ambitu*. §. 11. l. h. t. Est autem *Ambitus* illicita, (veluti data pecunia) honorum & dignitatum paratio.

44. Cujus poena ex *Lege Julia* erat deportatio l. un. C. ad L. Jul. de amb. Paul. 5. Sent. 30.

45. Sed postea haec *Lex* in Urbe cessavit, ex quo Magistratum creatio ad curam Principis pertinere coepit; & in Municipiis poena ejus fuit C. aureorum cum infamia. l. un. pr. & §. 1. ff. de Leg. Jul. amb. 46. Ju.

46. *Justinianus autem Legem Juliam ejusque poenam revocavit. N. 8. c. 1. c. 7. c. 8. §. 1.*

47. *Similis est Simonia (a Simone Mago sic dicta, v. Actor. 8. vs. 18. & seqq.) seu beneficii Ecclesiastici illicita comparatio; de qua v. l. 31. C. de Ep. & clert. t. x. de Simonia.*

48. x. *Lex Julia Repetundarum; d. §. 11. I. b. t. Qua tenentur, qui in Magistratu vel officio aliquid acceperunt, quo magis vel minus officium facerent. l. 1. l. 3. l. 4. ff. de Leg. Jul. repet.*

49. *Pœna ejus est extraordinaria, & varia, prout variae sunt circumstantiae. l. 7. §. 3. ff. l. ult. C. eod.*

50. xi. *Lex Julia de Annona; d. §. 11. Qua tenentur ii, qui annonam publicam fraudaverint, vel vexaverint. l. 2. ff. de Leg. Jul. de annonâ.*

51. *Pœna ejus est pecuniaria, xx. scil. aureorum. l. 2. §. 2. ff. ad L. Jul. de annonâ.*

52. xii. *Lex Julia de Residuis; d. §. 11. I. b. t. Qui tenentur, qui pecuniam publicam in usus suos converterunt, & apud quos ex pecunia publica aliquid resedit. l. 2. l. 4. §. 3. ff. ad L. Jul. pec.*

53. *Pœna ejus similiter est pecuniaria, tertia scil. partes ejus quod debetur. d. l. 4. §. 5. ff. eod.*

54. *Sed de Publicis judiciis hæc quasi per §. ult. indicem, i. e. leviter & summatim, corollarii loco exposita sunt; Quorum plenior cognitio ex Pandectis & Codice petenda est. §. ult. l. b. c.*

F I N I S

IN.

INDEX TITULORUM.

A.	
D E Actionibus. ————	pag. 292
Ademtionē & translatione Legatorum.	170
Adoptionibus. ————	24
Atriliano Tutore, & eo qui ex Lege Julia & Titia dabatur. ————	39
Auctoritate Tutorum. ————	40
C.	
C apitis Deminutione. ————	36
Codicillis. ————	180
Curatoribus. ————	44
D.	
D ivisione Stipulationum. ————	221
Donationibus. ————	97
Duobus reis stipulandi & promittendi. ————	219
E.	
E mtione & Venditione. ————	238
Exceptionibus. ————	325
Excusationibus Tutorum vel Curatorum. ————	49
Exheredatione liberorum. ————	121
F.	
F ideicommissariis hereditatibus, & ad Scutum Trebellianum. ————	174
Fidejussoribus. ————	232
Fiduciaria tutela. ————	38
H.	
H eredibus instituendis. ————	126
Heredem qualitate & differentia. ————	147
His qui sui vel alieni juris sunt. ————	14
I.	
I s per quos agere possumus. ————	318
Ingenuis. ————	10
Injuriis. ————	283
Inofficioso testamento. ————	141
Interdictis. ————	331
Inutilibus stipulationibus. ————	223
Jure Personarum. ————	9
Jure Naturali Gentium & Civili. ————	3
Iustitia & Jure. ————	1

INDEX TITULORUM.

L.

L egatis.	153
Lege Aquilia.	278
Lege Falcidia.	171
Lege Fusia Caninia tollenda.	14
Legitima Agnatorum tutela.	35
Legitima Parentem tutela.	38
Legitima Patronorum tutela.	37
Libertinis.	11
Literarum Obligationibus.	236
Locatione & conductione.	244

M.

M andato.	255
Militari testamento.	115

N.

N oxalibus actionibus.	315
Nuptiis.	17

O.

O bligationibus.	200
Obligationibus ex consensu.	238
Obligationibus, quae quasi ex contractu nascuntur.	259
Obligationibus, quae ex delicto nascuntur.	268
Obligationibus, quae quasi ex delicto nascuntur.	289
Officio Judicis.	339

P.

P atria Potestate.	15
Perpetuis & temporalibus actionibus, & quae ad heredes, & in heredes transeunt.	322
Per quas personas cuique acquiritur.	104
Per quas personas nobis obligatio acquiritur.	263
Poena temere litigantium.	337
Publicis judiciis.	343
Pupillari Substitutione.	133

Q.

Q ui & ex quibus causis manumittere non possunt.	12
Quibus alienare licet, vel non licet.	101
Quibus modis jus patriae potestatis solvitur.	28

Qui-

INDEX TITULORUM.

Quibus modis re contrahitur obligatio.	205
Quibus modis testamenta infirmantur.	137
Quibus modis tollitur obligatio.	264
Quibus modis tutela finitur.	42
Quibus non est permiffum facere. testamen- tum.	118
Qui testamento tutores dari poffunt.	33
Quod cum eo qui in aliena potestate est, ne- gotium gestum esse dicitur.	310
R.	
R ebus corporalibus & incorporalibus.	80
Replicationibus.	330
Rerum divisione & acquirendo ipfarum do- minio.	57
S.	
S atisfactione Tutorum vel Curatorum.	46
Satisfactionibus.	320
Servitutibus rusticorum & urbanorum prae- diorum.	80
Singulis rebus per fideicommissum relictis.	179
Si quadrupes pauperiem fecisse dicatur.	316
Societate.	252
Stipulatione Servorum.	221
Succeffione ab intestato &c.	182
Suspectis Tutoribus vel Curatoribus.	54
T.	
T estamenti ordinandis.	109
Tutelis.	31
V.	
V erborum obligationibus.	314
Vi bonorum raptorum.	275
Ufucapionibus & longi temporis praescrip- tionibus.	93
Ufu & habitatione.	88
Ufufuctu.	86
Vulgari Substitutione.	131

